ANTHOLOGIA LYRICA

CONTINENS

HEOGNIM, BABRIUM, ANACREONTEA

CUM

CETERORUM POETARUM

RELIQUIIS SELECTIS.

CURAVIT

THEODORUS BERGK.

EDITIO ALTERA.

LIPSIAE.

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXVIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Quum poetarum Lyricorum reliquiis tertias curas lhiberem, placuit etiam hanc minorem editionem re-actare, quam olim adornavi in usum eorum, qui prae-antissima haec Graecae poesis monumenta vel ipsi in ;ademiis enarrant vel in philologorum seminariis expli-ında proponunt, vel denique in gymnasiis interpretan-ır. Pindari carmina ut antea ita etiam nunc seposui, ıandoquidem peculiarem huius poetae editionem brevi ımmentario critico instructam paro; Theognidis autem ntentias integras et Anacreontea praetermissis tantum ; poematis, quae maioris editionis appendix complecti-r, in ordinem recepi, ceterorum poetarum reliquias ɔtissimas addidi, non quod existimem omnia, quae hic ɜlectus continet, continuo ordine interpretanda esse, sed , ii qui hac editione utantur, quae ipsis animadversione primis digna videantur libero arbitrio eligere possint. ɔ ne quid desideraretur, huic anthologiae etiam Babrii bulas omnes, non solum syllogen priorem, sed etiam ım quae nuper e tenebris in lucem vocata est, quam-s sit ambiguae fidei, inserui; denique selecta carmina ırum poetarum, qui post Alexandri magni tempora ɔruerunt, adieci*). Cum professus sim in praefatione ɔetarum lyricorum ed. 3, me hic repetiturum esse car-en Theocriti, quod nuper ex codice Ambrosiano edidi, ɔn solum huic promisso satis feci, sed etiam reliqua

*) Elegias de oculorum remediis, alia id genus quod non cepi, haud improbabunt, qui meminerint curandum fuisse, ı libri vel sic satis ampli paginae iustum modum excederent.

Theocriti melica carmina paullo emendatiora subieci: quod spero legentes haud gravate laturos esse: nam Fistulam certe Syracusani poetae non licebat praetermittere, quandoquidem cetera Alexandrinorum poetarum technopaegnia, quae arcta necessitate cum Theocriteo poematio coniuncta sunt, iam antea huic delectui inserui. Et haec quidem carmina satis obscura et ob id ipsum fere neglecta quod ad emendationis perfectionem propius adducere potui, id potissimum Guilelmi Studemundi et Froehneri industriae me acceptum referre grato animo profiteor: ille enim insigni diligentia et fide Italos codices, hic Parisinos examinavit. Constitueram non solum omnem lectionis varietatem, sed etiam scholia tam edita quam inedita, quibus difficiles hae nugae explicantur, addere, sed mox intellexi id ab instituti operis forma nimis abhorrere, itaque alii opportunitati haec seposui, sed potissima delibavi in prolegomenis, ubi operam dedi, ut quae in his carminibus, quae accesserunt, novavi paucis significarem, simulque locos scriptorum veterum notavi, ubi poetarum reliquiae, quae nondum ab aliis collectae sunt, leguntur *). Habet igitur haec anthologia peculiaria quaedam, ut maioris editionis quasi quoddam sit complementum.

Scripsi Halae die X mensis Augusti MDCCCLXVII.

Theodorus Bergk.

*) Illud tenendum, asterisco notata esse ea fragmenta, quae vel adespota feruntur vel ex coniectura ad certum aliquod *carmen aut carminum* genus revocata sunt.

PROLEGOMENA CRITICA.

POETAE ELEGIACI.

Hedyle Athen. VII 297 B. — V. 1 ex Athenaei narrane restituere conatus sum praeeunte Meinekio. — V. 2. ῥῆματ' Meineke, legebatur δώρημα. — V. 6. ἀπενήχετο, ıieci ἐπενήχετο.

Hedylum non recepi, nam etiam quod legitur apud Stranem XIV 683: ἤδη οὖν πάρεστι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν ῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή·

Ἱραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,
ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι.

ϑ' Ἡδύλος ἐστίν, εἴθ' ὁστισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὁρμηθῆι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης νος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγει, διότι·

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν ζεφύρων.

ud dubie ex epigrammate aliquo petitum; medium distichon nc in modum videtur redintegrandum:

(Τηλόθε) Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος ἔκ τε Κιλίσσης
ῃόνος εἰς ἀκτὰς (ἐνθάδε) Κουριάδας.

ter conformavit Meineke:

. . . Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος ἔκ τε Κιλίσσης
ῃόνος εἰς ἀκτὰς αἳ διενηξάμεθα
Κουριάδας.

ırtung sicut ego disticho comprehendit, ut integrum iam sit igramma, scribens:

(Ἐνθάδε) Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσσης
ῃόνος εἰς ἀκτὰς Κουριάδας (νέομεν).

ibidem v. 1 Hecker πολιὸν coniecit, v. ultimo κῦμα δι' εἰαρινοῖς ἐδ. ζεφύροις, quemadmodum etiam Meineke εἰαρινῷ ζεφύρῳ restituit.

Philetas. Fr. 1 fortasse continuo cum fr. 2 coniungendum. — Fr. 3. πέσσω, conieci πτήσσω. — Fr. 4 titulus Ἑρμηνεία haud dubie corruptus; M. Schmidt (Mus. Rh. VI 410) existimat γλώσσας Philetae etiam hoc nomine dictas esse, distichon autem hoc alius poetae esse, fortasse Asii; a vero prorsus aberrat Hartung, qui hoc elegiacum carmen non diversum censet ab epico poemate, quod Ἑρμῆς inscriptum; ego olim ἱερομηνία legendum esse suspicatus sum. — V. 2. μελαγκράνινον Meineke, vulgo μελαγκράινον. — Fr. 5 et 6 Stobaeus ex Παιγνίων opere, fr. 7 et 8 idem ex Ἐπιγραμμάτων libro petita esse adnotat, sed diversis his nominibus haud dubie idem liber significatur, quo videntur carmina miscella, et elegiae et epigrammata comprehensa fuisse. — Fr. 5, 2 κλῆθρην, Hartung scripsit βλωθρήν. — Fr. 6 v. 2 ὅμως scripsi, vulgo ὁμῶς. — Fr. 9 v. 1. τὼς θύνω dubitanter scripsi, legebatur τῷ οὔ μοι. — V. 4. ἔμπεδ' ἀεὶ Meineke, legebatur ἔμπεδα, itaque antea scripserat ἔμπεδα καὶ πρὸς τοῖς, quod etiam Hartung postea suasit. Ceterum fortasse hi versus ad carmen, quod Δημήτηρ inscriptum fuit, referendi sunt. — Fr. 10, 2 λευκόλοφος, Hartung λευκόλοφον. — Fr. 11 v. 2. ἑλοῦσα scripsi, vulgo ἑλοῖσα. — Fr. 13. Φαμενὸς scripsi, legebatur φάμενος. — προσεβήσατο, Hartung προσεβώσατο. — Fr. 14. Schol. Il. Ξ 385, coll. Φ 180. — Fr. 15. δέξατο dubitanter scripsi, cum antea δύσατο edidissem, certe δάσατο vel δάσαντο, quod libri exhibent, ferri nequit; Heinsius νάσσατο scripsit. — ib. μελαμπέτρου Βουρίνης scripsi, praeeunte Hartungo, legebatur σελαμπέτροιο (Heinsius μελαμπέτροιο) Βορίνης (Βουρρίνης libri). — Fr. 18. Etym. M. 30 not. ed. Gaisford. — Versus, quos Athenaeus XV 678 A attulit: Φιλητᾶς δ' οὕτως γράφει· Ἰάκχα, ἐν τῇ Σικυωνίᾳ στεφάνωμα εὐῶδες·

> Ἕστηκ' ἀμφὶ κόμας εὐώδεας ἀγχόθι πατρὸς
> καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

non ipsius sunt Philetae, ut nostri homines opinantur, sed *Philetas in* γλώσσαις ἀτάκτοις epigrammate hoc Sicyonio usus

erat. — Philetae tribuit Dilthey de Callimachi Cydippe p. 38 hemistichium adespoton ap. Etym. M. 94, 42:

Πολὺ τρύος ἤλασεν ἔξω.

quod satis incertum.

Hermesianax. V. 4. *κυανὴν* quod ego olim et Meineke proposuimus scripsi, sed emendatio incerta, possis *δικρότην* vel *ὁλκὴν* suspicari. — V. 6. *διὲκ μεγάλων*, olim conieci *δι' εὐκελάδων*. — V. 13. *ἔνθεν*, conieci *εἰσόκ'*. — V. 19. *Ῥάριον ὀργειῶν δάπεδον διαποιπνύουσα Δήμητρος* scripsi, legebatur *Ῥάριον ὀργίων ἀνέμω διαποιπνύουσα Δήμητρα*. — V. 21. *πατρῷον* scripsi, quod etiam Meineke in ed. Athen. exhibet, legebatur *Βοιωτὸν*. — V. 28. *ἤδει τὸν* Cobet, vulgo *ἥδιστον*. — V. 29. *λεπτὴν δ' αἷς Ἰθάκην ἐνετείνετο* scripsi, legebatur *λεπτὴν δ' εἰς Ἰθάκην ἀνετείνετο*. — V. 39 nondum restitutus videtur, conieci *εἶδεχθῆ Ἑρμόβιον*, si eiusmodi synaloephen hunc poetam admisisse credere liceat, qua usus est Callimachus fr. 140: *Μὴ ὀφέλετ' ἀλλήλοισιν ἐπὶ πλέον ὄμματα δῦναι*, sive *μὴ ὠφέλετ'*. — V. 41. *ἔρωτι* Meineke, quamquam postea improbavit, vulgo *ἔρωτος*. — V. 46. *πανόμενος* restitui, libri *πανσάμενος*. — V. 54 restitutio incerta, possis *οἰζυρὴν γόνασιν κεκλιμένην πατρίδαν* coniicere. — V. 72. *πτόλιος* scripsi, atque ita Meineke edidit, vulgo *πτόλεως*. — V. 77. *θοὴν* haud dubie corruptum, fortasse *ποθεῖν* scribendum, antea *ποθεῖν πέρι, πάντα κτλ.* conieci, *ῥυόμενον* tuitus, in cuius locum nunc *ῥωόμενον* substitui. — V. 79. *ἐκτίσσαντο* scripsi, libri *ἐστήσαντο*. — V. 81. *λεπτὴ* scripsi (quod nunc etiam Meineke suasit, qui *λιτὴ* edidit), legebatur *αὐτὴ*. — V. 86 locus nondum expeditus. — V. 92. *ἐξεπόνησ'*, fort. *ἐξεποίησ'*. — V. 98. *οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βία* vel potius *βίῃ* Schneidewin praeeunte Friedemanno, libri *οὐδαμένον ἐξεφόρησε βίω*.

Codicem Venetum (A) denuo examinavit Studemund, lectionis varietatem subiicio, nisi quod leviora omisi, velut saepissime in hoc codice accentus et spiritus notae desiderantur. — V. 1. *οιαγροισ*. — V. 5. *λίμνηι δ' ἐπι*. — V. 6. *δι' ἐκ*. — *ρυομένη*. — V. 7. *μονόζωστον*. — V. 9. *μηδείσαντα*. — V. 11. *φωνηι*. — V. 13. *λυδιάων*. — V. 16. *ηραν· ὅσ*. — V. 17. *η τε πολυμνηστηισιν*. — V. 19. *ραριον*. — *ἀνεμωι*

διαποιπνωιουσα. — V. 21. *μελαθραν.* — V. 23. *ἀσκραίων'.* — V. 27. *ἀυτὸς.* — V. 28. *μουσοπόλον.* — V. 31. *εἰσεναςσατο.* — V. 32. *λιπόμενος.* — V. 33. *ἔκλαιε δ' ἰκάρου.* — *πολλιωι.* — V. 38. *σιχε συνεξαμνη.* — V. 39. *ηδ' ἠχθεε.* — *αἰεὶ.* — *φερεκλην.* — V. 40. *τ οἷαν.* — V. 41. *λυδῆς.* — *λυσηΐδος.* — V. 43. *δαρδανη.* — V. 44. *καλλιων αιζαον διῆλθεν.* — V. 45. *ἄκρον.* — V. 49. *γινώσκεις.* — *ὑμνῶν.* — V. 51. *ἐφωμίλησ' ἀνακρέων.* — V. 52. *λαισβιασιν.* — V. 54. *δοῦριν.* — V. 55. *εἰς — τόδε μυριον εισίδε λεκτρον.* — V. 58. *λειποῦσ'.* — *ἤιδε χοροστασιασ.* — V. 59. *αγειραιθειαρειδος.* — V. 61. *αἰεί.* — V. 66. *αἰγειων μέθεπε δ' ἀρχελάωι.* — V. 67. *εἰς ὄκε.* — *δαίμων.* — V. 68. *ἀντιάσαντα.* — V. 72. *ὠρυγη.* — V. 73. *γινωσκει καὶ ὀυσαν.* — V. 75. *τὸν.* — V. 77. *φιλιταν.* — V. 82. *κῆδος.* — V. 83. *οἶδεν ὄν.* — V. 88. *βίης ἐν.* — V. 89. *οἰωιδεχλειημενον ἔξοχον ἐχρῆν πολλῶν δ' ἀνθρώπων.* — V. 90. *σοφῆι.* — V. 92. *ἐξεπόνησαν.* — V. 93. *οικιεσ.* — V. 95. *δ'* om. — V. 96. *ἀπ' ἰδανῆς.* — V. 98. *ουδαμενον ἐξεφόρησε βίωι.*

Timon. Fr. 1. Sextus Empir. adv. Math. XI 20. — Fr. 2. Diog. Laert. IX 105. Sext. Emp. VII 30. Galen. de dignosc. puls. I t. III 54. — *πάντη* Galenus, ut Bekker coniecit, *παντὶ* Diog. Sext. — *οὔπερ*, Bekker *οἷπερ.* — Fr. 3. Sext. Empir. p. 545 ed. Bekker. — V. 3. *δειλοῖς*, Bekker *λήροις* commendavit, fortasse *δέλτοις* legendum, olim ego conieci: *βιοὺς ῥῆστα . . . μὴ πρόσεχ' ἰνδαλμοῖς ἡδυλόγου σοφίης.* — Fr. 4. Sext. Empir. XI 140. — Fr. 5. Sext. Empir. p. 670 ed. Bekker. — Ex Elegiaco hoc carmine fortasse etiam petitum, quod adhibet Sext. Emp. adv. Math. XI 164: *οὕτω τε οὐκέτι*

ἀφυγὴς καὶ ἀναίρετος ἔσται

κατὰ τὸν Τίμωνα. De aliis dubito, velut de Timonis versu, quem Athen. VIII 337 A adscripsit:

Πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστίν.

nam *'Ινδαλμοὶ* fuerunt *ἀπόθετα ἔπη*, quibus pauci tantum videntur usi esse. — Fr. 6. Athen. IV 158 A ubi *καὶ Ζηνώνειον* legitur, delevi *καὶ*, nisi *καὶ Ζήνωνος* malis. Meineke hexametros restituit *καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ὃς μὴ μεμάθηκεν Ἑψῆσαι φρονίμως.*

Alexander Aetolus. I Parthen. Erot. c. 14. — V. 4. *καλὸν ἑλισσομένης*, conieci *κἀλλ' ἀνελισσομένης*. — V. 15. *ἅλα ξυνεῶνα θαλείης* scripsi, legebatur *θαλάσσης*, eandem emendationem postea commendavit Haupt. *Θαλείης* breviter dictum pro *δαιτὸς θαλείης*, quemadmodum quas Homerus *μηκάδας αἶγας* vocat, seriores simpliciter *μηκάδας* dicere soliti sunt. Haec breviloquentia inprimis hoc poeta digna: nam nequaquam largiendum est, utramque formam ubique promiscue et pro arbitrio usurpatam fuisse. Etym. M. 442, 3 adiectivum *διὰ διφθόγγου* scribendum praecepit, *ἐπὶ δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς διὰ τοῦ ῑ.* neque aliter Eustath. 742, 36. 1474, 54, Proclus ad Hesiod. Op. 115: sed grammaticus Hamburg. editus a Welckero Mus. Rhen. X 256, auctor fide haud indignus, utramque formam substantivi tueri videtur: *τὰ παρὰ τῇ γραφῇ διφορούμενα εἰσὶ ταῦτα· ἀργειφόντης καὶ . . . ἀργιφόνταν, εἴκελος . . . καὶ τὸ ἴκελος, ἀπώλεια . . . ἀπωλία, θάλεια καὶ ἐν θαλίῃ γεγάνυνται, ἀλαζονεία . . . ἀλαζονία, βακχεία . . . βακχίη*, nam dispares eiusdem nominis formas, non adiectivum cum substantivo componere decuit, quamquam mirum est, quod *θαλίαν* exemplo munivit, quo non erat opus, *θάλειαν* auctoritate locuplete firmare neglexit: verum haec ex ampliore commentario decerpta sunt: sed ibi si exemplum substantivi *θάλεια* fuit propositum, eodem modo, quo hic Alexandri versus, fuerit explicandum. Satis dubia auctoritas Hesychii: *θαλεία, παιδεία, εὐθυμία, ἡδονὴ καὶ ἡ Μοῦσα*, ubi Lobeckius *θαλεία, ὡς παιδεία* scribere voluit, ac fortasse nonnullis grammaticis *θάλεια*, si substantivi loco erat, paroxytonon esse placuit; sed Photius et Suidas utramque formam testantes parum fide digni; apud Pindarum Nem. XI 54 *εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν . . . διέποντι θάλειαν* libri omnes, sed scholiasta, cum interpretatur *τὴν τῶν ἀγώνων μοῖραν τῆς εὐωχίας* fortasse *θαλειᾶν* legit, atque ita aliquot edd. Sed quod Schneider ad Platon. Rempubl. IX 573 D *κῶμοι καὶ θάλειαι* et alia id genus apud alios scriptores tuetur, omnino errat, quamvis Lehrsius et Hauptius fidem habeant. Ceterum nescio an in Alexandri versu scribendum sit *ἅλα ξυνεῶνα τραπέζης*, quemadmodum etiam Hartung scripsit *καὶ ἅλα ξυνήν τε τράπεζαν.* — v. 33. ὀκχήσει

scripsi, legebatur *ὀγκώσει.* — V. 34. *σινδῶ* scripsi, i. e. *σινδόνα*, vulgo *σὺν τῷ.* — Fr. 2. Macrob. Sat. V 22, 5. — V. 3. *ῥυτὸν ἤνεσεν ἀνέρι σίγλων χρυσείων, ἱερὴν εἰ τότε χιλιάδα ὑμνῆσαι, ταχέων τ' Ὦπιν* scripsi, legebatur *τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σ. χρ. ἱερὴν δὴ τότε χ. ὑμνῆσαι ταχέων Ὦπιν.* Ephesii, cum annus millesimus ageretur, ex quo Dianae templum dedicatum fuit, dixerunt se Timotheo rhytium sive cornu nummis aureis plenum daturos esse, si carmen in Dianam condidisset. — V. 7. *προλίποι* scripsi, legebatur *προλίπῃ*: apparet pauca admodum a Macrobio omissa esse, nam verbum hoc suspensum est item a particula *εἰ* v. 4. — Fr. 3. Athen. XV 699 B. Hecker epigrammatis, non elegiae partem esse censet, recte, ut videtur. — V. 1. *Ἀγαθοκλεῖος*, corrigunt *Ἀγαθοκλῆος*, citra necessitatem, nam recentiore illa forma usum esse Alexandrum satis est credibile: cf. Mionnet Pl. 68, 3; in Chaeremonis epigr. Anthol. Pal. VII 720 *Κλεῦας ὁ Τιμοκλῆος* cod. Pal. exhibet *κλευασου τοιμοικλειος*, itaque scribendum *Κλεύας οὑτυμοκλεῖος* sive *ὡτυμοκλεῖος*. Formae *Αὐτοκλείους*, *Πασικλείους* aliae non tantum in ionicis titulis recentioribus haud infrequentes sunt, cf. Franz Elem. Epigr. 179, sed etiam in attico titulo Ephem. Arch. Nov. 298 extat *Ἀγάθων Ἀγαθοκλείους Ἡρακλειώτης*, sed alius ibidem bis exhibet *Ἀγαθοκλέους Ἡρακλεώτης*. Antiquissima exempla leguntur in catalogis Thasiorum Revue Archéol. 1865 p. 275 *Παντακλείους*, p. 370. 371. 372 *Εὐθυκλείους*, p. 371 *Ἀνδροκλείους*, p. 376 *Ἀριστοκλείους*, quamquam alias ibi etiam clausula — *κλέος* extat. Similiter nominum, quae in *εύς* cadunt, genitivus clausulam *εῖος* pro *ῆος* ascivit, quam proprietatem recentioribus Ionibus et Aeolensibus vindicat Choeroboscus I 209, quibus Dorienses addit Et. Gud. 99, 42, cuiusmodi formis Antimachum, Callimachum, Nicandrum usos esse ostendi Comm. Crit. I 15, quibus addi possuut Lycophro et Apollonius Rhodius, vid. Merkel ad III 853, ac vel in Homero olim in Aristarchi editionibus talia legebantur, vide Schol. Il. *B* 517. — Ceterum in hoc difficillimo loco nihil novavi: quod olim praeeunte Schweighaeusero scripsi *οὗς Ἀγαθοκλῆος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω πατρίδος*, ac similiter alii, velut *Meineke ὧν scripsit*, ferri nequit: neque enim Boeoti maiores

Agathocle exules facti sunt, id quod temporum rationibus ınissime adversatur, sed ipse Boeotus. Scribendum videtur:

Ὡς Ἀγαθοκλεῖος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος, — ἀρχαίων δ' ἦν ὅδ' ἀνὴρ προγόνων, —
ἠδ' ὡς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμίλει
ξεῖνος· κτλ.

ım corrupta verba πότην ἴσον quomodo sint emendanda ›scio, sed v. 9 videtur legendum

χοῖα Συρηκόσιος καὶ ἔχων χάριν.

re ut Hecker correxit, i. e. *ac vero etiam facetus, ut Syraısanus*, Meineke nunc proposuit τοῖα Συρακοσίοις καὶ ἔχει ίριν, idem v. 8 ἀτηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ coniecit. — r. 4. Strabo XII 566. XIV 681. — Fr. 5. Gellius XV 20, 8. ρόφις scripsi, legebatur τρόφιμος, cum antea τρόφιμος τοῦ ἴου pro ἀρχαίου coniecissem.

Aratus. Stephanus Byz. v. Γάργαρα et Anthol. Pal. XI 437.

Archelaus. Fr. 1. Antigon. Caryst. c. 19. — Fr. 2 ibiem. — Fr. 3. Varro de re rust. III 16. cf. Nicandri locum heriac. 741, de quo copiose et docte disputavit O. Schneider . 146 seq. — Fr. 4. Varro ibidem. — Fr. 5. Antig. Caryst. . 89. — V. 5. τεθνεῶτος scripsi, vulgo τεθνεότος. — V. 6. ἐκροπα τὸν διφυῆ scripsi, legebatur τὸν διφυῆ Κέκροπα. eterum et Varro et Antigonus Carystius haec epigrammata, t ipsum Archelaum epigrammatographum (ap. Antig. c. 89 ῃ τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ μαρτυρίᾳ legendum, non οῦ ἐπιγράμματος ποιεῖ) appellant: continuum sane fuisse ırmen videtur, sed ille singula admiranda breviusculis carmibus, quae ad epigrammatis speciem prope accedebant, illuraverat.

Callimachus. *Αἴτια.* Quod olim primo loco posui aquam Callimachi fragmentum (Eustath. Od. 1877, 64) ὄνειαρ ράτων οὐδ' ἐλέφαντος ὄν, non est Callimachi, sed ut Meike vidit ex adespoto epigrammate Anthol. Pal. VII 42 petin. Contra fortasse Callimachi versus sunt et ex hoc ipso iginum exordio petiti, quos Apollonius de Syntaxi IV 2 ›cripsit:

Καὶ γὰρ ὅτε πρώτιστον ἐμοῖς ἐπὶ δέλτον ἔθηκα
γούνασι.

— Fr. 1. Fronto p. 22 ed. Niebuhr. Rauch, qui de *Αἰτίων* libris diligenter commentatus est peculiari libello (Rastatt 1860) hos versus ex Callimachi epigrammate petitos esse censet. — Fr. 2. Et. M. 612, 58. Herodian. π. μον. λέξ. 28, 6. — Fr. 3. Cramer An. Ox. I 280, ubi ἡ δῶδε γόνου legitur, quod correxi. — Fr. 4 cod. Vossianus Et. M. 824, 13 Callimacho vindicavit et huc retulit O. Schneider. — Fr. 6. Sententia, quemadmodum locum hunc constitui, imperfecta est. — Fr. 8. Schol. Odyss. γ 380. — Fr. 11 v. 2 ἐνιαυθμοὶ scripsi, legebatur ἐνήριθμοι. — Fr. 12. ἐξεκένωσεν scripsi, vulgo ἐξεκένωσαν. — Fr. 13. Choeroboscus I 276, 30. Cramer An. Ox. I 413. εἶν scripsi, cum antea ἴον edidissem, Choerob. omisit, νέον Cram.; formam εἶνα testantur Arcad. p. 200, incertus περὶ πνευμ. post Ammonium 214. Μέσσοι εἴρενες dicti, qui fere viginti quinque annos nati erant: vocis εἴρην veriloquium neque veteres grammatici neque nostri homines (cf. G. Curtius Et. II 169) recte expediverunt, specie tantum differt a voce ἄρσην sive ἔρσην, ac forma germana fuit *ΑΡΙΗΝ*. — Ceterum Rauch ad Librum I *Αἰτίων* etiam versum adespoton retulit (cod. Voss. Et. M. 78), quem iam O. Schneider Callimacho tribuit:

Ὁππότε κέ σφας ὀϊζὺς ἔχοι κρυεροῦ λιμοῖο.

— Fr. 16. Sextus Empir. p. 621 ed. Bekker poetae nomine non addito. Versum huc retuli propter Ovidium Art. Am. I 647 seq. et Ibidis v. 395: *Ut qui post longum sacri monstrator iniqui Elicuit pluvias victima caesus aquas.* — Fr. 19. Ὑψιζώρου, legebatur ὑψίζωνος, vide quae disputavi de hoc loco in Mus. Rhen. IX 138. — Fr. 20. Choeroboscus II 456, 25. Callimacho tribui Poet. Lyr. 1035 ed. 2, Rauch huc retulit. — ἤριπον scripsi, legebatur ἔρριπον. — Fr. 22. περιδηνήεντ' scripsi, legebatur περιδινήεντ', quemadmodum Hesiodo ap. Galen. de Hippocr. et Platon. dogm. III 8 restitui ἐξαπατῶν Μῆτιν καίπερ πολυδήνε' ἐοῦσαν, ubi erat πολὺ δινεύουσαν. et Sophocli in Clytaemnestra ap. Erotianum (v. ἀνταῖον θεὸν) τὸν δ' ἀνταῖον περιδηνεύοντά θ' ὁρᾶτε, ubi est περιδινεύοντα. — Fr. 24. versum ipsum servavit Choeroboscus I 279, 15. — Fr. 26 seq. De Cydippae reliquiis post Buttmannum copiose disputavit Car. Dilthey peculiari *libello (Lips. 1863)*. — Fr. 28, ποι scripsi praeeunte Bentleyo,

llo modo probari potest τῷ, quod Dilthey proposuit. — . 30. ἐπέσεισα Meineke, vulgo ἐπέθηκα. — Fr. 33. Hecke-m secutus sum. — Fr. 35. Choeroboscus I 132, 14, ubi ἰαλόες scriptum. — Fr. 36. Cyrillus adv. Iulian. p. 191. — . 37. Hephaestio p. 93. Versum Callimacho vindicavit . Schneider Philol. VI 537, probabiliter additis verbis τῷ ρ' ἄτερ αὐλῶν ῥέζειν καὶ στεφάνων comparans Apollod. bl. III 15, 7: ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ' Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισιν. Itaque in monumento Thasio 'hasios Pariorum fuisse colonos constat), quod E. Miller edidit evue Archéol. 1865 p. 438, ubi Χάριτες Mercurium Nymphae pollinem Νυμφηγέτην venerantes conspiciuntur (addita inscr. άρισιν αἶγα οὐ θέμις οὐδὲ χοῖρον) postquam Nympharum Apollinis sacrificia discripta sunt, legitur οὐ παιωνίζεται. . 44 v. 1. Ἰλλυρικοῖο, Meineke Ἰλλυρίοιο. — V. 2. ὄφιος, ntley τάφια. — Fr. 47. Etym. M. 372, 4. Callimacho vindi-vit Hemsterhusius. — Fr. 48. Schol. Il. *Π* 234. Elegiae, ae *Glauci* famam illustrabat, vindicavi, vid. Ovid. Met. XIII 5. cf. quae dixi in Iahnii Annal. LXXXI 316 seq. — Haud ibie etiam Ἀρκαδία, et Ἰοῦς Ἄφιξις non fuerunt peculiaria rmina, sed elegiae Originum libris insertae: ex priore car-ine fortasse petitus est versus (vide infra fr. 155):

Δέξονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος.

alterum carmen aliquando retuli fr. 46 ed. Ernesti:

Βουσόον, ὅντε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί.

iem versum *Hecalae* adscribunt, usi Suidae testimonio v. ίωψ, de quo ambigi posse credo: disputavit si recte memini hoc ipso Suidae loco vir doctus, sed frustra nunc indagare ıdui. — Fr. 50 auxi disticho addito ex Schol. Eurip. Hec. 8, idem commendavit O. Schneider. — Fr. 51. βοοκράνοιο lmiam Bentleii correctionem recepi, quam plane firmant mmi Ambraciotarum, in quibus iuvenis bucranio insidens nspicitur, qua figura nisi fallor, Gorgus urbis conditor a cum fluvio Araetho sive Arachtho significatur; cf. Annales stituti Archaeol. I p. 318. — Fr. 53. Cramer An. Ox. I 264. · Fr. 55. Etym. M. 207, 18. — Fr. 56 ex epigrammate peti-m videtur Meinekio. — Fr. 57. Proclus ap. Ernesti ed. Cal-a. I 465. — *Fr. 58 fortasse recte* Ruhnken ῥάμφει ἀκαν-

θώδει coniecit, ego olim suspicatus sum *κυθνώλη* .. *νέκυν*, vide Zenob. Paroem. IV 82 et Hesych. s. h. v. — Fr. 5[illegible] *σκύλος* restitui ex Suida v. *κατηναρισμένας*, legebatur *σκύ-λον*. — Fr. 65. *μηδέν ποτ'* et *ὀλίσθοι* scripsi, legebatur *μηδέ* et *ὀλίσθῃ*. — Fr. 66. *οὐδ' ἐπὶ δὴν* scripsi, legebatur *οὐδέ τὴν*, Bentley *οὐδ' ἔτι τὴν*, O. Schneider *οὐδ' ἔτι δήν*. — Fr. 67. Meineke ad epigramma refert. — Fr. 68. Schol. Il. Σ 39[illegible] — Fr. 71. *γαίης*, conieci *γλώσσης*. — Fr. 72 secutus sum Schneidewinum ad Eustathii prooem. p. 39, nisi quod *ἄπ* praeoptavi, cum ille *ἐπὶ* (*ἔπι*) scripserit. — Fr. 74. Etym. Gu[illegible] 348, 21. — Fr. 76 v. 1 *γεγειότερον*, videtur hoc vocabulum frequentavisse hic poeta: fortasse item ex Callimacho est quod Suidas exhibet *γέγειαι βόες*, quod *scuta vetusta* interpretor: ex duobus fragmentis, quae Et. M. 223, 33 adscripsit, alterum sic est redintegrandum:

Ἀκανθίδος ἧχι γέγεια

ἄνθεα μήκωνός τε.

quod plane firmat Plinius XXV 167: „*Caput eius numerosum dividitur lanugine, qualis est spinae, inter divisuras exe-unte: quare Callimachus eam acanthida appellat, alii pap-pon.*" *Ἧχι* autem hic non est loci adverbium, sed comparationi inservit, etenim poeta idem plane dixit, quod Sophocles *γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος*, nisi quod spinae lanugini addidit papaveris flores, qui non minus debiles sunt. — V. 4. *Νεμέηθι* Meineke, legebatur *Νεμέηθε*. — Fr. 77 Schol. Pindari Pyth. V 39. Versus nondum in integrum resti-tutus, conieci:

Δωδεκάκις περὶ δίφρον ὅτ' ἤγαγεν ὄθματα νωμῶν.

— Fr. 78. Choeroboscus I 304, 20, ubi *δὲ ἔπειτα* legitur. — Fr. 79. *ἔξοχος*, conieci *δεξιός*. — Fr. 81. Cramer An. Ox. III 93. — Fr. 82. Herodian. *π. μονήρ. λ.* 42. 27. — Fr. 83 con-iunxi haec praeeunte Heckero, nuper autem Meineke versum priorem copulare maluit cum fr. 187 ed. Ernesti in hunc modum:

Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ' οὔρεος, ἧχι μάλιστα

Φοῖβος ὑπερβορέοισιν ὄνων ἐπιπέλλεται ἱροῖς.

ut optio sit difficilis. — Fr. 85 v. 1 *εἰσι Λάκωνες* scripsi, similiter Goettling *ἔστε Λάκωνες*, ap. schol. Dionys. Perieg. 376 est *ἔσσα* (*ἐσσί*) *κώμον*, unus cod. (B) corrupta verba plane

misit, Miller proposuit πάντες ἐφ' Ἡρακλῆος ἐτήτυμον σσατε κόσμον. — V. 2. Ἰταλιδῶν scripsi, vulgo Ἰταλῶν. — r. 86 v. 1 Λάθρῃ δὲ, fort. λαθρηδά. — V. 2. ἔτραφον leineke, legebatur ἔστρεφον. — Fr. 87 secutus sum Meineiium Callim. p. 285 not. — Fr. 88. Περσῆος, corrigas Περσεῖος (ut olim vulgo in scholiis Nicandri legebatur, Bussemakeri editionem non licuit inspicere, O. Schneider critica subsidia invidit doctis hominibus) cf. ad Alexandrum Aetol. 3 v. 1. — Fr. 89. Apollon. Dysc. Bekk. An. II 504, 30. Secutus sum O. Schneiderum. — Fr. 90. ἐρμένον, legebatur εἰργμένος (εἰρμένος). — Fr. 92. ἱδρύσαντο scripsi, erat ἱδρύοντο. — Fr. 96. Schol. Pindari Ol. II 16 et 29. οἱ δὲ, fort. ἡ δὲ, Rauch ἡ δὲ corrigit, ad Cererem poetae verba referens. — Fr. 102. Ἰοκάστεω scripsi, legebatur Ἰοκάστου, cf. Schol. Od. κ 6; idem Nauck et O. Schneider commendaverunt. — Fr. 106 v. 1 ἤ με cod. Matrit., legebatur ἠδὲ. — ἐν ἠέρι, malim ἐν αἰθέρι. — Fr. 107. ἦγεν ἐπ' scripsi, vulgo ἡ ἀπ'. — Fr. 108. καρῆν, legebatur κάρην, sed adversantur grammatici, Arcad. p. 118: τὸ κάρη οὐδέτερον ἀπὸ τοῦ κάρα γέγονεν, τὸ δὲ καρῆ ὀξύτονον θηλυκόν ἐστιν. adde ib. p. 113. Choerob. II 115, 13; sed ap. Theognim 1018 οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ, nihil novandum, nam est τῷ κάρητι. — Fr. 111. Etym. M. 330, 20. — Fr. 112 videtur ex libro I Αἰτίων petitum, cf. supra fr. 5. Atticos enim iuvenes compellat poeta, postquam famam de Herchio, duce Attico, pagi Herchiae eponymo, qui Cererem hospitaliter excepit (vid. Steph. Byz. v. Ἔρχια), exposuit. Callimachi fortasse versus est, quem Herodian. π. μον. λέξ. 10, 15 servavit:

Εὔμολπος Δόλιχός τε καὶ Ἱπποθόων μεγάθυμος.

— Fr. 113. Schol. Hephaest. p. 169 ed. 2 Gaisf. Keil Anal. Gramm. p. 6 cf. quae dixi Comment. crit. spec. I 16. Emendavit Schneidewin hoc distichon, quo poeta Archilochi ingenium adumbravit. Titulus carminis suspectus, fortasse γναφεῖον scribendum. — Fr. 115 cf. Choerob. I 104, 5. 115, 5. 213, 35. 10, 30. II 418, 19. — Fr. 116. Plutarch. de exil. c. 10. — Fr. 118. Choerob. I 193, 13. Hephaest. 93. Videtur autem versus ex epigrammate decerptus, hinc non mirum eo usos esse anonymos *epigrammatographos* Anth. P. IX 191 et 583.

ϑώδει coniecit, ego olim suspicatus sum κυϑνώλη . . νέκυν, vide Zenob. Paroem. IV 82 et Hesych. s. h. v. — Fr. 5 σκύλος restitui ex Suida v. κατηναρισμένας, legebatur σκι λον. — Fr. 65. μηδέν ποτ' et ὀλίσϑοι scripsi, legebatur μηδὲ et ὀλίσϑῃ. — Fr. 66. οὐδ' ἐπὶ δὴν scripsi, legebatur οὐδέ τήν, Bentley οὐδ' ἔτι τὴν, O. Schneider οὐδ' ἔτι δὴν. - Fr. 67. Meineke ad epigramma refert. — Fr. 68. Schol. Il. Σ 39 — Fr. 71. γαίης, conieci γλώσσης. — Fr. 72 secutus su Schneidewinum ad Eustathii prooem. p. 39, nisi quod ἅπ praeoptavi, cum ille ἐπὶ (ἔπι) scripserit. — Fr. 74. Etym. Gu 348, 21. — Fr. 76 v. 1 γεγειότερον, videtur hoc vocabulu frequentavisse hic poeta: fortasse item ex Callimacho es quod Suidas exhibet γέγειαι βόες, quod *scuta vetusta* inte pretor: ex duobus fragmentis, quae Et. M. 223, 33 adscripsi alterum sic est redintegrandum:

Ἀκανϑίδος ἧχι γέγεια
ἄνϑεα μήκωνός τε.

quod plane firmat Plinius XXV 167: „*Caput eius numeros dividitur lanugine, qualis est spinae, inter divisuras ex unte: quare Callimachus eam acanthida appellat, alii pa pon.*" Ἧχι autem hic non est loci adverbium, sed comparatio inservit, etenim poeta idem plane dixit, quod Sophocl γραίας ἀκάνϑης πάππος ὣς φυσώμενος, nisi quod spin lanugini addidit papaveris flores, qui non minus debiles sun — V. 4. Νεμέηϑι Meineke, legebatur Νεμέηϑε. — Fr. 7 Schol. Pindari Pyth. V 39. Versus nondum in integrum rest tutus, conieci:

Δωδεκάκις περὶ δίφρον ὅτ' ἤγαγεν ὄϑματα νωμῶν.

— Fr. 78. Choeroboscus I 304, 20, ubi δὲ ἔπειτα legitur. — Fr. 79. ἔξοχος, conieci δεξιός. — Fr. 81. Cramer An. Ox. I 93. — Fr. 82. Herodian. π. μονήρ. λ. 42. 27. — Fr. 83 co iunxi haec praeeunte Heckero, nuper autem Meineke versu priorem copulare maluit cum fr. 187 ed. Ernesti in hunc modum

Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ' οὔρεος, ἧχι μάλιστα
Φοῖβος ὑπερβορέοισιν ὄνων ἐπιπέλλεται ἱροῖς.

ut optio sit difficilis. — Fr. 85 v. 1 εἰσι Λάκωνες scrips similiter Goettling ἔστε Λάκωνες, ap. schol. Dionys. Perieg 376 est ἔσσα (ἐσσὶ) κῶμον, unus cod. (B) corrupta verba plan

Phanocles vide editionem Bachii. — Fr. 1 v. 12 Θρηϊκίῃ cripsi, legebatur Θρηϊκίην. — V. 20. ἔπειθεν, malim ἔπει-'εν. — V. 25. ἅς δ' scripsi, nisi ἅς τ' quis praeferat, ulgo ἅς.

Nicander. Fr. 1. Aelian. de nat. Anim. X 49. — V. 2. 'ν ζώοι scripsi, legebatur ἐν ζώοις. — Fr. 2. Aelian. ib. XVI 8. — V. 1. Λιβύης scripsi, vulgo Λίβυες, idem postea). Schneider proposuit. — Fr. 3. Etym. M. 395, 43, ubi σκυ-άκων Gaisford addidit.

Ptolemaeus. Vita Arati p. 55 ed. Westermann. — '. 3. ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' correxi, libri ἀπὸ σκοποῦ. — V. 4. λλ' ὅ γε λεπτολόγος scripsi, libri ἀλλὰ τότε λεπτολόγου, [eineke ἀλλὰ τὸ λεπτολόγον.

Agathyllus. Dionys. Halic. Antiq. Rom. I 49.

Butas. Plutarch. vit. Romuli c. 21. — V. 1. τύπτοντες estitui, legebatur τύπτοντας, sed Aia τύπτοντες, quod apud 'lutarchum verborum structurae adversatur.

Simylus. Fr. 1. Plutarchus vit. Romuli c. 17. — V. 1. δ' ἀγχοῦ ναίουσα . . . Ταρπήα scripsi, legebatur ἡ δ' ἀγ-οῦ Τάρπεια (Ταρπήια) . . . ναίουσα. — Fr. 2. Plutarch.)idem. — Fr. 3. Etym. M. 135, 30.

Parthenius. Fr. 4. Ξυνῇ ἐγὼ Τηθύς scripsi, legeba-ır σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύν, sed librorum scripturae meam emen-ationem firmant; Oceanus loquitur. — Fr. 5. ἀποτηλίστων :ripsi, legebatur ἀπὸ τηλίτων. In Dionysii periegesi v. 485 ustathius τηλίστων Ἰβήρων, non τριλλίστων legit, cf. etiam udocia 115, ad eundem modum ab adverbio ἀποτῆλε nova-ım ἀποτήλιστος. — Fr. 7. Λευκαδία· σὺν τῇ Ἰβηρίτῃ λεύσῃ scripsi, sive πλευσῇ malis, legebatur apud Steph. yz. v. Ἰβηρίαι· Παρθένιος Λευκαδίαις Ἰβηρίτῃ πλεύσει. – Fr. 8 v. 1. Παρθενικὴ scripsi, legebatur παρθένος, ἡ. — on recepi quae ex Parthenio affert schol. Dionys. Perieg. 456, am restitutio incerta (novissimus editor Miller triplex emen-andi periculum fecit), ut nescias, utrum ex elegiis an ex he-oicis carminibus petita sint: ego olim ad redintegranda haec sus sum schol. Pind. Nem. III 38, quae Hecker (Philol. V 419) on recte Pindaro adscripsit; sed quae ibi extant et vitiosa et nperfecta ad antiquius epicum carmen pertinere videntur,

fortasse ad Heracleam, ex qua schol. Apoll. Rhod. I 1165 similia adscripsit, ubi in locum Κόνωνος oportet Κιναίθωνα succedere, quod etiam H. Keil animadvertit. — Parthenii fortasse versus est, quem Herodianus π. μονήρ. λέξ. p. 30:

Μισγόμεθ' ἀλλήλων ὡς Ἄραρος Ῥοδανός.

Pancrates. Athen. XI 478 A. Κογχορητὶς haud dubie corruptum, olim conieci Κοσδροητὶς (vid. Mus. Rhen. I 357), postea Βοκχορητὶς vel Βογχορητὶς, id quod praeceperunt Dobree et Meineke. Etiam LXX interpretes (Genes. c. 40) regis Pharaonis poculum κόνδυ appellant, cf. Lagarde Abhandl. p. 212. — V. 1. ἀργυφέοιο, malim ἀργυρέοιο, ut Dalecampius quoque proposuit.

Zenothemis. Tzetzes Chil. VII 683.

Incerti poetae Μυθικά alia elegiacis versibus, maiorem partem heroicis illustrata, quorum reliquias solus Suidas servavit, addidi, ne quid desideraretur. Composuerunt has reliquias Knoche Babrii Fragm. p. 202 seq. (quae idem de his commentatus est Torgoviae 1838 non vidi) et Lachmann in praef. ad Babrium VII seq. Ego alia adieci; asterisco sunt insignita, quae ad hos apologos ex coniectura revocata sunt.

Fr. 1. Suidas v. Προκάρηνος. — Fr. 2 idem v. Αἴς. — Fr. 3 v. λάχος. — Fr. 4 composuit Lachmann ex duabus particulis, quae leguntur apud Suidam v. ἅδεν et v. πολλόν. — Fr. 5 composuit Lachmann, quae diversim leguntur apud Suidam v. φηλοῦν et v. ἠπεδανός, idem Lachmann κερδοῖ pro κέρδεσιν proposuit. — Fr. 6. Suidas v. Ἑταιρεία, hos versus Babrio adscribens, quemadmodum idem vicissim v. τἀπίχειρα Babrii versum fab. V 9 adscripsit Μυθικοῖς, sicut alias quoque ap. Suidam Βάβριος ἐν Μυθικοῖς legitur. — V. 3. ἐστρέφεθ' scripsi, legebatur ἐτρέφεθ'. — Fr. 7 idem v. Ἀμαλθείας κέρας. — ἔλθ' Kidd scripsit, legebatur ἔνθ'. — Fr. 8 S. v. μεταχρονία. — Fr. 9 S. v. στυφελισμούς. — Fr. 10 S. v. *οἶτος. — Fr. 11 S. v. σκῶλος. — Fr. 12 S. v. ἄνεως. — Fr. 13 S. v. στειλειός. — Fr. 14 composui quae divisa leguntur apud Suidam v. ἄγκος (unde in Zonarae lexicon propagatum), et v. ἀπορρῶγας et ἄμβασις, carminis nomine non addito. — Fr. 15. Suidas v. Πίσεα. — Fr. 16. Suidas v. λάτρον. — Fr. 17 v. δέδοιμι (ita enim vitiose Suidas).

— Fr. 18 S. v. ψαφαρῇ. — Fr. 19 S. v. συνθεσία. — Fr. 20 S. '. ἀκηδής. Lachmann πικροὶ et ἀκηδεῖς requirit. — Fr. 21 S. v. ;ορφύρῃ. — Fr. 22 quod extat ap. Suid. v. κλισίῃ, et fr. 23 ib. v. ἱποδράξ, dubitanter in ordinem recepi, nam quamvis uterque 'ersus satis commode in his apologis potuerit usurpari, tamen ncertum ad quas fabulas referendi sint. Mythicis vindicavit ›rius Bernhardy, utrumque Knoche et Lachmann; Callimacho ribuit alterum Ruhnken, utrumque Hecker Comm. de Callim. ı4 et 118. — Fr. 24 et 25 inverso ordine Suidas exhibet, Αἰ-ειvή· ὑψηλή· αἰπεινὴν (fr. 25) κτλ. καὶ αἰπειναῖς, ὑψη-.αῖς, μακραῖς, ἐν Μύθοις· αἰπειναῖς κτλ. et fr. 25 iterum '. αἴσυλα, παράνομα, ἄδικα· ἐν Μύθοις· αἰπεινήν κτλ. ,achmann fr. 24, 1 αἰπεινῇ ἐλάτῃ requirit, Suida adversante. — Fr. 26. Suidas v. δύῃ. — Fr. 27 S. v. Αἴβυσσα ὄρνις. — πλάζε καὶ ἀμφοτέρους, fortasse πλάζεν ἄμ' ἀμφοτέρους. — Extant in Suidae lexico alia fragmenta adespota, quae praeeunte Naeckio aliis fere omnia Callimacho vindicare studuit Hecker, qui quod p. 94 dicit Callimachea a Μυθικῶν opere facile lignosci posse, mihi secus videtur: nam saepenumero res parum explorata; magna tamen pars horum versuum haud incommode ad Μυθικά referri poterit, velut quod legitur v. λιμός·

Γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ.

item v. ἐπήλυσις et φώριον·

'Επήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο
φώριον.

item v. ακμηνος (et Zonar.):

Ἄκμηνος δόρποιο.

et v. φόβη:

Ὅστε φόβῃσιν
ξανθοτάταις ἐκόμα.

quod de leone dictum videtur: item v. βέβυστο·

Βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο.

nec non quod v. ἀήσυρον testatur dictum esse ἐπὶ ὀρνέων·

'Αήσυρον γόνυ κάμψει·

ubi ἀήσυρον ὃν γ. κ. vel ἀήσυρον ὡς γ. κάμψῃ videtur

BABRIUS.

Codicem Athoum, qui nunc in Museo Britannico servatur, denuo examinavit G. Dindorf, vid. Philol. XVII 361 seq. Eberhardi studia Babriana foras data sunt hac recensione iam typis mandata, neque nunc licet viri doctissimi observationes adhibere; item si forte alia meam animadversionem fugerunt, condonabunt hoc aequi iudices.

Prooem. v. 3 *τις ἐγενήθη*, Hartung speciosius quam verius *τις γενέθλη*, nam *τις* (*τῆς*) non legitur in codice. — V. 15. *ἡμιν* scripsi, legebatur *ἡμῶν*, vel potius inverso ordine *ἡμῶν γέροντος*. — V. 16. *τῆς ἐλευθέρας μούσης*, conieci *τῆς ἀλοιδόρου μούσης*. — V. 17. *ἵνα τιθῇς* scripsi, cod. *ἂν θείης*. — V. 18. *λῷστε* Dübner, cod. *νῷ τό*. — *δώσω* scripsi, legebatur *θήσω*.

Fab. I v. 3 *δρυμός*, cod. *δρόμος*. *Δρυμός*, quod postea etiam Piccolos commendavit, videtur Babrius correpta priore syllaba usurpavisse, ut est in versu ap. Plutarchum (Stob. Flor. LIII 14):

. . . *Ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἷλε ποδάγραις.*

— V. 4. *τοῦτον*, paraphr. videtur *μοῦνος* reperisse. — V. 8. *ποιητόν*, in proecdosi *ποιητέ'* scripsi, Schneidewin *πτοητόν*. Paraphrastes aliud quid legit, velut *ὁ δεσπότης τίς ἐστιν*. — V. 12. *τούτου δ' ἀλώπηξ*, malim *σοφὴ δ' ἀλώπηξ*.

Fab. II v. 2 *ἐπεζήτει* Boissonade, cod. *ἐζήτει*. — V. 3. *μή τις*, cod. *μὴ τῶν*. — V. 14. *ὁ θεός*, cod. *θεός*.

Fab. III v. 1 *κλείσων* scripsi, nisi *κλήσων* malis, cod. *κλείζων*. — V. 2 intactum reliqui, videtur ex duobus versibus coaluisse, antea conieci *ἐπέσιξεν· εἶθ' ὡς*, cf. Paraphr.: *ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χρώμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤνυεν*.

Fab. IV v. 8 *κινδύνων*, cod. *κίνδυνον*.

Fab. V v. 4 *ἔκρυπτ' ἐς*, cod. *ἐκρύπτετ'*. — V. 8. *ὁ δ' ἀδεῶς ἐπανέβαινε θηλείαις*, cod. *ὁ δ' ἄλλος ἀμφέβαινε θηλείαις*. Correxit Brenn, seminarii philologi Marburgensis olim sodalis; paraphr. *ὁ δ' ἐν σκότῳ κεκρυμμένος ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινεν*.

Fab. VI v. 2. *σώζων*, cod. *ζῴων*, eandem correctionem Baiter et Nauck proposuerunt. — V. 4. *οὐ τῶν εἰς τάγηνον*

— Fr. 18 S. v. ψαφαρῇ. — Fr. 19 S. v. συνθεσία. — Fr. 20 S. v. ἀκηδής. Lachmann πικροὶ et ἀκηδεῖς requirit. — Fr. 21 S. v. πορφύρῃ. — Fr. 22 quod extat ap. Suid. v. κλισίῃ, et fr. 23 ib. v. ὑποδράξ, dubitanter in ordinem recepi, nam quamvis uterque versus satis commode in his apologis potuerit usurpari, tamen incertum ad quas fabulas referendi sint. Mythicis vindicavit prius Bernhardy, utrumque Knoche et Lachmann; Callimacho tribuit alterum Ruhnken, utrumque Hecker Comm. de Callim. 94 et 118. — Fr. 24 et 25 inverso ordine Suidas exhibet, Αἰπεινή· ὑψηλή· αἰπεινὴν (fr. 25) κτλ. καὶ αἰπειναῖς, ὑψηλαῖς, μακραῖς, ἐν Μύθοις· αἰπειναῖς κτλ. et fr. 25 iterum v. αἴσυλα, παράνομα, ἄδικα· ἐν Μύθοις· αἰπεινήν κτλ. Lachmann fr. 24, 1 αἰπεινῇ ἐλάτῃ requirit, Suida adversante. — Fr. 26. Suidas v. δύη. — Fr. 27 S. v. Λίβυσσα ὄρνις. — πλάζε καὶ ἀμφοτέρους, fortasse πλάζεν ἄμ' ἀμφοτέρους. — Extant in Suidae lexico alia fragmenta adespota, quae praeeunte Naeckio aliis fere omnia Callimacho vindicare studuit Hecker, qui quod p. 94 dicit Callimachea a Μυθικῶν opere facile dignosci posse, mihi secus videtur: nam saepenumero res parum explorata; magna tamen pars horum versuum haud incommode ad Μυθικά referri poterit, velut quod legitur v. λιμός·

Γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ.

item v. ἐπήλυσις et φώριον·

Ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο
φώριον.

item v. ακμηνος (et Zonar.):

Ἄκμηνος δόρποιο.

et v. φόβη:

Ὅστε φόβησιν
ξανθοτάταις ἐκόμα.

quod de leone dictum videtur: item v. βέβυστο·

Βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο.

nec non quod v. ἀήσυρον testatur dictum esse ἐπὶ ὀρνέων·

Ἀήσυρον γόνυ κάμψει·

ubi ἀήσυρον ὄν γ. κ. vel ἀήσυρον ὥς γ. κάμψῃ videtur

fortasse ad Heracleam, ex qua schol. Apoll. Rhod. I 1165 simi lia adscripsit, ubi in locum *Κόνωνος* oportet *Κιναίθωνι* succedere, quod etiam H. Keil animadvertit. — Parthenii fortasse versus est, quem Herodianus *π. μονήρ. λέξ.* p. 30:

Μισγόμεθ' ἀλλήλων ὡς Ἄραρος Ῥοδανός.

Pancrates. Athen. XI 478 A. *Κογχορητὶς* haud dubie corruptum, olim conieci *Κοσδροητὶς* (vid. Mus. Rhen. I 357), postea *Βοκχορητὶς* vel *Βογχορητὶς*, id quod praeceperunt Dobree et Meineke. Etiam LXX interpretes (Genes. c. 40) regis Pharaonis poculum *κόνδυ* appellant, cf. Lagarde Abhandl. p. 212. — V. 1. *ἀργυφέοιο*, malim *ἀργυρέοιο*, ut Dalecampius quoque proposuit.

Zenothemis. Tzetzes Chil. VII 683.

Incerti poetae *Μυθικά* alia elegiacis versibus, maiorem partem heroicis illustrata, quorum reliquias solus Suidas servavit, addidi, ne quid desideraretur. Composuerunt has reliquias Knoche Babrii Fragm. p. 202 seq. (quae idem de his commentatus est Torgoviae 1838 non vidi) et Lachmann in praef. ad Babrium VII seq. Ego alia adieci; asterisco sunt insignita, quae ad hos apologos ex coniectura revocata sunt.

Fr. 1. Suidas v. *Προκάρηνος*. — Fr. 2 idem v. *Αἴς*. — Fr. 3 v. *λάχος*. — Fr. 4 composuit Lachmann ex duabus particulis, quae leguntur apud Suidam v. *ἅδεν* et v. *πολλόν*. — Fr. 5 composuit Lachmann, quae diversim leguntur apud Suidam v. *φηλοῦν* et v. *ἠπεδανός*, idem Lachmann *κερδοῖ* pro *κέρδεσιν* proposuit. — Fr. 6. Suidas v. *Ἑταιρεία*, hos versus Babrio adscribens, quemadmodum idem vicissim v. *τἀπίχειρ*[a] Babrii versum fab. V 9 adscripsit *Μυθικοῖς*, sicut alia quoque ap. Suidam *Βάβριος ἐν Μυθικοῖς* legitur. — V. [?] *ἐστρέφεθ'* scripsi, legebatur *ἐτρέφεθ'*. — Fr. 7 idem [v.] *Ἀμαλθείας κέρας*. — *ἔλθ'* Kidd scripsit, legebatur *ἔνθ'* — Fr. 8 S. v. *μεταχρονία*. — Fr. 9 S. v. *στυφελισμούς* — Fr. 10 S. v. *οἶτος*. — Fr. 11 S. v. *σκῶλος*. — Fr. 12 S. v. *ἄνεως*. — Fr. 13 S. v. *στειλειός*. — Fr. 14 composui quae divisa leguntur apud Suidam v. *ἄγκος* (unde in Zonarae lexicon propagatum), et v. *ἀπορρῶγας* et *ἄμβασις*, carmini nomine non addito. — Fr. 15. Suidas v. *Πίσεα*. — Fr. 16 Suidas v. *λάτρον*. — Fr. 17 v. *δέδοιμι* (ita enim vitiose Suidas

— Fr. 156. *καὶ τὸν*, ὃς scripsi, legebatur *καὶ τόνος*: sed totus versus tenebricosus, fortasse ex Ibide petitus, ubi poeta obscuram aliquam memoriam obscure significavit: suspicatus sum Callimachum de Tydeo Melanippi caput mordente dixisse ὃς *Ἀζειδῶν ἔγραε κηδεμόνα* (sive *κηδεμόνος*), ut Melanippus uxorem duxerit ex Azidarum gente. — Fr. 157 et 158 Hephaestio p. 92; prius fr. fort. resp. Apollon. de adv. Bekk. An. II 566, 22 (ubi *πεσατε* legitur), alterum Plut. de adul. et amic. c. 10. Callimacho tribuit etiam O. Schneider. Prius certe ex epigrammate petitum videtur, atque usus est hoc versiculo etiam Agathias, qui praeter hymnos epigrammata tantum tractavit, id quod recte Dilthey quoque animadvertit p. 102. — Fr. 159. Schol. Theocr. IV 16. — Fr. 162. *ἔπι χθονίων* scripsi, legebatur *ἐπιχθονίων*, nisi *ἐπεὶ χθονίων* malis. — Fr. 164...183. De his choliamborum reliquiis vid. Meineke post Babrium p. 159 seq., a cuius vestigiis paucis locis discessi. Fr. 164 v. 1 et 2 coniunxit Meineke, ego his continuo subieci v. 3. 4, qui integri servati sunt a schol. Hephaest. p. 30 ed. 2 Gaisford.; cf. quae dixi de his ad Hipponactem fr. 13. Si quis v. 2 a v. 1 rursus dirimere malit, certe v. 1. 3. 4 continuo se excepisse censendi sunt. — Fr. 167 integrum legitur ap. Schol. Hephaest. p. 36 ed. 2 Gaisf. — Fr. 168 v. 3 *Προμηθεῖος* scripsi, vulgo *Προμηθέως*. — Fr. 170 aliter verba disposui. — Fr. 171. L. Dindorfium secutus sum. — Fr. 173. recte ut videtur Lachmann: *Σόλωνι· κεῖνος δ' κτλ.* — Fr. 175 v. 2 *τωὐτὸ* Nauck, vulgo *τοῦτο*. — Fr. 176. *ἀλίβαντα* scripsi, i. e. *οἱ ἀλίβαντα*, legebatur *ἀλίβαντα*. — Fr. 178 post *ἡμῖν* distinxi. — Fr. 180. 181 paulo aliter constitui, et ab his separavi fr. 187, quod puris iambis constat. — Fr. 185. His antea praemisi auctore Naeckio versum *Ὕδειν ἔοικε τὴν φερέζωον κόρην*, sed hunc Nicolai Damasceni esse docuit Nauck Annal. Antiq. 1854, 1. — Fr. 188. *τορώτατοι* scripsi, légebatur *τομώτατοι*, cf. Xenoph. de rep. Lac. 2, 11: *ὡς δὲ καὶ εἴ ποτε μηδεὶς τύχοι ἀνὴρ παρὼν μηδ' ὣς ἔρημοι οἱ παῖδες ἄρχοντος εἶεν, ἔθηκε τῆς ἴλης ἑκάστης τὸν τορώτατον τῶν εἰρένων ἄρχειν.* Laconicae dialecti proprium videtur fuisse hoc genus dicendi, ceterum eadem vocabula confusa etiam in hymno in Del. 94. — Fr. 191. Hoc metrum re-

spexit Atilius Fortun. I c. 4 p. 318: „Nam priore commate Callimachus in epigrammatibus usus est et Bacchylides in carminibus et alii.“ Neque tamen hoc carmen, cuius exordium nobis servatum est, epigrammatis speciem refert, atque memorabile est cod. V apud Gaisfordium *in poematibus* exhibere. — Fr. 192 V. 1. *διατμήξας* servavi, nam *διαννήξας* dubitabile. — Fr. 193 v. 1 *ἁ ναῦς ἃ τὸ μόνον* Bentley, cod. P *ἀννσατομον*. ubi fortasse latet dorica forma *νᾶς*, de qua vide Etym. M. 605, 25. — Fr. 194. Asclepiadeum versum delitescere vidit Meineke, *οὖσ'* ego addidi. — Fr. 196. *ὑφ' ἅμαξαν*, fort. *ὑπ' ἅμαξαν* ut A apud Hephaest. — Fr. 198. Herodianus Cram. An. Ox. III 261, 30: *Μάγνης, Μάγνησσα· πελίου κτλ.* Callimacho tribui Stephani Byz. usus auctoritate: *Μαγνησία . . . τὸ δὲ θηλυκὸν Μάγνησσα Καλλίμαχος.* — Lyricis carminibus adscribere voluit Meineke Callimachi fragmentum apud schol. Il. *X* 56:

. . ὁ δ' ἐκ Λοκρῶν τείχεος Ἰταλικοῦ
παρῆν ἀμύντωρ.

quod alii frustra ad elegiacos numeros revocare studuerunt. Mihi epigrammatis pars videtur, in quo poeta disticho iambicum trimetrum subiecit ad Simonidis exemplum: multiformibus enim metris usus est Callimachus in epigrammatis, quorum haud exiguam partem intercidisse, certum est; velut quod Atilius Fortunat. I 1 p. 312 dicit: „Nam ithyphallicum metrum saepe recepit hunc tribrachum, ut etiam apud Alexandrum in Phasmate et apud Callimachum in epigrammatibus ostendi potest.“ (eundem versiculum I 4, p. 315 epodon Callimachi dicit grammaticus). Epigramma autem hoc fortasse Euthymi pugilis memoriam instaurabat, quam poetam attigisse testatur Plinius (vid. fr. 399 ed. Ernesti), ac de Euthymo cf. Krause Olympia p. 288.

Philostephanus. Tzetzes Chil. VII 670. — V. 1. *λέλεκται* scripsi, vulgo *λέλειπται*. — V. 2. *καίπερ ἐοῦσ'* Hermann, vulgo *καὶ εἰ οὐκ*. — V. 3. *ἐχθρὸν δὴ νήκτησιν* scripsi, legebatur *ἔχερον δίνης τῆσιν*. — *ὃ . . . τινάξαι, ῥηϊδίως* correxi, vulgo *ὁ . . . τινάξας, ἡ δ' ἰδίως*.

Eratosthenes. Vide quae scripsi in Analectis Alexandrinis Part. I. II Marburgi 1846.

Phanocles vide editionem Bachii. — Fr. 1 v. 12 Θρηϊκίῃ scripsi, legebatur Θρηϊκίην. — V. 20. ἔπειθεν, malim ἔπεισεν. — V. 25. ἅς δ' scripsi, nisi ἅς τ' quis praeferat, vulgo ἅς.

Nicander. Fr. 1. Aelian. de nat. Anim. X 49. — V. 2. ἂν ζώοι scripsi, legebatur ἐν ζῴοις. — Fr. 2. Aelian. ib. XVI 28. — V. 1. Λιβύης scripsi, vulgo Λίβυες, idem postea O. Schneider proposuit. — Fr. 3. Etym. M. 395, 43, ubi σκυλάκων Gaisford addidit.

Ptolemaeus. Vita Arati p. 55 ed. Westermann. — V. 3. ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' correxi, libri ἀπὸ σκοποῦ. — V. 4. ἀλλ' ὅ γε λεπτολόγος scripsi, libri ἀλλὰ τότε λεπτολόγου, Meineke ἀλλὰ τὸ λεπτολόγον.

Agathyllus. Dionys. Halic. Antiq. Rom. I 49.

Butas. Plutarch. vit. Romuli c. 21. — V. 1. τύπτοντες restitui, legebatur τύπτοντας, sed Aia τύπτοντες, quod apud Plutarchum verborum structurae adversatur.

Simylus. Fr. 1. Plutarchus vit. Romuli c. 17. — V. 1. ἡ δ' ἀγχοῦ ναίουσα . . . Ταρπῄα scripsi, legebatur ἡ δ' ἀγχοῦ Τάρπεια (Ταρπήια) . . . ναίουσα. — Fr. 2. Plutarch. ibidem. — Fr. 3. Etym. M. 135, 30.

Parthenius. Fr. 4. Ξυνῇ ἐγὼ Τηθύς scripsi, legebatur σὺν τῇ ἐγὼ Τηθύν, sed librorum scripturae meam emendationem firmant; Oceanus loquitur. — Fr. 5. ἀποτηλίστων scripsi, legebatur ἀπὸ τηλίτων. In Dionysii periegesi v. 485 Eustathius τηλίστων Ἰβήρων, non τριλλίστων legit, cf. etiam Eudocia 115, ad eundem modum ab adverbio ἀποτῆλε novatum ἀποτήλιστος. — Fr. 7. Λευκαδία· σὺν τῇ Ἰβηρίτῃ πλεύσῃ scripsi, sive πλευσῇ malis, legebatur apud Steph. Byz. v. Ἰβηρίαι· Παρθένιος Λευκαδίαις Ἰβηρίτῃ πλεύσει. — Fr. 8 v. 1. Παρθενικὴ scripsi, legebatur παρθένος, ἡ. — Non recepi quae ex Parthenio affert schol. Dionys. Perieg. 456, nam restitutio incerta (novissimus editor Miller triplex emendandi periculum fecit), ut nescias, utrum ex elegiis an ex heroicis carminibus petita sint: ego olim ad redintegranda haec usus sum schol. Pind. Nem. III 38, quae Hecker (Philol. V 419) non recte Pindaro adscripsit; sed quae ibi extant et vitiosa et imperfecta ad antiquius epicum carmen pertinere videntur,

BABRIUS.

Codicem Athoum, qui nunc in Museo Britannico ser tur, denuo examinavit G. Dindorf, vid. Philol. XVII 361 s Eberhardi studia Babriana foras data sunt hac recensione i typis mandata, neque nunc licet viri doctissimi observatio adhibere; item si forte alia meam animadversionem fugeru condonabunt hoc aequi iudices.

Prooem. v. 3 *τις ἐγενήθη*, Hartung speciosius qu verius *τις γενέθλη*, nam *τις* (*τῆς*) non legitur in codice. V. 15. *ἡμιν* scripsi, legebatur *ἡμῶν*, vel potius inverso dine *ἡμῶν γέροντος*. — V. 16. *τῆς ἐλευθέρας μούσης*, c ieci *τῆς ἀλοιδόρου μούσης*. — V. 17. *ἵνα τιθῇς* scri cod. *ἂν θείης*. — V. 18. *λῷστε* Dübner, cod. *νῷ τό*. — *δα* scripsi, legebatur *θήσω*.

Fab. I v. 3 *δρυμός*, cod. *δρόμος*. *Δρυμός*, quod pos etiam Piccolos commendavit, videtur Babrius correpta pri syllaba usurpavisse, ut est in versu ap. Plutarchum (St Flor. LIII 14):

. . . *Ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἷλε ποδάγραις.*

— V. 4. *τοῦτον*, paraphr. videtur *μοῦνος* reperisse. — V *ποιητόν*, in proecdosi *ποιητέ'* scripsi, Schneidewin *πτ τόν*. Paraphrastes aliud quid legit, velut *ὁ δεσπότης* ι *ἐστίν*. — V. 12. *τούτου δ' ἀλώπηξ*, malim *σοφὴ δ' ἀλώπ*

Fab. II v. 2 *ἐπεζήτει* Boissonade, cod. *ἐζήτει*. — V. *μή τις*, cod. *μὴ τῶν*. — V. 14. *ὁ θεός*, cod. *θεός*.

Fab. III v. 1 *κλείσων* scripsi, nisi *κλήσων* malis, c *κλείζων*. — V. 2 intactum reliqui, videtur ex duobus versil coaluisse, antea conieci *ἐπέσιξεν· εἶθ' ὡς*, cf. Parapl *ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χρώμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤνι*

Fab. IV v. 8 *κινδύνων*, cod. *κίνδυνον*.

Fab. V v. 4 *ἔκρυπτ' ἐς*, cod. *ἐκρύπτετ'*. — V. 8. *ὁ ἀδεῶς ἐπανέβαινε θηλείαις*, cod. *ὁ δ' ἄλλος ἀμφέβαινε* ϑ *λείαις*. Correxit Brenn, seminarii philologi Marburgensis o sodalis; paraphr. *ὁ δ' ἐν σκότῳ κεκρυμμένος ἀδεῶς ἔκτ ταῖς θηλείαις ἐπέβαινεν.*

Fab. VI v. 2. *σώζων*, cod. *ζῴων*, eandem correctior *Baiter et Nauck* proposuerunt. — V. 4. *οὐ τῶν εἰς τάγη*

ὡραίων Lachmann, cod. ἐκ τῶν εἰς τάγηνον ὡραῖον, conieci οὐκέτ' εἰς τάγηνον ὡραῖον. — V. 8. ἔπτυσεν cod., non ἔκυσε, v. 9 μὴ μάτην μ', non μὴ μάτην, v. 17 ἄν, non ἄν γ'. — V. 15. ὀξείῃ σχοίνῳ, corrigunt ὀξέῃ, sed potest etiam ὀξεϊ σχοίνῳ scribi. In Batrachomyomachia vero 214 ἤλασεν ὀξεϊ σχοίνῳ et 253 ἀκόντισεν ὀξεϊ σχοίνῳ nescio an ὀξυσχοίνῳ praestet.

Fab. VIII v. 3 χῶ κάμηλος, exspectaveram χἠ. Post hunc v. haud dubie alius excidit, nam oratio nimis obscura, ac desideratur lepor, quem ipse poeta praedicat.

Fab. IX v. 3 ἥξειν, quod Schneidewin scripsit ἄξειν, et ipse conieci, sed illud tuetur paraphr. — V. 8. τοιαῦτ' Sauppe, cod. τοσαῦτ'. — V. 9. ὕμας, cod. ὑμᾶς. V. 11—13 cancellis sepsi, praeeunte Hartungo. — V. 13. τότε Ahrens, cod. τό.

Fab. X v. 4 κνήμης cod., non κνήμας. — V. 13 et 14 epimythium fabulae satis suspectum, quamquam pro πηρὸς fortasse πῆρος poterat scribi, ut μωρὸς et μῶρος variari solebat.

Fab. XII v. 1 μακρὸν scripsi, quod etiam Knoche dubitanter proposuit, cod. μακράν. — V. 6. προσωμίλουν, fort. συνωμίλουν. — V. 13 codex non omisit, sed hoc loco, in quem iam in proecdosi restitueram, exhibet; non recte Lachmann et Meineke post v. 17 inseruerunt, neque audiendus Hartung, qui v. 11 et 12 adpunxit, quos ex alia fabula temere insertos esse censet. — V. 16. ἔννυχος, conieci ἐν μυχοῖς, quod etiam Schneidewin et Piccolos proposuerunt. — V. 17 nondum in integrum restitutus. Sauppe traiicienda censet verba: καὶ καῦμα τήκει; πάντα δ' ἀγρώτην θάλπει. — V. 18 cancellis sepsi. — V. 27. οἷσιν εὐθενῶν ὤφθη scripsi, probavit Hartung, ac Schneidewin similiter, nisi quod οἷς ποτ' scripsit, cod. om. οἷσιν et deinde εὐσθενῶν ὀφθῇ.

Fab. XIII v. 7 ζῴων, malim πάντων.

Fab. XV v. 12 λόγοις, conieci λόγον.

Fab. XVI v. 9 ὡς πρὶν εἰώθεις, lege[illegible] ὥσπερ εἰώθεις. — In Epimythio pro μάλιστα poti[illegible] ἥκιστα scribendum.

Fab. XVIII v. 3 σίσυρναν Toup, nisi quod σισύρναν

Fab. LXXIV v. 15 γηράσας, paraphr. γηράσκων.

Fab. LXXV v. 2 δέδιχθι, cod. δέδειθι, idem suasit O. Schneider, et apud Nicandr. Alex. 443 unus liber δείδιχθι praebet, eandem formam Schmidt apud Hesychium pro δέδιθι propter litterarum ordinem restituendam esse censet. — V. 4 cancellis circumscripsi, v. 5 et 6 transposui, nam in cod. inverso ordine leguntur: similiter Hartung locum restituit. — V. 7. τὴν αὔριον γὰρ τὸ μακρὸν, conieci τὴν αὔριόν γ' ἀκρό τατον.

Fab. LXXVI v. 8 δὲ Baiter, cod. τε. — V. 12. πᾶσαν Hartung, quod ipse quoque suspicatus eram, cod. πᾶσιν.

Fab. LXXVII v. 2 ἰσχανῶσα, cod. ἰχανῶσα.

Fab. LXXIX v. 2 καὶ δὴ 'πέρησε, cod. καὶ δὴ παρῆει.

Fab. LXXXI v. 1 et 3 transposui priora utriusque versus hemistichia, similiter Ahrens et Nauck. — V. 6. ἂν, cod. κἄν.

Fab. LXXXII v. 3 fort. ἔκθορεν φωλῆς κοίλης. — V. 5. θηρίων θεμιστεύων, cod. βασιλεύων θηρίων. — V. 8 cancellis circumscripsi.

Fab. LXXXIII post v. 1 excidit κλέπτων ἐπώλει κτλ. — V. 5—7 restitui, cod. ὅτι τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν καὶ συμφερόντων· κόσμος γὰρ οὐδὲν ὀνήσει τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.

Fab. LXXXIV v. 1. ἐπιπτάς Tyrrwhitt, cod. ἐπιστάς.

Fab. LXXXV v. 5 videtur versus excidisse, et scribendum εἰ μὴ προάξει, τῇ μάτην ἐνεδρεύσει ... ἀχθεσθέντες· ὁ δὲ

Fab. LXXXVII v. 2 κατειλήφει, fort. κατειλήφοι.

Fab. LXXXVIII v. 2 τῷ χαραδριῷ τε, cod. ὃς τὸ χαραδραίῳ. — V. 15. πέμψειν Coraes, cod., qui om. v. 16, exhibet δώσειν.

Fab. LXXXIX v. 4 σὺ δή με, cod. σὺ τί με.

Fab. XC v. 4 ἧμιν, cod. ἡμῖν.

Fab. XCI v. 4 ἐμβάς Baiter, cod. ἐμβαντα. — V. 5. τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω· ἀνέξομαι, malim τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων ἀνέξομαι. — V. 7. ἐπεὶ παρελθέτω με, conieci γε.

Fab. XCIV v. 3 ἔφασκε Fix, cod. ἔταξε. — Epimythium versuum reliquias ostendit: Ἀνὴρ πονηρὸς .... λόγον ποιεῖται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

[redacted]

ANTHOLOGIA LYRICA

CONTINENS

HEOGNIM, BABRIUM, ANACREONTEA

CUM

CETERORUM POETARUM

RELIQUIIS SELECTIS.

CURAVIT

THEODORUS BERGK.

EDITIO ALTERA.

LIPSIAE.
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Quum poetarum Lyricorum reliquiis tertias curas adhiberem, placuit etiam hanc minorem editionem retractare, quam olim adornavi in usum eorum, qui praestantissima haec Graecae poesis monumenta vel ipsi in academiis enarrant vel in philologorum seminariis explicanda proponunt, vel denique in gymnasiis interpretantur. Pindari carmina ut antea ita etiam nunc seposui, quandoquidem peculiarem huius poetae editionem brevi commentario critico instructam paro; Theognidis autem sententias integras et Anacreontea praetermissis tantum iis poematis, quae maioris editionis appendix complectitur, in ordinem recepi, ceterorum poetarum reliquias potissimas addidi, non quod existimem omnia, quae hic delectus continet, continuo ordine interpretanda esse, sed ut ii qui hac editione utantur, quae ipsis animadversione inprimis digna videantur libero arbitrio eligere possint. Ac ne quid desideraretur, huic anthologiae etiam Babrii fabulas omnes, non solum syllogen priorem, sed etiam eam quae nuper e tenebris in lucem vocata est, quamvis sit ambiguae fidei, inserui; denique selecta carmina eorum poetarum, qui post Alexandri magni tempora floruerunt, adieci*). Cum professus sim in praefatione Poetarum lyricorum ed. 3, me hic repetiturum esse carmen Theocriti, quod nuper ex codice Ambrosiano edidi, non solum huic promisso satis feci, sed etiam reliqua

*) Elegias de oculorum remediis, alia id genus quod non recepi, haud improbabunt, qui meminerint curandum fuisse, ne libri vel *sic satis ampli paginae* iustum modum excederent.

sione, fortasse vitium contraxit: vide quae adnotavi ad ill locum.

Diasceuasta autem non solum suo periculo librum usus est interpolavit, sed etiam Lachmanni inventa asciv videtur *), quamquam cautio magna adhibenda est: nam L mannus multa verissime divinavit, quae postea libri alici auctoritate firmari minime mirum est. Ex paraphrasi *Στι ποτε πάρδαλις ἐπαυχᾶτο φορεῖν ἁπάντων ζώων ποικι τέραν δέρριν· πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπεν· ἐγώ σου τῆς δο κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω*, Lachmann h apologum finxit:

Στικτή ποτ' ηὔχει πάρδαλις φορεῖν μούνη
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζῴων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κἀκείνης
*κρείσσω τ' ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην***).

eleganter sane, sed nimis andacter mihi videbatur haec ins ravisse, itaque olim nolui hanc fabellam, quemadmodum a ab eodem critico restitutas, in ordinem recipere. Iam v Menae liber exhibet;

Στικτή ποτ' ηὔχει· πάρδαλις φέρειν μούνη
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζῴων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κἀκείνης
καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέρην γνώμην.

igitur in primis versibus plane firmat Lachmanni scriptu sed in ultimis recedit: est autem oratio tam commoda tan arguta, ut nullo modo diasceuastam ita Lachmanniana cc xisse credibile sit: equidem credo Babrii fabulam integram vatam fuisse in antiquiore illo libro. Porro fab. LXX et mum et novissimum versum Menae liber plane ita scri

---

*) Quod diasceuasta, cuius recensio saepius conspirat Lachmanni emendationibus, alias, ubi iis commode pot uti, discrepat, in neutram valet partem.

**) Praeivit Tyrwhittus, sed is minus recte versatı primoribus novissima sic constituit *ἀλλ' ἐγὼ σοῦ τῆς Δ ἔχω γε ποικιλωτέραν γνώμην.*

exhibet, quemadmodum Lachmannus conformavit, verum haec quoque possunt ex antiquiore libro fideliter descripta esse. Item in fabula LIV Menae codex compluribus locis plane Lachmanni emendationes exhibet, sed cum in hac fabula codex multis locis praeter spem lucem attulerit, iste consensus haudquaquam mirus videbitur. Maxime suspicioni obnoxia fab. XIII; ibi v. 4 quod codex *καὶ τὰ τῆς τέχνης* praebet, ut Lachmannus verissime emendavit, non *καὶ κακῆς τέχνης*, non magnopere offendit; sed quod v. 6 in codice est *περιόντες ᾔτουν ὄψα, τίς κτλ.*, apud Lachmannum *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων κτλ.* hic consensus in dubia re vel potius in coniectura falsa valde suspectus: nam apud Tzetzem legitur versu truncato, sed sententia plana *περιόντες ἔλεγον· τίς κτλ.* Credo in codice antiquiore fuisse *ᾔτουν*, quod longe est aptius quam *ἐλέγοντο*, quod Lachmannus Bentleium secutus scripsit, credo etiam v. 8 codicis lectionem *προθοίνας* (hoc novum sed haud inelegans vocabulum) germanam esse, cum apud Tzetzem *ἀπαρχάς* legatur, sed *ὄψα* haud dubie diasceuasta ex Berolinensi editione intulit, ut versui labanti subveniret; Babrium scripsisse credo *περιόντες ᾔτουν ᾖα.*

Lex, quam Babrius in priore apologorum collectione constanter observavit, ut in novissimo pede versus ictus et accentus congruant, in hac altera sylloge in iis versibus, qui germani videntur, saepius negligitur: sane est, ubi facili negotio ista offensio removeri potest, velut LXX 1: *Σκύμνον λύκου νεογνὸν εὗρέ τις ποιμήν*, ubi possis verba traiicere *Ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον*, quemadmodum etiam Nauck suasit; item LIII, 5: *Σὺ δ' οὖν ὁδηγεῖς πρὸς μόνην νομὴν ἡμᾶς· πλέον γὰρ ἡμῖν οὐδέν· ἀλλὰ καὶ φορβὴν πᾶσαν φέρει γῆ.* ubi facili negotio scripseris *ἥμας* et *ἀλλὰ καὶ πᾶσαν φορβὴν φέρει γῆ.* Verum alii loci refragantur, velut, ut praetermittam prooemium, cuius auctoritas non satis locuples nonnullis videbitur, XIII 18 *εἰ ζῶν*, XVI 3 *ᾠδάς*, XXXI 28 *ὀφλεῖν*, XLVI 6 *φωνῆς*, LXIII 3 *ἐπικαίονται*, LXIV 11 *μεμοίρανται*, LXXIII 11 et 15 *κυνορραιστῶν* et *κυνορραιστάς*, v. 17 *Νυμφῶν.* LXXVI 15 *κατέρχονται.* Fortasse Babrius in priore recensione minus sedulo hoc curavit, ut auctor *paraphrasis*, qua usus est diasceuasta, potissimum

hanc priorem recensionem adhibuerit, cum sylloge prior, quae integras Babrii fabulas continet, fere secundae recensionis poemata comprehendat. Huius duplicis recensionis etiam nunc licet vestigia persequi. Ita huius alterius collectionis fab. XI componenda est cum prioris syllogae fab. LII, quae cum sitpaulo uberior videtur secundae recensionis esse; cuius apologi complures extant paraphrases, quarum aliae hoc, aliae illud exemplum sequuntur. Contra in hac sylloge fabula XLII ornatior est quam prioris collectionis fab. LXV, quae in eodem argumento versatur, atque ut mihi quidem videtur, ex priore recensione est petita*). Denique huius alterius collectionis fab. XXIV exhibet apologum de Iove, Prometheo, Minerva, Momo, eaque prioris fuisse videtur recensionis, quam etiam paraphrasis pedestris sequitur: at eadem fabula enarratur etiam in sylloge priore LIX, ubi cum alia variantur tum Neptunus in Promethei locum substitutus est, quae videtur secundae recensionis esse**). Atque hinc etiam repetendum videtur, quod in pedestribus expositionibus idem argumentum haud raro variatur, velut *ὄρνις χρυσοτόκος* et *χὴν χρυσοτόκος*. Sed haec planius exponere non est huius loci.

Fabulas alterius syllogae in integrum restituere non licet quod si ipsa illa paraphrasis, qua diasceuasta est usus, nobis servata esset, periculosum negotium suscepturus foret, qui germanam formam ubique revocare conaretur: nunc cum ad paraphrastae licentiam et librariorum socordiam diasceuastae

---

*) Quod hic v. 1 legitur *Ἤριζε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ* adversatur arti Babrianae, sed hoc ipsum exemplum videtur meam suspicionem firmare, Babrium, cum primum ederet fabulas, minus curavisse hanc numerorum elegantiam. Neque vero offendit quod in priorem syllogen passim etiam prioris editionis fabulae, in alteram collectionem secundae recensionis poemata sint recepta.

**) Apologum hunc saepius respexit Lucianus, velut Nigr. 32. Hermotim. 20 et inprimis Vera Hist. II 3, neque tamen ille Babrium sequitur, siquidem hominem neque Iuppiter neque Prometheus, sed Vulcanus fingit: alia apud Lucianum propius accedunt ad Babrianam fabulam I, LIX quam II, XXIV. Lucianus fortasse germanam Aesopi fabellam enarravit.

temeritas ac fraus accesserit, illa spes plane abiicienda. Quare cum post Lewisii curam has fabellas denuo recenserem, operam potissimum dedi, ut legentium commodis inservirem, maximaque modestia usus cum tollerem naevos, plurima menda manifesta intacta reliqui. Vel sic tamen vereor, ne aliis vel nimis multa vel iusto pauciora tentavisse videar. Pravos vocabulorum tenores et distinctionem verborum vitiosam, cuiusmodi erroribus Lewisii editio abundat, tacitus correxi.

Fab. I v. 1 Prooemium secundae editionis fuit, si recte se habet scriptura, sed eiusdem recensionis praefatio reperitur in priore sylloge: neque vero probabile, hos versus alii cuidam libro alterius editionis praemissos fuisse: Babrius enim ut arguunt fabulae integrae servatae, quas prior sylloge complectitur, sedulo cavet, ne in novissimo versu vocabula proparoxytona vel oxytona vel perispomena collocentur: haec autem lex in hoc prooemio in tribus versibus (4.5.7), quos plane ita scriptos exhibet etiam Apollonius Soph. (v. ἄειδε), violatur. Consentaneum autem poetam, cum denuo opus retractaret, numerorum elegantiae magis studiosum fuisse, quam antea; itaque suspicor haec prioris esse recensionis, in qua minus diligenter istam legem observavisse videtur: nescio igitur an scribendum sit *δευτέραν στάσιν μύθων*, ut hi versus libro secundo prioris editionis praemissi fuerint: nam eiusdem editionis prooemium etiam nunc extat. — V. 6 cancellis sepsi. — V. 8. Babrius scripsisse videtur:

Ἀλλ' ἔωσαν αὐτὸν νήπιοι κατὰ κρημνοῦ.

Fab. II v. 2 *γεγενῆσθαι*, B *γεγεννῆσθαι*, nisi forte *γενέσθαι* reperit diasceuasta. — V. 5. *γεννητὴν*, B *γενήτην*, nisi forte fuit *γενέτην*, utrumque sane ἀμέτρως. — *βιότου*, Lewis *τοῦ βίου*. — V. 6. *γαίης* Lewis, B *γέης*. — V. 8. *πεμπταῖος*, B *πεμπταίῃ*. — V. 11. *εὖ*, *παλαίτατον νόμον τ' ἄριστον*, B *εὐπαλαίτατον, νόμον ἄριστον.*

Fab. III v. 1 *ναυπήγιον* Lewis, B *ναυπήγεον*. — V. 9. *ἱδατίου* intactum reliqui. — *πλήθους*, in m. B *βάθους*, unde Lewis *βένθους coniecit.* — *V. 10. κείς* Lewis, B *κὲς*. — τῇδε ut

etiam Sauppe, B τῆςδε. — V. 12. εἰς Lewis, B ἐς. — V. 1? δ' εἶτ', fuit olim opinor δ' αὖτ'. — V. 16. τά γε, Lewi πάντα.

Fab. IV v. 3 μεθῆκ', B μεθῆκεν, contra Lewis οἰκ scribere maluit: deinde versum omissum esse notavi, vid. p raphr. — V. 6. ὃς δή, legebatur in codice, quo usus est di sceuasta, haud dubie ὁ δὲ. — V. 10. αὐτὸς, B αὐτός. — V. 1 πτίλα Lewis, B πτίλλα. — τὸ δεύτερον scripsi praeeun Sauppio, B δεύτερον. — σ' ἐτιλώση, in codice opinor fuit ἐρημώσῃ ut est in paraphrasi. — V. 13. πόρρω ineptun nec tamen πέρα satis facit. — κακῶν με Lewis, B με κακῶ

Fab. VI v. 1 τε Lewis, B τις. — V. 2. δ' om. B. — V. in B cancellis septus. — V. 5. ἐπιδείξας Lewis, B 'πιδείξα — V. 8. ὑπὸ λειόντων diasceuastae est, poeta dedis videtur:

πολλοὺς ἂν ὑμῶν ὑποκάτω λιῶν εἶδες.

— V. 9 cancellis sepsi. — V. 10. ἐξαίρει, B ἐξαιρεῖ.

Fab. VII v. 4 B in marg. ὡς ουν ἔδει τὸν χῆνα κατ θύσειν. — V. 5 et 7 cancellis sepsi. — V. 6 poeta opin scripserat:

Καὶ νὺξ ἐπῆλθεν, ἢ τὰ πάνθ' ὁμοῦ κρύπτει.

— V. 8. δ' proscripsi. — V. 10. ἤχθη, in marg. B ἀπήχθ — V. 11. καταγγέλλει B in marg., cum legeretur ἐξαγγέλλ — V. 12. διαφεύγει, fuit olim διεκφεύγει.

Fab. VIII v. 3 ἄλλης Lewis, ἄλλη B, idem in marg. τα την καταλείψαντες ἐσκόπουν ἄλλη. — V. 4. καὶ δὴ 'πέκυ σαν φρέατι, B καὶ δῆτ' ἔκυρσαν φρέατ'. — V. 5. τὸ δ', τόδ'. — τούτων B in marg., cum antea ἄλλῳ legeretur.

Fab. IX v. 3 ὃς δὴ diasceuasta posuit, paraphr. uterq recte ὁ δὲ. — V. 7 in B in marg. est additus. — V. 9. ε βάθιστα τῆς λίμνης, paraphr. εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης. — V. 12. οὕτως, B οὗτοι. — V. 16. ἀνῄεσαν, B ἀνήεσαν. — V. 18. ἐπάξιον, B ἐπαξίως. — V. 20. μήτι, B μήτοι. — V. 23. εὐήθης, B εὐήθη. — V. 24. αὐτὸν, fort. αὖ τὸν. — V. 26. ἀμείβειν, scriptum olim fuit ἀλλάξαι, ut etiam Lew animadvertit. — V. 28. μετανάσσοι Lewis, B μετανάσσε

Poeta scripserat *θεμιστεύοι*. — V. 30. *ἀνάσσουσαν*, fortasse *ἀνάξουσαν* scribere voluit. — V. 30. *ἕκαστον λαμβάνουσ' ἀνὰ τούτων*, haud dubie in paraphrasi erat *ἀν' ἕκαστον τούτων λαμβάνουσα*, quae corrupit diasceuasta. — V. 33. *ὡς μὴ κοάζειν πλεῖν μηδ' ἔτι βρεκκεκέζειν*. Babrius scripserat:

ὡς μὴ κοάζειν μηδ' ἔτι βρεκεκκέξειν.

nam *πλεῖν*, quamvis non est pro interpolatoris captu, tamen numero versus segregatur, nisi forte *μηδὲ πλεῖν βρεκ.* dixit.

Fab. X v. 2 *τὸν ἀετὸν βεβλήκει*, fuit olim *καιρίαν ἐβεβλήκει*. — V. 4. *ὅν*, B *τοῖς*, quod imperitus diasceuasta substituit, cum *ὃν* excidisset. — V. 5. *φεῦ ἐμοὶ ταλαιπώρῳ* structurae insolentia offendit. — V. 6. *κατευνήθην*, Conington testatur in B *κατεβλήθην* legi quemadmodum apud Tzetzam.

Fab. XI ut opinor primae editionis est, postea Babrius ipse retractavit, qui apologus extat in sylloge I 52. Paraphrastae utraque fabula usi sunt. — V. 2. *τρίζοντος* (ita non solum paraphr., sed etiam altera fab.), B *τρύζοντος*. — V. 4. *κρώζεις* (ut est in altera fabula), B et paraphr. *κράζεις*.

Fab. XII v. 1 *δύο*, B *δύω*. — V. 3. *μάλα*, B *μή*. — V. 4. *κἀν ὁδῷ δ'*, B *κἀν ὁδῷ θ'*. — V. 5. *ὁ δή*, debebat *ὁ δὲ* dici. — *γε παρῄνει* Lewis, B *γ' ἐπαρῄνει*. — V. 6. *συμβιοτεύειν*, B *συμβιωτεύειν*. — V. 10. *κἀμαλάχθη* Lewis, B *κἐμαλάχθη*. Fuit olim *ἢ συνετρίφθη*.

Fab. XIII v. 1. 2 B servat iustum versuum ordinem, quem Tzetzes exhibet, quem Lachmann non recte invertit. — V. 3. *φέρῃ* Natalis Comes IX 5, qui ex Gabriae fabulis affert v. 3 et 4, quos omisit Tzetzes, B *φέρει*. — *καὶ πανούργοισιν* Nat., B *ἠδὲ πανούργοις*, possis *πανουργοῖσιν* scribere, quod etiam Nauck commendavit. — V. 4. *ἄκος* B, ut dudum correctum, nam Nat. *σάκος*. — *τὰ τῆς* B, ut Lachmann emendavit, *κακῆς* Nat. — V. 6. *περιόντες ᾔτουν ὄψα* B, *περιιόντες ἔλεγον* Tzetzes, *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα* Lachmann. — V. 8. *προθοίνας* B, *ἀπαρχάς* Tz. Nat. — V. 11. *πασῶν τεθνήκει, τῷ κόπῳ δ' ἀπηυδήκει.* scribendum videtur:

etiam Sauppe, B τῆςδε. — V. 12. εἰς Lewis, B ἐς. — ' δ' εἶτ', fuit olim opinor δ' αὖτ'. — V. 16. τά γε,] πάντα.

Fab. IV v. 3 μεθῆκ', B μεθῆκεν, contra Lewis scribere maluit: deinde versum omissum esse notavi, vi raphr. — V. 6. ὃς δή, legebatur in codice, quo usus est sceuasta, haud dubie ὁ δὲ. — V. 10. αὐτὸς, B αὐτός. — πτίλα Lewis, B πτίλλα. — τὸ δεύτερον scripsi prae Sauppio, B δεύτερον. — σ' ἐτιλώσῃ, in codice opinor f ἐρημώσῃ ut est in paraphrasi. — V. 13. πόρρω ine] nec tamen πέρα satis facit. — κακῶν με Lewis, B με κι

Fab. VI v. 1 τε Lewis, B τις. — V. 2. δ' om. B. — in B cancellis septus. — V. 5. ἐπιδείξας Lewis, B 'πιδ — V. 8. ὑπὸ λειόντων diasceuastae est, poeta d videtur:

πολλοὺς ἂν ὑμῶν ὑποκάτω λιῶν εἶδες.

— V. 9 cancellis sepsi. — V. 10. ἐξαίρει, B ἐξαιρεῖ.

Fab. VII v. 4 B in marg. ὡς ουν ἔδει τὸν χῆνα : θύσειν. — V. 5 et 7 cancellis sepsi. — V. 6 poeta o scripserat:

Καὶ νὺξ ἐπῆλθεν, ἣ τὰ πάνθ' ὁμοῦ κρύπτει.

— V. 8. δ' proscripsi. — V. 10. ἤχθη, in marg. B ἀπ — V. 11. καταγγέλλει B in marg., cum legeretur ἐξαγγ — V. 12. διαφεύγει, fuit olim διεκφεύγει.

Fab. VIII v. 3 ἄλλης Lewis, ἄλλῃ B, idem in marg. την καταλείψαντες ἐσκόπουν ἄλλῃ. — V. 4. καὶ δὴ 'π σαν φρέατι, B καὶ δῆτ' ἔκυρσαν φρέατ'. — V. 5. τὸ τόδ'. — τούτων B in marg., cum antea ἄλλῳ legeretur.

Fab. IX v. 3 ὃς δὴ diasceuasta posuit, paraphr. ut recte ὁ δὲ. — V. 7 in B in marg. est additus. — V. βάθιστα τῆς λίμνης, paraphr. εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνη V. 12. οὕτως, B οὗτοι. — V. 16. ἀνῄεσαν, B ἀνήεσα V. 18. ἐπάξιον, B ἐπαξίως. — V. 20. μήτι, B μῆτι V. 23. εὐήθης, B εὐήθη. — V. 24. αὐτὸν, fort. αὖ τὸ V. 26. ἀμείβειν, scriptum olim fuit ἀλλάξαι, ut etiam] animadvertit. — V. 28. μετανάσσοι Lewis, B μετανι

Poeta scripserat *θεμιστεύοι*. — V. 30. *ἀνάσσουσαν*, fortasse *ἀνάξουσαν* scribere voluit. — V. 30. *ἕκαστον λαμβάνουσ' ἀνὰ τούτων*, haud dubie in paraphrasi erat *ἀν' ἕκαστον τούτων λαμβάνουσα*, quae corrupit diasceuasta. — V. 33. *ὡς μὴ κοάζειν πλεῖν μηδ' ἔτι βρεκκεκέζειν*. Babrius scripserat:

ὡς μὴ κοάζειν μηδ' ἔτι βρεκεκκέζειν.

nam *πλεῖν*, quamvis non est pro interpolatoris captu, tamen numero versus segregatur, nisi forte *μηδὲ πλεῖν βρεκ.* dixit.

Fab. X v. 2 *τὸν ἀετὸν βεβλήκει*, fuit olim *καιρίαν ἐβεβλήκει*. — V. 4. *ὅν*, B *τοῖς*, quod imperitus diasceuasta substituit, cum ὃν excidisset. — V. 5. *φεῦ ἐμοὶ ταλαιπώρῳ* structurae insolentia offendit. — V. 6. *κατευνήθην*, Conington testatur in B *κατεβλήθην* legi quemadmodum apud Tzetzam.

Fab. XI ut opinor primae editionis est, postea Babrius ipse retractavit, qui apologus extat in sylloge I 52. Paraphrastae utraque fabula usi sunt. — V. 2. *τρίζοντος* (ita non solum paraphr., sed etiam altera fab.), B *τρύζοντος*. — V. 4. *κρώζεις* (ut est in altera fabula), B et paraphr. *κράζεις*.

Fab. XII v. 1 *δύο*, B *δύω*. — V. 3. *μάλα*, B *μή*. — V. 4. *κἂν ὁδῷ δ'*, B *κἂν ὁδῷ θ'*. — V. 5. *ὁ δή*, debebat *ὁ δὲ* dici. — *γε παρήνει* Lewis, B *γ' ἐπαρήνει*. — V. 6. *συμβιοτεύειν*, B *συμβιωτεύειν*. — V. 10. *κἀμαλάχθῃ* Lewis, B *κἐμαλάχθη*. Fuit olim *ἢ συνετρίφθη*.

Fab. XIII v. 1. 2 B servat iustum versuum ordinem, quem Tzetzes exhibet, quem Lachmann non recte invertit. — V. 3. *φέρῃ* Natalis Comes IX 5, qui ex Gabriae fabulis affert v. 3 et 4, quos omisit Tzetzes, B *φέρει*. — *καὶ πανούργοισιν* Nat., B *ἠδὲ πανούργοις*, possis *πανουργοῖσιν* scribere, quod etiam Nauck commendavit. — V. 4. *ἄκος* B, ut dudum correctum, nam Nat. *σάκος*. — *τὰ τῆς* B, ut Lachmann emendavit, *κακῆς* Nat. — V. 6. *περιόντες ᾔτουν ὄψα* B, *περιιόντες ἔλεγον* Tzetzes, *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα* Lachmann. — V. 8. *προθοίνας* B, *ἀπαρχάς* Tz. Nat. — V. 11. *πεσὼν τεθνήκει, τῷ κόπῳ δ' ἀπηυδήκει*. scribendum videtur:

etiam Sauppe, B τῆςδε. — V. 12. εἰς Lewis, B ἐς. — V. δ' εἶτ', fuit olim opinor δ' αὖτ'. — V. 16. τά γε, Le πάντα.

Fab. IV v. 3 μεθῆκ', B μεθῆκεν, contra Lewis oι scribere maluit: deinde versum omissum esse notavi, vid. raphr. — V. 6. ὃς δή, legebatur in codice, quo usus est ι sceuasta, haud dubie ὁ δὲ. — V. 10. αὐτὸς, B αὐτός. — V. πτίλα Lewis, B πτίλλα. — τὸ δεύτερον scripsi praeeu Sauppio, B δεύτερον. — σ' ἐτιλώση, in codice opinor fuil ἐρημώσῃ ut est in paraphrasi. — V. 13. πόρρω ineptι nec tamen πέρα satis facit. — κακῶν με Lewis, B με κακι

Fab. VI v. 1 τε Lewis, B τις. — V. 2. δ' om. B. — ι in B cancellis septus. — V. 5. ἐπιδείξας Lewis, B 'πιδείξ — V. 8. ὑπὸ λειόντων diasceuastae est, poeta dedι videtur:

πολλοὺς ἂν ὑμῶν ὑποκάτω λιῶν εἶδες.

— V. 9 cancellis sepsi. — V. 10. ἐξαίρει, B ἐξαιρεῖ.

Fab. VII v. 4 B in marg. ὡς ουν ἔδει τὸν χῆνα κα θύσειν. — V. 5 et 7 cancellis sepsi. — V. 6 poeta opi scripserat:

Καὶ νὺξ ἐπῆλθεν, ἣ τὰ πάνθ' ὁμοῦ κρύπτει.

— V. 8. δ' proscripsi. — V. 10. ἤχθη, in marg. B ἀπήχ — V. 11. καταγγέλλει B in marg., cum legeretur ἐξαγγέλ — V. 12. διαφεύγει, fuit olim διεκφεύγει.

Fab. VIII v. 3 ἄλλης Lewis, ἄλλη B, idem in marg. τι την καταλείψαντες ἐσκόπουν ἄλλῃ. — V. 4. καὶ δὴ 'πέκ σαν φρέατι, B καὶ δῆτ' ἔκυρσαν φρέατ'. — V. 5. τὸ δ' τόδ'. — τούτων B in marg., cum antea ἄλλῳ legeretur.

Fab. IX v. 3 ὃς δὴ diasceuasta posuit, paraphr. uterι recte ὁ δὲ. — V. 7 in B in marg. est additus. — V. 9. βάθιστα τῆς λίμνης, paraphr. εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης. V. 12. οὕτως, B οὗτοι. — V. 16. ἀνῄεσαν, B ἀνήεσαν. V. 18. ἐπάξιον, B ἐπαξίως. — V. 20. μήτι, B μήτοι. V. 23. εὐήθης, B εὐήθη. — V. 24. αὐτὸν, fort. αὖ τὸν. V. 26. ἀμείβειν, scriptum olim fuit ἀλλάξαι, ut etiam Le animadvertit. — V. 28. μετανάσσοι Lewis, B μετανάσσι

Poeta scripserat *θεμιστεύοι*. — V. 30. *ἀνάσσουσαν*, fortasse *ἀνάξουσαν* scribere voluit. — V. 30. *ἕκαστον λαμ βάνουσ' ἀνὰ τούτων*, haud dubie in paraphrasi erat *ἀν' ἕκαστον τούτων λαμβάνουσα*, quae corrupit diasceuasta. — V. 33. *ὡς μὴ κοάζειν πλεῖν μηδ' ἔτι βρεκκεκέξειν*. Babrius scripserat:

ὡς μὴ κοάζειν μηδ' ἔτι βρεκεκκέξειν.

nam *πλεῖν*, quamvis non est pro interpolatoris captu, tamen numero versus segregatur, nisi forte *μηδὲ πλεῖν βρεκ.* dixit.

Fab. X v. 2 *τὸν ἀετὸν βεβλήκει*, fuit olim *καιρίαν ἐβεβλήκει*. — V. 4. *ὅν*, B *τοῖς*, quod imperitus diasceuasta substituit, cum *ὂν* excidisset. — V. 5. *φεῦ ἐμοὶ ταλαιπώρῳ* structurae insolentia offendit. — V. 6. *κατευνήθην*, Conington testatur in B *κατεβλήθην* legi quemadmodum apud Tzetzam.

Fab. XI ut opinor primae editionis est, postea Babrius ipse retractavit, qui apologus extat in sylloge I 52. Paraphrastae utraque fabula usi sunt. — V. 2. *τρίζοντος* (ita non solum paraphr., sed etiam altera fab.), B *τρύζοντος*. — V. 4. *κρώζεις* (ut est in altera fabula), B et paraphr. *κράζεις*.

Fab. XII v. 1 *δύο*, B *δύω*. — V. 3. *μάλα*, B *μή*. — V. 4. *κἀν ὁδῷ δ'*, B *κἀν ὁδῷ θ'*. — V. 5. *ὁ δή*, debebat *ὁ δὲ* dici. — *γε παρήνει* Lewis, B *γ' ἐπαρήνει*. — V. 6. *συμβιοτεύειν*, B *συμβιωτεύειν*. — V. 10. *κἀμαλάχθη* Lewis, B *κέμαλάχθη*. Fuit olim *ἣ συνετρίφθη*.

Fab. XIII v. 1. 2 B servat iustum versuum ordinem, quem Tzetzes exhibet, quem Lachmann non recte invertit. — V. 3. *φέρῃ* Natalis Comes IX 5, qui ex Gabriae fabulis affert v. 3 et 4, quos omisit Tzetzes, B *φέρει*. — *καὶ πανούργοισιν* Nat., B *ἠδὲ πανούργοις*, possis *πανουργοῖσιν* scribere, quod etiam Nauck commendavit. — V. 4. *ἄκος* B, ut dudum correctum, nam Nat. *σάκος*. — *τὰ τῆς* B, ut Lachmann emendavit, *κακῆς* Nat. — V. 6. *περιόντες ᾔτουν ὄψα* B, *περιιόντες ἔλεγον* Tzetzes, *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα* Lachmann. — V. 8. *προθοίνας* B, *ἀπαρχάς* Tz. Nat. — V. 11. *πεσὼν τεθνήκει, τῷ κόπῳ δ' ἀπηυδήκει*. scribendum videtur:

πεσὼν ἀπηύδα τῷ κόπῳ τ' ἐτεθνήκει.

— V. 13. *ἤραρον ταύτῃ*, B *ἤραρον*, *τούτου*. — V. 15. *ἑτέροις δέ πως συνηβόλησαν ἀγύρταις*, olim fuit opinor *ἑτέρων δέ πως Γάλλοισι συναβολησάντων*. — V. 16. *τίπτ'*, Lewis *τί ποτ'*. — V. 18. *ὅσας εἰ ζῶν*, malim *ὅσας ζῶν εἰ*. — V. 19. *ποτ' ἂν ἔτλη*, Lewis *ἂν οὐκ ἔτλη*, fort. *ἀνατλῆναι*.

Fab. XIV v. 2. *τόνδ'*, B *τὸν δ'*. cf. fab. 16, 8 et 12. — V. 18. *κἄρριψε* Lewis, B *κἔρριψε*. — V. 11. *μέμνηται* et *παθὸν* Lewis, B *μέμηται* et *παθών*. — V. 12. *ἀγνώμων*, potius *ἀγνώμων*.

Fab. XV v. 4. *αἴφνης*, *τέως* B in marg. — V. 6. *παρ' ἐμοῦ*, fuisse videtur *παρὰ Τύχης*. — V. 9. *δυσμενοῦς* scripsi, idem Sauppe proposuit, B *δυστυχοῦς*. Integer versus erat opinor:

Τοὺς δ' αὖθις ἀτυχεῖς δυσμενοῦς καθιστώσης.

— V. 14. *σὴν φύσιν*, fuit, ut videtur, *τὴν φύσιν*. — V. 15. *ταῦτα προσδαπανήσῃς*, olim haud dubie fuit *ταῦτα πάντ' ἀναλώσῃς*. — V. 16. *τῇ Τύχῃ δ' ἐμοὶ* scripsi, B *τῇ δ' ἐμῇ τύχῃ*.

Fab. XVI v. 1 *περίφρονος* Lewis, *περιφρόνου* B. — V. 2. *δμωὰς*, B *δμῶας*. — *ἅσπερ* B, non *ὥσπερ*. — V. 3. *ἀνιστᾶν*, fuit olim *ἐγείρειν*. — V. 7 et 9. *ἔτλων*, Lewis *ἔτλαν*. — V. 8. *πρὸς*, B *προ*. — V. 10 in margine est additus. — V. 11. *νυκτίως γε κοκκύζει*, Lewis *γ' ἐκόκκυζεν* requirit, in paraphrasi fortasse fuit *νυκτὸς εἰώθει κοκκύζειν*.

Fab. XVII v. 2. *τῆς*, B *τήν*. — V. 4. *ἐτέλει*, Sauppe *ᾔτει* corrigit. — *ὅμως* non convenit, sed diasceuastae infantiam tolerare satius est. — V. 7. *ῥήτρα*, B *ῥήτραι*, correctio incerta. — V. 14. *ᾤου*, debebat certe *οἵου* dici, sed orationis scabrities et obscuritas hac correctione haud tollitur. — V. 16. *ἀνέροις*, Lewis *ἀνδράσιν*. — V. 17. *ἕλκοιεν* Lewis, B *ἕλκειεν*. — V. 18. *τίνεις*, B *τίνει*.

Fab. XVIII v. 1 lacunam notavi, sed debebam potius Sauppium sequi *ἐκεκλήκει τῶν κτλ.* corrigentem pro *ἐκεκμήκει. τῶν κτλ.* — V. 3. *ἑαυτὴν τῆς νόσου θεραπεύσῃ*, debebat *ἑαυτῆς τὴν νόσον θερ.* dici. — V. 4. *τε* cancellis sepsi,

nisi forte γε scribendum. — V. 5. τῆσδε, B τήνδε. — καθυγιάσει Lewis, B καθυγειάσει. — V. 9. εἶθ' ὡς, B ὡς εἶτ'. — V. 10. τε proscripsi. — V. 11. δέρκειν soloecismum diasceuasta intulit. — V. 13. δὲ, B τε. — V. 14. γε, fortasse τε scribendum. — V. 16. ἀφιήθη, cave ἀφείθη corrigas, sed finxit hoc verbum diasceuasta, cum ἰήθη reperisset in codice. — V. 17. ἴατρα, i. e. ἰατρεῖα. — V. 18. αὕτη, B αὐτή. — V. 22. ἐβούλετό οἱ, Lewis ἐβούλεθ' οἱ. — V. 25 fortasse plura interciderunt, ut fuerit ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε· „ταῖς ἀληθείαις ..... — V. 27. νοσούσας, B νοσούσης. — V. 31. τ' proscripsi.

Fab. XIX v. 1 videntur nonnulla omissa esse, hinc orationis scabrities οἱ κύνες . . . οἱ θρασεῖς γνώμην. — V. 7. 8. ἀσθενέσσιν ἀνθρώποις κακηγοροῦντας, aut κακηγοροῦσι requiritur, ut Lewis coniecit, aut ἀσθενεῖς πρὸς ἀνθρώπους.

Fab. XX v. 2. ἂν, Lewis τόν. — V. 3. περιειλήσας Lewis, B περειλήσας. — V. 4. μικροῦ, Sauppe μικροῦ γ', B μικρὸν. — V. 6. ἀνέτως, in codice haud dubie fuit ἄνετον. — V. 11. χεῖρας Lewis, B χέρρας, in codice fuit χερὸς vel χερῶν.

Fab. XXI v. 1 ὑπὸ, B 'πό. — V. 2. συλλέγουσ' ἄνθη barbarum, fuisse videtur:

Ξουθαὶ μέλισσαι δρυὸς ὑπὸ ῥίζῃ κοίλῃ
κηρὸν κατειργάζοντο συνέλεγόν τ' ἄνθη.

— V. 5. αὗται, erat αὗται δέ. — V. 8. καὶ μέλιτος οὐ χρήζω, erat κοὐχὶ κηρίου χρήζω.

Fab. XXII v. 4 ἐναιτιάζων, Lewis ἐπαιτιάζων, fort. ἐξυπτιάζων. — V. 6. ὄψει γε μούνῃ θῆν δοκεῖς, B ὄψει γε μούνῃ καθ' ἣν δοκεῖ. — V. 7. καταφθείρεις, B καταφθείρει. — V. 8. ἀνταπημείφθη, B ἀντεπαμείφθη. — V. 11. ἐς cancellis sepsi. — V. 14. κυμῷ, B κυμῷι. — V. 15. τοῖς ἀναιτίοις, B τοῖσιν αἰτίοις.

Fab. XXIII v. 4 ὃς ἂν Lewis, B ὅσ' ἄν. — ἀλόγων, fuit θηρίων. — V. 6. πίθηξ circumscripsi. — V. 10. εὑρηκέναι, B εὑρήεμαι vel εὑρηέναι. — ἄπλετα πλούτῃ, nolui barbariem tollere, fuit ἄφθονον πλοῦτον. — V. 11. τεθμόν, B τεθμός. — V. 12. πεπαγίδευτο B, non πεπαγίδευτος. —

V. 14. ἀνήκοντ', exspectaveram προσήκοντ'. — V. 15. δώσεις, B δώσει.

Fab. XXIV v. 1 Τριτωγενής neque hic neque v. 13 mutavi. — V. 4. ἐπὶ, B in marg. δὲ τῷ, quod recepit Lewis. — V. 7. δέον, ut etiam Sauppe, B δέων. Deinde aut κέρα κάτωθεν ὀμμάτων θεῖναι, quod etiam Conington suasit, aut κεράτων ἄνωθεν ὄμματα θεῖναι dici oportebat. — V. 10. ἤρτησ' Lewis, B ἤρτησεν. — V. 11. κατ' ἐμφανὲς, B καί γ' ἐμφανὲς, Lewis καὶ τοὐμφανές. — V. 12. ὅτου τις ὡς ἕκαστος, fuit fortasse εἷς ἕκαστος. — V. 16. ἀποσταίη, malim μεταστα ίη. — V. 18 deest versus, vid. paraphr. — V. 20 scabritiem orationis tollere nolui. — V. 21. τὰ circumscripsi. — V. 24. παρὰ μώμων, pronum est παρὰ Μώμου corrigere, sed videntur homines fastidiosi dici.

Fab. XXV v. 6 σάλπιγξ, B σάλπιξ. — V. 10. ἄλλους, littera α ex corr.

Fab. XXVI v. 3 κατεπιτρίβειν, fuit συγκατατρῖψαι. — V. 6. τοῦτό γ' ἐν βίῃ παίων, fuit πρὸς βίην. — V. 7. fuit opinor τὸ δ' εἰς μέγιστον ὄγκον ἐξεφυσήθη. — V. 8. διαβαίνειν, fuit πέρα βαίνειν. — V. 10. ᾕει, B ἤει. — V. 11. ὀφθεῖσα, fuit εἰσόβδην. — V. 12. Ἡράκλεις, B Ἡρακλῆς. — V. 14. ταύτην δ' ἄμαχον, fuit ταύτην γὰρ ἄμαχον. — V. 15. μενεῖ, fort. μένει.

Fab. XXVII v. 1 et 5 barbariem orationis toleravi. — V. 3. θεῶν θ', B θεῶν. — V. 6 cancellis sepsi. — V. 7. Ἡρακλέην τ', B Ἡρακλέην. — V. 8. προσειρήκοι, οι in rasura B. — V. 9. προσφωνῆσαι, B προσφων. Conington fortasse rectius προσφωνοίη (προσφωνείη). — V. 12. τοῖσι πανούργοις, Lewis τοῖς πανούργοισιν.

Fab. XXVIII 1 fuit ἤριζε μηλέη καλλονῆς πέρι ῥοιῇ, sive ῥοίῃ. — V. 4. ἀκούσασ' ἔριδος, fuit ἔριδος δ' ἀκούσασ'. — κομπώδης, B κομπώδη. — V. 7. μωρίᾳ Lewis, B μωρία.

Fab. XXIX v. 3 θατέρην πηρὸς B in rasura. — V. 5. αἴσιον, B αἴσιμον. — V. 6. οὐκ Lewis, B οὐ. Barbariem orationis, qua hic quoque apologus passim laborat, nolui tollere.

Fab. XXX v. 1 ἀναρπάσας, fuit ἀναρπάξας. — V. 4.

τοῖον Lewis, B οἷον.· Fuit *καὶ σὺ τί πεπονθὼς τοῖον ἐξετυφώθης;* — V. 5. πρὸς ineptum additamentum, fuit fortasse *ὑφ' οὗπερ οὐδέν.*

Fab. XXXI v. 3 intactum reliqui. — V. 11. *αὐτὴν* Lewis, B *αὐτῇ.* — V. 16 B sec. Coningtonum ἔστιν ἐν κώμῃ, corrector ἔστιν ἐν κώμῃ πλησίον. — V. 17. 'πιτηδείων B sec. Coningtonum, non ἐπιτηδείων. — V. 22 videtur verbis traiectis scribendum *ἐλθοῦσι δ' αὐτοῖς πανδοκεὺς παρεκτείνει τράπεζαν αἶψα βρωμάτων καλῶν πλήρη.* — V. 30. *εἰλήφοι*, B *εἰλήφει.* — V. 36. ἔριν, ἔρην corrigit Conington, Lewis *κάτω* requirit. — V. 38. *εἶσθ'*, nolui *ἧσθ'* reponere. — V. 39. *εἶπ'*, B *εἶπεν.* — V. 41. *γ' ἐτεθνήκειν*, B *γε τεθνήκειν.*

Fab. XXXII v. 1 elisio inaudita *ἀμφότερ'*, v. 5 vitiosa forma *ἤλακει*, v. 7 monstrum vocabuli *εἰς ἀναμάχην* ad ineptum diasceuastam sunt referenda, quemadmodum etiam inscite v. 2 *λυπεῖ* adhibuit tempus praesens, multo rectius paraphrasta diligenter Babrii vestigia legens: *Θέρους ἐν ὥρᾳ, ὅτε τὸ καῦμα δίψει (δίψῃ) λυπεῖ.* — V. 3. *ζῷ'*, B *ζῷ.* — V. 4. *ὕδωρ*, Sauppe *ὕδατος*, fortasse fuit: *ἤριζον οὖν τις πρῶτος (πρότερος) αὐτέων πίνοι.* — V. 6 et 7 olim opinor fuit *ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες ὥστ' ἀναπνεῦσαι.* — V. 8. *ἀντίον*, Lewis *ἀντί'.* — V. 12 inscite diasceuasta orationem contraxit in artum. — V. 15. *γυψὶν* Lewis, B *γύπεσσιν.* — V. 17. *αὕτη*, B *αὐτὴ.* — *πόλεις φθείρει* Lewis, B *πόλις φείρει.*

Fab. 33 v. 2 *γεγενῆσθαι*, B *γεγεννῆσθαι.* Deinde nonnulla interciderunt. — V. 3, *εἴ γ'* B, ut ego dudum correxi, non *εἰ γάρ.* — V. 4. *ἰσχήκει* Lewis, B *ἐνσχήκει.* — V, 8 circumscripsi cancellis, diasceuasta confecit ex epimythio pedestri, quod in paraphrasi extat *φύσιν οὐκ οἶδε μεταβάλλειν ἡ δίαιτα.*

Fab. XXXIV v. 5 *ἔγωγ'*, B *ἐγὼ γάρ.* — V. 6. *στρογγύλα*, novissimae litterae ex corr. — V. 7. *τἀληθὲς αἱροῦ* Lewis, B *αἱροῦ τἀληθές.* — *δόξῃ*, B *δόξει.*

Fab. XXXV v. 1 *εὑρήκει*, B *ὡράκει.* — V. 3. *υἷ' ἀπεθρήνει*, B *υἷα 'πεθρήνει.* — V. 4. *ἦκο'*, Lewis *ἤσθετ'.* — V. 8 ita B in margine, *in ordine* verborum exhibet δράσας τι

κακὸν ἴσθι καὶ παθεῖν μέλλεις. Fuit opinor Κακὸν δράσας ἴσθι καὶ δίκην δώσων.

Fab. XXXVI v. 2 πλέον δύνῃ, fuit δύνῃ πλεῖον. V. 4. κώδουσι, B χώδουσι. — V. 5. ἀνέρι γ', B ἀνέρι γε —V. 7. εἰ δ', ἐλθὲ, Lewis εἶτ' ἐλθέ, qua coniectura non op sed deinde fortasse πειρηθῶμεν, non πειρήσωμεν po scripserat. — V. 9. τε καὶ in rasura. Satis imperite diasceuas fuit πρόσωπα δάκνων καὶ λεοντείας ῥῖνας. — V. 10. ἐδρύῳ Lewis ἐδρύφθη. — V. 11. ἄχρις ἀπέγνω, fuit ἔστ' ἀπερήκει. — V. 13. χῖπτατο χαίρων, Lewis χαίρων τ' ἀπέπ — V. 14. ἐμπλακείς Lewis, B ἐμπλακής. — V. 15. πρὸς κρῶν, fuit πρὸς ὀλίγων. — V. 16 nolui quidquam novai

Fab. XXXVII v. 2 βασίλισσ', fuit ἔγωγε κούρη βασι εἰμ' Ἀθηναίη. — V. 4. εἶχον, quod scripsi, etiam Coningt B εἶλκον. — V. 5. οὖσα καὶ in rasura, fuisse videtur ἐκ τιλλεν ἐοῦσ'. — V. 6 intercidit trimeter, vid. paraphr. — V. μὴ 'στερημένη, B μὴ στερημένη.

Fab. XXXVIII v. 3 κάνδίκως Lewis, B κένδίκως. V. 4. ἔχων, malim ἑλών. — V. 6. ὠλέκοις, nolui ὀλέκο scribere, nam diasceuasta hic quoque more suo perfectu detruncavit.

Fab. XXXIX v. 1 λειμῶνα Lewis, B λιμῶνα. — V. cancellis sepsi. — V. 7. θαμά, fuit θαμάκι. Deinde vers intercidit; proximi versus scabritiem nolui elevare. — V. 1 τε proscripsi. — V. 15 fuit opinor ὅρα τό τοι φίλαυτ ἡλίκης ἄτης.

Fab. XL v. 12 κήκουσεν, B κατήκουσεν. — V. 14. ἀ τρον Lewis, B ἄντρον. — V. 16 inscitus diasceuasta debel certe ἀλλὰ μεταδοῦναί οἱ λόγων ἐλιπάρει scribe — V. 18. καὶ τίς σε, B καὶ τίς. — V. 19. αὕτη, B αὐτή. V. 20. φήμ' ἐγὼ, B in marg. φημὶ 'γώ. — V. 24. ἐξεῦρον rasura, item v. 25 ἐνεργὸν. — V. 34. κεῖνος, B κεῖνο.

Fab. XLI v. 2. μιν auctore paraphrasta restitui, B μ — V. 3. μὲν inserui. — V. 4. δέ, B τε. — V. 5 diasc asta hic quoque ineptit, fuit ἔθηκε θηρῶν ἄλκιμ πλέον πάντων. — V. 9. μοῖραν, B μοίρην. — V. 13. α τὸν, B αὐτόν. Fuit λέων ἑαυτὸν ἐταλάνιζε τῆς μο ρης. — V. 24. ἣν εἰσδύημον τὸν ἀκοῆς ὁδόν, θνήσκω scripsi

ἣν εἰσδύνῃ μου τὴν ἀκοήν, ὀδῷ θνήσκω. neque minus vitiose paraphrastes: ἣν εἰσδύνῃ μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὀδῷ, τέθνηκα. — V. 31. γνώμῃ, B γνώμῃ.

Fab. XLII v. 5 κῆριζε Lewis, B ἤηριζε. — V. 6 et 7 cancellis sepsi. — V. 9. ἔχειν, B εἶναι. Deinde versus intercidit, vid. paraphr. — V. 10. ἀνταπεκρίθη, B ἀντεπεκρίθη. — V. 11. ἐφίπταμαι Lewis, B ἐφίπταμα. — V. 15. μετ' ἀλεκτορίσκων, B ἀλεκτορίσοιν. — V. 17. ζῶν Lewis, B ζῆν.

Fab. XLIII v. 2. θεσμόν Lewis, B θεμόν. — V. 3. ὅτι, B τι. Versum integrum exhibet paraphrastes: ἵν' ὅτι τις αὐτῶν δή ποτ' οὖν κυνηγήσῃ. — V. 4. ἄγῃ, fuit ἀγάγῃ, ut est apud paraphr. — V. 5. ἀνέσεισε, fuit ὄνος δ' ἀκούσας ταῦτ' ἔσεισε. — V. 6. γελῶν δ', B γελῶν. — δοτῆρι, Conington coniecit δατῆρι. — V. 9 fuit ἀπέθου λαθραίως εἰς τροφήν σοι τῇ κοίτῃ. In B est τῇ in rasura.

Fab. XLIV v. 2 κλίνοντος ἤδη Lewis, B ἤδη κλίνοντος. — V. 3 fuit δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν ἰδὼν οὖσαν. — V. 6. γενήσομαι, B γενήσωμαι.

Fab. XLV v. 1 κύνεσσι δηχθείς, fuit fortasse κυνοσπάρακτος. Deinde versus interceptus. — V. 2. ᾔτει, B ἤτεει, Lewis ἤτεε. Fuit fortasse τήνδ' ἐδεῖτ' ἄκος δίψης. — V.3 fuit πῖδαξ γὰρ ἦν τις πλησίον ῥέουσ' ὕδωρ. — V. 5. αὐτός, fuit ἔγωγ'. — Deinde trimeter intercidit. — V. 7. ἀεὶ τάχος, fuit ὡς τάχος vel ἢ τάχος, sed nunc demum video cod. δεῖ exhibere, sed non sine rasura, in qua est etiam τάχος.

Fab. XLVI v. 2 συμφύλων Lewis, B συμφύλλων. — V. 3. προείλετο Lewis, B προείλετοι. — V. 8. ἐν τάχει, fuit fortasse ἐξαίφνης. — V. 10. οἷσπερ ἀπέστη, debebat ὧνπερ dici. — V.11. ἃ πεποιήκει, possis ἃ 'πεποιήκει scribere. — V. 12. ὑποδεχθῆναι (i. e. ὑποδέξασθαι) scripsi, idem commendavit Sauppe, B ὑποδειχθῆναι.

Fab. XLVII v. 1 ταμιείῳ Lewis, B ταμηείῳ. — V. 6. κάφασκον Lewis, B κέφασκον.

Fab. XLVIII postea inserta est, scripta in singulari chartula. — V. 3. ὑφάνοι, Lewis ὑφαίνοι. — V. 6 diasceuasta

tam praepostere perfunctus est, ut non liceat haec in integr restituere. — V. 8. παμμήνως, Lewis πάμμηνος.

Fab. XLIX v. 6 potest in hunc modum restitui λί γὰρ αὐτῷ τὸν μυὸς πόδ' ἐνδήσας. — V. 10. δεσμοῦ Lew B δεμοῦ. — V. 13. ὁμοῦ, B ὅμως. — συνείλκεθ' ὁ Lewis συνείλκετο, sed fuisse videtur συνείλκεθ' ὥς.

Fab. L v. 1 νέος τις ἄσωτος, fort. νέος ἦν ἄσωτος. V. 2. ἱματίου τε καὶ μόνου περιλειφθέντος, videtur in arc typo fuisse ἱματίου δέ οἱ (sive αὐτῷ) μόνου περιλειφθέντ — V. 3. χελιδίον, fuit χελιδόν'. — V. 7. φέρων τ' απ πόλησε, B φέρων ἀπεμπώλησε. — V. 8. χειμάτων Lewis χειμάντων. — V. 9. τ' cancellis sepsi. — V. 11. νεκρὰν ut correxi, non μικρὰν, emendavit etiam Conington. V. 14. αὐτή τ' ὄλωλας κἀμ' ἀπώλεσας, B αὐτή τε κἀμ' ὄ λας ὤλεσας.

Fab. LI v. 4 βίοτον ἐξερευνήσας, B βιοτὴν ἐρευνής Ceterum haud scio an hic versus post v. 5 sit collocandus. V. 8. εὔθυνοι Lachmann, B εὐθύνει. — V. 9. τῶν οὖν raphr., B τῶν δή.

Fab LII v. 8 ναίεις, B ναίης. — V. 10. παρ' ὀλίγοι ἦν paraphr., B παρ' ὀλίγοισι τά. — V. 11. εἰσεληλού onepte diasceuasta scripsit, ἐλήλυθε ψεῦδος paraphr. — V. ' νῦν βίος πονηρὸς Lewis, B et paraphr. ὁ νῦν πονη βίος.

Fab. LIII v. 3 γάλα δ' ἀμέλγειν, fort. γάλα σοὶ ἀμέλγειν. — ἔστι, B ἐστί. — V. 5. ἧμας, B ἡμᾶς. — scribendum ἀλλὰ καὶ πᾶσαν φορβὴν φέρει σοι γῆ τι νὸς ἢ πάντων, — V. 9. αἶα, B οἴη. — ἄπειρος οὐσ ἀπειράτως. — V. 10. αὔρας τε νοτίης, B αὔρας νοτείης. πεπωκυῖα scripsi, idem vidit Conington, B πεπτωκυίας. V. 11. τοσοῦτο, B τοσοῦτον. — V. 12. ὅμως σύ, B ὅμως — ἧμιν, B ἡμῖν. — V. 18. ὀρειβάτοις, fuit ὀρειφοίτο — V. 19 B exhibet, quemadmodum Matthiae constituit, praestat ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω, quod C. Sch der proposuit.

Fab. LIV v. 2 δεσμώτης, B δεμώτης. — V. 3. κἄτρι Lewis, B κἔτρωγε. — V. 4. ἤθυρεν εὐρύθμως παίζων Le B ἤθυρε χαρίεν παίζων. Paraphrasta κυνίδιον δὲ χαρίεν

ῥύθμως παῖζον, similia exhibebat liber, quem diasceuasta hibuit, quo recte uti ille nescivit. — V. 8. τὴν μὲν νύκτα raphr., B νύκτα τὴν μέν: diasceuasta, ut metri speciem vocaret, verba temere traiecit. Videtur scribendum esse:

Ὄνος δ' ὁ τλήμων τὴν μὲν ἑσπέρην ἤλει
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ' ὕλην
κατῆγ' ἀφ' ὕψους ἐξ ἀγροῦ θ' ὅσων χρείη.

m paraphrasis hic meliora suppeditat. — V. 12. τ' circumripsi, quod hic quemadmodum alias inseruit diasceuasta, ut rsus numero subveniret. Videtur scribendum ἀβρότησιν 'πάσης, Cobet ἐν ἀβρότητι τῇ πάσῃ. — V. 13. δεσμά wis, B δεμά. — V. 14. ἦλθ' Lewis, B ἦλθεν. — Inter 14 et 15 intercepta sunt nonnulla, paraphr. exhibet σαίνων ὁποῖα καὶ θέλων περισκαίρειν, sed hic quoque versus letur ex duobus coaluisse. — V. 18. κατατρίβων partim in sura, in m. καταθλίβων. — V. 21 cancellis circumscripsi. · V. 24 videtur ex duobus coaluisse, nam asini aperte men- fieri debebat, fort. ἔκτεινον ὄνον . . . ἕως δῆτ' αὐς, nam:

Ἔκτεινον ὄνον· ἕως αὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων.

n satis placet. — V. 26. οὐρήεσσιν, B οὐ οὐρήεσσιν. Cobet γάρ ποτ' οὐρεῦσιν μέν. — V. 27 vitii expers, sed supervaneus, neque legit paraphr. — V. 30. φθονούντων Lewis, φθονούντω.

Fab. LV v. 5 proscripsi, neque agnoscit paraphr.

Fab. LVI v. 3 λέοντά τινα, Lewis λέοντ' ἀληθῆ. — 7. τύχῃ τινί Lewis, B τετυχηκυίῃ, Conington τετυχηῖα, videtur in archetypo fuisse ἔτυχεν ἀκηκοῖα. — V. 10. cancellis sepsi. — ἐδειδοίκειν, B ἐδεδοίκειν.

Fab. LVII v. 1. Fuit:

Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον εἶχε κωμήτης,
κἤλαυνεν αὐτὸν διὰ μέσης ἄγων κώμης·
ὄνος δ' ἁπάντων τὸ βρέτας † προσκυνούντων
ἀνεπτερώθη.

- V. 6. τε *cancellis sepsi* auctore Lewisio. — V. 7 fuit

ἀπηξίον τε μὴ περαιτέρω βαίνειν. — V. 9. τοῦτον ἤλα παίων, fuit τὸ νῶτον ηλασεν παίων. — V. 10. ὄνος λέγων, σὺ κεῖ, B ὄνος, λέγων, εἶ σύ.

Fab. LVIII v. 1 πτηνοῖς, fuit ὀρνέοις. — V. 2. 6. κορυδός, fuit κορυδαλλός. — V. 5. ἀπεκρύβη, Le ἀπεκρύφθη. — V. 8. κἄλαθε Lewis, B κἔλαθε, fuit κα ἔλαθε. — V. 9. ἐκδραμὼν συλλαμβάνει, fuit προσδρο μῶν συνειλήφει. — V. 11. κτίζῃς Lewis, B κτίζεις. V. 14. ἐπετράπη, Lewis ἐπετρέφθη.

Fab. LIX v. 2 τἄλλα B in m., λοιπὰ in verborum ordi — V. 4. κωμμάτων Lewis, B κομμάτων. — V. 5. τε quoque diasceuasta videtur temere inseruisse. — V. 8. πάν B πάντῃ. — V. 13. κακῆς γὰρ Lewis, B δὲ κακῆς.

Fab. LX v. 1 πρὸς θύραις ἐμφωλεύων, fuit πρὸς θ ραισι φωλεύων. — V. 2. κατεθνήκει Lewis, B κέτεθ κει. — V. 4, ὁ πατὴρ δὲ δηχθεὶς Lewis, B δηχθεὶς δ' ὁ τ τὴρ. — V. 10 cancellis sepsi. — V. 11, φονευτῆρα in rasu — V. 13. κτείνῃ Lewis, B κτείνει. — V. 14. τ' circumscri — V. 18. ἀπεκρύβη, fuit ἀπεκρύφθη. — V. 19. τοι Lewis, B τοιαδή, fuit τοιάδ' ἄττα.

Fab. LXI v. 3 ἄκριν, fuit ἀκρίδα. — V. 4. καταφέ ex paraphrasi restitui, B κτάγων, Lewis τεταγών. — V παῖ, παῖ, B παῖ. — V. 8. εἰ οὖν μ', fuit εἰ γάρ μ'.

Fab. LXII v. 4 τε proscripsi: erat in archetypo μηδ' λοτρίοις χεῖρα ἐπιβάλλειν. — V. 6 versum imperfectum sceuasta reliquit. — V. 8. χἰρόσυλος B in margine, an χἰερόσυλος. — οὗτος, B αὐτός. — V. 12. ὁ παῖς δ', παῖς. — V. 13. ἐνεγκούσῃ quid sibi velit prorsus obscur — V. 19. πεπράκοι, requiro δεδράκοι.

Fab. LXIII v. 4 ἀναβέβλησθε συντόνως, B ἀναβέβλησ ἐντόνως.

Fab. LXIV v. 4 φύρειν, Lewis φθείρειν. — V. 5. ἀνθρώπινον εἶδος ἀμπλάσαι, fuit ἐς ἀνθρώπειον εἶδ ἀμπλάσσειν. — V. 8. συνέβη δ' ὅμως, fort. ὅμως συνέβη. — V. 10 haud dubie scribendum γνώμην δ' σώσαντες ἔσχον ἀρχαίην, oratione paullulum inflexa.

Fab. LXV v. 1 ἐς θέρους ἀκμὴν ὥρης, nolui hanc l *bariem expedire*, omnino diasceuasta hic pessime adulter

festivam narrationem, quemadmodum v. 6 certe scribere debebat *π ε σ ο ῦ σ α ν* (*δ'*) *ἐπὶ γῆς*, *τῶν πτερῶν καταγέντων*, *αἴλουρος αὐτίκ' ἔσχεν ἄμοχθον θοίνην*: nam *ἄμογον* videtur ipse temere novasse, sicut etiam v. 9 *ταχυς* pro *ταχὺ* scripsit hiatus evitandi causa: itaque satius est hic omnino coniecturis abstinere. — V. 2. Ante *κρατῆρ'* aliquid erasum. — *πινακίῳ* Lewis, B *πινακείῳ*. — V. 5. *προσερράγη*, B in marg. *προσερράχθη*.

Fab. LXVI v. 4 *ζωόν*, B *σῶον*. — *σύγε μὴ θύσῃς*, erat in archetypo *μὴ σύγε θύσῃς*. — V. 5. *ἐγὼ δέ σοι γὰρ* diasceuastae manum produnt. — V. 8 omisit diasceuasta *σε*, quod necessarium, nec tamen *καὶ γὰρ μάλιστα σὲ διὰ τοῦτ' ἐγὼ θύσω* corrigendum.

Fab. LXVII postea inserta est in chartula singulari. — V. 9. *ἔξειμι δ' ἀεὶ*, fortasse *ἔξειμ' ἀ ω ρ ί*. — V. 11. *ἀνταπεκρίθη*, fuit *ἀ ν τ α π η μ ε ί φ θ η*. — V. 14. *θήρην*, Lewis *ξηρήν*. Ego non expedio. — V. 15. *οὖν* addidi, om. B. — V. 16. *οὕτως* Lewis, B *οὕτω*. — V. 18. *αὕτη*, B *αὐτή*. — V. 19. *μῦς*, B *μῦν*. — V. 20. *πτερωτός* Lewis, B *πτερωτόν*, itaque fortasse potius *μὴ λέγουσα μῦν εἶναι ο ὖ σ α ν πτερωτόν* scribendum, nam in proximo hemistichio haud dubie fuit *οἱ μύες γὰρ ἀπτῆνες*.

Fab. LXVIII v. 7 *λαγών*, fuit *π τ ῶ κ α*. — V. 13. *ὕπνωττε*, B *ὕπνῳ τε*, Conington *ὕπνωτο*. — V. 15. *κἂν* Lewis, B *κἐν*. — V. 16. *ἀμελῆ* Lewis, B *αμελει*.

Fab. LXIX v. 7. *λίνα*, B *λῖνα*. — V. 9. *τελοῦν*, possunt varia coniici, sed maxime verisimile in codice fuisse *καὶ νέον δ ι α τ ε λ ο ῦ ν ζώεις*. i. e. *διατελεῖς ζῷον*, sed quoniam forma *ΖΩΟΝ* ambigua, scriptor invertit structuram. — V. 10. *καθεστήκοι* Lewis, B *καθεστήξοι*. — V. 11 sensu cassum et plane otiosum proscripsi.

Fab. LXX v. 1 plane ita hic legitur, quemadmodum Lachmannus paraphrasi usus constituit, sicut etiam v. 18 *τίκτει* hic extat, quod Lachmannus pro *τρέφει* coniectura erat assecutus, sed ibidem *φύσις* est ut in paraphrasi, ubi Lachmannus non recte *γνώμη* scribere maluit. Quamquam autem Babrius in priore editione nondum ea severitate, qua postea, videtur in *pede novissimo accentum* cum ictu versus concilia-

visse (is autem, qui hanc alteram syllogen concinnavit, vide inprimis priore Babrii editione usus esse), tamen hoc l Menae fides satis est suspecta, Babrius haud dubie scripser

ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον.

— V. 3. συνηυξήθη Lewis, B συνηυξήνθη. — V. 4. ἐπ χεθ' ἁρπάσων, debebat ἀπήρχεθ' ἁρπάσας scribere, fortasse nonnulla praetermissa sunt. — V. 15. λάθρᾳ, λάθρ'.

Fab. LXXI v. 1 προσήριζεν, η est in rasura. — V χεῖμαρ, possis χειμὰς suspicari, sed fortasse in paraphr qua diasceuasta usus, olim legebatur χείματι χιὼν ὅ πίπτῃ. — πίπτῃ Lewis, B πίπτει. — V. 8. κάλλος, exs ctaveras καλῶς, sed diasceuastae infantia hic quoque p peram suo libro videtur usa esse. — V. 9. ἐκγυμνουμέ Lewis, B ἐκγυμνουμένη. — ὑπορρυεῖσ', B ὑπορρυεῖσα. V. 11. ἐστ', B εἰς.

Fab. LXXII. Exstat huius apologi paraphrasis, Στι ποτε πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φορεῖν ἁπάντων ζώων ποικιλωτέ δέρριν· πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπεν· ἐγὼ σοῦ τῆς δορᾶς κρ τονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω. in quibus iam Ty whittus Babrii reliquias agnovit, nec tamen illi successit re tutio. Satis audacter sed ingeniosissime Lachmannus h ita conformavit:

Στικτή ποτ' ηὔχει πάρδαλις φορεῖν μούνη
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζῴων·
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ'· ἐγὼ δὲ κἀκείνης
κρείσσω τ' ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην.

Atqui B v. 1—3 plane ad eundem modum exhibet, nisi q v. 1 φέρειν legitur, videtur igitur id quod acutissime divi vit Lachmannus firmare: sed potuit haec qui adornavit, editione Berolinensi petere. At quod novissimus versus i scribitur:

καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέρην γνώμην.

non potuit diasceuasta suo ingenio, quod nullum est, ir gare; igitur hic locus vel maxime docet, quam egregiis co *sit usus.* — V. 5. μεγαλύνει Lewis, B μεγαλλύνει.

Fab. LXXIII v. 4 post τοῖς aliquid erasum, fort. iteratum fuit τοῖς. — V. 6. ἐξεβράσθη, B εἰσεβράσθη. — V. 7. σπήλυγγος Lewis, B σπήλιγος. — βαθείης, Lewis βαθείην. — V. 9. οὖσά τ' οὐχ οἵη, in codice haud dubie fuit οὐχ οἵη τ' οὖσα. — V. 11. αὐτὴν, B αὐτῆς. — ἤλυθεν Lewis, ἤλυθε B. — V. 17. τούσδε Lewis, B τούδε. — V. 21. κηλάς Lewis, B κημάς. cf. 79 v. 20. 82, v. 2. Etiam Suidas κηλάς· ἀλώπηξ, quam glossam in paucis codd. omissam editores oblitteraverrunt. Praeterea Lewis ἐπεῖπε κηλάς verbis traiectis edidit. — V. 23. λιμοξήριοι diasceuasta suo periculo pro λιμόξηροι videtur scripsisse, poeta scripserat λ ι μ ο θ ν ῆ τ ε ς. Post h. v. intercidisse alium indicavi.

Fab. LXXIV v. 1 ἐριζέτην, oportebat ἠριζέτην scribi. — V. 4 poetam ἴσθι δ' ὡς τυφλοὺς τίκτεις scripsisse paraphrasta duce suspicatur Lewis.

Fab. LXXV v. 2 Κυθηρείην, nolui Κυθέρειαν restituere, quemadmodum etiam v. 4. 5 soloeca oratio non est mutanda. — V. 3. τὴν κύν', B τὴν κύνην, in paraphrasi erat τὴν κύν', ἣν (κ ύ ν η ν) μ ὴ π α ύ σ η τ α ι, ἀναρρήξειν. Ineptus diasceuasta, ut haec in versus formam redigeret, μὴ παύσηται eiecit, κύνην tenuit. — V. 5. οὔσῃ B in marg., erat οὖσα. — V. 10. ἐγρύλλισ' Lewis, B ἐγρύλλισεν. — V. 14. ἀποτροπιάζει, B ἀποτροπάζει. — V. 17. ἀντέστρεψεν Lewis, B ἀντέστεψεν. — ἑὸν, B ἐὸν, poeta ἴ δ ι ο ν scripserat.

Fab. LXXVI v. 1 ἀπεβλήθη, debebat ἐξεβλήθη dici. — V. 7. σύνειεν, ambigo utrum συνεῖεν an συνίοιεν in archetypo scriptum fuerit, συνεῖεν etiam Conington. — V. 10. σφίσιν, v. 12 ὑμεῖς, v. 14 κοὐδαμῶς Lewis, B σφίσι, ἡμεῖς, καὶ οὐδαμῶς.

Fab. LXXVII v. 7 παρεκεται B, παρέρχεται Lewis, conieci παραιτεῖται (vel ἅπερ ἀρνεῖται) δαίμων, quamquam ἀνάρσιον satis insolenter dictum.

Fab. LXXVIII v. 2 πιθήκων, B πιθήκους. — V. 5. εἱμέν' ἠδὲ κομψώδη, diasceuasta hic quoque pessime truncavit, quae in codice reperit ε ἱ μ έ ν ο ι κ α ὶ π ρ ο σ ω π ε ῖ α κ ο μ ψ ὰ vel κ ο μ ψ ώ δ η, quamquam alias hoc vocabulum non extat, quemadmodum etiam alia in hoc apologo singularia leguntur, velut v. 11 ἐνδύτης pro ἐπενδύτης· — V. 6. μορμῶπαι, Lewis

μορμῶπες vel *μόρμωποι* requirit. — V. 9. *ἄσσα*, B *ἅσσα*. — V. 10. *κυλινδοῦμεν'*, diasceuasta debebat certe *κυλινδόμεν'* scribere. — V. 12. *μορμοὺς*, alias paroxytonon est. — V. 14. *δυνηρόν*, scripsi, quemadmodum etiam Conington, B *δυνηρῶν*.

Fab. LXXIX v. 1 *ὥρῃ*, B *ὥρης*. — V. 8. *ἐνυπάρχει* finxit diasceuasta, qui etiam proximo versu pessime rem administravit. — V. 11. *εὐρυγένειον*, fort. *εὐγένειον*. — V. 20. *ἀνέδην*, B *ἀναίδην*. — V. 23. *ἵν' ἐξέλθοις*, B *ἂν ἐξέλθῃς*, Lewis *ἢν ἐξέλθῃς*. *ἵνα* est *qua ratione, qua via*.

Fab. LXXX v. 2 *ἀνῆλθεν* Lewis ex paraphr., B *ἦλθεν*. — V. 4. *ἡδυπνοίων* haud dubie diasceuasta novavit. — V. 5. *δ'* addidi, — *μελισσίῳ*, rectius *μελισσείῳ* scripseris. — V. 6. *γέρας θ' ὑποστάς*, delendum *θ'*, quod diasceuasta more suo addidit, nam versum intercidisse non est verisimile: poeta autem scripserat:

γέρας δ' ὑπέσχεθ' οἷον ἄν περ αἰτήσῃ.

— V. 7. *αὕτη*, B *αὐτή*. — V. 9. *κεντοῦσ'* Lewis, B *κεντῶσ'*. — *ὃς*, B *οἷς*. — V. 11 et 12. *ἔδωκεν* pro *δέδωκεν* scribendum, cf. paraphr. — *ὀλεθρίου* Lewis, B *ὀλέθρου*. — V. 15. *κέντρον* Lachmann, B *τὸ κέντρον* quemadmodum paraphr. — V. 16 cancellis sepsi, volebat qui hunc versum subiecit dicere:

Τὸ ζῆν τε γὰρ σὺν τῷδε προσαπολλύει.

In codice a correctore ordo versuum mutatus *σὺν γὰρ . . ζωὴ γὰρ . . .*

Fab. LXXXI post v. 1 videtur versus praetermissus, quo adolescens venandi studiosus fuisse narrabatur, cf. paraphr. 1. — V. 2. *τεθνήξειν*, Lewis *θνήσκειν* requirit. — V. 3. *τοὔναρ* Lewis, B *τὄναρ*. — *ἀληθεύσοι*, paraphr. uterque *ἀληθεύσῃ*. — V. 7. *ἐγράφη*, Lewis *ἐγράφθη*. — V. 9. *βαρεῖα*, B *βαρείη*. — *λύπη* B, non *λύσση*. — V. 11. *θηρίον* Lewis ex paraphr., B *θήρ*, qui certe *θὴρ κάκιστε* scribere debebat. — V. 14 videtur scriptum fuisse *ᾇ, τί δὲ ποιήσω 'γώ σε*, cf. paraphr. 2. — V. 16. *χεῖρα*, B *χέρρα*, Lewis *χέρα*. — V. 17. *βάτιον*, B *βατιον*, Lewis *βατίου*. — V. 19. *δάκτυλον*, B *δακτύλῳ*.

Fab. LXXXII v. 3 οὐκ ὄντος supra versum additum. — V. 6. ἀπωλόμην, B ἀπωλούμην. — V. 9. ὅλῃ, B ὤλης.

Fab. LXXXIII v. 1. Στάσις, B φάσις, nolui tamen hoc vitio correcto hanc fabulam suo loco inserere. — V. 8. εἷς, B εἰς.

Fab. LXXXIV v. 10 χρῆσται, B χρήσται. — ib. βιωτικῶν, B βιωτείων. Quod restitui, diasceuasta novissimus in suo libro reperit, poeta quid scripserit incertum.

Fab. LXXXV v. 3 βάσαρος, etiam ap. Pollucem VI 60 βασάρα scriptum, sed poeta videtur dixisse:

Λίβυσσα γέρανος βάσσαρός τε λαμπουρίς
φιλίαις ἐδεξιοῦντο ταῖς ἀμοιβαίαις.

nam in codice versuum ordo perperam est confusus. — V. 3. πλατεῖαν, B πλατείην. — V. 4. ξείνῃ, B ξείνης, — V. 7. ἀναλήπτως, non est nauci, in codice ἀλλήκτως fuisse videtur. — V. 8. ῥήδιον, malim ῥηδίως. — τόδ' Lewis, τάδ' B. — V. 9. ἡ δ' Lewis, B τὸ δ'. — Post v. 10 lacunam notavi, atque etiam v. 13 post ἐφ' οἷς nonnulla intercepta esse videntur, ut hic versus ex pluribus sit conglutinatus, quemadmodum v. 14, ubi post ἀξύμβολον distinxi, nam post χύτρης δείρῃ plura omissa sunt, itaque interstitium notavi.

Fab. LXXXVI v. 3 ἀνέδην, B ἀναίδην.

Fab. LXXXVII v. 2 ἔδραθεν, B ἔδρηθεν. — V. 3. ἔδοντος, fuit initio ἐσθίοντος. — ὕπνον cancellis sepsi, fuit hoc in margine adscriptum ad explicandum ἔδραθεν, poeta scripsisse videtur ἐκτάδην κύων κεῖτο. — V. 4 lacunam indicavi. — V. 7. ὡς εὕδεις, in codice haud dubie ὃς fuit, quod mutavit diasceuasta.

Fab. LXXXVIII v. 7. ὁ τλήμων, B ὦ τλῆμον. — V. 9 suspectus, sed tale quid olim additum fuisse docet paraphrasis altera.

Fab. LXXXIX v. 3 ἁμόσε γ' ἠδὲ, B ἄλλος, τὴν δέ. — V. 4. τε cancellis sepsi, nam hoc complementum diasceuasta hic et aliis locis inseruit. — V. 5 ὅτῳ γ' scripsi, atque ita, ut videtur, B, non ὅτῳ γάρ. — V. 6. ἡδὺ πνειόντων, B ἡδυπνειόντων. — V. 7 post h. v. plura praetermissa. — V. 9. αὐτὸς ἀμβάτης, videtur αὐτοῖς ἀμβάταις scribendum. —

V. 11. χαλάζης, B χαλάζας, poeta opinor scripserat κα πάγους χαλαζαίους. — V. 12. κρυμώδους, B κρυμοπα
παγ
γώδους, in codice fuit κρυμώδους, i. e. παγώδους vel παγι τώδους. — V. 13. ἀπλανήτως haud dubie diasceuastae invei tum, in codice fuit ἀγαπητῶς ut est in paraphrasi. — V. 1 ἤτοι παρ' ἑστίῃσιν ἠδὲ τραπέζαις, cave ἢ vel ἠὲ τραπέ ζαις corrigas, nam si τραπέζαις recte se habet, nullı locus particulis ἤτοι ... ἤ. Deinde ut orationis scabritie removeatur possis coniicere v. 16 praemittendum esse versı 15, sed fortasse praetermissum est verbum, unde suspens sunt ἡδυκτύπῳ . . . παίδων. — V. 19. ἐράσμιον, B ἐρασ μίως. — V. 20. ὀρθίῃ γνώμῃ, id ὀρθῇ γνώμῃ dici deb bat. — V. 23. κἀκείνοις B i. m., legebatur κἂν τούτοις.

Fab. XC v. 3 τούσδ' Lewis, τούδ' B. — V. 7. πόλει Lewis, πόλις B. — V. 8. στέγαι τε Lewis, στέγαι δὲ B. — V. 12. Πανδίονα, B Πανδίωνα. — V. 13. κἀκτομὴν, B κ τομὴν. — V. 15. χὤπως, B ὅπως. — V. 17. πόλλ' ἄττ', πολλά τ'. — V. 20. ἔμπης δέ γ' ἠξίωσαν, Conington ἐπεὶ κἠξίωσαν coni. — V. 22. ἀφικνοῖτο, B ἀφίκνοιτο, paraph ἀφίκοιτο. — V. 23. ἐπαΐσσων scripsi, atque similit Conington, B ἐπαΐσσων. — V. 26. ἁρμονίης, olim fuit ἁρμ γῆς. — V. 29. μηδὲ, B μήτε. — V. 30. φιλοσοφοῦμεν, φιλοσοφοῖμεν. — V. 32. πάντες, B πᾶσιν. — V. 34. λάλην, ni fuit λαλήν. — δὲ, B τε. — V. 36. μή τιν' ἐκτομὴν γλώσ σης, B τὴν τομήν τε τῆς γλώσσης, quae imperita est di sceuastae interpolatio. — V. 37. τιττυβίζειν, B τιτιβύζει Ceterum infantiam hanc vix licet corrigere, exspectavera οὐδὲ μὴν τιττυβίζειν ὁπόσσ' ὑπέστητ' ἐν δόμοισι, παύ εσθε. — V. 38. ἀνέδην, B ἀναίδην.

Fab. XCI v. 1 ποτάμιον Lewis, B ποτάμειον. — V. ἦν addidit Lewis. — V. 5 versus deest, velut:

Κἂν μὴ θέλω σοι μηδὲ τάγυρι προσψαῦσαι.

— V. 7. δεινὸν ἄν τι καὶ τλήσοι cancellis sepsi, quae in peritus diasceuasta adiecit, ut epimythium in versus redigere

Fab. XCII v. 1 ἀθλητοῦ Lewis, B ἀεθλης. — V. ἀνεῖπεν· Ἡράκλεις Lewis, B ἂν εἶπεν Ἡρακλες. Post h. nonnulla intercepta videntur. — V. 7. θεούς, B θεοῖς.

Fab. XCIII v. 2 *εἶσθα*, paraphr. *εἶ σύ*. — V. 3. *πᾶν* Lewis, B *πάντ'*, quod argumento est, olim *πάντα τὰ μέλη* hic lectum fuisse, cf. paraphr. — *ἀνέδην*, B *ἀναίδην*. — V. 4. *ἔνθεν κτλ.* prorsus obscura, paraphr. *ὦ οὗτος, σῶζέ με*. — V. 8. 9 videtur scriptum fuisse:

ὃ γὰρ κακὸν πέφυκεν, (εἴθε μηδ' εἴη)
αἰεὶ κακὸν κἂν μείζοσι κἂν ἐλαχίστοις.

Fab. XCIV v. 3 *τάδ'* Lewis, B *τόδ'*. — V. 7 summa diasceuastae negligentia deprehenditur, qui post *ἀνθρώπων* omiserit *γένει* (vid. paraphr.); idem v. 9. 10 quae in codice reperit satis inepte extenuavit, nisi forte v. 10 plane delendus. — V. 10. *δὲ με* supra versum addita.

Fab. XCV v. 2 hic quoque diasceuasta satis imperite orationem in brevius contraxit, videtur post v. 2 in codice repperisse *ὀνηλάτῃ δὲ συμβαλὼν ἐπὶ ῥητοῖς κάνθωνα ἐμισθώσατο*, quae truncata alieno loco inseruit. — V. 5. *ἀλεὴς*, pronum est *ἀλέης* corrigere, sed vocabuli emendatio incerta. — V. 9. *συνειρῆσθαι*, B *συνερῆσθαι*. — V. 12. *δὲ* circumscripsi.

POETAE MELICI.

Cleomachus. Fr. Hephaest. p. 63. — V. 1. *ἱμῶν* scripsi, Hephaestionis libri *ἡμῶν* vel *ὑμῶν*. De Cleomacho Magnesio cinaedologo vide praeter schol. Hephaest. ap. Gaisford. ed. 2 Strabo XIV 648.

Theocritus. In aeolicis poematis neque prosodiam neque dialectum ad aequabilem legem redigere conatus sum, sed ea in re codicum auctoritatem sequi satius duxi, si a paucis quibusdam locis discesseris.

Carmen I. Denuo collatus est cod. Ambros. B 75 sup. (A, apud Ahrensium c). Inscriptum est hoc carmen in A *ἀλακάτα παιδικὰ αἰολικά*. — V. 1. *γλαύκας*, A *γλαυκᾶς*. *Ἀθανάας*, A *ἀθαναί* (ας supra scr.), sed *αι* expunctum. — V. 2 A *γυναιξὶ* et *οἰκωφελία σαῖσι*. — V. 3. *θερσεῖσ'* scripsi, vel potius *θέρσεισ'*, A m. pr. *θαρσοῖσ'*, sed m. s. *θερσοῖσ'*, idem ὀμάρτη

et *Νείλεο*, fortasse *Νείλεος* scribendum. Formam *Νείλεω* sane tuetur Eust. Od. 1681, 45: *δηλοῖ σὺν τοῖς ἄλλοις ἱστορικοῖς καὶ ὁ γράψας τεχνικὸς τὸ Νειλεὺς ἐν διφθόγγῳ, οὐχ ὁ πατὴρ τοῦ Νέστορος, ἀλλ' ὁ Ἀττικός, ὁ καὶ Νείλεως, οὗ γενικὴ Νείλεω, ὡς Μενέλεω.* cf. Et. M. 602, 23. — V. 4. *ὄππᾳ*, A *ὄππα*, idem *ἶρον καλάμω.* — *ὕπαὶ πάγῳ* scripsi, A pr. m. *ὑπαπάλῳ*, m. s. *ὑπ' ἀπάλῳ.* — V. 5. *τυῖδε*, A *τὺ δὲ.* — V. 6. *ὄππως*, A *ὅπως.* — *τέρψομ'*, A *τέρψωμ'*, idem cum reliquis *κἀντιφιλήσω.* Conieci *κἀντιφιλήσομεν* vel ad exemplum dorici sermonis *κἀντιφιλήσεω.* — V. 7. *ἱμεροφώνων*, A *ἱμεροφόνων.* — V. 8. *πολυμόχθω*, A *ό* in ras. — V. 9. A *νικία ἄσεις* et *χεῖρας.* — V. 10. A *ἔργ' ἀκατελέσεις* sed m. s. *γρ. ἐκτελεσεις.* — V. 11. A *ὕδατι ναβράκη.* — V. 73. A *αὐτοέτει θευγένιδος ἕνεκ' ἠυσφύρω*, sed m. s. *ἐϋσφύρω.* — V. 14. *οὕτως*, A pr. *οὕτωσ*, m. s. *οὕτωσ'.* — *ἀνυσίεργος*, A *ἀνισίεργος.* — *ὄσσα*, A *ὅσα.* — V. 15. *ἀλύκρας* scripsi, nisi *θαλύκρας* malis, quamquam Aeoles fortasse *ἄλικρος* dixerunt, A *ἀκίρρας.* — *ἐβολλόμαν*, A *ἐβολλάμαν.* — V. 16. *ὄπασσαι*, A *ὄππα σαί*, in marg. *σα:* — V. 17. *τοι*, A *τι*, idem *ἀνῷξε φῦρας κτίσας*, sed m. s. *κτίσε.* — V. 19. *ἔχοισ'*, A *ἔχεις.* — V. 20. *νόσοις*, A *νούσοις.* — *ἀπαλαλκέμεν*, A *ἀλαλκέμεν* (ν superscr.). — V. 21. A *Μίλλατοτὸν.* — V. 22. A *θεύγενις ἐν δαμότισι πέλει.* — V. 23. *ἀεὶ*, fort. *ἀϊν.* — *παρέχῃς*, A *παρέχοισ* (αι superscr.). — V. 24. *κῆνο* dudum ante Ahrensium correxi, A *κεῖνοσ*, sed *σ* deletum, deinde *ἔρει τω ποσείδω ῃ.* — V. 25. *σύχν'* scripsi, legebatur *σὺν* (*ξὺν*). Cave *δώρῳ σύν τ' ὀλίγῳ* coniicias, sane recentiores poetae passim adhibent, vide Koechly Proleg. ad Quintum Smyrn. p. LXX, sed iis tantum locis, ubi novum sive obiectum sive subiectum adiungitur: quod apud Pindarum Pyth. IX 96 veteres libri exhibent *σύν τε δίκᾳ* ferri nequit.

Carmen II. Inscr. *οἶνος ἀλάθεια* suppeditat A. In schol. Ambros. (cod. K), quae edidit Ziegler, legitur: *ὑπόθεσις παιδικὰ Δωριστί, οἱ δὲ Αἰολιστί.* Librarii enim passim doricas formas substituerunt, hinc ista dubitatio orta.

V. 1. ἀλάθεα, A ἀλάθεια. — V. 2. A κἄμμες, ut libri omnes. Sane Hesychius ἄμμες· ἡμεῖς, ἡμᾶς. item Et. Gud. 45, 18 ἄμμες ad πτῶσιν αἰτιατικὴν refert, sed hi testes non satis locupletes. Deinde A ἀληθέας. — V. 4. οὐκ ὅλας iam
οὐκ
dudum correxi, quod firmat A ἀκόλας, vulgo οὐχ ὅλας. — φιλέειν μ', fortasse fuit με φίλην. — ἐθέλησθ' etiam A.
ὁ
— ἀπὸ, malim ἀπύ. — V. 5. τὸ, A τὺ. — ἅμισυ, fort. αἴμισυ. — ζωΐας etiam A, quod servavi. — V. 6. ζᾶ, quod olim restitui, etiam A. — τὸ δὲ, A τὸ. — V. 7. χῶτα scripsi, quod etiam Ahrens commendavit, legebatur χῶταν. — ἄγω, A m. s. γρ. ἔχω. — V. 8. ὅτα scripsi, idem suasit Ahrens, legebatur ὅκα, quod profectum a librariis, vide ad inscr. — ἐθέλῃς A, ceteri libri ἐθέλῃς vel ἐθέλεις. — V. 9. ταῦτ' ἄρμενα A, non ταῦθ' ἄρμενα. — ἀνίαις, malim ὀνίαις. A
αις
pr. ἄνι δίδων, m. 2 ἀνί δίδως. — V. 10. αἰ scripsi, legebatur εἰ, A εἴ μοι τὶ πείθοιο. — V. 11. τότα scripsi, A cum plerisque libris τὸ καὶ i. e. τόκα. — αὔτος, A αὔτως. — ἔμ', A ἔμμ'. — ἐπαινέσῃς A pr., sec. corr. ἐπαινέσαις, ut vulgo. — V. 12. ποίησαι etiam A pr., sed m. s. ποίησον. — δενδρίῳ
ηι
A corr., fuit δενδρείω. — V. 13. ὅπποι, A ὅππο . — ὅρπε-
ὅ
τον, A ερπετον. — V. 14. ἅματος, A ἅματος. — ἔχῃς A, reliqui ἔχεις. — V. 15. αὔριον, A αὔριον. — μάτης, A μάθης, quod fortasse verum, cf. Hesych. μαθᾶμαι· ζητῶ. ubi legendum videtur μάθαμι. Antea μάῃ conieci. — V. 16. καί κεν σευ, A pr. καὶ κέν σα, sed m. s. σευ, idem deinde τὶς. — αἰνέσαι tueor, neque αἰνέσῃ corrigendum arbitror. — V. 17. τριέτης, fort. τριένης. — V. 18. πρᾶτον, A πρῶτον. — ἐθήκαο, etiam A ἔθηκας. — V. 19. δοκέεις, A δοκέοις, sed o ex corr. Locus nondum in integrum restitutus, conieci δόκει εἰσπνέειν, ut sententia haec sit: *simula te viros praepotentes amare, sed reapse supparem ames*, ut εἰσπνέειν quemadmodum ἐρᾶν genitivum asciscat, cf. Hesychius ἐμπνεῖ μου, ἐρᾷ μου, ποθεῖ με. Sed Aelianus dativum

adiunxit Var. Hist. III 12: *αὐτοὶ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν εἰσπνεῖν αὐτοῖς. Λακεδαιμονίων δέ ἐστιν αὕτη ἡ φωνή, ἐρᾶν δεῖν λέγουσα.* Illud vero huic coniecturae obstare videtur, quod hoc vocabulum non de pueris, sed de viris dici solet, cf. Plut. Cleom. c. 7: *ὄντος δὲ αὐτῷ φίλου Ξενάρους, ἐραστοῦ γεγονότος, τοῦτο δὲ ἐμπνεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.* Scholiasta Ambros. ita hunc locum interpretatur: *τὸν δὲ πρῶτον ἀγαπήσαντά σε ἔσχατον τέθεικας, δόξας αὐτὸν εἶναι τῶν μάταν ἐμπνεόντων ἀνδρῶν.* Hariolatur ille quidem, sed fortasse recte hunc versum copulavit cum prioribus, ut sit scribendum:

τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο,
ἀνδρῶν τῶν ὑπερανορέων δοκίμοις πνέειν.

Amator (*εἰσπνήλας*) *ἐμπνεῖν* sive *εἰσπνεῖν*, amasius *ἐμπνεῖσθαι* dicebatur, itaque idem etiam *πνεῖν τινός* poterat dici, ut haec sit sententia: *viris praepotentibus carus acceptusque esse ratus.* — V. 20. *ἆς*, A *αἶς*. — *ζόης*, A pr. *τρόης*, sed corr. *ζόης*. Meineke *ἆς κεν ὀρῇς*, sed neutrum institutae sententiae conveniens, exspectabam: *dum flos tibi iuventutis est*, non *dum vivis*, nec tamen *ἆς κ' ἔτ' ἐρᾷ*, *dum amaris* satis placet. — *ὔμοιον*, A pr. *ὅμοιον*, m. s. in marg. *ὔμνιον*. — *ἔχην*, *ἔχειν* A (η supra), legebatur *ἔχειν*. — *ἀεὶ*, fort. *ἄϊ*. — V. 21. *αἰ*, A *αἴ* (η supra). — *πόης*, A *πόεις*. — V. 22. *Ἔρος*, A pr. *ἔρως*. — *ἔχοι*, A *ἔχέι*. — V. 23. *ὑποδάμναται*, A *ὑποδάμνεται*. — V. 24. *μάλθακον* A, *μαλθακὸν* vulgo. — *ἐξ ἐποίησε σιδαρέω*, A *ἐξεποη* |||| *σε σιδαρίου*. — V. 25. *ἀλλὰ πραϋγέλω* scripsi, libri plerique *ἀλλὰ περὶ* (*πέριξ*) *ἀπαλῶ*, A *ἀλλὰ γὰρ πέρ ἀπαλλῶ*. — *στύματος*, A *στόματος*. — V. 26. *ὀμνάσθην*, A *ἐμνάσθην*. — *πέρρυσιν*, A *πέρυσιν* ut vulgo, fort. *περσινον* i. e. *περυσινόν*. — V. 28. *ῥύσοι* A, ceteri *ῥυσοὶ* vel *ῥυσσοί*. — *νεότατα*, A *νεώτατα*. — *ἔχην* scripsi, quod delitescit in scriptura cod. A *ἔχ* + — *νειν*, ceteri *ἔχειν*. — V. 29. *ἐπωμαδίαις*, A *ἐπ' ὀμμασίαις*, ubi fortasse peculiaris forma delitescit. — *φόρει*, A *φόρη* (ε supra), nec tamen ausus sum hanc

formam revocare, quamquam infra c. IV v. 22 ὄρη legitur. — V. 30. βαρδύτεροι, A βραδύτεροι ut ceteri, idem ταποτέμενα. — συλλάβην, συλλάβῆν A, ceteri συλλαβεῖν. — V. 31. ποτιμώτερον, A προτιμότερον. — V. 32. τώραμένῳ, A τῶ ἰα-
ο
μένω. — συνέραν, A συνέραν, vulgo συνερᾶν. — V. 33. ἀνδρεῖαν, A ἀνδρείαν. — ἔχῃς, A ἔχης, vulgo ἔχεις. — V. 34 A. ἀλλήλοισι πελόμεθ' ἀχιλήιοι. — V. 35. αἴ, A αἴ. — ταῦτα, A ταῦτά γε, atque ita praeter alios libros etiam lemma schol. Ambros., an forte αἴ δὲ ταῦτά γε φρεῖν scribendum? — ἐπιτρόπῃς scripsi, sed aptius ἐπιτρέπῃς, libri
οι
tamen magis illam formam commendant, etiam A ἐπὶ τρόπις. Quare haud scio an ἐπιτρόπῃς aoristi sit coniunctivus i. e. ἐπιτράπῃς, ut Aeoles στόλεις i. e. σταλεὶς, ἔφθορθαι, alia dicebant, atque ita iam plane apparet, iure me coniunctivum restituisse. — V. 36. λέγῃς scripsi, A λέγης, vulgo λέγεις. — ἐννόχλης, A ἐνόχλης, legebatur ἐνοχλεῖς. Post hunc versum librariorum socordia videntur duo versiculi intercepti esse: olim v. 35 et 36 censebam post v. 38 traiiciendos esse, id quod etiam Meineke suasit. Scholiasta Ambros., qui haec ita interpretatur: ἐὰν ἅ σοί φημι τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέποις καί με ὡς ὀχληρὸν ἀποπέμποις, ἄχρι μὲν γενήσῃ ἀνήρ, φιλῶν σε ἐπακούσω σοι, καὶ ἐὰν Ἡρακλείους ἄθλους τελέσαι μοι ἐπιτάσσῃς, μῆλα χρυσᾶ ἀγαγεῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἐξ Ἅιδου κομίσασθαι. non est libro magis integro usus, sed cum animadverteret institutam sententiam non satis recte procedere, interpretando conatus est ea, quae desiderantur, supplere. — V. 37. νῦν μὲν A, non νῦν μὲν δή, idem κή-
η
ματα. — χρύσεα, rectius χρύσια. — μᾶλ', A μάλ'. Fortasse Aeoles μάλλα potius quam μᾶλα dixerunt, cf. var. script. Sapphus fr. 93 v. 1. — ἕνεκεν, A εἵνεκεν, rectius ἔνεκεν. — V. 38. πεδὰ, A παῖδα. De anastrophe in huiusmodi locis veteres grammatici ambigunt. — Κέρβερον, A litteras ερ in vocis initio ex correctione. — V. 39. τότα, legebatur τόκα. — οὐδὲ, A οὐ. — αὐλεῖαις, A αὐλείαις. —

V. 40. *προμόλοιμί κε*, A *προμήλοιμι κε*. Scholiasta Ambr. *οὐδ᾽ ἐν ταῖς αὐλείαις θύραις ποτὲ προσπελάσαιμι.* — *πόθω*, A pr. *μούνῳ*, m. s. *πόθω*.

Carmen III legitur in eodem codice Ambrosiano, ubi duobus Theocriti aeolicis carminibus, quae hic exhibui, continuo est subiectum: quamquam autem codex ille iam saepius ab hominibus doctis sit examinatus, tamen poematium plane delituit; nuper demum Guil. Studemund indagavit, descripsit, transmisit, unde edidi et restituere conatus sum in prooem. lat. Hallae 1865/6. Idem Studemund postea carmen denuo ad codicis fidem exploravit, praeterea etiam Ziegler apographum in Iahnii Annalibus 1866 p. 161 seq. publici iuris fecit, quod exemplum paucissimis locis discrepat. Ipsum carmen denuo sub examen vocaverunt tres homines docti, *Theodorus Fritzsche*, Halensis olim disciplinae alumnus (Rostochii 1865), *Arminius Fritzsche* in Museo Rhen. XXI 247 seq. (1866). *Ludovicus Schwabe* in indice lect. Dorpatens. 1866 *). Primum igitur ipsum carmen, quemadmodum in codice legitur subiiciam:

παιδικὰ αἰολικά : ∼

Καὶ τῶ χαλεπῶ κἀινομόρω τῶδε νοσήματος
ς
τετορταῖ ἔχει παῖδα ἔρως μῆνα δεύτερον
κάλω μὲν μετρίως ἀλλ᾽ ὁπόσον τῶ παιδὶ περιέχει
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ᾽ οὔ.
τᾶς γᾶς τοῦτο χάρις. ταῖς δὲ π ʻαύλαις γλυκὺ μειδίαμα
τάχα δ᾽ οὐδ᾽ ὅσον ὕπνω πίτυχην ἔσσετ᾽ ἐρωἶα

---

*) Theodorus Fritzsche strophas binorum versuum discripsit ad exemplum Sapphus et Alcaei; Arminius Fritzsche, qui versum excidisse censet, ternorum versuum strophis poetam usum esse censet, quod prorsus improbandum. Equidem credo Theocritum hanc aequabilitatem in his carminibus non curavisse, cum eam legem, quam Aeolenses secuti sunt, aut non animadvertisset, aut consulto negligeret.

ἐχϑὲς γὰρ παριὼν ἔδρακε λεπτὰ μελιφρύγων
αἰδεσϑεὶς ποτίδην ἀντίος ἠρεύϑετυ δὲ χρόα
ἔμεϑεν δὲ πλέον τᾶς καρδίας σωρὸς ἐδράξατο
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἕλκος ἔχων καὶ τὸ
πολλὰ δ' εἰσκαλέσας ϑῦμὸν ἐμαυτοῦ δϊέλυξε
τὶ δὴ ταῦτ' ἐπόησ ἀλοσύνας τὶ ἔσχατον ἔσεται
λεύκας οὐκ ἐπϊσϑησϑ' ὅτι φόροις ἐν κροτάφοις τρία
ὦρα τοι φρονέσιν μὴ . . . ινέος τὰν ἰδέαν πέλη
πάντ' ἔρδ' ὅσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτια γεγευμένοι
καὶ μὰν ἄλλος ἐλάϑειτο δ' ἄρης λώϊον ἔμμεναι
ξεῖνον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔραν·
τῶ μὲν γὰρ βίος ἔρπε ρωὶ σαγόνοις ἐλάφω ϑοαῖς
δλάσει δ' ἐτέρα ποντοπόρην αὔριον ἀμέραν
τ'
οὐ δ' ἀν γλυκερᾶς ἀνϑεμονάβας πεδιμαλικῶ
μένει τῶ δ' ὁ πόϑος καὶ τὸν ἔσω μιελὸν ἐσϑίει
α
ὄμμι μνασκομένω πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς εὐύπνι
κ
παύσασϑ' δ' ἐνιαυτὸς οὐ χαλεπαὶ οὐχὶ
ταῦτα χ' ἄτερα πολλὰ ποτ' ἐμὸν ϑυμὸν ἐμεμψάμαν
ο
ὁ δὲ τοῦτ' ἔφτ' ὅτις δοκεῖ μοι τὸν δολομάχαναν
νικάσειν ἔρον· οὗτος δοκεῖ μοι τᾶς ὑπὲρ ἄμμ'
εὑρεῖν βραδίως ἀστέρας ὁπποσάκιννενν εὐνέα
καὶ νῦν εἴτε ϑέλω, χρὴ με μακρὸν ἔχοντα τὸν ἄμφενα
ἕλκειν τὸν ζυγόν. εἴτ' οὐκ ἐϑέλω ταῦτα γὰρ ὤγα ϑέος
βούλεται ϑέοσος καὶ διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον
καὔτας κυπρογενῆας ἔμε μὰν φίλον ἐπάμερον
σμίκρας δευόμενον ἄυρας ὁ μέλλων αἶκα φορεῖ.
ος

- V. 2. Ziegler plane *τετορταῖ* , atque id significat compen-um, quod non licet plane hic exhibere. — V. 5. Ziegler *κραύλαις*, atque hoc significare compendium addit Studeund. — ib. Ziegler *μειδίαμα*, in codice litterae *α* adhaeret ıeola. — V. 11. *δϊέλυξε* vel fort. *δϊέλιξε* cod. (non *διέλεξε*), que *διέλυξε* etiam Ziegler. — V. 13. *ἐπῖσϑησϑ'* A (non *ἐπῖσϑησϑ'*), *Ziegler ἐπῖσϑησ ϑ'*. — V. 12. ἐπόησ, Ziegler

+
ἐπόησ. — V. 16. λώϊον, Ziegler λώϊον, quod alias corru lae est indicium, vide II 28. III 27, sed hoc quidem voc lum labis immune videtur. — V. 17 interpunctio post ἐ non comparet in Ziegleri apographo. — V. 18. σαγόι Ziegler σα γόνοις. — V. 21. πόθος cod. (non πόθον.)

α
V. 22. ευυπνι Studemund, ἐνύπνια Ziegler. — V. 23. Z ler plane παύσασθαι. — οὐ a librario est deletum, ite

ο
in voce οὐχί. — V. 25. δολομάχαναν, librarius ipse litte α adpunxit. — V. 27. οπποσσάκιννενν ευνέα Studem

+
οπποσσάκιννιυν ἐννέα Ziegler: Studemund asserit ν, Ziegler + addidit, expunctum esse, consentiente Zieglero. V. 29. ὤγα θέος, Ziegler ὤγαθέος. — V. 30. νόον, Zie

ον
γόον. — V. 31. ἐπάμερον, Ziegler ἐπάμερ .

Correxi carmen ut potui; eorum quae novavi si rationes requirat, prooemium illud adeat: in praesentia pa quaedam retractavi, quae infra adscribam: aliorum emend pericula percensere, non est huius loci. — V. 3. τοι scri A τῶ, — V. 4. ταῖσι δέ μ' οὐκ ἔχει scripsi, quamquam et ταῖσι δέ μ' οὔδαμα, alia proponi possunt: sed ταῖσι δε οὔ· παΐς, quod fortasse aliquis coniiciat, improbandum. V. 5. τᾶς παῖς ὤτ' ἄχαρις, τᾶς δὲ παραύαις γλυκὺ με scripsi, i. e. *hoc die est puer quasi Veneris omnino pers, alio die dulce genis renidet.* Ἄχαρις gramm. B An. I 473 recte interpretatur ᾗ τινι μὴ μέτεστι χάρις, μή πω δυναμένη χαρίζεσθαι. adde Sapphus fr 34 et Pluta locum Erot. c. 5, quem ibi adscripsi. Hoc Theocriti loco τᾶς . . τᾶς δὲ, quam ταῖς . . . ταῖς δὲ scribere maluerim cile apparet. — V. 7. λέπτ', conieci λόξ'. — V. 12. τί ταῦτ' ἐπόης; Kreussler, ego antea τί δὴ ταῦτ' ἐπόησ'; forte fuit ἐπόθης. — V. 13. Tenui, quod proposui, λεῖ οὐκ οἶδησθ' ὅττι φόρεις ἐν κροτάφοις τρίας; quamquam h infitior οἶδησθ' a litterarum vestigiis nimis recedere, nec *gis probabile* οὐ κατόρησθ'; fortasse scribendum:

Λεύκας οὐκ ἐπ' ἴσ' οἶσθ' ὅττι φόρεις ἐν κροτά-φοις τρίχας;

. οὐκ οἶσθα, ὅτι ἐπὶ ἴσα κτλ. nam traiectio verborum in carminibus haud infrequens: τρίχας, quod etiam alii cer-m proposuerunt, praeoccupvait Studemund. Quod ιwabe proposuit οὐκέτ' ἴσησθ', duobus nominibus displicet: n neque ἔτι huic loco conveniens, et Aeolica dialectus ;ς sive ἴσαις requirit. — V. 19. ἀλλάσσει Kreussler com-ndavit, ego τλάσεται scripseram. — V. 27. μετρεῖν, quod) εὑρεῖν scribendum esse dixi, plane confirmat Nicetas Eu-ιianus, qui solet Theocriti carmina diligentissimo studio itari, IV 411: δοκεῖ δέ μοί τις, ἂν παρέλθῃ καὶ φύγῃ ἔρωτα ν τύραννον ἐπτερωμένον, καὶ τοὺς ἐφ' ὕψους ἐκμετρή-ιν ἀστέρας. quem locum commode adhibuit Schwabe. — ποσσάκις ἐννέα G. Curtius, praeeunte Th. Fritzschio: nam od ego conieci ὁπποσσάκι μεὶς νέα, id ὁπανίκα potius dici ortebat: neque tamen ista correctio satisfacit, latet aliud, rtasse ὁ π π ό σ σ' ἀ κ ί ν α γ μ' ἴ ε ι vel ὁ π π ό σ σ α κ υ λ ί ν δ ε-ι i. e. ἄστρα, sed possis alia quoque suspicari, velut satis nveniret sententiae ἢ ὁ π π ό σ σ' ἀ λ ὶ κ ύ μ α τ α, item nume-s innumerus arenae in littore maris poterat apte commemo-ri. — V. 31. φύλλον emendavit Theod. Fritzsche. — V. 32. ιάλως αἶσα κακὸν φορεῖν dubitanter scripsi.

Carmen IV a Theocriti ingenio sane abhorret, neque men tanquam subditicium ex Bucolicorum poetarum sylloge movendum: mihi quidem *Bionis* videtur poematium esse. —

Denuo collati sunt cod. Ambros. B 75 sup. (A, apud ırensium c) et Vaticanus 1311 (V, apud Ahrensium 11).

Titulum carminis om. V. — V. 1. Ἄδωνιν, V δωνιν. — υθήρα, legebatur Κυθήρη. — V. 2. εἶδε, A εἶδεν, V ἴδεν. · V. 3. χαίταν, A χαῖταν. — V. 4. τάν, τήν A. — V. 5. τάν, A αὐτήν. — V. 10. καὶ πέδασαν, AV κ' ἀπέδησαν. · V. 11. κατάψας A, vulgo καθάψας. — V. 12. αἰχμάλω-ν, A αἰμάλωτον, idem v. 13. ὁ δ' ἐξ ὄπισθ'. — V. 16. θήραν, V κυθεἰραν, legebatur κυθήρην. — V. 17. τῷ δ', τῶδ'. — V. 19. ἴψω, V ἥψω. — V. 22. ὄμνυμι, A ὄμ-ιι. — V. 23. αὐτάν, AV αὐτήν. — σὲ A, vulgo σε. — 27. ἤθελον κατάξαι, A ἔθελον παπατάξε. — V. 28. ἐσεῖ-

δον, A ἔσειδον. — V. 31. ἐμαινόμαν, A ἐμαινόμην, Hecker ἐμαιόμαν. — φιλᾶσαι, A φίλασαι, — V. 32. κατεσίναξε AV, locus nondum emendatus, Hecker κάμερσεν ἵνα κραντήρ. — V. 33 τούτους hic et deinceps vulgares formas intactas reliqui. — τέμνε . . . Κύπρι, A κύπρι . . . τέμνε. — V. 35. περισσῶς ut olim conieci, 23, AV περισσούς. — V. 37. ἀρκεῖ, A ἀρχεῖ — V. 38. ταῦτά μου, legebatur ταῦτ' ἐμοῦ. — V. 39 om. A. — V. 43. τῶδ', A τῷδ'. — ἐπηκολούθει, AV ἐπικολούθει. — V. 44. κἀς ὕλαν, quod Meineke commendavit, iam olim conieci, A καὶ ὕλαν, idem ἔβαινεν. — V. 45. καὶ τὰν Κύπριν scripsi quemadmodum Κύπρις etiam apud Theocritum et Bionem correpta priore syllaba legitur, AV καὶ τε πυρί. —
προσε
προσελθών, A προσέλθων, V προελ . . . — V. 46. αἴκαλλ Ahrens, ἔκαλε V, ἔκαιε A ut vulgo. — τώς τ' Ἔρωτας scripsi, vulgo τὼς Ἔρωτας.

Carmen V. Pessimo exemplo Theocriti editores post Valckenarium Fistulam plane praetermiserunt: eademque levitate multi grassantur, qui nunc veteres scriptores edunt, ita ut nonnullorum antiquitatis monumentorum memoria iam prope sit intermortua. Licet unicuique sub iudicium vocare antiquarum litterarum fidem, licet editoribus, ea quae sibi subditicia vel incertae fidei videntur, segregare ab iis quae germana esse censent, at non licet pro arbitrio subtrahere communi usui, quae antiquitatis auctoritate propagata sunt. Neque video ullum argumentum in medium allatum, cur Fistula Theocrito abiudicanda sit: lusum vocat Theocriti ingenio minime dignum Iacobsius: sunt sane nugae sive παίγνια quemadmodum recte Hephaestio p. 114 appellat (ταύτης δὲ τῆς ἰδέας ἐστὶ τὸ Ὠὸν τοῦ Σιμμίου καὶ ἄλλα παίγνια), at placuit illius saeculi poetis ludendi causa certatim carmina figurata componere; neque tenebricosum dicendi genus, quod hic pariter atque in Lycophrone, Alexandro Aetolo, aliis eiusdem aetatis poetis deprehendimus, postea quisquam sectatus est. Simmiae autem et Dosiadae si hanc ludendi veniam concedunt, non video cur Theocrito minus sit iuris.

Ipsius autem carminis argumentum ita est comparatum

ut bucolico poetae inprimis conveniat*). Denique Theocriti nomen non solum libri veteres et scholia testantur**), sed ipse quoque poeta aperte profitetur:

ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πᾶμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας.

itaque qui his fidem abrogant, eos credere oportet, aliquem Theocriti personam mutuatum esse ac mala fraude hoc poemation Theocriteis inseruisse; at quis credat, falsarium tam operosi laboris onus ingratis in se recepisse; potius Theocritus princeps videtur figuratum poema composuisse, cuius exemplum continuo, ut fieri solet, alii secuti sunt. Itaque grammatici omnia figurata carmina Theocriti Fistulae subiecerunt ***). Fortasse Artemidorus Aristophanius, qui bucolicorum poetarum reliquias collegit et recensuit, Simmiae, Dosiadae, Besantini technopaegnia inseruit Theocriti carminibus. Ex Bucolicorum autem poetarum editionibus postea una cum scholiis propagata sunt in Anthologiam Palatinam †): ibi enim non solum extat Theocriti Fistula XV 21,

---

*) Griphus, quem Sextus Empiricus adv. Gramm. p. 673 adscripsit: *οἷόν ἐστι τὸ ἐβαρβάριζε τὸ ὅλον ἕλκη ἔχον ἐν τῇ χειρί· τοῦ μὲν ἐβαρβάριζεν ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε κειμένου· βάρβαροι γὰρ οἱ Σύροι· τοῦ δὲ ὅλον ἀντὶ τοῦ παντός· ὅλον γὰρ καὶ πᾶν συνώνυμον· τοῦ δὲ ἕλκους ἀντὶ τῆς σύριγγος· εἶδος γὰρ ἕλκους ἡ σύριγξ· ὥστε τὸ ὅλον γίνεσθαι τοιοῦτον· ἐσύριζεν ὁ Πάν, σύριγγας ἔχων ἐν τῇ χειρί.* fortasse antiquior est atque Theocrito huius lusus ansam dedit.

**) Etiam Schol. Theocr. VII 83 utitur hoc carmine tanquam germano: *πέπλασται τὰ περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ Θεοκρίτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβανόμενα, ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον, καθάπερ ὁ Δάφνις ἱστορεῖται· οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ* (h. e. Fist. v. 3). Item Eustathius Theocriti Fistulam respicit ad Il. 1189, 47: *οὐ μόνον γὰρ σύριγξ ποιμενική, ἔτι δὲ καὶ ποδὸς ἕλκος, ὡς ὁ Θεόκριτος.*

***) Haud dubie etiam duo alia carmina eiusdem generis, quae scholiasta Hephaestionis p. 54 commemorat: *σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς· ἐπεὶ κατὰ μίμησιν πελέκυος συντέθειται· μακρὰν γὰρ ἑκατέρωθεν τέθεικεν· ἔστι δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος σύγγραμμα καλούμενον·* *olim his adiuncta* fuerunt.

†) *Quamvis enim cod. Palat.* haud raro discedat a lectionibus

sed etiam (Simmiae) *πέλεκυς* XV 22, cui subiectum est novicium carmen *εἰς τὴν βίβλον μάρκου* (XV 23), credo ut ne quid chartae vacuum esset: tum sequitur (Simmiae) *πτέρυγες ἔρωτος* (XV 24), quod carmen ob eandem causam bis in eadem pagina *) videtur repetitum esse: hoc carmen excipit ionica Ara (XV 25), simpliciter *βωμὸς* inscripta, tum sequitur dorica Ara (XV 26) *δοσιάδα βωμός*, huic subiiciuntur duo Marini epigrammata, quae et ipsa in fugam vacui sunt addita, denique (Simmiae) sive ut in codice inscriptum est *βησαντίνου ῥοδίου ὠιὸν χελιδόνος*, quod iam Anacreontea excipiunt.

Ceterum animadvertendum est, in indice, qui Anthologiae Palatinae praemissus est, eadem carmina, omissa tamen ara altera, diverso ordine recenseri: haec enim ibi leguntur, ut Holderus, qui denuo codicem examinavit, testatur:

ΪΓ̄ CΎΡΙΓΞΘΕΟΚΡΊΤΟΥ ΚΑΙ ΠΤΈΡΥΓΕCCΙΜΜΙΟΥ:
ΔΟCΙΆΔΑ ΒωΜῸC

ΪΔ̄ ΒΗCΑΝΤΊΝΟΥ ὠΌΝ · ΚΑΙ ΠΈΛΕΚΥC Χ̣̇ Ι̂Δ
'ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟC ΤΗΊΟΥ **).

---

librorum Theocriteorum, tamen quod scholiorum pars utrisque est communis, argumento est, utramque syllogen ab eadem stirpe descendere. Nisi forte olim ferebatur libellus singularis, qui haec Alexandrinorum poetarum technopaegnia una cum scholiis comprehendebat, unde postea haec poematia et in Theocriti libros et in Anthologiam Palatinam translata sunt. Hecker Anthol. II 127, si recte intelligo, Constantinum Cephalam ex Meleagri corona haec carmina descripsisse censet, quod minime probandum est.

*) Alia ratio est codicis Florentini (L c), qui bis sed diversis locis Fistulam exhibet.

**) Consentaneum est in indice ordinem eum exhiberi, qui fuit in archetypo Anthologiae Palatinae; sed ut fieri solet negligentia librarii nonnulla omissa sunt. Fuit fortasse olim scriptum: *Σύριγξ Θεοκρίτου καὶ πτέρυγες Σιμμίου. Δωσιάδα βωμὸς (καὶ βωμὸς) Βησαντίνου. (Σιμμίου) ᾠὸν καὶ πέλεκυς.* vel *Σύριγξ Θεοκρίτου καὶ πτέρυγες Σιμμίου· (βωμὸς) Δωσιάδα· βωμὸς Βησαντίνου· ᾠὸν καὶ πέλεκυς (Σιμμίου).* Igitur doricae Arae Dosiadae subiecta fuit ionica Ara, cui *Besantini* nomen adscriptum erat: nunc inverso ordine *leguntur.*

Etenim cum in his carminibus describendis praecipue commodi loci ratio esset habenda, non est mirum, librarios carminum ordinem plane pro arbitrio variavisse. Multo minus mirum est, in bucolicorum poetarum libris, in quibus gravissimam fere ubique perturbationem deprehendimus, neque certum locum haec poemata obtinere, neque omnia legi: multi codices Theocriti his carminibus figuratis plane carent, alii unum plurave exhibent, nullus quod sciam extat liber, in quo sex poemata simul legantur*).

Codex autem Palatinus quamquam et antiquitate et virtute praestat Theocriteis libris, qui maxima ex parte sunt proletarii, non tamen illis omnem abrogat fidem; nam illis quoque peculiaria quaedam sunt, quae non decet temere spernere; velut in Simmiae securi versus medius desideratur in cod. Pal., quem Constantinus Cephalas praetermisisse videtur, quoniam imperfectus et sensu carens erat, quemadmodum etiam alia omisit, quae supervacanea esse existimavit.

In plerisque codicibus Theocriteis, neque vero in cod. Pal. Fistulae praemissus est versus:

Σύριγξ οὔνομ' ἔχεις, ᾅδει δέ σε μέτρα σοφίης (*σοφίας*).

quem subditicium esse recte perspexit Salmasius. — V. 4. *ἀλλ' οὐ ἀπιλιπὲς* de coniectura scripsi, nam *ἴτυς* sive margo clypei naturaliter caret littera *πῖ*, itaque praepostere plane et incassum poeta *πιλιπὲς* addidisset: deinde autem non *ἴτυς* Panis animum amore accendit, sed *πίτυς*, itaque Theocritus dicere debebat *ἴτυς* littera *πῖ* aucta Pani in deliciis fuit, quare *ἀ—πι—λιπὲς* sive *ἀπειλιπὲς* ausus sum poetae restituere. Proxime a vero abest cod. P *ἀλλ' οὐ πιλιπές*, ceteri

---

*) Besantini aram primus Salmasius ex cod. Pal edidit, neque tamen abest hoc poematium a codicibus Theocriteis, sed quod Ahrens auctor est in cod. Paris. 2832 utramque aram legi, exstat sane ibi Dosiadae ara, sed alteram neque in hoc neque in alio ullo Parisino libro legi testificatur Froehner. In Leidensibus libris, si fides est Valckenario, utraque ara legitur: haec igitur ii, *quibus licet*, examinabunt.

fere *ἀλλ' ἀπέλειπες* (*ἀπέλιπες*) *οὖ*. — V. 5. *δίζων* pauci libri, plerique *δίζωον*, ut vulgo; *δίζων*, non *δίζως* Theocritus dixit, ut nimiam litterae sibilantis repetitionem evitaret. — V. 7. *ἔχε* solus P, ceteri *ἄθε*, *αθε*, *ᾇθε*, *αἶθε*, haud dubie aliud quid delitescit. — V. 10. *Τυρίαν τ' ἐξείλετο*, libri fere *Τυρίας τι* (*τ'*) *ἀφείλετο*, praeter P qui nihil nisi *Τυρίας τε*. — V. 11. *ὦ*, quod Iacobsius coniectura assecutus est, ex libris restitui, Pal. *ἀεί*. — V. 16. *χάροις*, ut Salmasius tacitus edidit, complures libri, ceteri *χαίροις*, ego olim *χαρεὶς* correxeram, quod etiam Hecker proposuit. — V. 17—20 in unum contrahunt aliquot libri. Fistulae species decem disticha sive totidem calamos exhibet: sane numerus calamorum variari solet, sed Theocritus, qui Id. VIII 18: *σύριγγ' ἂν ἐποίησα καλὰν ἔχω ἐννεάφωνον* dixit, cf. ib. 21, haud dubie etiam huic fistulae totidem calamos tribuit, idque etiam Holobolus confirmat: *τὸ ἐπιγραμμάτιον ἡ σύριγξ τοῦ Θεοκρίτου ἔστι μὲν ἐννεάφωνον*, quod non ipse est commentus, sed manifesto aliunde descripsit. Equidem suspicor duos novissimos versus, qui redundare videntur, annuli speciem, cuius ope fistula suspendi poterat, exhibere, hunc fere in modum;

Καλλιόπα

νηλεύστῳ

Salmasius tamen denarium numerum tuetur, quem censet ideo a Theocrito ascitum esse, quoniam totidem idyllia bucolica condiderit. Publilii Optatiani Porphyrii fistula (ap. Wernsdorfium Poet. Min. II 384 seq.) septem calamos ostentat; constat enim carmen, quod ad Theocritei idyllii exemplum compositum est, versibus quindecim: primo enim calamo tribuit latinus poeta, ut amplitudinem augeret, versus tres: neque tamen utar hoc argumento, ut Porphypium, Constantino aetate supparem, versum subditicium, qui praemitti solet Theocriti fistulae, quique satis est novicius, in suo exemplo reperisse censeam.

Simmiae Rhodio quin recte tribuantur tria haec poemata *Securis*, *Ovum*, *Alae Amoris*, non videtur dubitandum esse; sane in Anthologia Palatina duo priora adespota extant, tertium *Besantino Rhodio* (*βησαντίνου ῥοδίου ᾠὸν χελιδόνος*), de quo dicetur infra, tribuitur, et congruit praeterea subscriptio: *βησαντίνου ῥοδίου ᾠὸν ἢ δοσιάδα ἢ σιμμίου, ἀμφότεροι ῥόδιοι.* In indice vero Anth. P. Alae Simmiae tribuuntur, Ovum Besantino, Securis adespotos fertur, vel eidem Besantino adscribitur. Sed ex his erroribus facile possumus nos expedire, quandoquidem Hephaestio p. 54 aperte Simmiae et Alas et Securim tribuit: *πρὸ γὰρ αὐτοῦ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο ἔν τε τῷ Πελέκει . . . κὰν ταῖς Πτέρυξιν*, ubi utriusque poematis primum versum addit *). Idem vero etiam Ovum eidem poetae vindicat p. 114, ubi de metris antitheticis disserit, *ταύτης δὲ τῆς ἰδέας ἐστὶ τὸ Ὠιὸν τοῦ Σιμμίου καὶ ἄλλα παίγνια.* et rursus p. 124: *τοῦτο δὲ τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιώτατόν ἐστι, παρὰ δὲ Σιμμίᾳ τῷ Ῥοδίῳ ἐστὶν οὕτω πεποιημένα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὠιῷ.* Iam poeta, qui Securim composuit, Rhodo se oriundum esse ipse testatur: huic autem poemati simillimum alterum, quod Amoris Alae inscribitur: nam non solum numeri plane iidem sunt, sed etiam dicendi genus simillimum; utrumque carmen, si cum ceteris componitur, simplicitate quadam commendatur. Obscurius sane est tertium, non tantum quod propter numerorum difficultatem multa vitia contraxit, sed quod ipsa totius carminis figura et numerorum multiplex varietas verborum ambagibus poetam irretivit: sed agnosco insignem artis rhythmicae peritiam, qua, si recte interpretor, Securis scriptor v. 7 (13) se reliquos poetas superare gloriatur, atque hic ipse versus insignem habet similitudinem cum Ovi v. 20, ut non iam dubitem tria haec carmina eidem poetae adiudicare. Idem etiam Theocritei codices passim testantur, nam *Securis* in cod. Ambr. B 99 exhibet *Σιμμίου ῥοδίου πέλεκυς*, alius autem Ambros. B 75 post *Securim* praebet *τοῦ αὐτοῦ σιμμίου*

---

*) Simmiae Rhodio Securim et Alas etiam Tricha p. 28, Securim et Ovum Tzetzes tribuit in Crameri An. Paris. I 66, 25, sed uterque haec ex *Hephaestione* petiit.

ῥοδίου ᾠόν et rursus in margine carminis σιμμίος. Nam quod in libris Theocriteis passim haec carmina ipsi Theocrito adscribuntur, velut in priore codice Ambr. Alae inscriptae sunt:

τος
πτέρυγες τοῦ αὐ τοῦ ἤγουν ἔρωτ
ποίημα Θεο κρίτου

vel adespota feruntur, non est mirandum.

Simmiae carmen I, quod legitur in Anth. Pal. XV 22 et in compluribus Theocriti codicibus, satis integrum servatum, ut nulla de lectione dubitatio relinquatur. V. 6 κρανᾶν scripsi, codd. κρανῶν vel κρηνᾶν. — ibidem δυσκλής Salmasius (cod. P δύσκλης, reliqui variant) ac sic εὐκλής apud Hesychium scribitur, quamquam propriorum nominum similitudo velut Εὐκλῆς potius δυσκλῆς videtur commendare, quod etiam Dindorf requirit, adversante quidem Lobeckio Pathol. I 242. Neque tamen hoc carmen, quemadmodum vulgo legitur, securis speciem refert: nam manubrium desideramus, itaque iam dudum suspicatus eram, versum de medio carmine sublatum intercidisse. Plane autem confirmata est haec suspicio tribus codicibus, duobus Italis, ex quibus Studemund, tertio Parisino, ex quo Froehner hunc versum, quem desideraveram, recuperavit: atque postea comperi hunc versum etiam in antiquis Theocriti editionibus legi, velut in Basiliensi anni 1530, quas in praesentia non licuit examinare. Salmasius autem cum p. 204 seq. H. Stephani lectiones secutus (vide infra) de versu hoc expediendo desperaret, argutius quam verius contendit, hunc versum a sciolo aliquo, qui animadverterit huic securi manubrium deesse *), satis audacter et impudenter additum esse; atque ita Salmasii auctoritate factum, ut huius versus memoria plane oblitteraretur.

Denique scholiasta Hephaestionis quoque hunc versum

---

*) Scite sane Salmasius adnotavit, moris fuisse, ea quae diis veteres dedicabant, inprimis arma sive fabrilia instrumenta, mutilare, ne in hominum usum adhiberi potuerint: sed facile apparet, eam religionem non cadere in hoc technopaegnium, quod integram securis speciem exhibuisse consentaneum est.

testificatur, vulgo quidem p. 54 legitur *σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς* (A *πέλυξ*), *ἐπεὶ* (A *ἐπειδὴ*) *κατὰ μίμησιν πελέκυος συντέθειται* (AS *συντέθεικε*)· *μακρὰν γὰρ* (om. AS) *ἑκατέρωθεν τέθεικεν* (S *θεὶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ*), verum haec lectio a correctore est profecta, qui non iam reperit hunc versum in suo Securis exemplo: optimorum librorum lectiones arguunt scholiastam scripsisse: *σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς, ἐπειδὴ κατὰ μίμησιν πελέκυος συντέθεικε, μακρὰν ἑκατέρωθεν θεὶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ*: itaque plane significat versum longiorem medium locum obtinuisse.

Hic versus, quem neque scholiasta neque Holobolus no-
τὸν
verunt, in cod. Barberin. sic scriptus extat: *τᾶς βίνων κλυτὸς εἶσε θεοῖς ὡς εὗρε ῥόδον γεγαὼς ὁ πολύτροπα μοῦνος μέτρα μολπῆς* (atque ita fere exhibet ed. Brubach. III), in Parisino *τὰς βίνων κα . . . ς ἶσα θεοῖς ὡς εὗρε ῥόδον γεγαὼς ὁ π. μ. μ. μ.*, in Ambrosiano priore in codicis folio ultimo satis detrito litteris minutis et passim evanidis hunc fere in modum legitur *τὰς βϊνων κλυτα ἶσα θεοῖς ὡς εὗρε ῥοδο γεγαὼς ὁ πολῦτροπὰ μοῦνος μέτρα μο.* ∾ In Ambrosiano altero deest sane versus, sed iusta securis species delineata extat ac versus medii loco hic titulus legitur:

Σιμμίου ῥοδίου πέλεκυς ὃν ἐπειὸς ὁ Φωκεὺς τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ἔδωκεν.

Denique H. Stephanus (unde suspensa Pileneji ed. Parm. 1780) *τὸν Βίων κλυτοῖς ἦσε θεοῖς, ὃς εὗρε Ῥοδοῖ γεγαὼς πολύτροπα μοῦνος μέτρα μολπᾶς.* Versum ipsum non integrum esse apparet: nam cum esset amplissimus, ut charta non satis caperet, asciae pars, quae a sinistra parte prominebat, intercidit. Simmias numerorum *μεταβολῇ* usus in choriamborum locum dactylos substituit: supersunt pedes XI fere integri, fortasse olim erant pedes XVI. Emendavi ut potui, *βαίνων* et *θοοῖς* scripsi, ubi libri *βίνων* et *θεοῖς* exhibent, primum vocabulum *τᾶς* intactum reliqui, videtur autem totus versus in hunc fere modum redintegrandus:

Ἑρμείας τόδ' ἔδειξε, νεβροῖσιν ὀρεσσιβά)-
ταις βαίνων κλυτὸς ἶσα θοοῖς, ὡς εὗρε Ῥόδου
γεγαὼς ὁ πολύτροπα μοῦνος (ἴσας) μέτρα
μολπᾶς.

Simmias enim, si recte divinavi, respexit his verbis Ovum suum, ut appareat illud poema paulo ante Securim compositum fuisse: quemadmodum illic, ita hic quoque Mercurii auxilio se adiutum dicit hoc artificiosum carmen tenuavisse, simulque non iniuria gloriatur, se solum ex aequalibus artis rhythmicae gnarum esse. Quod in Ovo *νεβροὶ* feminini, hic masculi generis sunt, vix poterit offensioni esse, quamquam potest etiam hic scribi *νεβροῖσι πολυπλάγκ)ταις κλυτὸς ἶσα θοαῖς*. Inserui *ἴσας*, quod et numeri lex et instituta sententia requirit, poterat etiam *ἐπιστάμενος* scribi, sed probabilius est breve vocabulum neglectum esse; participium *ἴσας* (hoc enim accentu Aeolicorum more notandum esse docet Apollon. de adv. 587, 8) non solum Pindarus adhibuit Pyth. III 29 *πάντα ἴσαντι νόῳ*, sed etiam Nossis Anthol. Pal. VII 718 *ἴσαις δ' ὅτι μοι τοὔνομα Νοσσὶς ἴθι*, idemque restitui Theocrito IX 24 *τὰν οὐδ' ἂν ἴσας μωμάσατο τέκτων*, (collato Dionysii versu, qui Perieg. v. 341 dixit *οὐκ ἂν ἐκεῖνο Ἴδρις μωμήσαιτο*) ubi vulgo *ἴσως* legitur. Ceterum si quis et in Simmiae versu et apud Theocritum *ἴσαις* praeferat, non refragabor.

Simmiae carmen II sive Ovum praeter cod. Palatinum extat in cod. Ambros. B 75 part. super., ubi legitur p. 148 inscriptum *τοῦ αὐτοῦ σιμμίου ῥοδίου ᾠόν*, praeterea in margine post medium carmen in sinistra parte *σιμμίος*, in dextra *ἑρμῆς* adscriptum. Sed in P inscriptum *Βησαντίνου ῥοδίου ᾠὸν χελιδόνος* (in indice *βησαντίνου ᾠόν*), ego *χελιδόνος* removi, quemadmodum etiam Hephaestion breviter *ᾠὸν* appellat.

In Palatino sic descriptum est carmen, ut versibus XXII constet, ipsique versus recte descripti sunt; sed in Ambrosiano credo propter loci angustias sic versus diremti sunt, ut Ovum stare, non iacere videatur: exhibet igitur ille codex versus XXIX; nihil enim librarius curavit numerorum leges, sed ut Ovi speciem servaret, plane pro arbitrio diremit. Verum

etiam illa divisio, quam P praebet, non omni ex parte recte se habet, neque enim hoc poema XXII, sed XX versibus constat: testatur hoc poeta ipse, nam cum dicit v. 9: *ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων*, nihil aliud significat, quam numeros versuum auctos esse a monometro (sive dipodia iambica) usque ad decametrum*); deni igitur debent in utraque parte Ovi versus esse, singuli proximis vel minores vel maiores. Nullo pacto igitur ferri possunt bini monometri, qui vulgo supra et infra leguntur: non solum totius carminis legi haec aequabilitas adversatur, sed etiam figurae propositae infesta est. Neque vero licet poetae verba aliter describere nisi cum numeri detrimento; itaque oportet de quattuor monometris duos removere tanquam subditicios: etenim interpretamenta antiquitus adscripta iustos numeros corruperunt.

Neque tamen plane aequabili portione singuli versus augentur et minuuntur, constat enim

v. 1	pedibus	2.	
v. 2	„	4.	
v. 3	„	6.	
v. 4	„	8.	
v. 5	„	9.	(3. 6.)
v. 6	„	10.	(4. 6.)
v. 7	„	12.	(4. 4. 4.)
v. 8	„	15.	(4. 6. 5.)
v. 9	„	17.	(4. 8. 5.)

igitur consentaneum est versum 10 usque ad 20 pedes sive decametrum auctum esse, verum hic versus propter amplitudinem graviter est depravatus, ut non liceat iustum numerum certa emendatione restituere. Utitur Simmias iambico numero, sed passim ordines logaoedicos, qui eandem legem sequuntur, inseruit **): praeterea, ut variaret numerum,

---

*) Recte quoque scholiasta: *μονοβάμονος δὲ μέτρου, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προῆλθεν.*

**) Novissimo versui et qui ei respondet poetam alienos numeros inseruisse apparet: cum esset hic versus usque ad

saepius vacua tempora admisit, quae vel silentio vel adiect
redintegranda sunt.

Scripsi, ut primos et novissimos carminis versu
iustum numerum revocarem:

Κωτίλας
τῆ τόδ' ᾠδὸν νέον

ματέρος Δωρίας
ἄτριον.

glossematis remotis. In P. est:
κωτίλας
ματέρος
τῆ τόδ' ὠδὸν νέον.

ἁγνᾶς ἀηδόνος: πανδιωνίδας
δωρίας: νασιώτ
ἄτριον: ῥόδου

A haec sic exhibet:
κωτίλας
ματέρος τι τόδ : ἀηδὼν
ὠδὸν νέον πρόφρωνδὲ.

ἁγνᾶς ἀηδόνος δω
ρίας ἀγρίου.

Poterat sane lenior medicina adhiberi haec:
κωτίλας
ματρὸς τόδ' ὠδὸν νέον.

ἀηδόνος Δωρίας
ἄτριον.

---

decametrum augendus, non iam licuit iambicum vel log
cum genus perpetuare: nam nimis amplus erat futurus vers
decem dipodiis constans; itaque *μεταβολῇ* numerorum us
ctylos quaternorum temporum, quibus singulis singula
conficiuntur, inseruit: sed cum non liceat satis tuto or
dactylicum et iambicum dirimere, restitutio incerta.

sed mihi quidem ἀηδόνος non ab ipso poeta, sed ab interprete profectum videtur: Simmias cum ambiguo vocabulo κωτίλας esset usus, alii de hirundine cogitaverunt, hinc in P inscriptum est carmen ᾠὸν χελιδόνος, alii de luscinia: ipse poeta si se dilucide ἀηδόνα appellavisset, vix poterat quisquam isto modo aberrare, quamquam non ignoro nonnunquam haec vocabula a librariis esse confusa, vid. Meineke ad Theocr. p. 439. Ceterum scholiasta ἀηδόνος identidem testificatur. Salmasius, quem ceteri secuti sunt, scripsit:

Κωτίλας
ματέρος
τῇ τοῦτ᾽ ᾠὸν νέον.

αγνᾶς ἀηδόνος
Δωρίας
ἄτριον.

V. 7. ἔδειξε scripsi, ἔκιξε Pal., ἤκιζε Ambr. — V. 8. ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι (ita Salmasius, Pal. πέτροις, Ambr. πέτροισι), sed structurae insolentia valde offendit, videtur vitium altius delitescere. — V. 10. κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν scripsi, κοσμι νέμοντο ρυθμωι Pal. (with o written above κοσμι and ρυθμωι) κόσμον νέμοντα ῥυθμόν A. — V. 11. νεῦμα haud dubie corruptum, conieci ν ῆ μ α. — V. 12. θενών, legebatur θένων. — V. 13. θοαῖς ἴσ᾽ emendavi, θοαῖσι δ᾽ Pal., θοαῖσι τ᾽ Ambr. — V. 16. Νυμφᾶν scripsi, vulgo Νυμφῶν. — V. 18. ὄρουσ᾽ restitui, legebatur ὄρους. — V. 19. καὶ τᾶσδ᾽ ὦκα βοᾶς scripsi, legebatur καὶ τάδ᾽ ὦκα βοὰς, sed A recte βοᾶς, idem κοᾶν μεθέπων ἄφαρ· ὅγε λασίων ὀφοβόλων. — ἔσσυται ἄγκος Salmasius, ἔσσυτ᾽ ἀνάγκαις PA. Sed mediae partis restitutio incerta, cum etiam antistrophae versus in hac parte labem contraxerit. Decametrum licet restituere, si duas voces traieceris in hunc modum:

καὶ τᾶσδ᾽ ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὅγ᾽ ἄφαρ λάσιον || νιφοβόλων ἀν᾽ ὀρέων || ἔσσυται ἄγκος.

ut heptametrum dactylicum excipiat dimetrum iambicum et

monometrum logaoedicum (h. e. dipodia): tunc alter versus ad eundem modum foret refingendus:

ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖσι ποσὶν δο-
νέων || ⏑ ⏑ *πολύπλοκα μεθί* || *ει μέτρα μολπᾶς.*

verum heptametro dactylico hic usum fuisse poetam non satis est probabile. Salmasius audacter neque recte *καὶ τάδ' ὠκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὅς γε τὸ λάσιον νιφοβόλων κτλ.* — V. 20. *ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς ποσὶ* scripsi, ac *θοοῖς* etiam Iacobs coniecit, P *ταῖς δὴ δαίμων κλυταῖς ἶσα θεοῖς ποσὶ*, A *ταῖς δὴ δαίμων κλυταῖς θὸ ποσὶ.* — *δονέων*, A *πονέων.* — *μολπᾶς* A, *μολπαῖς* P. Salmasius *ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἶσα θέουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.*

Simmiae carmen III, *Amoris alae*, extat in Anth. Pal. XV 24 et praeterea in multis Theocriti codicibus reperitur. — V. 1. *Ἀκμονίδαν*, complures libri *ἀκμονάδαν.* — V. 3. *ἔκραιν'* scripsi ex Salmasii emendatione, libri *ἔκριν'*, Iacobs *ἔκρην'.* — V. 6. *δι' αἴθρας. Χάους δέ, οὔτι* scripsi, legebatur *δι' αἴθρας χάους τε. οὔτι κτλ.*, at languet praeter necessitatem additum *χάους τε*, multoque commodius integra sententia absolvitur stropha integra: ante omnia autem Amoris natales plane indicandi. Simmias igitur veteres Hesiodi interpretes secutus Amorem Chao prognatum esse prodidit, verum ea quoque quae sequuntur non satis expedita. V. 9 particulam incommodam *δὲ*, cuius loco Salmasius *τε* restituere voluit, proscripsi, sed etiam proximum vocabulum de vitio suspectum, quod iam scripturae varietas arguit; nam pro *ἀέριος* libri plerique *ἀέριος* (ω), *ἀέρος* (ω), *ἀερος*, *ἄρεος* exhibent. Suspicor poetam scripsisse *ὠκυπέτας ἁβρὸς Ἔρως καλεῦμαι*, atque tale quid videntur etiam veteres interpretes legisse. — V. 10 *ἔκρανα* scripsi, libri *ἔκρινα*, Salmasius *ἔκρηνα.* Deinde legebatur *πραΰνω δὲ πειθοῖ*, quod certa correctione ac lenissima in integrum restitui *πραϋνόῳ δὲ πειθοῖ.* — V. 12. *ἔκρινον* Salmasius, legebatur *ἔκραινον.*

Simmiae fr. 4 Hephaest. p. 74. — Fr. 5 idem ibid. — *Fr. 6 idem p.* 75. — Fr. 7 idem p. 38. *ἔταρε*, fort. *Ἑκατ*

scribendum. — Fr. 8 idem p. 60. — Fr. 9 idem p. 46, Ἱστία scripsi, legebatur ἱστία, sed Ἑστία MCP. — σ' ἅτ' scripsi, vulgo ἀπ' metro pessumdato, quod non restituit Westphal, qui ἀπ' εὐξείνων edidit. Audacissime deformavit Hartung ἔπεσίν τ' ἀγανοῖσιν ἀπὸ ξείνων μεσοκοίτων. Hoc Simmiae carmen in Vestam respicit Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 63, Apollodori haud dubie copiis περὶ θεῶν usus: Σιμμίας δ' (ὁ Ῥόδιος τὴν) αὐτὴν Ἑστίαν (καὶ Δα)μ(ί)αν, quemadmodum Gomperz supplevit; sed hoc supplementum incertum, conieci Δαῖραν sive Δάειραν (de qua cf. Boeckh Oecon. II 136), quam etiam Pherecydes, cuius mentio ibidem apud Philodemum fit, memoravit; vid. Eustath. Il. 648, 37: ὅτι δὲ θεία λέξις τὸ Δάειρα, δηλοῖ ὁ εἰπών· Δάειραν Φερεκύδης ἱστορεῖ Στυγὸς ἀδελφήν, καὶ ἔοικέ φησιν οὕτως ἔχειν· ἐπὶ γὰρ ὑγρᾶς οὐσίας τάττουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Δάειραν, quamquam haec interpretatio, quam ut ibidem Aelius Dionysius testatur sequebantur, qui mystica sacra rimabantur, non satis congruere videtur cum Vestae vi et natura. Nisi forte huc spectat Hesychii glossa Δμῖα, Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Δήμητρος, siquidem Simmias recondita sectabatur: nam Ἀμμαίαν legendum esse non est veri simile.

D o s i a d a s modo Doriensis vocatur (Anth. Pal. XV 26), modo Rhodius (ib. XV 27). Dosiadae Κρητικά, quae passim adhibentur, utrum a Rhodio poeta, ut Heckerus existimat, an ab alio fuerint composita, plane incertum. Huic Dosiadae tribuunt nostri homines utramque *Aram*, quarum altera Doriensium, altera Ionum sermonem prae se fert; verum haec satis infirma est coniectura*). In Anth. Pal. XV 25 ionica Ara fertur adespotos, tum sequitur dorica Ara (XV 26), quae inscripta est δοσιάδα βωμὸς, et rursus adscriptum δωσιάδα (Froehner δωσιάδα) βωμός δωριέως ὃν ἔστασε (Froehner ἐστᾶσε) μου-

---

*) Valckenarius Diatr. p. 129 sane scripsit: „Hoc tenebricosum poema, cui idem atque alteri praefigitur in codicibus Mss. Dosiadae nomen, quod absque scriptis codicibus detexit Io. Meursius Att. Lect. III 17". sed id qua fide dixerit, nescio: fortasse Leidenses codices, si denuo fuerint examinati, hoc confirmabunt, neque tamen propterea adducar, ut credam utrumque carmen *eiusdem esse* poetae.

σαις ἐν γαῖ*). Musarum mentio cum a dorica Ara videretur aliena esse, Salmasius censuit hanc subscriptionem referendam esse ad ionicam Aram, quae in Anthologia antecedit. Verum ista subscriptio ne alteri quidem Arae satis convenit, quae non Musis dedicatur, sed a Musis condita esse dicitur, ut potius dicendum fuisset ὃν ἔστασαν μοῦσαι ἐν γαῖ. Omnino autem non est verisimile eundem poetam bis idem argumentum tractavisse; multo magis credibile a duobus poetis inter se certantibus haec carmina composita esse. Atque id planissime confirmat Lucianus, qui in Lexiphane c. 25 unam tantum Dosiadae Aram testificatur: ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαινοῦμεν τοὺς κατάγλωττα γράφοντας ποιήματα, τὰ δὲ σά, ὡς πεζὰ μέτροις παραβάλλειν, καθάπερ ὁ Δωσιάδα βωμὸς ἂν εἴη καὶ ἡ τοῦ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα καὶ εἴ τις ἔτι τούτων τὴν φωνὴν κακοδαιμονέστερος. Sane nescimus, utram Aram Lucianus respexerit; nam vocabulis a vulgi consuetudine remotis utrumque carmen redundat, quamquam γλῶσσαι quae dici solent in ionica Ara plures quam in dorica deprehenduntur. Augetur difficultas intelligendi perplexis verborum ambagibus; insigne est hoc artificio ionicae Arae exordium, nam quae sequuntur iam fere expedita sunt; at dorica Ara ubique hac obscuritate laborat, ut ad aenigmatis speciem plane accedat: poterat igitur haec commode a Luciano cum Lycophronis poemate componi. Atque hoc planissime confirmat codicum auctoritas, quae doricam Aram Dosiadae vindicat, velut in Vaticano (1379), item in Ambros. (B 75 sup.) ad sinistram partem carminis δωσιάδης, dextrorsum ἀπόλλων est adscriptum; in Ambros. (B 99 sup.) inscribitur ΔΟϹΙΆΔΟΥ ΒΩΜΟϹ, et in dextro margine ποίημα δοσιάδου ποιητοῦ, item in Vat. (434) βωμὸς τοῦ δωσιάδου, sed in Laurentiano

*) Hecker comm. de Anthol. II 127 parum recte haec in versum redegit choriambicum, ut illi videtur:

Δωσιάδα Δωριέως βωμός, ὃν ἔστασ' ἐνὶ γᾷ* Μούσαις.

monosyllabum vocabulum excidisse ratus, quod ipse non potui indagare, neque opus omnino erat ad versum redintegrandum tali supplemento.

(XXXII 46) ubi Theocriti Fistulam excipit, simpliciter *Βωμός* inscriptum, ionica autem Ara non Dosiadae, sed aliud plane nomen prae se fert. Denique accedit scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri An. II 734, qui doricae Arae v. 1 respiciens item Dosiadae nomine utitur: *τί δέ εἰσιν οἱ γρῖφοι; τὰ ζητήματα ἤτοι τὰ νοήματα· ἢ ὡς ἔν τισιν εὑρίσκομεν τὸ δέρμα τοῦ ἀρνὸς κληθὲν σκέπαρνον, ἢ ἐκ πρώτης ἀκοῆς νομίσειεν ἄν τις εἰρηκέναι τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· πάλιν ἔν τισιν ἱστοριογράφοις τὸ δόρυ εὑρίσκομεν λεχθὲν βαλάντιον, τῆς συνηθείας ἡμᾶς εἰς ἄλλο φερούσης· ὁ δὲ διὰ τὸ βαλεῖν κατεναντίον οὕτως αὐτὸ ἐκάλεσε·**) *καὶ τὸν Τηλέμαχον Μακροπόλεμον ἐν τοῖς στίχοις τούτοις·*

> *Οὔτινος εὐνάτειρα, Μακροπτολέμοιό τε μάτηρ,*
> *μαίας ἀντιπάτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα.*

καὶ τὰ ἑξῆς· ἢ ὡς ἐν τῷ Βωμῷ τοῦ Δωσιάδου ἡ γυνὴ εἴρηται στήτη (v. 1), *ἐπειδή τινες τὸ παρ' Ὁμήρῳ διαστήτην ἐρίσαντες οὕτω ἐξηγήσαντο, διὰ τὴν γυναῖκα. Σύριγξ δὲ καὶ Βωμὸς ποιήματά τινά ἐστι (διὰ) μέτρων τὸ σχῆμα καὶ τὴν διατύπωσιν τῆς ἐπωνυμίας ἔχοντα.* Descripsit iste haec aliunde, neque figurata carmina ipse inspexit; nam *στήτη*, quod ex Dosiadae Ara affert, poterat Theocriti auctoritate, qui in Fistula eodem verbo utitur (v. 14), firmare: itaque etiam maior fides huic testimonio accedit.

Neque celabo me antea doricam Aram Theocrito tribuisse, ut ionicum carmen Dosiadae esse videretur: etenim maxima similitudo inter Theocriti Fistulam et doricam Aram intercedit: utrumque carmen pariter aenigmatum obscuritate insigne: eadem vocabula, velut *στήτα*, *μέροψ*, *ἀπάτωρ* (quamquam non eadem utroque loco significatio in hac voce inest), *δίζωος*

---

*) *Σκέπαρνον* pariter atque *βαλάντιον* ex Dionysii tragoediis deprompta sunt, ut pro *ἱστοριογράφοις* aliquis coniiciat *τραγῳδογράφοις* legendum esse, sed nihil mutandum censeo: scholiasta iste videtur scriptorem dicere, unde haec depromsit, fortasse Helladium, qui chrestomathias composuit. Ceterum *σκέπαρνον* ex Dionysio adhibet etiam Artemidorus On. IV 22 et alii, quos Meineke Anal. Alex. 136 affert, quae neglexit Nauck.

repetuntur: inprimis autem memorabile, quod in Fistula Theocritus appellatur *Πάρις*, in Ara Paris audit *Θεόκριτος*: quae similitudo inprimis videbatur communem utriusque carminis originem prodere. Codicum tamen auctoritas non tuetur hanc suspicionem*), itaque videtur Dosiadas ludendi causa Theocriti colorem aemulatus esse.

V. 1. *Ἡμάρσενος* scripsi auctore Salmasio, i. e. *ἡμιάρσενος*, legebatur *εἰμάρσενος*, quod perperam interpretantur virili veste indutam, libri fere *εἷμ' ἄρσενος*. — V. 3. *οὐ*, Salmasius non recte *οὗ* legendum suasit. — V. 4 de Alexandro sive Paride accipiunt, at *μόρος* auctor est caedis (quemadmodum est Medea *φόνος Πελίαο* apud Pindarum Pyth. IV 250) neque ad eum, qui occiditur, potest referri; itaque, nisi locus vitium contraxit, poeta Hectorem dixit *τέκνωμα Τεύκροιο βοῦτα καὶ κυνός*, i. e. Priami et Hecubae filium. — V. 5. *Χρύσας αἶτας* neque Iason (ut visum est Valckenario, qui *Χρύσας δ' αἶτας* scripsit), neque Achilles poterat dici; aliquanto verisimilius ad Talon haec revocaveris, ut scribendum sit: *τεκνώματος. Χρύσας αἶταν ἆμος ἐψάνδρα τὸν χαλκόγυιον οὗρον ἔρραισεν*, sed omnino hic usus vocabuli *αἶτας* suspectus, exspectaveram potius *Chrysae in honorem* sive *Chrysae imperio*. Ceterum pro *Χρύσας* (cod. P *χρυσὰς*), ceteri libri *χρυσοῦς* (Vatic. *χρυσοῖς*) exhibent, fortasse *Χρυσοῦς* scribendum, cf. Hesych. *Χρύσω* (l. *Χρυσώ*)· *δαίμων*. — *ἐψάνδρα*, cod. Pal. *ἔψανδρα*, ceteri libri fere *εὗσ' ἄνδρα*, unde *εὐσάνδρα* coniicias, sed hoc minus aptum. — V. 6. *γυιόχαλκον* satis insolenter novatum vocabulum, cuius loco *χαλκόγυιον* exspectaveram. — V. 7. *ὠπάτωρ* potius cum Salmasio scribendum, quam *ἁπάτωρ*, libri *ἀπάτωρ*. — *δίσευνος*, Auratus *δύσευνος*.

*) Nam quod Ioh. Tzetzes in Il. 68, 15 scribit: *τὸ δὲ στήτη ἡ γυνὴ εὕρηται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ· Εἰμάρσενος με στήτας πόσις μέροψ*. nullius est momenti: reperit enim ille hoc carmen in Bucolicorum poetarum codice, ubi omnia poemata unius Theocriti nomen prae se ferebant. Item ad Aram Dosiadae, non ad Theocriti Fistulam referenda Eustathii de eadem re adnotatio ad Il. p. 21, 41: *ἰστέον δέ, ὅτι περιέργως τινὲς ἐπιβαλόντες Θεοκρίτου στήτην τὴν γυναῖκα εἰκότως γράφουσιν ἐνταῦθα· διὰ στήτην ἐρίσαντες*.

— V. 8. *μόγησε* solus Ambrosianus alter (B 99) suppeditavit, ceteri *μόρησε*. — *ματρόριπτος* scripsi, libri geminant *ρ*. — V. 12. *ἄϊξε νᾶν ἴϋξας* scripsi (de dorica forma *νᾶς* vid. Et. M. 605, 25), cod. P *θώϋξεν ἀνϊύξας*, ceteri *ἄϊξεν ἀνιΰξας*, unde Vossius *ἄϊξεν αἶν' ἴΰξας*, sed *ἄϊξεν* si sic diceretur, esset *petebat aram*, quod omnino alienum. — V. 14. *σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας* versus legi adversatur, conieci *σύργαστρος αὐτὸν ἐκδύς*, ut *γῆρας* sit interpretamentum. — V. 15. *ἐλλινεῦντ'*, si integrum est, significat Philoctetam aves vel feras irretire solitum esse, sed cod. Pal. *ἀεὶ λινεῦντ'*, olim conieci *αἰλινεῦντ'*, quod etiam Hecker proposuit. — V. 17. *ἱλοραιστᾶν* scripsi, cod. P *ἱνοραίσταν*, ceteri *ἱλοραίστας* vel *ἱλιοραίστας*.

Besantinus, poeta prorsus ignotus, cui ionicam Aram tribui, secutus duorum codicum auctoritatem Vaticani et Ambrosiani, in quibus *βησαντίνου βωμός* inscribitur: in Anthol. Pal. (XV 25) poemation adespoton fertur, nam nihil nisi *βωμός* ibi legitur; index Anthol. P. nihil nos iuvat, nam ibi una tantum Ara Dosiadae memoratur, errore manifesto, ut supra monui: in eodem vero indice *Ovum* tribuitur Besantino, atque reapse huius poematii et titulus et subscriptio in cod. Pal. Besantini nomen testificatur: nulla tamen ea in re codicis P est auctoritas, nam Ovum Simmiae esse supra vidimus: neque vero existimandum est, de auctore Ovi veterum grammaticorum iudicia fluctuavisse, nam subscriptio *βησαντίνου ῥοδίου ὠὸν ἢ δοσιάδα ἢ σιμμίου· ἀμφότεροι ῥόδιοι* manifestum librarii est additamentum, qui cum in libris poetarum nomina confusa essent, has varietates adnotavit. Nam cum olim haud dubie in singulis carminibus poetae nomen non solum primo versui additum, sed etiam in poematis fine iteratum esset, ordo autem carminum propter eam causam, quam supra significavi, a describentibus immutaretur, non mirum est, graves turbas exortas esse. Ita Simmiae Ovum, cum in aliis codicibus Arae Dosiadae, in aliis Arae Besantini subiunctum esset, facile potuit utrumque nomen in Simmiae locum se insinuare *).

*) Principalis ordo carminum fortasse hic fuit, *Theocriti Syrinx, Dosiadae Ara, Besantini Ara*, *Simmiae Ovum*, Securis, Alae. *Neque enim verisimile* est ab initio Simmiae poematia

Igitur si Besantini nomen ab Ovo prorsus alienum est, e firmatur fides Vaticani et Ambrosiani codicum, qui ionicam huic poetae vindicant: apparet enim etiam in A logia fuisse carmen figuratum, cui olim merito hoc n inscriptum fuerit: cum autem ceterorum poematum auc non ignorentur, consectarium est, hoc ipsum carmen cuius scriptore quaestio est, Besantini esse. Hoc ce poetam qui ionico sermone usus Aram concinnavit, Dos exemplum secutum esse; nam v. 25 aperte doricam Ara spexit: atque hoc quoque argumento est, haec carmina versis poetis esse composita.

Sane de hoc poeta incerta omnia, nisi quod The et Simmiae aequalis fuisse videtur pariter atque Dosi Quod Rhodius dicitur in Anth. Pal., credo librarii auto diasma esse, ut permulta alia id genus in lemmatibus A

---

diremta fuisse. Eiusmodi errores ne se insinuarent vide principio cautum esse: nam fuit olim in margine poetae n additum: velut in Theocriteis libris Fistula Theocriti in sin parte θεόκριτος, in dextra πάν exhibet, item Arae Dosi in sinistra parte δωσιάδης, in dextra ἀπόλλων adscriptu Simmiae Ovo in sinistra margine σιμμίος, in dextra ἑρμῆ gitur. Animadversione inprimis dignum, dei alicuius n additum esse, cui poematium illud quasi dedicatum sit. Theocritus quidem Fistulam suam haud obscure Pani c crat, vid. v. 11, neque inepte in compluribus libris ti carminis exhibet τῷ Πανί, Theocritum autem hic quoque tus est Optatianus Porphyrius. Item non obscurum, cur curii nomen Ovo sit additum, quamquam poetae hau quam hoc propositum fuit, ac dissentiunt homines nostri, q admodum Salmasius p. 161 dicit nonnullos interpretes c disse, hoc Ovum Dianae a poeta offerri. Sed inprimis dit, quod Dosiadae Ara Apollinis nomen ostentat, quam ab Apolline hoc poematium plane alienum; nam vana est masii suspicio, qui v. 5 Χρύσας ἄῒτας ad Apollinem referr luit; et subscriptio cod. Pal. Musis dedicatum fuisse hoc men perhibet, quamquam ne hoc quidem commodum est. sarum nomen convenientius Arae Besantini, quamquam poeta haudquaquam significat, se Musis consecrare hoc matium. Optatianus vero Porphyrius, qui Besantini ca hoc imitatus est, aperte Apollini suam aram dedicavit:

Vides ut ara stem dicata Pythio
Fabre polita vatis arte musica.

logiae. Sane praeterea Besantini nomen comparet etiam in Anthol, Pal. IX 118, ubi leguntur Theognidis versus 526, 27:

Ὤμοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

quibus versibus adscriptum est a m. sec. in rasura βησαντίνου (item ap. Iriarte Catal. Bibl. Matr. 106, et ap. Planud. vett. edd. βισαντίνου, nam Θεόγνιδος manifesta correctio est), at fuit olim ut videtur παλλαδᾶ (deinde tres praeterea litterae erasae): proximo epigrammati (IX 119) ad v. 2 pr. m. adscripsit τοῦ αὐτοῦ, sed manus 2 ad v. 1 addidit παλλαδᾶ, itaque apparet, utrumque epigramma olim Palladae tributum fuisse, correctorem autem Theognidis versus, qui sane a Pallada sunt alieni, Besantino adscripsisse: quae confusio quo pacto sit orta plane latet*)

Omnino ipsum Besantini nomen insolentia offendit**): similitudinem quandam deprehendimus in Helladii patria, qui Antinoeae fuit natus, ut Photius Bibl. 535, B 39 testatur: οὗτος ὁ συγγραφεὺς ὁ ταῦτα συνταξάμενος, γένος μὲν Αἰγύπτιος ἦν, πόλεως δὲ τῆς Ἀντινόου ἢ ὡς αὐτὸς ἐπιγράφει Βησαντινόου, etenim ille vicus antea Βῆσα (Βῆσσα) vocaba-

*) Salmasius quod dicit Besantini nomen apud Stobaeum legi, haud dubie errat: ego nusquam reperi, neque ipse locum indicavit, nisi forte intellexit Flor. CXVI 11, ubi Theognidis illud distichon extat.

**) Itaque suspicetur aliquis, nomen labis haud immune esse, nam poterat ipsius poetae nomine oblitterato gentilicium, velut Βισανθηνοῦ, a librariis, quibus Helladii cognomentum notum fuit, mutari; nam Helladii chrestomathia, quae iambicis versibus scripta fuit, adhuc usi sunt magistri Byzantini, atque vel omisso Helladii nomine Βησαντῖνον breviter nuncupant, vid. Et. M. 212, 49. 609, 1. 685, 56. Bisanthe Propontidis urbs, unde etiam Phaedimus elegiographus oriundus, de quo Steph. Byz.: ἀφ' ἧς Φαίδιμος ἐλεγείων ποιητὴς Βισανθηνὸς ἢ Ἀμαστριανὸς ἢ Κρωμνίτης. Neque tamen de Phaedimo cogitandum, cuius quatuor epigrammata haud invenusta in Anthologia leguntur: nam ille saeculo secundo videtur adscribendus esse, si verum sum assecutus (vid. Diar. Antiq. 1855 n. 21). Omnino autem in re prorsus incerta coniecturis abstinere satius est.

tur, haud dubie in honorem dei cognominis, quem Aegyptii colebant (vid. Ammian. Marc. XIX 12, de cuius oraculo fortasse scripsit Leo nescio quis, *περὶ Βησαίου*, vid. Suidas v. *Λέων*), atque etiam vocabulum *βήσσιον*, quod *ποτήριον* interpretantur, Aegyptiae originis fuisse videtur (cf. Letronne Notices et Extraits des Manuscrits XVIII 2 196 not.), hinc Aegyptiorum nomina *Βησᾶς* et *Βησατᾶς* descendunt*); neque tamen propterea adducor, ut insolens hoc *Βησαντίνου* nomen Aegyptium fuisse credam.

Hoc Besantini poematium, non Dosiadam, imitatus est Publilius Optatianus Porphyrius, cuius carmen XXIV versibus constans (ap. Wernsdorf Poet. min. II 379) inscribitur *ara Pythia*, sed titulus ab editoribus profectus.

Cum Theocritus, Simmias, Dosiadas in his technopaegniis dorica dialecto usi sint, mirum sane Besantinum ionico sermone uti maluisse. Suspicor propterea iada adhibitam esse, quoniam Ionici architecti, cum arae vulgo quadratae et aequilaterales essent, ad columnarum exemplum ararum speciem conformarent ac disparibus figuris variarent: hinc Nicomachus Arith. II, 16 (quem locum iam Salmasius adhibuit): *ἕτεροι δὲ τοὺς αὐτοὺς βωμίσκους προσαγορεύουσιν ἀπὸ οἰκείας εἰκόνος· οἱ γὰρ παλαιότεροι βωμοί, μάλιστα δὲ οἱ Ἰωνικοί, οὔτε τὸ πλάτος τῷ βάθει, οὔτε συναμφότερα τῷ μήκει ἴσα ἔχουσιν, οὔτε τὴν βάσιν τῇ κορυφῇ, ἀλλὰ πάντῃ εἰσὶν ἐξηλλαγμένοι ταῖς διαστάσεσιν.* At Dosiadas, cuius ara ad eundem modum est delineata, dorica usus est dialecto.

V. 2. *κάχλης* scripsi, legebatur *κάχλη* vel *κάχλην*. — V. 3. *ὑποφοινίῃσι* scripsi, nisi *ὑποφοινίοισι* malis, vulgo *ὑπὸ φοινίῃσι*. — V. 4. *Ναξίης*, vulgo *Ναξίας*. — V. 7. *μήτ' Ἀγούρου* dubitanter scripsi, nisi quis praeferat *Ἀχούρου*, quod ipsum suppeditat cod. Vatic. *μήτ' ἀχούρου*, schol. Vat. *ταγχούρου* (omisso *μήτε*), cod. Pal. *μήτε ταγχούρου*. Th. Struve in Annal. Antiq. 1847 n. 136 praeivit, sed *μήτε τάγχού-*

---

*) Reinisch (Pauly Encycl. v. Besa ed. 2) dicit Besae religionem ex Arabia ad Aegyptios propagatam, nomenque ipsum *ex Semitarum* sermone repetit.

ρου quod ille coniecit, metro adversatur: sane Ἄγχουρον, regis Midae filium, solus Plutarchus, qui fertur, in libello Parallel. Graec. et Rom. c. 5 fide minime dignus auctor memorat, sed hic quoque in commenticiis narrationibus passim antiquae famae vestigia deprehenduntur. Praeterea olim suspicatus sum poetam scripsisse μήτε γλουροῦ πλίνθοις, Phrygum vocabulo usum, quod servavit Hesychius: γλουρός· χρυσός, quocum componas glossam quae antecedit: γλούρεα· χρύσεα, Φρύγες. ita enim propter pallidum colorem videntur aurum appellavisse, nam γλουρός plane est quod Graeci χλωρόν dicunt, siquidem Phrygum sermo cum Graecorum lingua arctissima necessitate fuit coniunctus. Nunc utraque scriptura spreta malim μήτε Τάγρου πλίνθοις, ut Tagrus mons intelligatur in Olisiponensi agro prope Tagum (de quo vid. Varro de re rust. II 1, 30); flumen auro abundabat, sed fortasse erant etiam in monte metalla, certe Besantino obscura sectanti licuit montem vice fluminis vicini appellare. Scholiastae nihil subsidii praebent, schol. Vatic. ined. ταγχούρου ἤγουν χρυσοῦ· Τάγχουροι γὰρ ἔθνος, ἐν οἷς πολὺς χρυσός. Scholiasta autem Palatinus: τάγχουρος γὰρ ο χρυσός· ἡ λέξις περσική. Lagarde Abhandl. p. 227 τάγχρος retulit in numerum vocum Persicarum*), sed nescio an ille secutus sit Salmasium, qui cum intellexisset μήτε ταγχούρου ferri non posse, censuit ut versus legi satisfiat, certe μήτε τάγχρου legendum esse, sed deinde μήτε γ' αὔροῦ coniecit. — V. 10. λαβοῦσα scripsi, legebatur λαβόντα, Salmasius λαβὼν τά. — V. 13. γηγενὴς mihi de vitio suspectum est: Οὐρανοῦ ἔκγονοι non sunt Gratiae, ut scholiastae Pal. visum est, sed antiquiores Musae, Coeli et Terrae filiae, novem autem Iovis filias Terra prognatas esse nullus est auctor: minime igitur huic loco εἰνὰς γηγενὴς convenit. Conieci πληγενής, cf. Hesychius: πληγενεῖς, οἵ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί. Novem enim Musae apte poterant sorores priorum Musarum vocari, quamvis neque pater neque mater communis fuerit. — V. 21.

---

*) Commentationem de reliquiis iuris eccles. Graecorum, in qua videtur Lagarde accuratius de hoc vocabulo exposuisse, non licuit *inspicere.*

Ὑμηττιάδων scripsi, legebatur *Ὑμηττιαδᾶν* (Vat. cum *ὑμηττιδῶν*), at apes *Ὑμηττιάδες μέλισσαι*, neque vero *τιάδαι* dicuntur. — V. 22. *σπονδὴν ἄδδην· ἴθι* scri distinxi, legebatur *σπονδήν· ἄδην ἴθι*, cod. Vat. *σπ ἄδδην* (schol. Vat. *ἄδδων*) *ἴθι* omisso *δή*, Ambros. haec sic scripta exhibet:

Πολὺ λαβροτέρην σπονδὴν ἄδδην.

Quod hic poeta, qui alias ternario versuum nume tur, undecim dimetros iambicos, non duodecim inser fecit necessitate coactus: nam primoribus versuum acrostichis conficitur**) *Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτεσι θύσειε πολλοῖς ἔτεσι* satis insolenter est dictum, quamquam non solum vulgo dicere solebant *vixit annis*, *lude*

---

*) Etiam apud Porphyrium media pars Arae, qua species maxime est contracta, versibus duodecim const forte Besantinus simul propterea versibus XI qua uti maluit, ut imparem numerum per omnia ser Dosiadas vero ubique parem numerum versuum secut facile apparet poetas, cum idem argumentum aemulante se tractarent, talia consulto variavisse.

**) Antiquissimum hoc acrostichidis exemplum, qu dem ad nostram memoriam pervenit. Hoc artificium p videtur usurpatum fuisse in oraculis, maxime Sibyllinis, bus Cicero de div. II 54 auctor est: haud inepte igitur tinus hic adhibuit, nam hoc technopaegniorum genus a ciniorum similitudinem prope accedit, hinc scite Holob Dosiadae Ara haec praefatur:

Οὐ τῆς Ἀθηνᾶς οὑτοσὶ βωμός, φίλοι,
Φοίβου δ' ἀληθῶς Δελφική τις Πυθία,
Δεινοὺς ἀνεῖσα λαβυρινθώδεις λόγους.

Mox Alexandrini acrostichide usi sunt potissimum, ut s rum nomina ac librorum titulos ab oblivione vel mala vindicarent, velut ostendit epigramma in Eudoxi institu ubi versuum primoribus litteris geminatis commode pr est, ne acrostichis animadversionem legentium falla Poet. Lyr. p. 1281). Romae Ennius primus Graecorum exe secutus est (Cic. de div. II 54), postea alii multi, velut lius Opillus (vid. Sueton. de gramm. c. 6) qui falso n *Opilius* perhibetur.

annis, ut tituli testantur, sed etiam probi latinitatis auctores passim ad eundem modum dicunt, velut Cicero de Orat. III 35 Periclem scripsit *triginta annis praefuisse Athenis.* Rarissimum hominis nomen Ὀλύμπιος, quod si recte memini semel tantum legitur apud schol. Plat. Gorg. p. 352 ed. Bekk. *Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας . . . ἀφ' ἧς οὗτός τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός.* nam *Olympium Nemesianum* poetam latinum, item inscriptionem ap. Iahn Spec. epigr. 27 *aeterna domus Olympiorum* et titulum Christianum apud Mommsen Insc. R. N. 5749 *Olimpi vivas in Deo* sciens praetermitto.

Philiscus. Fr. 1. Hephaest. p. 53. — Fr. 2 idem p. 54.

Theocles. Athen. XI 497 C. cf. Hecker Philol. V 423. — V. 3. τὸ δίκερας recte P, vulgo τοδὶ κέρας, Porson κέρας τόδ'. cf. G. Kramer de vasculis p. 127 in adn.

Melinno. Stob. Flor. VII 13 *Μελιννοῦς Λεσβίας εἰς Ῥώμην*, sic A, sed Schow edidit *Μελιννὼ ἢ μᾶλλον Ἠρίννη Λεσβία εἰς Ῥώμην.* Melinnus nomen verum esse testatur etiam Photius Bibl. in indice poetarum, quibus Stobaeus usus: Erinnae nomen ex temeraria librarii alicuius coniectura restitutum: patria poetriae latet, nam Lesbia vocatur propter genus poesis, quod sectabatur, fuit fortasse ex Italia inferiore oriunda. Dialectus carminis prorsus ambigua. — V. 2. χρυσεομίτρα, vulgo χρυσεόμιτρα, A χρυσεόμιτρε. Meineke voluit coniungere Ἄρηος χρυσεομίτρα, non recte, nam hoc epitheton Romae inprimis conveniens, atque ipse deinde in Addendis χρυσεόμιτρ' ὦ proposuit. — V. 3. ναίεις, librorum corruptelae ναίῃς ostentant. — V. 6. βασίληον et v. 7 κοιράνηον scripsi, vulgo βασιλῆον et κοιρανῆον. — V. 9. κρατερῷ λεπάδνῳ, vulgo κρατερῶν λεπάδνων, quod correxi. — V. 18. μεγάλως, A μεγάλους, displicet utrumque, fort. *μεγάροις* vel *μελάθροις*. — V. 20. ἀπ' ἀνδρῶν haud dubie corruptum, fortasse *ἀπ' ἀγρῶν* vel *ἀρουρᾶν*.

Theodoridas. Fr. 1. Athen. XV 699 F. — V. 2 legebatur οἷον ἀπ . . . . . παδων, quae redintegravi, Dobree οἷον ἀπὸ λαμπάδων (ita Schweighaeuser supplevit) tanquam librarii additamentum expunxit. — Fr. 2. Athen. VII 302 C. — V. 2. διοιστρήσοντι Iacobs, libri δὴ οἰστρήσοντι.

Euphronius Chersonesita. Fragmentum hoc legitur ap. Hephaest. 103, unde v. 1 et 2 in Dionysii librum de compos. verb. c. 4 pervenerunt. Integrum poetae nomen Strabonis libri exhibent VIII 382 *ὁ τὰ Πριάπεια ποιήσας Εὐφρόνιος*, apud Hephaest. vulgo legitur *παρ' Εὐφορίωνι τῷ χερσονησίτῃ (χερσονησιώτῃ)*, unde Meineke Euphor. p. 341 seq. Euphorionis nomen etiam Straboni reddere voluit, quamquam in Add. ipse de correctionis veritate ambigit: sed potius apud Heph. corrigendum *παρ' Εὐφρονίῳ*. Huc accedit quod Scholiasta cod. S p. 64, quamquam falsum nomen tuetur, tamen illam emendationem firmat, dicit enim: *Πριάπειον δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ Εὐφορίων ὁ γραμματικὸς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔγραψεν εἰς Πρίαπον τοῦτο τὸ μέτρον . . . ἰστέον δὲ, ὅτι τούτου τοῦ Εὐφορίωνος γέγονεν ἀκροατὴς Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικός, οὐ μόνον Ἀριστοφάνης τοῦ τοῦ Βυζαντίου.* ubi non *Ἀριστοφάνους τοῦ Βυζαντίου* est scribendum, ut Westphalio visum, sed *Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος*, hunc enim grammaticum Euphronii disciplina usum esse testantur Suidas et Eudocia: *Ἀριστοφάνης . . . μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου . . . πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου.* ubi iam R. Schmidt vidit Euphronium, Aristophanis comici interpretem dici. Integrum poetae nomen idem schol. S servavit p. 199 ed. 2 Gaisfordi, ubi Pliadis tragicae poetae recensentur: *τινὲς ἀντὶ τοῦ Αἰαντιάδου καὶ Σωσιφάνους Διονυσιάδην καὶ Εὐφρόνιον τῇ πλειάδι συντάττουσιν·* hinc etiam supra p. 158, ubi vulgo legitur *εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, Διονυσιάδης, Αἰαντιάδης*, sed novissimum hoc nomen ES omittunt, potius legendum *Διονυσιάδης, Εὐφρόνιος*. Itaque Euphronius non tantum ludicra poematia scripsit, nam Priapeiorum princeps fuit auctor, sed etiam scenicae poesi operam dedit. Tragoedias scripsisse facile sumas, siquidem inter Pliadis poetas refertur, sed si legimus Athen. XIV 664 A de Machone ita iudicantem: *ἦν δὲ ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοὺς ἑπτά.* non prorsus a veritatis specie abhorret, nonnullos criticos etiam comicum poetam Septemtrionibus inse-

ruisse: et comicae poesis professio certe magis quam tragicae cum hominis ingenio et studiis videtur convenire. Nunc sive *Euphronii* sive *Euphorionis* fabularum nullum superesse videtur vestigium; nam apud Athen. XI 503 A *Εὐφορίων ἐν Ἀποδιδούσῃ* nunc ex Meinekii coniectura *Εὔφρων* est restitutum*). Hic Euphronius more illius saeculi non poeta solum, sed etiam grammaticus fuit; inprimis veteris comoediae monumentis operam navavit, hinc non mirum quod et Aristophanes Byzantius et Aristarchus eius disciplina et consuetudine usi sunt. Quod apud Hephaest. Chersonesita dicitur, Meineke Aegypto oriundum esse idque ipsis his versibus confirmari sagaciter coniecit; ego ad Chersonesum, quod fuit promontorium agri Corinthiaci, refero, hinc Suidas *Κορίνθιον ἢ Σικυώνιον* nuncupat, quae diversitas inde videtur repetenda esse, quod circa illud ipsum tempus (Ol. 134) Corinthus Sicyoniorum et Arati virtute in libertatem vindicata et Achaeorum foederi adscripta est, hinc etiam Macho, Euphronii aequalis, et Corinthius et Sicyonius dicitur, qui et ipse videtur in Corinthiorum agro natus esse**).

In ipsis versibus monendum est, post v. 1 fortasse nonnulla omissa esse, nisi forte v. 2 scribendum *κἀγὼ ὧδ'*. — V. 1. *ὦ τελεταί*, Meineke coniecit *ὦ τελέται* i. e. *ὦ τελεσταί*. — V. 2. *ἐξ εὐεργεσίης* satis obscurum, fortasse *ἐξ εὐηγεσίης*, ut Hemsterhusius et Ungerus coniecerunt.

---

*) Euphron, non ignobilis poeta comicus, aetate suppar fuit Machoni et Euphronio, ut fabularum reliquiae arguunt: itaque subnata est coniectura, eundem tribus diversis nominibus appellari, *Εὐφρόνιος*, *Εὐφρονίδας*, *Εὔφρων*, quemadmodum apud Strabonem XIV 648 idem homo et *Σίμων* et *Σῖμος* dicitur; nam quod Suidas Euphronem Atheniensem dicit, ipse haud dubie est commentus.

*) Nauckium offendit patriae haec diversitas in duobus simul conspicua, itaque apud Suidam suspicatur legendum esse: *καὶ Εὐφρονίδα τοῦ* . . . (*καὶ Μάχωνος*) *τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου*, sed hac coniectura facile caremus. Quamquam possis diversitatem hanc etiam inde repetere, quod Corinthiorum urbe deleta Romani maximam partem agri Corinthiaci Sicyoniis tradiderunt.

Seleucus. Athen. XV 697 D.

Heraclides. Athen. XIV 649 C.

Mesomedes. Tria carmina I. II. III, quae huic poetae vindicavi, leguntur in libris Musicorum Graecorum, ac vulgo Dionysio tribuuntur, poetae prorsus ignobili: sed iam Burette vidit tertium carmen Mesomedis esse, usus testimonio Ioannis Lydi, cuius fragmentum ex cod. Paris. 1630 a Boivino secum communicatum adhibuit (cf. Hasii proleg. ad Lydum p. XXX ed. Bonn.): *ἐκ τῆς ἱστορίας Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως· φασὶ γὰρ τὴν Νέμεσιν τὰ γλαφυρὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπειν, ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς τύχης, ὥς φησι Νουμήνιος, τῷ ἑαυτῆς τροχῷ τὴν ἰσότητα ἐπάγουσαν· ὅθεν ὁ Μεσόδμης οὕτω πως πρὸς αὐτήν· Ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον ἀστιβῆ χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα* (Mesomed. III v. 10. 11) quae fortasse Lydus ex Numenio descripsit, ut is poetae aetate supparis versus adhibuisse sit censendus. Iam inter carmen II et III tanta similitudo intercedit, ut utrumque poematium eiusdem poetae esse veri sit simillimum, itaque iam olim conieci Mesomedi etiam hymnum in Solem tribuendum esse, ut a Dionysio breviusculum tantum prooemium in Musam fuerit conditum. Verum nullus omnino fuit poeta Dionysius, cuius nomen errore manifesto translatum est ad haec carmina: praecedit enim in codicibus *εἰσαγωγὴ τέχνης μουσικῆς*, quam Bellermann edidit (Berol. 1841) tanquam Bacchii opusculum, *Βακχείου τοῦ γέροντος*: at Bacchii nomen ab hac institutione plane alienum, recte in margine cod. Neap. 1 *Διονυσίου* legitur: huius Dionysii nomen cum in libelli novissima parte, ut fieri solet, subscriptum esset, prono errore adhaesit tribus carminibus, quae in musicorum graecorum sylloge erant subiecta, adespota illa quidem, ut opinor; nec tamen diversorum poetarum carmina sunt, sed omnia Mesomedi attribuenda censeo; verum plura alio loco ea de re dicam.

Mesomedis carmen I. Olim suspicatus sum hoc carmen ex duobus breviusculis prooemiis (v. 1—4 et v. 5—9) coaluisse, quemadmodum etiam Hermannus existimavit duorum hymnorum exordia hic exhiberi, sed iam dudum istam suspicionem abieci.

Carmen II v. 1 seq. cf. Aristoph. Thesmoph. 39 seq., inscript. ap. Boeckh Corp. Inscr. Gr. III 6763, Luciani Tragodopod. 129: *Σῖγα μέν· αἰθὴρ νήνεμος ἔστω καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω*, ita enim scribendum, legitur vulgo *σίγα μὲν αἰθὴρ καὶ νήνεμος ἔστιν.* — V. 2. *γᾶ* Hermann, legebatur *γῆ*. — V. 5. *μέλλει γὰρ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν*, Hermann *ἐφ' ἡμᾶς*, non recte, nam v. 5 et 6 dimetri acatalecti sunt, neque tamen, quod aliquis suspicetur, *μέλλει γὰρ προσβαίνειν ἡμᾶς* satisfacit; fortasse scripsit poeta *μέλλει γὰρ πρόμος ἡμῶν φαίνειν*, ut est apud Aristophanem: *μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων πρόμος ἡμέτερος.* — V. 7. *χιονοβλεφάρου*, Emperius *κυανοβλεφάρου*, non recte, sed *χρυσοβλεφάρου* haud ineptum. — V. 16. *ἄληκτα* certa emendatione restitui, legebatur *ἄνακτα.* — V. 22 et 23 huc transtuli, vulgo leguntur post v. 14, cf. quae dixi in Mus. Rhen. IX 306 seq. — V. 29. *σοὶ* scripsi, legebatur *οἱ.* — V. 25. *κόσμον*, Emperius *κῶμον.*

Carmen III. V. 1—3, qui vulgo leguntur post v. 18, huc transtuli, nam manifestum est, hoc ipsum hymni esse principium: itemque suasit Hermann, cuius commentatione de Mesomede tunc carebam. Olim etiam v. 19 et 20 huc revocavi, sed hi quidem versus clausulae satis conveniunt. — V. 2. *νυχίαν* scripsi, legebatur *νίκην*, Hermann *δεινὴν* coniecit. — V. 3. *Δίκας* scripsi, vulgo *Δίκαν.* Post h. v. fortasse unus alterve versus interceptus, nisi praestat exordium versibus traiectis ita conformare:

Νέμεσιν θεὸν ᾄδομεν ἀφθίταν,
νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκας
νυχίαν, τανυσίπτερον, ὀμβρίμαν.

— V. 8. *ἔχθουσα δ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν*, Hermann versum deletum esse censet *ἔχθ. δ'. ὕβριν τ' ὀλοὰν βροτῶν καὶ ἀτασθαλίαν ὑπερήφανον*, fort. legendum *ἔχθουσα βροτῶν δ' ὀλοὰν ὕβριν.* — V. 15. *νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ὀφρὺν κάτω* Bellermann, legebatur *νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω ὀφρύν.* — V. 16. Fortasse cum Hermanno scribendum ζυγὸν εὖ *μετὰ χ. κρ.* — *V. 19. μεγαλανορίαν*, fort. μεγαλαγο-

ϱίαν, quae scripturae varietas etiam apud Eurip. Pho 190 reperitur. — V, 20. Νεμέσεως cancellis sepsi, scriptum olim fuit τέλος ὕμνου Νεμέσεως, unde alienu cabulum se insinuavit et aliam vocem germanam de sed removit: sed emendatio versus incerta, conieci ἐφ κατὰ Τάϱταϱον εὐϱύν. Ceterum cum hoc Meso hymno componas Ammianum Marcellinum XIV 11 p. Ernesti.

Carmen IV, quod vitri inventionem illustrat, extat Plan. 323. V. 1 et 2 graviter corrupti, conieci:

Ἐξ ὄϱους ἐκόμισε κόψας
ὕελον ἐϱγάτας ἀνήϱ.

Hermannus, qui non recte totum carmen in tetrametros gere conatus est, ὕελον ἀνεκόμιζε κόψας ἐϱγάτας ἀνήϱ scripsit. — V. 5. ὁποῖα scripsi, atque ita Hermannus, batur οἷα. — V. 7. ἐκπυϱουμένα scripsi, legebatur ἐκπ μενος vel ἐκπυϱουμέναισι. — V. 13. χειλέων, Iacobs χ coniecit, quod ipse quoque suspicatus sum, sed non sati lecto carminis convenit. Post haec plura intercidisse ap

Carmen V, quod aenigma de Sphinge proponit, extat Pal. XIV 63. — V. 1 et 2. Ἕϱπουσα, βεβῶσα, ποτω [κούϱα], νόθον ἴχνος ἀειϱομένα δϱομὰς [λέαινα] scrips que ita iam Hermannus, cuius commentationem nunc de nactus sum, in cod. P est Ἕϱπουσα, πετωμένα, βε κούϱα, ν. ἴ. ἀϱαμένα δϱομαία λέαινα. Post hos versu quuntur in cod. v. 9—11 πτεϱόεσσα . . . δϱάκων, qu novissimum locum transtuli, nam his versibus manifesto recondita sententia aperitur, itaque ab hoc plane alieni: manno tamen hoc non fuit offensioni. — V. 3. ἀπέτϱεχεν, Her ἐπέτϱεχεν, fortasse recte. — V. 5. κούϱα, legebatur κόϱη. aperte vitiosus, sententiae institutae conveniret κεφαλᾶ ἀπάνευθε βϱέμουσα θήϱ, Hermann κεφαλᾶς δ' ἅτεϱ Deinde aliquid interceptum esse significavi, dixerat p *alas habebat ut avis, caudam ut serpens.*

Gnosticorum cantilena legitur apud Origenem Haeret. V 10: *Ταῦτα μὲν οὖν ἐκ πολλῶν ὡς ὀλίγα πα μεθα· ἔστι γὰϱ ἀναϱίθμητα τῆς μωϱίας ἐπιχειϱήματα*

φλύαρα καὶ μανιώδη· ἀλλ' ἐπειδὴ δυνάμει τὴν ἄγνωστον αὐτῶν γνῶσιν ἐξεθέμεθα, καὶ τοῦτο ἔδοξε παραθεῖναι· ψαλμὸς αὐτοῖς ἐσχεδίασται οὕτως (legas *αὐτοσχεδίασται οὗτος*), δι' οὗ πάντα [αὐτοῖς] τὰ τῆς πλάνης μυστήρια δοκοῦσι διὰ ὕμνον ἀεὶ δοῦν (fort. *διυμνῳδεῖν*) οὕτως· *Νόμος* ἦν κτλ. Ipsum carmen subiicio, quemadmodum in codice legitur, sed interpretamenta, quibus foede interpolatum esse non perspexerunt critici, cancellis circumscripsi:

Νόμος ἦν γενικὸς [τοῦ παντὸς ὁ] πρῶτος νόος·
ὁ δὲ δεύτερος ἦν [τοῦ πρωτοτόκου] τὸ χυθὲν χάος.
τριτάτη ψυχὴ δ' ἔλαβεν [ἐργαζομένην] νόμον.
διὰ τοῦτο ἔλαφον [μορφὴν] περικειμένη
κοπιᾷ θανάτῳ μελέτημα [κρατουμένη]·
ποτὲ βασιλείαν [ἔχουσα] βλέπει τὸ φῶς,
ποτὲ δ' εἰς ἔλαιον ἐρριμένη κλαίει,
ποτὲ δὲ κλαίεται χαίρει,
ποτὲ δὲ κλαίει κρίνεται,
ποτὲ δὲ κρίνεται θνήσκει,
ποτὲ [δὲ] γίνεται [ἀνέξοδος] ἡ μελέα κακῷ
λαβύρινθον εἰσῆλθε πλανωμένη
εἶπεν δ᾽ Ἰησοῦς ἐσόρ πάτερ
ζήτημα κακῶν ἐπὶ χθόνα
ἀπὸ σῆς πνοῆς ἐπιπλάζεται.
ζητεῖ δὲ φυγεῖν τὸ πικρὸν χάος,
καὶ οὐκ οἶδε πῶς διελεύσεται.
τούτου με χάριν πέμψον, πάτερ·
σφραγῖδας ἔχων καταβήσομαι,
αἰῶνας ὅλους διοδεύσω,
μυστήρια πάντα διανοίξω,
μορφὰς δὲ θεῶν ἐπιδείξω.
[καὶ] τὰ κεκρυμμένα τῆς ἁγίας ὁδοῦ
γνῶσιν καλέσας, παραδώσω.

V. 3. *τρίτατον*, cod. *τριτάτη*, correxit Miller. — ib. *ἔλαχεν* scripsi, cod. *ἔλαβεν*. — V. 4. *τάφον* scripsi, cod. *ἔλαφον*. — V. 5. *θανάτου* scripsi, cod. *θανάτῳ*, sed nescio an praeterea *μελετήματι* vel *μελετήμασι* sit corrigendum. —

V. 6. *ποτὲ μὲν* Miller, cod. *πότέ*. — ib. *βασίλεια* scripsi, quod est in codice *βασιλείαν ἔχουσα*, germani vocabuli est interpretamentum. — V. 7. Miller scripsit *εἰς ἔλεον ἐρριμμένη*, ego v. 7—10 restituere nequeo. — V. 11. *κακῶν* et v. 12 *ἐσῆλθε* Miller, cod. *κακῷ* et *εἰσῆλθε*. — V. 13 et 14 hoc loco inserui, in codice leguntur post v. 17. — V. 14 *κοὐκ οἶδεν ὅπως* Miller, cod. *καὶ οὐκ οἶδε πῶς*. — V. 15 emendavit Miller. — V. 16. *ἴαμα* scripsi, cod. *ζήτημα*, fuit opinor scriptum *ζήτει ἴαμα*. — ib. *ὅ τ' ἐπὶ* scripsi, cod. *ἐπί*. — V. 17. *πνοιῆς*, cod. *πνοῆς*. — V. 19 et 20 fortasse traiiciendi sunt:

μυστήρια πάντα δ' ἀνοίξω,
αἰῶνας ὅλους διοδεύσω.

πάντα δ' ἀνοίξω Miller, cod. *πάντα διανοίξω*. — V. 24. *τελέσας* emendavi, cod. *καλέσας*.

CORRIGENDA.

In *Alcmanis* fragmento 16, quod legitur p. 348 seq., chartae Parisinae exemplo examinato licuit nonnulla certius restituere vel probabilius emendare, de quibus dictum est in Addendis ed. maj. p. 1378 seq. Hic vero potissima repetere par est. Pag. I v. 2 *καμοῦσιν*, scribendum *καμῶσιν*, v. 15 *ἀλκᾷ*, legas *ἀλκάν*. — Pag. II v. 7 seq. *ὅνπερ ἅμιν Ἀγιδὼ μαρτύρεται· Φαένναν ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινὲν οὔτε καμέσθαι νιν ἁ Κλεννὰ Οὐδ' Ἀὼς ἐῇ.* corrigendum:

. . . ὅνπερ ἅμιν
Ἀγιδὼ μαρτύρεται
Φήνην· ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινὲν
οὔτε μωμάσθαι νιν κτλ.

— V. 12. *εὐπρεπής*, scribendum *ἐμπρεπής*. — V. 14. *Καιρὸν* alienum, quid delitescat incertum; at ibidem *καναχά(πο)δα* legendum, non *καναχαδά (θέοντα)*. — V. 15 in charta nova pericopa non hoc versu, sed proximo (v. 16) inchoatur. — V. 20. *ἀρύσας ἀκήρατος*, fuit potius plane *χρυσὸς (ὣς) ἀκήρατος*. — V. 26 in charta hic nova pericopa inchoatur. — V. 28. *νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἀπ' ἐσχάτων ἄσσον κτλ.* Locum certa emendatione redintegrare licuit:

νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἅτε σήριον
ἄστρον αὐειρομέναι μάχονται.

— Paginae III reliquiae prorsus incertae.

INDEX.

Poetae Elegiaci.

Iambographi.

Poetae Melici.

Scolia, Carmina Popularia, Fragmenta adespota.

λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

II.

TYRTAEUS.

I. ΕΥΝΟΜΙΑ.

2. [1.]

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

* 3.

Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

* * * * * *

ὧδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου.

4. [2.]

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους

μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει (τι κακόν),
δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

5. [3. 4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεί, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

6. [5.]

Ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὕπο λυγρῆς
ἥμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. [5.]

Δεσπότας οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὖτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

II. (ΥΠΟΘΗΚΑΙ.)

10. [6.]

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.

ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὕς κεν ἵκηται,
  χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
  πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἕπεται.
εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
  γίγνεται οὔτ' αἰδὼς οὔτ' ὀπίσω γένεος,
θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
  θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  μηδὲ φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου.
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
  μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
  μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
  κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
  θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
  αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
  ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
  ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
  στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
  θαρσεῖτ'· οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
  ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,

ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
   κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα·
   εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
καὶ θαμὰ φευγόντων τε διωκόντων τε γέγευσθε,
   ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
   ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
   τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
   ὅσσ', ἢν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
   ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
   νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
   στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
   ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
   κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
   μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
   ἢ ξίφει οὐτάζων δήϊον ἄνδρ' ἑλέτω·
καὶ πόδα παρ ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
   ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
   ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος

III.

ASIUS.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
ἥρως εἱστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

IV.

PISANDER.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος.
καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός.
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

V.

MIMNERMUS.

ΝΑΝΝΩ.

1. [1.]*)

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή,

*) *Numeri* adiecti sunt editionis Bachianae.

ἔσθ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τίθει,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυανθέος ὥρη
ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα τεθνάμεναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧντε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ δίδοι.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεύς
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5. [3.]

(*Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,*
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·)
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τίθει ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

Αἲ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

(*Μήτε τίνα ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς*
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν)
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9. [12.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' αὖτ' Ἄλεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα.

11. [10.]

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
  ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
  οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον,
*   *
*
Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
  ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ᾤχετο θεῖος Ἰήσων.

12. [9.]

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα,
  οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
  Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
  κοΐλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
  εὕδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
  ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ·
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

14. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
  τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
  Ἕρμιον ἂμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
  δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
  πυκνὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν·

οὐ γάρ τις κείνου δηΐων ἔτ' ἀμεινότερος φὼς
  ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
ἔργον, ὅτ' αὐγῇσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

VI.

SOLON.

ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.]*)

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
  κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

2. 3. [12.]

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινήτης
  ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
  Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
  ἱμερτῆς, χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

(ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.)

4. [13.]

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
  αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
  Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν

*) *Numeri* adiecti sunt editionis Bachianae.

ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἶσιν ἑτοῖμον
ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ·
* * * * * *
πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι
* * * * * *
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον·
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,
ἣ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,
ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.
ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν
πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες,
καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρουσι βίᾳ.
οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντως,
εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῷ ᾖ θαλάμου.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει,
εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
καὶ θάμα τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας·
τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

5. [14.]

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

6. [15.]

Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε πιεζόμενος.

7. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν.

8.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.

9. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,
βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου
δῆμος ἀϊδρίῃ δουλοσύνην ἔπεσεν·
λείως δ' ἐξάραντ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

10. [18.]

Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

11. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε ῥύματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

12. [17.]

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἢν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

(ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.)

13. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρί
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος

οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ·
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δέ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δῃώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἕδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίγνεται ὀξύχολος·
αἰεὶ δ' οὔ ἑ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρόν
θυμὸν ἔχῃ, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγω
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἤλυθε πάντως αὖθις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ὢν ὀπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε
ἓν δήειν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τοι
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
χὤστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
[ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·]
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλ
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν

ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισιν,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτόν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθείς,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς·
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ᾗ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου·
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεύς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροί
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

15. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα.
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

16. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

17. [9.]

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

18. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ.

19. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολιοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

20. [21.]

Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,

καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ' ἄειδε·
Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

21. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
ποιήσαιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

22. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

---

23. [2.]

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

24. [5.]

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
ἥβης· σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμόδια.
(ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.)

25. [1.]

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

26. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

27. [3.]

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἕρκος ὀδόντων
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
ἥβης ἐκφαίνει σήματα γεινομένης·
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
ἰσχύν, ἥντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ὥριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίη·
τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

ΕΠΗ.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διῒ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Τετράμετρα.

Πρὸς Φῶκον.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

33.

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν,
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δήϊοι.

35.

Ἃ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Τρίμετρα.

36. [25.]

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων

ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότας·
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤδη δεσποτῶν τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα καὶ διήνυσ' ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβὼν
κακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνὴρ
οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὔτ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα.

37. [25.]

* * * *Εἰ γὰρ ἤθελον*
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἥνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν ἀτέροις δρᾶσαι, διὰ
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

38. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κεῖθι δ' οὔτε πεμμάτων

ἄπεστιν οὐδέν, οὔθ' ὅσ' ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

39.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

ΜΕΛΗ.

42. [27.]

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὅρα,
μὴ κρυπτὸν ἔχων ἔγχος κραδίῃ
φαιδρῷ σε προσεννέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῇ.

VII.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως·
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο δικαιότατον.

VIII.

AESOPUS.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, ουτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

IX.

DEMODOCUS.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίου.

2.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

3.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτή
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

4.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί, ζώνης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι, κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
ἢν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,

δή ῥα τότ' εἰς ὥρας φαυλεπιφαυλότεροι.
μή, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτός
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

5.

(Καὶ τόδε Δημοδόκου·) Μιλήσιοι ἀξύνετοι μέν
οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

6.

Ἣν τύχῃς κρίνων, δικάζευ τὴν Πριηνίην δίκην.

X.

PHOCYLIDES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ·
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

2 A.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.

2 B.

Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροί
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

15. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα.
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

16. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

17. [9.]

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

18. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ.

19. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολιοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

20. [21.]

Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,

καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ' ἄειδε·
  Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

21. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
  ποιήσαιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

22. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
  οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

---

23. [2.]

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
  καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

24. [5.]

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
  καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
  γαστρί τε καὶ πλευρῆς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
  ἥβης· σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμόδια.
(ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
  χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
  νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.)

25. [1.]

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
  μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

5. [3.]

(*Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,*
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·)
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τίθει ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

Αἲ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνῶν
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

(*Μήτε τίνα ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς*
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών)
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9. [12.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' αὖτ' Ἄλεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα.

11. [10.]

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον,
* * *
Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ᾤχετο θεῖος Ἰήσων.

12. [9.]

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὕδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ·
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

14. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἕρμιον ἂμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πυκνὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν·

Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐδ' ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀσέμνους ἕλκετ' ἔρωτας·
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τίκτει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀΐδηλος.
τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
[ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.]
μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἵν' ἔχῃς αὖ τῆσδε νεοσσούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς·
[μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.]
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·

οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἵ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους·
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαός τοι καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθοις φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
οὐ καλόν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο·
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γαρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών·
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν
λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔστ' εἰς Ἅιδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἅιδης·
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὥραν.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἴφνης.
καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.

Μὴ μεγαληγορίῃ φυσῶν φρένα λυσσωθείης·
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠερόφοιτον
ὄρνισιν, πώλοις ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
ταύροις δ' αὐτόφυτ' ἐστὶ κεράατα· κέντρα μελίσσαις,
ἔμφυτον ἄλκαρ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν.
[τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·]
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ·
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀδίκων παραθήκην·
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοίρας πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕληαι.
Κτῆνος κὴν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε·
πλαζόμενόν τε βοτὸν καὶ ἀλίτροπον οὐχ ὑπαλύξεις.
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τεύχειν φίλον εὐμενέοντα.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι
ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἴθεται ὕλη·
Ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι
φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους
μηδέ τι θηρόβορον δαίσῃ κρέας· ἀργίποσιν δέ
λείψανα λεῖπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
[μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.]

Ἐργάζευ, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς·
γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
νη τοι τρέφει ἄνδρας· ἀεργὸν δ' ἴψατο λιμός.
ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης·
ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοτον διάγοις ἀνυβρίστως.
δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
ι βίος πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
πίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
μὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
δ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
ρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
ονται βιότου κεχρήμενοι, ὁππότ' ἄρουραι
α κειράμεναι καρπῶν πλήθωσιν ἀλωάς·
δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
ριθῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην συνάγοντες
ντοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
νει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
έτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν
ρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
νεσι μυριότρητα κατ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμνος ὄληαι·
τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων·
γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
ρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
έρα δ' ὥς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
ἐπὶ παλλακίοις πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
ὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
ὲ γυνὴ φθείροι βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός,
ὲ τεκοῦσα κυσὶν ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.

μηδ᾽ ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληαι.
μηδ᾽ αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου
μηδ᾽ ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν·
μηδ᾽ ὕβριζε γυναῖκ᾽ αἰσχυντηροῖς λεχέεσσιν.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον·
οὐδ᾽ αὐτοῖς θήρεσσι συνευάδον ἄρσενες εὐναί.
μηδέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ᾽ ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτος.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ᾽ ἀΐδηλον ἁπάντων
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἥδυτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρις,
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ᾽ ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;
μηδέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
Μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ᾽ ἄγεσθαι
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρῆας·
γῆμαι δ᾽ οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ᾽ ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἐπὶ πήματι πῆμα·
μηδ᾽ ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ᾽ ἤπιος εἴης.
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ σε, κολουέτω υἱέα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ᾽ ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμηΐδι χαίτην·
μὴ κορυφὴν πλέξῃς μήθ᾽ ἅμματα λοξὰ κορύμβων·
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν.
Παιδὸς δ᾽ εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν

ηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσῃς.
ἀλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν.
Στέργε φίλους ἄχρις θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσιν.
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
[Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί.]
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῦντες
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

XII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτίθει στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃσι προτείνει·
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς ἐϋφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,

μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὦν ἐστι προχειρότερον,
οὐχ ὕβρις, — πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
ὥς οἱ μνημόσυν' ᾖ, καὶ τὸν, ὃς ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπει Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
θεῶν δὲ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διός τέμενος
παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,
καί κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων

ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
λλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
ὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
ὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
οὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
ἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

3.

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ᾔεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι, χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδοπόλων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν·

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* *
*

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.

7.

Ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἑξήκοντ' ἐνιαυτοί
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

ΙΑΜΒΟΙ.

9.

Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐκ πόλεως πόλιν φέρων
βληστριζόμην.

XIII.

THEOGNIS.

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν σε καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἵσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος·
ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖς τοῖσδ' οὔ πω πᾶσιν ἁδεῖν δύναμαι·
οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἁνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
πέπνυσ', μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει

ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ παρὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἵζε, καὶ ἅνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσ
συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἵδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρε
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἅδῃ,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμιεῖσθαι,
μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ,
εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν·
μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῇδε ἅδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ᾔδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος·
καὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλο
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ᾽ ὁτιοῦν
σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ οἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὥς σφιν ἐπ᾽ ἔργοισιν πίστις ἔπ᾽ οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ᾽ ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ᾽ ἐφίλησαν
οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ᾽ ἂν σπουδαῖον πρῆγμ᾽ ἐθέλῃς τελέσαι,
ἀλλὰ μετ᾽ ἐσθλὸν ἰὼν βούλευ καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν᾽, ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μέγαλ᾽ ἀνδράσιν ἔργ᾽ ἐπιχείρει,
μήποτ᾽ ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵ τινες ἂν τολμῷεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

Οὐ τόσσους χ᾽ εὕροις διζήμενος οὐδ᾽ ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἷσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ᾽ αἰσχρὸν χρῆμ᾽ ἔπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἴ με φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
Ἤν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσσον ὁρῴης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλῶσσαν ἱῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀτὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷα, φρονῇ δ' ἕτερα.

Ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καί ποτ' ἐμοῦ μνήσεαι ἐξοπίσω.

Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἕρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἢν δ' ἓν ἀμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,

ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.
Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄνσχετος ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὥριον ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι,
μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετο, τοῖς ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδείς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδὼς
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν·
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.

ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἕπεται.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσί, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.
Θεοῖς εὔχου, θεοῖς ἐστιν ἔπι κράτος· οὔ τοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.
Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρί,
ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἤν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν,
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
κτήσεται, εἴθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἑλών,
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τάδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότατον.

[*Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν*
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.]

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος χρόα γίνου.
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἅδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

Οὐδὲν ἔτι πρέπει ἧμιν, ἅτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν,
αὐλὸς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἁλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
ῥηϊδίως· θοίνῃς δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ᾄσονται· καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους,
οὐδὲ τότ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις

ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀ νήσους,
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴ
ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ᾖ γῆ τε καὶ ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.
Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ' ὑγιαίνειν·
πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον·
πολλάκι δ' ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
φεύγειν, ὠσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων·
ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει, καί με γοῶσα φέρει·
ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτή τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ᾖ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·

τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον,
παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
 χρήματα δ' ἐγκαταθῇς, πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν·
δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ ποδός, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τίθει.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνῃ.
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἁνδάνει οὐδέν·
 ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀγρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
 φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
ἔργα τε δείλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοι
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰει
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν' ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδο αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
  πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
  οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἕπονται
  θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
  Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἥσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
  μηδ' ἑτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
  οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
  ἕξεις, Κύρν', ἀρετήν, ἥντε λαβεῖν χαλεπόν,

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσιν,
  τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοὔτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
  εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχήν·
  δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
  εὑροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
  ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
  χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·

τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ' ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ λὴν οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι, Κύρν', ἐπιφαίνων
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω·
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὅν τιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἁνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἅμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δή σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτροὺς
ἐν ταὐτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἤν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἤν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἥν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἅδοι.

Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμόν, ὅμως πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
ἥ τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνῃ εἴκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὗ τέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους
ἐντρέπευ, ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνήρ, κέρδος διζήμενος, ὅν τινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ᾖ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ᾖ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἕπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου·
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι,
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κἀκ κακοῦ ἐσθλόν·
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον·
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὔ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,
τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶν ἀνόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων δὲ δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ὤνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὥστ' ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μή ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ,τ' αἰσχρὸν ἔῃ.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖ
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅν τιν' ἂν ἡμα
θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,
μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν·
αὐτὰρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,
ἥξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος

τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἕρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μή σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —,
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κωτίλλεις αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύεις·
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.
ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδος δῆριν ἐρυκόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἑνὶ καὶ συνάπασιν·
χοὔτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθες δή, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσ
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἷ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.
τῶν δ' ὄντων τἄριστα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔλθ
σεῦ φίλος ὤν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν
ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ ἐρειν.

Ὤ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.

Χαίρω δ' ἐμπίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἶσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἕξεις, ἄλλοτε παυρότερα.

Λῷστά σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
ἄνδρα χρεών, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.

Ἥβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηδίη ἀγγελίη.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ 'κ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τα μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
  ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
  πῇ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
  ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
  συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρή, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
  ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
  τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
  πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
  ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἣν ἄρα καὶ πρὶν
  ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
Ἔρρε, θεοῖσίν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
  ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
  οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
  ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτήν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ὧι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
  Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
  ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
  οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
  οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
  ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὔ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
  εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
  ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
  κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
  αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
  σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κατὰ πολλὰ διδάσκεις,
  ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
  Κυρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάν
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖ
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ

Οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσ
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ πρῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεν
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καί τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπατ
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ᾔδει
οὐκ ἂν ἀνιῴμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφων
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντ
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασ
ἀμφοτέρων τοίχων· ἦ μάλα τις χαλεπῶς
σώζεται· οἱ δ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσα
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθ
δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ᾐνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ᾖ.
Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀΐδριες· οἱ δὲ τὰ καλά

ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῷον ᾖ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινόν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἱμυλίοισι λόγοις,
ἥτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὅντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,

κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἵτε θανόντων
ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολυφροσύναις· —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτῃ καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμοδία,
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεί
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσα
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτρο
ὕβριν ἁδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθειρής
ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδες δ', οἵτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἅζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθών, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ,
σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν

τερπομένους, τηλοῦ τε κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσό
εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃς ἠδ' ἐρατῇ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῇσί τε σὸν περὶ βωμόν·
ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς

μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών,
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

'Ανθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς·
ἀλλ' ὃς λώϊος, ὃς μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς 'Αΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρόν
εὐθύτερον χρῆμεν, Κύρνε, φυλασσέμεναι,
ᾧ τινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὀμφὴν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεὶς
εἰδήσω καὶ τῶν ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπης ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα μαθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἳ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὔξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῇσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστον,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἀλλ᾽ ὁπόταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ᾽ ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἀνδρὶ κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ᾽ εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ᾽ ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἤιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώϊα δὴ νῦν,
οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί᾽ ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἥδε δι᾽ ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν᾽ ἀποστρέψας οὐδ᾽ ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἢν δέ τί μοί ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ᾽ ἐγὼ αὐτομάτη
ἑσπερίη τ᾽ ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς δίδοι ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ᾽ αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών

οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
  αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
  χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
  τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σ πάμπαν
  οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακόν ἐσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιτο;
  τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἥβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
  ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὕπο Τηϋγέτοιο
  ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων
οὔρεος ἐν βήσσῃσι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
  ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
  θωρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφροτέρως.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
  κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
  οὐ γὰρ πατρῴας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
  ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.

)ἴ μοι ἀναλκίης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
  Ληλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
ι δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
  ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὑτῷ,
  οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ὀδυνηρότερον.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖς χαλέπαινεν
  γινώσκων Ζεὺς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
  τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
  οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
  κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.
εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
  ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνεν,
  φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
  καὶ δάκνομαι ψυχήν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα. δύ' εἰσὶν πρόσθεν ὁδοί μοι·
  φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
  ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο, κοὔποτε γαστρὶ
  σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
  χρήματα δ' ἀνθρώπων οὑπιτυχὼν ἔλαβεν,

ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλῃ τις
εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ᾗ γαστρὶ χαριζόμενος
χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένι τέρψας·"
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις·
οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
ἢν μὲν γὰρ πλουτῇς, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κοὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
χώρης εἴκουσιν, τοί τε παλαιότεροι.
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθὼς
ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρήζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἡδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἤθεα. νῦν δ' ἤδη ναῦς ἅθ' ἑκὰς διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἴς τ' Ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειράμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρ' ἔτ' ἐλαφρά
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ·
χερσίν τε σπεύδου χρήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοις,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοι', εἴ τι δύναι', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·
οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὁπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῷ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἆθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
  ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
  παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
  εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
  κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
  ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης
  ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
  δὶς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
  οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.

Ἀ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
  ἄθλων εἰς Ἀΐδεω δῶμα μέλαν καταβῇ,
πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκῃ,
  ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.
Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
  πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
  ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
  αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
  δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ὄχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἁρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἅσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μή ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθείῃ
σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ τ' ἀγαθόν τι νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόος ἐσθλὸς ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι.
αὗται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

Ἐν δ' ἥβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι καλ λῖθ' εὕδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν.
τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἔπι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἥβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος πέλευ ὀργήν·
κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν

γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγών,
βρόκχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτὼν
ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

Ὢ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.
Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνείδισας· ἀλλὰ τὰ μέν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.
Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοΐδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς,

ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέϊ θυμῷ
Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ᾽ ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὐδ᾽ ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.
ἀλλ᾽ ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ᾽ ἐπιλείπει,
κλαίω δ᾽ ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ᾽ ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ᾽ Οὔλυμπόνδ᾽ ἐκπρολιπόντες ἔβαν·

ᾤχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ᾽ ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ᾽, ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
ὅρκοι δ᾽ οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἅζεται ἀθανάτους·
εὐσεβέων δ᾽ ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ᾽ οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ἀλλ᾽ ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεούς, Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχόμενός τε θεοῖσι, καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ᾽ ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
ἐσθλὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
  ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
  ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

(Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
  οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·)
ὡς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
  ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
  αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
  ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὁμάρτει,
  εὖτ' ἂν ὁδοῦ τελέῃς τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
  τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτός
  γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
  ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δή μιν ἔχει φρεσίν, ἦ πολὺ κρείσσων
  ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἐστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
  πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρ
εἴργει μήθ' ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖνα
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τά τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖα
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι·
τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνυστόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,

ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων᾽ ἕλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίης.

Οὐκ εἶμ᾽, οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ᾽ ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὔτ᾽ ἀνιῷτο,
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ᾽ ἂν ἀπῇς.

Αἴθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ᾽ εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρῴας γῆς ἀπερυκόμενος.

Μή μ᾽ ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
᾽Αργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ᾽ ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ᾽, ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ᾽ οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ᾽ ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις γε μέν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν᾽, ἐπιτερπόμενοι.

᾽Εχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

(Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.)

(Οὐδέν, Κύρν᾽, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.)

(*Οὐδέν, Κύρν᾽, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.*
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ᾽ ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.)

[*Ἀληθείη δὲ παρέστω*
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.]

(*Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,*
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.)

(ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β′)

Σχέτλι᾽ Ἔρως, μανίαι σ᾽ ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ᾽ Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ᾽ Αἴας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῇσιν ἀτασθαλίαις.

Ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας, οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ᾽ ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόῳ συνιεῖν ἔπος· οὔ τοι ἀνάγκη
τοῦθ᾽ ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Πολλάκι τοι παρ᾽ ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ᾽ ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότητι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ᾽ ἔσῃ ταμίης.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἔπειτ᾽ ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

Οὔποθ᾽ ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίξεται· οὐδέ ποθ᾽ ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ᾽ ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἁμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὔτως ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
* * *
αὖθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους,
ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὔποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὦ παῖ, κινδύνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖν.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθείς·
ὣς δ' αὔτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
  αἰσχύνη δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
  ἧκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

Ὡραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ
  ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη,
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
  εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
  πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
  τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

Ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει, ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
  βούλομαι, εὐφροσύνῃ τοῦτο συνεὶς ἀγαθῇ·
οὐ γάρ τοί με δόλῳ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
  νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλά σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
  Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ὡραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
  φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
  ᾤχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
  δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίναις,
  μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
  βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἤπια νωσάμενος.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
 δίζημ᾽· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
ἀλλ᾽ ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρόν
 ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεὶς χάλασον
δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσεαι, ὄβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ᾽ ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδ᾽ ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μηδέ σε νικήσῃ παῖδ᾽ ἀδαῆ κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ᾽ ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐκ πάντων σ᾽ ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν εὖ ἔρδων κεῖμαι· σὲ δὲ μήτις ἁπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

Ὦ παῖ, ἐπεί τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
 Κύπρις, σὸν δ᾽ εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ᾽ ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
 γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, στρέψον δ᾽ αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ᾽ ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ᾽ εὔφρονι θυμῷ
 μέτρ᾽ ἥβης τελέσαντ᾽ ἔργματα σωφροσύνης.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.
Σοί τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ . . . διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χρῄζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι, ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὄλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ' ἐλθών
εὕδει σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐγῶ ἁπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ' ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὕνεκα κἀγώ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

ικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
  ὄφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
ν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
  μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

ἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
  δύσμορον, ἀργαλέον μνῆμα φιλοξενίης.

ῥὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
  ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

αῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
  ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

ὐδαμά σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
  οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μή σε φιλεῖν.

ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
  στῆθ' αὐτοῦ καί μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδός τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
  οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
  πολλὸν δ' εὑρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
  ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ καί τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμά πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
  αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

Ὄλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
  οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτὼν,
ὠνήμην ἔρδων οἷά τ' ἐλεύθερος ὤν.

Ἄνθρωποί σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς.

(Κυπρογενοῦς) δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἢν μὴ Κυπρογενὴς δῷ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσόν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

XIV.

HIPPARCHUS.

1.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

XV.

PIGRES.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

XVI.

EPICHARMUS.

Εἰμὶ νεκρός, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἡ κόπρος ἐστίν,
εἰ δέ τε γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.

XVII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχέας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

5.

Βριθὺς ὁπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

XVIII.

SOPHOCLES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὡμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

5.

Ὠιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὢν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα . . . . .

XIX.

Ι Ο Ν.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

. . *Θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·*
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοί
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές·
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν δ' ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
ἰῶ σύ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
ιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσός
οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλέϊ τ' Ἀλκμήνῃ τε
Προκλέϊ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.

ὅντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἑνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
τὰς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους·
πρὶν μέν σ' ἑπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντε;
Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὧς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

8.

Χαῖρε μελαμπετάλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισιν
Πιερίας τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσ
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

ΜΕΛΗ.

9.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

. . . . ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏔ – –́ ⏑ ⏑ – . . . .
. . . . Ἄδαμον
παῖδα, ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολ
βαρυγδούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
ἀνθρώπων πρύτανιν.

10.

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒

Ἀώιον ἀεροφοίταν
ἀστέρα μείναμεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ.

14.

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏒

Οὐδ᾽ ὅγε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται
ἀλκᾶς,
ἀλλ᾽ ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται
θάνατον δ᾽ ὅγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XX.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ᾽ ἡμιθέων ἀρεταῖς.

XXII.

HIPPO.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXIII.

EMPEDOCLES.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων᾽, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

2.

Πανσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱόν,
φῶτ᾽ Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

XXIV.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

Ὦ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ᾽ ἐπιδέξια πέμπω
σοὶ πρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ᾽ ἴτε πευσόμενοι
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ᾽ ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.

4.

Ὕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
* * *περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.*

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

XXV.

EURIPIDES.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Οἵδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος,
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

ΜΕΛΗ.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗι.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Σὲ δ' ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν ἁ νίκα· (τὸ) κάλλιστον (δ') ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων (λάχεν),
ἅρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτατα,
βῆναί τ' ἀπονητί, Διὸς στεφθέντ' ἐλαίᾳ
κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

XXVI.

THUCYDIDES.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών, τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXVII.

ALCIBIADES.

Βάπτεις μ' ἐν θυμέλῃσιν, ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

XXVIII.

AGATHON.

Ὤφελεν, ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι
καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXIX.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
„σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.“
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.

χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος·
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γιγνώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

6.

Ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

. . . . . (Ὕβρις,)
ἥτις κερδαίνουσ' οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.

8.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιαρὸν ἔφυ.

ΕΠΗ.

9.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXX.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

(ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.)

1. [1.]*)

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος
* * * * *
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα·
εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ·
Φοίνικες δ' εὗρον γράμματα λεξίλογα·
Θήβη δ' ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἁλὸς ταμίαι·
τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου
ἄγγεα * * * * *
* * *Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογενής,*

---

*) Numeri *adiecti sunt* editionis Bachianae.

καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει·
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη·
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
πρός θ' ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

* * *

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον·
ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοὔνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3.]

Γνώμη δ' ἣ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοὖργον ἔδρασα τόδε·
σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

ΕΠΗ.

7. [7.]

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον·
. . . .
οὔ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

XXXI.

ΙΟΡΗΟΝ.

Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεῖα λαβόντα,
τῆς τραγικῆς τέχνης σχῆμα τὸ σεμνότατον.

XXXII.

SOCRATES.

1.

Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστυ νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

2.

Δῆλι' Ἄπολλον χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινά.

3.

Οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

XXXIII.

ANTIMACHUS.

ΛΥΔΗ.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

2.

Γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

* 4.

. . . . . . Τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ
Ἥλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

* 5.

. . Τῶν μεγάλων ἕρκτορες εἰσὶ κακῶν.

* 6.

. . . . Ἠΰτε καύηξ
(ἔνδιος) δύπτης ἁλμυρὸν εἰς πέλαγος.

XXXIV.

PLATO.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχήν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο, νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ πρὶν ἐραστῶν

ἑσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
[εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ', ὅτι καλός
ὦπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.

χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμ'· ὁ δ' ἐναντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
κεῖνο καὶ ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἑῷος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης·

πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη·
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόι
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μ εὑρών
ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως·
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χείρ,
μούνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων·
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα.

. . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίζεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἑστήσαντο
Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

25.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σῦριγξ
θελγομένων στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

27.

Ἁ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
φεῦ, φεῦ ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

28.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

29.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

30.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως·
ἆ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

31.

Ἁ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαἰ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

ΕΠΗ.

32.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης·
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτης ἑσμὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

XXXV.

SIMMIAS THEBANUS.

1.

ν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
:ὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
.λάκις ὃν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλώς
3λαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
.βος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσός
:ιὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

2.

έμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
ρπύζοις χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορρώξ
ἱμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
:κεν εὐεπίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρός
ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

XXXVI.

ZEUXIS.

άκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
ξας νικάτω. . . . . . .
. . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

XXXVII.

PARRHASIUS.

1.

Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ, ἀρετὴν δὲ σέβων τάδ' ἔγραψεν
Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς ῥά μ' ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

XXXVIII.

PRAXITELES.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
οὐκέτ' ὀϊστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

XXXIX.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστών.

2.

Χαῖρε, καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου.

XL.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτέλεσιν.

XLI.

ASTYDAMAS.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται.

XLII.

PHILISCUS.

(Νῦν) ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις·
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
* * * * * * *
* * * * * * *
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δόντα καταφθιμένων καὶ σοφῷ ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIII.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

XLIV.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

XLV.

DEMOSTHENES.

Εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

XLVI.

ARISTOTELES.

ΕΠΗ.

1.

Ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

5.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΟΥ ΠΕΠΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.*)

1. [10.] *Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένου ἐν Μυκήναις.*

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κουλομένης ἀλόχου.

2. [11.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

3. [12.] *Ἐπὶ Μενελάου.*

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

4. [28.] *Ἐπὶ Ἀχιλλέως, τιμωμένου ἐν Λεύκῃ τῇ νήσῳ.*

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλῆα,
ἥδ' ἱερὰ νῆσος ποντιὰς ἀμφὶς ἔχει.

5. [29.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, κειμένου ἐν Τροίῃ.*

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

6. [30.] *Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.*

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

---

*) *Numeri* cancellis additi sunt editionis Canterianae.

7. [6.] Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ Ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. [7.] Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

9. [13.] Ἐπὶ Νέστορος, κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. [14.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

11. [15.] Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένου ἐν Τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

12. [20.] Ἐπὶ Ὀδυσσέως, κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

13. [21.] Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλά
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

14. [8.] Ἐπὶ Διομήδους, κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

15. [23.] Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγώ τοι
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

16. [3.] Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. [26.] Ἐπὶ Νιρέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. [24.] Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

Ἄδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

19. [2.] Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

20. [34.] Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. [1.] Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. [35.] Ἐπὶ Εὐρυπύλου, κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.

Πάτρῃ ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. [22.] Ἐπὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρός
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. [32.] Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

25. [19.] *Ἐπὶ Μέγητος, ἀπολομένου ἐν θαλάσσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Δουλιχίῳ.*

Μνῆμα Μέγητι θοῷ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. [31.] *Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῷ Ποδάρκει, κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.*

Γῆ μὲν Ἀχαιῒς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. [36.] *Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.*

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

28. [38.] *Ἐπὶ Προθόου κενοταφίῳ.*

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

29. [33.] *Ἐπὶ Εὐμήλου.*

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο, Φερητιάδης Εὔμηλος,
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. [16.] *Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.*

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. [17.] *Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.*

Ἄρχων Ἀμφίμαχος, Κτεάτου παῖς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. [37.] *Ἐπὶ Γουνέως.*

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. [4.] *Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.*

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. [5.] *Ἐπὶ Μενεσθέως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.*

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. [9.] *Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου, κειμένων ἐν Ἄργει.*

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. [18.] *Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου, κειμένων ἐν Ἤλιδι.*

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

37. [39.] *Ἐπὶ Ταλθυβίου, κειμένου ἐν Μυκήναις.*

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

38. [40.] *Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.*

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἐῢν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρῳὰς ἄρουρα τάφῳ.

39. [27.] *Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.*

Φείδιππον Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. [25.] *Ἐπὶ Δηϊπύλου.*

Δηϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

41. [45.] *Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.*

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπ' ὄχθῳ
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. [47.] *Ἐπὶ Πυλάδου, ἐν Φωκίδι.*

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

43. [44.] *Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.*

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. [48.] Ἐπὶ Ἀταλάντης, ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείχων ἀτρεκές ἐστι τόδε.

Ἐπὶ τῶν Τρώων.

45. [43.] Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. [41.] Ἐπὶ Ἕκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

47. [42.] Ἐπὶ Πυραίχμου, ἐν Τροίῃ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. [46.] Ἐπὶ Ὀρφέως, κειμένου ἐν Κικονίᾳ.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

49. (Ἐπὶ Πρωτεσιλάου, ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντος).

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

50. (Ἐπὶ Πανδάρου.)

Τηλεβόλον ῥυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

51. (Ἐπὶ Δόλωνος.)

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

52. (Ἐπὶ Ῥήσου.)

Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

53. (Ἐπὶ Σαρπηδόνος.)

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

54. (Ἐπὶ Γλαύκου.)

Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

55. (Ἐπὶ Μέμνονος.)

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχαῖς.

56. (Ἐπὶ Πείρωος καὶ Ἀκάμαντος.)

Πελτοφόρου Θρῄκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως
ἕδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

57. (Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.

58. (Ἐπὶ Πυλαιμένους, κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Ερμεία, στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

59. (Ἐπὶ Αἰνείου.)

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱόν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Ἀΐδην.

60. (Ἐφ' Ἕκτορος, κειμένου ἐν Ὀφρυνίῳ λόφῳ τῆς Τροίας
Ἕκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐσετέλεσσεν,
ὄχθον υπὲρ γαίης μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

61. (Ἐπὶ Πενθεσιλείας.)

Στήσω σε σπεύδοντα, δορύσσοε, Πενθεσιλείας
αἰπὺν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδος.

62. (Ἐπὶ Κύκνου.)

Θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

63. (Ἐπὶ Ἀσίου.)

Ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος . .

. . . . . .

64.

Νώτῳ μὲν μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Λαΐου υἱὸν ἔχω.

ΙΑΜΒΟΙ.

6.

Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.

ΜΕΛΗ.

7.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,

σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου·
σεῦ δ' ἕνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφο
ἀελίου χήρωσεν αὐγάς·
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσου
Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας ἀσκοῦσι
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

XLVII.

CLEON (SICULUS).

Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

XLVIII.

CRATES.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·

όρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥτε μοι αἰεί
  χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

  ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
ρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
  μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
λλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
  εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
ῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἁγνάς
  οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

αῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
  Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,
ὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

  Τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἤθει ἀγαλλομένη,
ὔθ' ὑπὸ χρυσείων δουλουμένη, οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
  τηξιπόθων.

Ε Π Η.

4.

αὶ μὴν καὶ Στίλπων' ἐσιδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
νθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
ὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

λιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ.

6.

Καὶ μὴν Μίκυλον εἰσεῖδον . . . . .
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνος ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτο
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξη

8. 9.

. . Οὐδ' ἔτι (σοί γε) συνέμποροί εἰσι, φίλυβρι
(Ἡδονή.) . . . .
Ἡδονῇ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
ἀθάνατον βασίλειαν ἐλευθερίαν ἀγαπῶσιν.

10.

. . . . . . Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

11.

Κόγχον καὶ κύαμον σύναγε.

12.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μ
Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρ

13.

ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

14.

Στείχεις δὴ φίλε κυρτὼν
ς τ' εἰς ἀΐδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.

ΙΑΜΒΟΙ.

15.

μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν,
ι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
ι τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

16.

ἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
ον τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν;

17.

α παύει λιμός, εἰ δὲ μὴ χρόνος·
ὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
τειά σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

18.

ρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
τα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

19.

ἰσάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
ἡ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία,
ύντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ισθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

20.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.

22.

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

XLIX.

THEOCRITUS CHIUS.

Ἑρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων τεῦξεν Ἀριστοτέλης·
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

L.

MENANDER.

1.

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

LI.

HEDYLE.

ΣΚΥΛΛΑ.

(Καὶ Γλαῦκος Σκύλλης ἄντρον ἐσῆλθε, φέρων)
ἢ κόγχου δωρήματ' Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
τῇ νύμφῃ δυςπείστῳ ἀθύρματα· δάκρυ δ' ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·
ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης.

LII.

PHILETAS.

ΔΗΜΗΤΗΡ.

1. [1.]*)

Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.

2. [2.]

Καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων.

3. [3.

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
πῆμα, κακοῦ δ' οὔπω γίγνεται ἡσυχίη.

---

*) Numeri adiecti *sunt* editionis Bachianae.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

4. [6.]

Λευγαλέος δὲ χιτὼν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἀραιὴ
ἰξὺς εἱλεῖται κόμμα μελαγκράνινον.

ΠΑΙΓΝΙΑ (Η ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ).

5. [9.]

Οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἱρήσει κλήθρην, αἰρόμενος μακέλην,
ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας,
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

6. [10.]

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαί με τὰ μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκ ἔτ' ἐόντος ὅμως.

7. [12.]

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοί ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
λαιψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾶν τέμενος.

8. [11.]

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε, πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά, κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

ΑΔΗΛΑ.

9. [13.]

Τὼς θύνω πολέων γαίης ὕπερ ἠδὲ θαλάσσης
ἐκ Διὸς ὡραίων ἐρχομένων ἐτέων·
οὐδ' ἀπὸ μοῖρα κακῶν μελέῳ φέρει, ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδ' ἀεί, καὶ τοῖς ἄλλα προσαυξάνεται.

10. [14.]

Φλιοῦς γὰρ πόλις ἐστί, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

11. [15.]

Τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῦσα
μῆλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

12. [16.]

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

13. [17.]

Βουγενέας φαμενὸς προσεβήσατο μακρὰ μελίσσας.

14.

Καί κεν Ἀθηναίης δολιχαόρου ἱερὸν ἄστυ.

15. [19.]

Δέξατο δ' ἐν προχοῇσι μελαμπέτρου Βουρίνης.

16. [18.]

Δμωΐδες εἰς ταλάρους λευκὸν ἄγουσιν ἔρι.

17. [20.]

Οὐδ' ὕκης ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγεν.

18.

. . . *Ἀγαθὴ δ' ἐπὶ ἤθεσιν αἰδώ.*

LIII.

HERMESIANAX.

ΛΕΟΝΤΙΟΝ.

Βιβλίον α'.

1.

Δερκόμενος πρὸς κῦμα, μόνη δέ οἱ ἐφλέγετο γλήν.

Βιβλίον γ'.

2.

Οἵην μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο
Ἀργιόπην, Θρῇσσαν στειλάμενος κιθάρην,
Ἁιδόθεν· ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπεχθέα χῶρον,
ἔνθα Χάρων κυανὴν ἕλκεται εἰς ἄκατον
ψυχὰς οἰχομένων· λίμνη δ' ἐπὶ μακρὸν ἀϋτεῖ
ῥεῦμα διὲκ μεγάλων συρομένη δονάκων.
ἀλλ' ἔτλη παρὰ κῦμα μονόζωστος κιθαρίζων
Ὀρφεύς, παντοίους δ' ἐξεπάεισε θεούς,
Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὀφρύσι μειδήσαντα
εἶδε, καὶ αἰνοτάτου βλέμμ' ὑπέμεινε κυνός,
ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθοωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
σκληρόν, τριστοίχοις δεῖμα φέρων κεφαλαῖς.
ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας
Ἀργιόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.

Οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραστον ἔθηκεν
Μουσαῖος, Χαρίτων ἤρανος, Ἀντιόπην,
ἥτε πολὺν μύστῃσιν Ἐλευσῖνος παρὰ πέξαν
εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,

Ῥάριον ὀργειὼν δάπεδον διαποιπνύουσα
Δήμητρος· γνωστὴ δ᾽ ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

Φημὶ δὲ καὶ πατρῷον ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
Ἡσίοδον, πάσης ἤρανον ἱστορίης,
Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἑκόνθ᾽ Ἑλικωνίδα κώμην·
ἔνθεν ὅγ᾽ Ἠοίην μνώμενος Ἀσκραΐκὴν
τόλλ᾽ ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους,
ὕμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀπαρχόμενος.

Αὐτὸς δ᾽ οὗτος ἀοιδός, ὃν ἐκ Διὸς αἶσα φυλάσσει,
ἤδει τὸν πάντων δαίμονα μουσοπόλων,
λεπτὴν δ᾽ αἷς Ἰθάκην ἐνετείνετο θεῖος Ὅμηρος
ᾠδῇσιν πινυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης,
ἣν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην ἐσενάσσατο νῆσον
πολλὸν ἀπ᾽ εὐρείης λειπόμενος πατρίδος·
ἔκλεε δ᾽ Ἰκαρίου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύκλου
καὶ Σπάρτην ἰδίων ἁπτόμενος παθέων.

Μίμνερμος δέ, τὸν ἡδὺν ὃς εὕρετο πολλὸν ἀνατλὰς
ἦχον καὶ μαλακοῦ πνεῦμ᾽ ἀπὸ πενταμέτρου,
καίετο μὲν Ναννοῦς, πολιῷ δ᾽ ἐπὶ πολλάκι λωτῷ
κημωθεὶς κώμους εἶχε σὺν Ἐξαμύῃ·
ἤχθη δ᾽ Ἑρμόβιον τὸν ἀεὶ βαρὺν ἠδὲ Φερεκλῆν
ἐχθρὸν μισήσας, οἷ᾽ ἀνέπεμψαν ἔπη.

Λύδης δ᾽ Ἀντίμαχος Λυδηΐδος ἐκ μὲν ἔρωτι
πληγεὶς Πακτωλοῦ ῥεῦμ᾽ ἐπέβη ποταμοῦ,
Δαρδανίῃ δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαῖαν
κλαίων, Αἰξάνιον δ᾽ ἦλθεν ἀποπρολιπὼν
ἄκρην ἐς Κολοφῶνα· γόων δ᾽ ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱράς, ἐκ παντὸς παυόμενος καμάτου.

Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους,
Σαπφοῦς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον,
γιγνώσκεις· ὁ δ᾽ ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ᾽ ὕμνων,
Τήϊον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ.
καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφημιλλήσατ᾽ Ἀνακρέων
στελλομένην πολλαῖς ἄμμιγα Λεσβιάσιν.
φοίτα δ᾽ ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ᾽ αὐτή
οἰνηρὴν οὔρει κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον· τὸ δὲ Μύσιον εἴσιδε Λεκτόν
πολλάκις Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας.

Ἀτθὶς δ᾽ οἷα μέλισσα πολυπρήωνα Κολώνην
λείπουσ᾽ ἐν τραγικαῖς ᾗδε χοροστασίαις
Βάκχον καὶ τὸν ἔρωτ᾽ ἐγέραιρε Θεωρίδος . .
. . . . . . Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ.

Φημὶ δὲ κἀκεῖνον τὸν ἀεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα
καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐξ ὀνύχων
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῖο τυπέντα
τόξου, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ᾽ ὀδύνας,
ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίσατο λαύρας
Αἰγειῶν, μεθέπεν δ᾽ Ἀρχέλεω ταμίην,
εἰσόκε σοὶ δαίμων, Εὐριπίδη, εὗρετ᾽ ὄλεθρον
Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντι κυνῶν.

Ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν, ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι
Βάκχου, τὸν λωτοῦ πιστότατον ταμίην,
Μούσαις παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθείς
Ὀρτυγίην ταύτης ἦλθε διὰ πτόλιος,
γιγνώσκεις, ἀΐουσα μέγαν πόθον, ὃν Γαλατείης
αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ᾽ ὑπὸ προγόνοις.

Οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδόν, ὃν Εὐρυπύλου πολιῆται
Κῷοι χάλκειον θῆκαν ὑπὸ πλατάνῳ,
Βαττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλητᾶν
ῥήματα καὶ πᾶσαν ῥωόμενον λαλιήν.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὁπόσοι σκληρὸν βίον ἐκτίσσαντο
ἀνθρώπων, σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην,
οὓς λεπτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις,
καὶ δεινὴ μύθων κῦδος ἔχουσ' ἀρετή,
οὐδ' οἳ κεῖνον ἔρωτος ἀπετρέψαντο κυδοιμόν
φαινομένου, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον.

Οἵη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς
Πυθαγόρην, ἑλίκων κομψὰ γεωμετρίης
εὑρόμενον, καὶ κύκλον ὅσον περιβάλλεται αἰθήρ
βαιῇ ἐνὶ σφαίρῃ πάντ' ἀπομασσόμενον.

Οἵῳ δ' ἐχλίηνεν, ὃν ἔξοχον ἔχρη Ἀπόλλων
ἀνθρώπων εἶναι Σωκράτη ἐν σοφίῃ,
Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει· ἐκ δὲ βαθείης
ψυχῆς κουφοτέρας ἐξεπόνησ' ἀνίας,
οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέκμαρ
εὗρε, λόγων πολλὰς εὑρόμενος διόδους.

Ἄνδρα Κυρηναῖον δ' εἴσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ
δεινός, ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαΐδος ἠράσατο
ὀξὺς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λέσχας
φεύγων, οὐδ' ἀνέμων ἐξεφόβησε βία.

LIV.

TIMON.

ΙΝΔΑΛΜΟΙ.

1.

Ἦ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι,
μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,
ὡς ἡ τοῦ θείου τε φύσις καὶ τἀγαθοῦ αἰεί,
ἐξ ὧν ἰσότατος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

2.

Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντη σθένει, οὗπερ ἂν ἔλθη.

* 3.

Ῥῆστα μεθ' ἡσυχίης
αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταὐτά,
μὴ προσέχων δειλοῖς ἡδυλόγου σοφίης.

*4.

Οὔτ' ἀγαθὸν . . . ἔστιν φύσει οὔτε κακόν τι,
ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόῳ κέκριται.

* 5.

Μοῦνος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις,
ὃς περὶ πᾶσαν ἑλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται,
δεικνὺς εὐτόρνου σφαίρας πυρικαύτορα κύκλον.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

6.

Ζηνώνειόν γε φακῆν ἕψειν ὃς μὴ φρονίμως μεμά-
θηκεν.

LV.

ALEXANDER AETOLUS.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

1.

Παῖς Ἱπποκλῆος Φοβίος Νειληϊάδαο
ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων·
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται, ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης
Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς,
ὅρκι' ὁμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· — οὐδὲ Μελίσσῳ
Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θηλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις· —
Ἀνθεὺς Ἑρμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρων·
καί ἑ καθαψαμένη γούνων ἀτέλεστα κομίσσαι
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος
σπονδάς τ' ἐν Φοβίου καὶ ἅλα ξυνεῶνα θαλείης,
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
ἡ δ' ὅταν ἀρνῆται μελεὸν γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς,
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπαφοῦσα· λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
γαυλός μοι χρύσεος φρείατος ἐκ μυχάτου
νῦν ὅτ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κακὸν ἤρικεν οὖσον,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίου,
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ

φθέγξεθ'. ὁ δ' οὐ φρασθεὶς ἀπὸ μὲν Λελεγήιον εἷμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμενῆς,
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνή
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει·
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον ὀκχήσει τὸ μεμορμένον, ἡ δ' ὑπὸ δείρην
ἁψαμένη σινδῷ, βήσεται εἰς Ἀΐδην.

ΜΟΥΣΑΙ.

2.

Ἀλλ' ὅγε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερσάνδρου, ῥυτὸν ἤνεσεν ἀνέρι σίγλων
χρυσείων, ἱερὴν εἰ τότε χιλιάδα .
ὑμνήσαι, ταχέων τ' Ὦπιν βλήτειραν ὀϊστῶν,
ἥ τ' ἐπὶ Κεγχρείῳ τίμιον οἶκον ἔχει.

. . . .

μηδὲ θεῆς προλίποι Λητωΐδος ἀκλέα ἔργα.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

3.

Ὡς Ἀγαθοκλεῖος λάσιαι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος, ἀρχαίων ἦν ὅδ' ἀνὴρ προγόνων,
εἰδὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
ξεῖνος, Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι πότην ἴσον· ἔγραφε δ' ὠνὴρ
εὖ παρ' Ὁμηρείην ἀγλαΐην ἐπέων
πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἤ τινα χλούνην,
φλύων ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ,
τοῖα Συρηκοσίοις καὶ ἔχων χάριν· ὃς δὲ Βοιωτοῦ
ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται οὐδ' ὀλίγον.

4.

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν, ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σειληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

5.

Ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφις ἀρχαίου στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν
καὶ μισογέλως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
ἀλλ' ὅτι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

LVI.

ARATUS.

ΕΙΣ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

Αἰάζω δ' ὅτι μοῦνος ἐνὶ πέτρῃσι κάθηται
Γαργαρέων παισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

LVII.

ARCHELAUS.

ΙΔΙΟΦΥΗ.

1.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἡ πάντα ζωοθετοῦσα φύσις.

2.

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας· ἴδ', ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

3.

Ἵππων μὲν σφῆκες γενεά, μόσχων δὲ μέλισσαι.

4.

. . . Βοὸς φθιμένης πεποτημένα τέκνα.

5.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών·
ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως
δεινὸς γίνετ' ὄφις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβῃ τέραος,
τεθνεῶτος ζωὴν ἕλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
οὐ θαῦμα βλαστεῖν Κέκροπα τὸν διφυῆ.

LVIII.

CALLIMACHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

ΑΙΤΙΑ.

Βιβλίον α'.

*1.

Ποιμένι μῆλα νέμοντι παρ' ἴχνιον ὀξέος ἵππου
Ἡσιόδῳ Μουσέων ἑσμὸς ὅτ' ἠντίασεν.

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Ernestianae.

*2.

. . . Μούσῃσι γὰρ ἦλθον ἐσόβδην.

*3.

Μνημοσύνης ἣ δ' ὧδε γόνου χαρίεντος ἔπισσα.

*4.

. . . Τὼς δ' ἐφθέξατο Καλλιόπεια.

5. [11.]

Γηράσκει δ' ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότερον,
κοῦροι τὸν φιλέουσιν, ἑὸν δέ μιν οἷα τοκῆα
χειρὸς ἐπ' οἰκείην ἄχρις ἄγουσι θύρην.

6. [234. 472.]

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Δεκελειόθεν ἀμπρεύοντες
ταῦρον ἐριμύκην, εἷς ἑνὸς ἀντερέτου . . .

7. [154.]

Τετράενον Δαμάσου παῖδα Τελεστορίδην.

*8.

Ἵλαθί μοι Φαλαρῖτι, πυλημάχε.

9. [13.]

Οἵη τε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύσταο.

10. [12.]

* Ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει.

(*Λίνος*.)

*11. [127.]

Ἄρνες τοι φίλε κοῦρε συνήλικες, ἄρνες ἑταῖροι
ἔσκον, ἐνιαυθμοὶ δ' αὔλια καὶ βοτάναι.

12. [424.]

Μητέρας ἐξεκένωσεν, ἐκούφισθεν δὲ τιθῆναι.

*13.

Ἀλλ' ἀντὶ βρεφέων πολλῶν εἶν' εἴρενα μέσσων.

Βιβλίον β'.

14. [106.]

Καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ μὲν ὅσσα καρήατι τῆμος ἔδωκα,
ξανθὰ σὺν εὐόδμοις ἁβρὰ λίπη στεφάνοις,
ἄπνοα πάντ' ἐγένοντο παραχρῆμ'· ὅσσα τ' ὀδόντα
ἔνδοθι, νειαίρην τ' εἰς ἀχάριστον ἔδυ,
καὶ τῶν οὐδὲν ἔμεινεν ἐς αὔριον· ὅσσα δ' ἀκουάς
εἰσεθέμην, ἔτι μοι μοῦνα πάρεστι τάδε.

*15. [182.]

Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς.

*16.

Θεσπέσιον νεφέων ἐκ Διὸς ὗεν ὕδωρ.

17. [194.]

Τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

18. [119.]

Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρο
εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γιγνόμενον.

19. [19.]

Ἡ μὲν ἀερτάζουσα μέγα τρύφος Ὑψιζώρου
ἄστυρον εἰσανέβαινε.

*20.

Κοῦραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάτων.

21. [20.]

Ὥς τε Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς.

* 22. [147.]

Τῷ περιδηνήεντ' Ἀκμονίδην ἔβαλεν.

*23. [172.]

Κέκρυπται γύπῃ ζάγκλον ὑποχθονίῃ.

*24. [382.]

Τριγλώχιν ὀλοῷ νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδῳ.

25. [21.]

Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων.

Βιβλίον γ'.

(*Κυδίππη.*)

*26. [169.]

Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁππότε κοῦρος ἴοι
φωλεὸν ἠὲ λόετρον.

*27. [102.]

Πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

28. [26.]

Ἀγραδέ ποι πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα.

* 29. [101.]

Ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοις κεκολαμμένα τόσσα φέροιτε
γράμματα, Κυδίππην ὅσσ' ἐρέουσι καλήν.

* 30. [229.]

Λιρὸς ἐγώ· τί δέ σοι τόνδ' ἐπέσεισα φόβον;

31. [27.]

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὧδε συναινῶ.

* 32. [293.]

Τὰ μὴ πατέουσιν ἅμαξαι,
τὰ στείβειν, ἑτέρων δ' ἴχνια μὴ καθ' ὁμά.

* 33. [128.]

Καὶ κυάμων ἄπο χεῖρας ἔχειν, ἀνιῶντος ἐδεστοῦ,
κἀγώ, Πυθαγόρας ὡς ἐκέλευε, λέγω.

Βιβλίον δ'.

34. [32.]

Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δειδέχαται.

*35.

Ὁ δ' ἀείδων
Μαλλόες ἦλθε χορός.

*36.

Καὶ νήσων ἐπέτεινε βαρὺν ζυγὸν αὐχένι Μίνως.

*37.

(Ἄτερ αὐλῶν)
ῥέζειν καὶ στεφέων εὔαδε τῷ Παρίῳ.

Ἐξ ἀδήλων βιβλίων.

(Ἄργους οἰκισμοί.)

38. [113.]

Ἄρχμενος, ὡς ἥρωες ἀπ' Αἰήταο Κυταίου
αὖτις ἐς ἀρχαίην ἔπλεον Αἱμονίην.

39. [113.]

Αἰγλήτην Ἀνάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρῃ.

40. [112.]

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ᾽ ὕστερον οὔνομα Θήρη,
μήτηρ εὐΐππου πατρίδος ἡμετέρης.

41. [122.]

Καὶ παρ᾽ Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ στέγος ἱερὸν ἧνται
καλπίδες, οὐ κόσμου σύμβολον, ἀλλὰ πάλης.

42. [281. 253.]

Σκέρβολα μυθήσαντο
Κηκάδι σὺν γλώσσῃ.

43. [277.]

Μαστύος ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἔκαμνον ἀλητύϊ.

44. [104.]

Οἱ μὲν ἐπ᾽ Ἰλλυρικοῖο πόρου, σχάσσαντες ἐρετμά,
λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος
ἄστυρον ἐκτίσσαντο, τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικός, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ᾽ ὀνόμηνε Πόλας.

45. [269.]

(Οἳ) καὶ Ἀμαντίνην ᾤκισαν Ὠρικίην.

(*Σεμέλη.*)

46. [175.]

. . . Τὸν οὐκ ἔπλησε φέρουσα
μήτηρ, οὐδ᾽ ὤδιν᾽, ἐννέα μῆνας (*ὅλους*).

*47.

*Κεῖθι δέ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχ' Ἐρίφη
χωρὶς ἀπ' ἀνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασ' Εἰραφιώτην*

(Γλαῦκος.)

48.

Κρηνέων τ' Εὐρώπη μισγομένων ἑκατόν.

---

49. [108.]

*Τοῖς μὲν ἀρισκύδης εὖνις ἀνῆκε Διός
Ἄργος ἔχειν, ἴδιόν περ ἑὸν λάχος, ἀλλὰ γενέθλη
Ζηνὸς ὅπως σκοτίη τρηχὺς ἄεθλος ἔοι.*

50. [195.]

*Μηκώνην μακάρων ἕδρανον αὖθις ἰδεῖν,
ἧχι πάλους ἐβάλοντο διεκρίναντό τε τιμάς
πρῶτα Γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.*

51. [203.]

Αἱ δὲ βοοκράνοιο παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

52. [159.]

Καὶ γλαρίδες σταφύλη τε καθιεμένη τε μολυβδίς.

53.

Λαοὶ Δευκαλίωνος ὅσοι (λάων) γενόμεσθα.

54. [154.]

Ἐν δὲ Πάρῳ καλαί τε καὶ αἰόλα βεύδε' ἔχουσαι.

55.

Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη.

56. [156.]

Ἐξ ἁλὸς οὐδ' ὕκην ἀνέρα Βουχέτιον
ἕλκειν.

57.

Πάλαι δ' ἔτι Θεσσαλὸς ἀνὴρ
ῥυστάζει φθιμένων ἀμφὶ τάφον φονέας.

58. [204.]

Ῥάμφει κανθώδει τόργος ἔκοψε νέκυν.

59. [142.]

Τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη
γιγνόμενον, νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

60. [211.]

Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον.

61. [322. 198.]

Ἱερὴν
Ἦλιν ἀνάσσεσθαι Διὸς οἰκίον ἔλλιπε Φυλεΐ.

62. [216.]

Σὺν δ' ἄμυδις φόρτυόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν.

63. [161.]

Ξεῖνος ἐχιδναῖον νέρθεν ἄγων δακετόν.

64. [120.]

Χαῖρε βαρυσκίπων, ἐπίτακτα μὲν ἑξάκι δοιά,
ἐκ δ' αὐταγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών.

65. [136.]

Ἔκλυε, τῶν μηδέν ποτ' ἐμοὺς δι' ὀδόντας ὀλίσθοι,
Πηλεύς.

66. [218.]

Οὐδ' ἐπὶ δὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

67. [226.]

Εἰμὶ τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἄρηα.

68.

Οἱ δ' ἕνεκ' Εὐρυνόμη Τιτηνιὰς εἶπον ἔτικτεν.

69. [224.]

Ἵππους καιετάεντος ἀπ' Εὐρώταο κομίσσαι.

70. [163.]

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

71. [160.]

Γραικοὶ καὶ γαίης ἡμετέρης ἀδαεῖς.

72. [230.]

Ἁρμοῖ γὰρ Δαναοῦ γῆς ἄπο βουγενέος.

73. [193.]

Ζηνί τε καὶ Νεμέῃ τι χαρίσιον ἕδνον ὀφείλω.

*74.

Ἧιχι πολυκροκάλοιο παρ' ἀνδήροισι Νεμείης.

75. [250.]

Ἄξονται δ' οὐχ ἵππον ἀέθλιον, οὐ μὲν ἐχῖνον
βουδόκον.

76. [103.]

Καί μιν Ἀλητιάδαι πουλὺ γεγειότερον
τοῦδε παρ' Αἰγειῶνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα

θήσουσιν νίκης σύμβολον Ἰσθμιάδος
ζήλῳ τῶν Νεμέηθι· πίτυν δ᾽ ἀποτιμήσουσιν,
ἣ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρῃ.

77.

Δωδεκάκις περὶ δίφρον ἐπήγαγεν ὄθματα δίφρου.

78.

Ἀτράκιον δῆπειτα λυκοσπάδα πῶλον ἐλαύνει.

79. [197.]

Ἐργῖνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ.

80. [105.]

Οὔπω Σμίλιος ἔργον ἐΰξοον, ἀλλ᾽ ἔτι τεθμόν
δηναιὸν γλυφάνων ἄξοος ἦσθα σανίς·
ὧδε γὰρ ἱδρύοντο θεοὺς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λᾶαν ἔθηκεν ἕδος.

81.

. . . . Ἥρης
ἁγνὸν ὑφαινέμεναι τῇσι μέμηλε πάτος.

82.

Εἴτε μιν Ἀργείων χρή με καλεῖν ἀάτην.

83. [215. 188.]

Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ᾽ οὔρεος, ἧχι μάλιστα
τέρπουσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

84. [123.]

Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπνας
λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδες.

85. [448.]

Πάντες ἀφ' Ἡρακλῆος ἐτήτυμόν εἰσι Λάκωνες,
ἔξοχα δ' ἐν πεδίοις οἳ πόλιν Ἰταλιδῶν
ᾠκίσατε.

86. [129.]

Λάθρῃ δὲ παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις
ἔτραφον, αἰράων ἔργα διδασκόμενοι.

87. [130.]

Ἀλλ' ἀπὸ τόξου
αὖτις ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἑλὼν ἑτέρου.

88. [139.]

Καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀρόδαμνον
Αἰγύπτῳ κατέπηξε.

89.

Περσίῃ, ἧς θ' ἕνεκεν πένθος ἀπωμόσατο.

90. [140.]

Ἀμφί τε κεβλὴν
ἑρμένον ἀγλίθων οὖλον ἔχει στέφανον.

91. [153.]

Ἥμισυ μὲν Πέρσαι, ἥμισυ δ' Ἀσσύριοι.

92. [220.]

Χὴ Παλλάς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύσαντο Προναίην.

93. [164.]

Ἀλλὰ θεῆς, ἥτις με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς.

94. [184.]

Σκύλλα γυνὴ κατάκασσα καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα

95. [185.]

Βριλησοῦ λαγόνεσσιν ὁμούριον ἐκτίσσαντο.

96.

Οἱ δὲ Γέλα ποταμοῦ κεφαλῇ ἐπικείμενον ἄστυ.

97. [209.]

Φωκαέων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος.

98. [221.]

Μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

99. [213.]

Ἀντὶ γαρ ἐκλήθης Ἴμβρασε Παρθενίου.

100. [210.]

Αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

101. [207.]

Τὴν μὲν ὅγ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννύϊ Τιλφωσσαίῃ.

102. [202.]

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστεω Αἰολίδαο.

103. [201.]

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον ἔλειξαν ἔαρ.

104. [176.]

Εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον ἰηλεμίσαι.

105. [171.]

Τία Διώνυσον Ζαγρέα γειναμένη.

(Εἰς τὸν Βερονίκης πλόκαμον.)

106. * [462.]

Ἡ με Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι τὸν Βερονίκης
βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

107. * [152.]

Ἦγεν ἐπ' Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατιή.

108. [464.]

* * Σήν τε καρὴν ὤμοσα, σόν τε βίον.

109. [463.]

Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φύτον οἵ μιν ἔφηναν.

110. * [305.]

. . . Δέδαεν δὲ λαχαινέμεν ἔργα σιδήρου
(Ἐλλοπιῆας).

*111.

Ἐσχατίην ὑπὸ πέζαν ἑλειήταο λέοντος.

ΙΒΙΣ.

112. [174.]

Ἠλεὰ μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ.

113.

Εἵλκυσε δὲ δριμύν τε χόλον κυν'ς ὀξύ τε κέντρον
σφηκός, ἀπ' ἀμφοτέρων δ' ἰὸν ἔχει στομάτων.

Α Δ Η Λ Α.

114. [165.]

Μηδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν.

115. [306.]

*Μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον οὕνεκα χαλκόν
ἤγειρον.*

116.

Μὴ μετρεῖν σχοίνῳ Περσίδι τὴν σοφίην.

117. [138.]

*Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον
ἠνεκὲς ἀείδω δειδεγμένος.*

118.

Νηΐδες οἱ Μούσης, οὐκ ἐγένοντο φίλοι.

119.

. . *Μουσέων κεῖνος ἀνὴρ ἀτέει.*

120. [121.]

*Ἕλλατέ νυν, ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας
χεῖρας ἐμοῖς, ἵνα μοι πουλὺ μένωσιν ἔτος.*

121. [107.]

*Αἴθε γὰρ ὦ κοῦροισιν ἐπ' ὄμμασι λίχνα φέροντες,
Ἑρχίος ὡς ὑμῖν ὥρισε παιδοφιλεῖν,
ὧδε νέων ἐράοιτε· πόλιν κ' εὔανδρον ἔχοιτε.*

122. [239.]

*Ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος αὐτίκα δώσω
πέντε νεοσμήκτους ἄστριας.*

123. [238.]

. . . *Δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λάτρον.*

124. [109.]

Καὶ γὰρ ὁ Θρηΐκίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.
τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα, περιστείχοντος ἀλείσου
τὸ τρίτον.

125. [111.]

Ἔνθ' ἀνέμων μεγάλων κῦμα διωλύγιον.

. . . .

Τρὶς μάκαρ, εἰ παύρων ὄλβιός ἐσσι μέτα,
ναυτιλίης τ' εἰ νῆϊν ἔχεις βίον· ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
κύμασιν αἰθυίης μᾶλλον ἐσῳκίσατο.

126. [67.]

Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνῖαι,
ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν,
ἢ φίλον ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἢ ὅτε κωφαῖς
ἄλγεα μαψαύραις ἔσχατον ἐξερέῃ.

127. [126.]

Δέσποιναι Λιβύης Ἡρωΐδες, αἳ Νασαμώνων
αὖλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,
μητέρα μοι ζώουσαν ὀφέλλετε.

128. [133.]

Εἴ σε Προμηθεύς
ἔπλασε, καὶ πηλοῦ μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

129. [134.]

Οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
ἐλπίδες, ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίας καλέσαι.

130. [135.]

'Αλλὰ θεόντων
ὡς ἀνέμων οὐδεὶς εἶδεν ἁματροχίας.

131. [137.]

Εἰ θεὸν οἶσθα,
ἴσθ' ὅτι καὶ ῥέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν.

132. [225.]

Ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος ἔτι.

133. [412.]

Πὰν ὁ Μαλειήτης τρύπανον αἰπολικόν.

134. [223.]

Τοῦ τε μεθυπλῆγος φροίμιον 'Αρχιλόχου.

135. [152.]

(Θεὸς) ὅστις ἀλιτροὺς
αὐγάζειν καθαραῖς οὐ δύναται λογάσιν.

136. 199.]

'Αρθμὸν δ' ἀμφοτέροις καὶ φιλίην ἔταμον.

*137.

Τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειομόρον.

138.

. . . . ('Αστὴρ
αὔλιος), ὃς δυθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου.

*139.

. . . . 'Απὸ κόλπου
μητρὸς 'Ελειθυίης ἤλθετε βουλομένης.

140.

Μὴ ὀφέλετ' ἀλλήλοισιν ἐπὶ πλέον ὄμματα δῦναι.

141.

Ἀρχόμενοι μανίην ὀξυτάτην ἔχομεν.

142. [419.]

Πιπράσκει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον.

143. [422.]

Μηδὲν ἀνάγνωστον καλὸν ἔχοιμι φίλῳ.

144. [460.]

. . *Μουσέων δ' οὐ μάλα φιδὸς ἐγώ.*

145. [260.]

Πουλὺ θαλασσαίων μυνδότεροι νεπόδων.

146.

Ὃ πρὸ μιῆς ὥρας θηρίον οὐ λέγεται.

147. [179.]

Αἰεὶ τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδοῦσι θεοί.

148. [363.]

Μεῖον ἐδάκρυσεν Τρώϊλος ἢ Πρίαμος.

149. [246.]

Δίκρον δ' ἤρυκεν φίτρον ἀειραμένη.

150. [148.]

Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις ἠΐθεοι.

151. [150.]

Πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασας ὦρον ἄπο.

152. [167.]

. . . Δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι
ὕδιοι καύηκες.

153. [228.]

Ἑρπετά, τῶν αἰεὶ τεθράφαται λοφίαι.

154. [180.]

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

*155.

Δέξονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος.

156. [200.]

Καὶ τόν, ὃς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνα.

*157.

Παῖς ἅτε, τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.

*158.

Τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.

159.

Πρώκιον ἐνδυκέως εἶδαρ ἔδων.

160. [240.]

. . Ὅσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο.

161. [257.]

. . Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἕως.

162. [262.]

. . Χαλεπὴ μῆνις ἔπι χθονίων.

163. [263.]

. . Πτέρνῃ θ' ἵππος ἐλαυνόμενος.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

164. [92. 85. 90.]

Ἀκούσαθ᾽ Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἥκω
ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν,
φέρων ἴαμβον οὐ μάχην ἀείδοντα
τὴν Βουπάλειον.

165. [83.]

Μοῦσαι καλαὶ κἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω.

166. [86.]

Ἐς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε,
οὗ τὸν πάλαι Παγχαῖον ὁ πλάσας Ζῆνα
γέρων ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψήχει.

167. [319.]

Ἥτις τραγῳδὸς μοῦσα ληκυθίζουσα.

168. [87.]

Ἦν κεῖνος οὑνιαυτός, ᾧ τό τε πτηνόν
καὶ τοὺν θαλάσσῃ καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφθέγγεθ᾽, ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθεῖος.

169. [93.]

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔν κοτε Τμώλῳ
δάφνην ἐλαίῃ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοί
λέγουσι θέσθαι.

170.

Ἐγὼ δὲ φαύλη δενδρέων πάντων εἰμί.

171.

Ἐν οἷς ὁ Φρὺξ Εὔφορβος, ὅστις ἀνθρώποις
τρίγωνά τε σκαληνὰ καὶ κύκλων ἑπτά
ἐξεῦρε μήκη, καὶ δίδαξε νηστεύειν

μπνεόντων· οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν
ες.

172. [94.]

υσεν εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
τος, ὅστ' ἦν τἄλλα δεξιὸς γνώμην,
ῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
ἀστερίσκους, ᾗ πλέουσι Φοίνικες.

173. [89.]

ν ἐκεῖνος δ' ὡς Χίλων' ἀπέστειλεν.

174. [96.]

ν τὸ δῶρον εἰς Θάλητ' ἀνώλισθεν.

175. [95.]

ς με τῷ μεδεῦντι Νείλεω δήμου
σι, τωὐτὸ δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

176. [88.]

αν, οἷον ἀλίβαντα πίνοντες.

177. [91.]

άντες, ἀλλ' οὓς ἔσχεν ἅτερος δαίμων.

178. [84.]

ρῷν μὲν ἡμῖν· ὁ τραγῳδὸς ἤγειρεν.

179.

ῦν δὲ πολλὴν τυφεδῶνα λεσχαίνεις.

180. 181.

. . Ἴσχε δὲ δρόμου . .
ῶντας ἵππους, μηδὲ δευτέραν κάμψῃς·

. . . . . *μή τι παρὰ νύσσῃ δίφρον*
ἄξωσιν, ἐκ δὲ κύμβαχος κυβιστήσῃς.

182.

. . . *Ὦ ʼμαὶ τἀπιόντος ἄγκυραι.*

183.

. . . *Λίχνος εἰμὶ καὶ τὸ πεύθεσθαι.*

ΙΑΜΒΟΙ.

184. [77.]

Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
τὴν Μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλλίχου νέπους.

185. [76.]

Τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο,
τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

186. [82.]

Οὐχ ὧδ' Ἀρείων τὠπέσαντι παρ Διί
ἴθυσεν Ἀρκὰς ἵππος.

187.

Τὸ πῦρ δέ, τἀνέκαυσας οὐ πολλῇ φλογί,
πρόσω κεχώρηκε.

188. [78.]

Καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τορώτατοι.

ΜΕΛΗ.

ΒΡΑΓΧΟΣ.

189. [36.]

Δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδύμ[ι]
γενάρχαι.

190. [116.]

Ἔνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ· τῆς λύρης ἀκούω·
καὶ τῶν Ἐρώτων ᾐσθόμην· ἔστι κἀφροδίτα.

191. [117.]

Ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος,
τὴν οἵ φασι τεκόντες
εὐναίους ὀαρισμοὺς
ἔχθειν ἶσον ὀλέθρῳ.

192. [115.]

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης ἄγων.

193. [114.]

Ἁ ναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζωᾶς
ἅρπαξας, ποτὶ τὲ Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

194. [170.]

Τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρ' (οὖσ') ἔτεκεν γυνά.

195. [146.]

Ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶδ' ἀείδειν.

196. [146.]

Νύμφα, σὺ μὲν ἀστερίαν ὑπ' ἅμαξαν ἤδη.

197. [146.]

Φιλωτέρα ἄρτι γάρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

198.

. . . Πελίου τε Μάγνησσαν κόραν.

LIX.

PHILOSTEPHANUS.

Γαίῃ δ' ἐν Σικελῶν Τρινακρίδι χεῦμα λέλεκται
αἰνότατον, λίμνη καί περ ἐοῦσ' ὀλίγη,
ἐχθρὸν δὴ νήκτῃσιν· ὃ πρὶν ποσὶ παῦρα τινάξαι,
ῥηϊδίως ξηρὴν ἤλασεν ἐς ψάμαθον.

LX.

ERATOSTHENES.

ΗΡΙΓΟΝΗ.

* 1.

Τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον.

* 2.

Νιψάμεναι κρήνης ἔδραμον Ἀργαφίης.

3.

Ἡ δ' ὅτε δὴ Θορικοῦ καλὸν ἵκανεν ἕδος
(ἄστυ περίκλειτον.)

* 4.

Καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος.

5.

Μόσχους καὶ χλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας.

* 6.

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ, κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορέης ἠὲ Νότος· τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον
οἶνος ἁμαρτοεπής, οἶνος μεθύουσιν ὄλισθος,
οἶνος ψυχαπάτης.

LXI.

PHANOCLES.

ΕΡΩΤΕΣ Η ΚΑΛΟΙ.

1.

Ἢ ὡς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηΐκιος Ὀρφεύς
ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν στέρξε Βορηϊάδην,
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
ὃν πόθον, οὐδέ οἱ ἦν θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ,
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχὴν μελεδῶναι
ἔτρυχον, θαλερὸν δερκομένου Κάλαϊν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον εὐήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτος δεῖξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον, αὐτίκα δ' αὐτήν
εἰς ἅλα Θρηϊκίῃ ῥῖψαν ὁμοῦ χέλυϊ
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις·
τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιῇ ἐπέκελσε θάλασσα,
ἠχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,

νήσους τ' αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
  ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδο
  πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
  νῆσον ἔχει, πασέων δ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.
Θρῆκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
  ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ἃς δ' ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροῒ σήματ' ἔχουσαι
  κυάνεα στυγεροῦ μὴ λελάθοιντο φόνου.
ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
  εἰς ἔτι νῦν κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

2.

Ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλλυτον, οὐδέ πῃ ἔστιν
  ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

3.

Ἢ ὡς θεῖον Ἄδωνιν ὀρειφοίτης Διόνυσος
  ἥρπασεν, ἠγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.

LXII.

NICANDER.

ΟΦΙΑΚΑ.

* 1.

Οὐκ ἔχις οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθέες οὐδὲ βαθυπλὴξ
  ἄλσεσιν ἂν ζώοι σκορπίος ἐν Κλαρίοις,

Φοῖβος ἐπεί ῥ' αὐλῶνα βαθὺν μελίῃσι καλύψας
ποιηρὸν δάπεδον θῆκεν ἑκὰς δακετῶν.

* 2.

Ἔκλυον, ὡς Λιβύης Ψυλλῶν γένος οὔτε τι θηρῶν
αὐτοὶ κάμνουσιν μυδαλέῃσι τυπαῖς,
οὓς Σύρτις βόσκει θηροτρόφος, εὖ δὲ καὶ ἄλλοις
ἀνδράσιν ἤμυναν τύμμασιν ἀχθομένοις,
οὐ ῥίζαις ἔρδοντες, ἑῶν δ' ἀπὸ σύγχροα γυίων ....

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

3.

Ἄρτεμις εὐρίνων ἑσμὸν ἄγει (σκυλάκων).

LXIII.

PTOLEMAEUS.

ΙΔΙΟΦΥΗ.

Πάνθ' Ἡγησιάναξ τε καὶ Ἕρμιππος τὰ κατ' αἴθρην
τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀφάμαρτον,
ἀλλ' ὅ γε λεπτολόγος σκῆπτρον Ἄρατος ἔχει.

LXIV.

AGATHYLLUS.

Ἵκετο δ' Ἀρκαδίην, Νήσῳ δ' ἐγκάτθετο παῖδας
 δοιάς, Κωδώνης λέκτρα καὶ Ἀνθεμόνης,
αὐτὸς δ' Ἑσπερίην ἔσυτο χθόνα, γείνατο δ' υἷα
 Ῥωμύλον.

LXV.

BUTAS.

(ΑΙΤΙΑ.)

Ἐμποδίους τύπτοντες, ὅπως τότε φάσγαν' ἔχοντες
 ἐξ Ἄλβης ἔθεον Ῥωμύλος ἠδὲ Ῥέμος.

LXVI.

SIMYLUS.

1.

Ἡ δ' ἀγχοῦ ναίουσα παραὶ Καπιτώλιον αἶπος
 Ταρπήα Ῥώμης ἔπλετο τειχολέτις.
Κελτῶν ἣ στέρξασα γαμήλια λέκτρα γενέσθαι
 σκηπτούχῳ, πατέρων οὐκ ἐφύλαξε δόμους.

2.

Τὴν δ' οὔτ' ἄρ Βοΐοί τε καὶ ἔθνεα μυρία Κελτῶν

ηράμενοι ῥείθρων ἐντὸς ἔθεντο Πάδου,
ι δ' ἐπιπροβαλόντες ἀρειμανέων ἀπὸ χειρῶν
νύρῃ ἔπι στυγερῇ κόσμον ἔθεντο φόνον.

3.

ιον ἠπύοντα παρὰ ῥόον Ἀργανθώνης.

LXVII.

PARTHENIUS.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΡΧΕΛΑΙΔΑ.

1. [3.] *)

σχρὸν οὔνομ' ἔσσετ' Ἀρχελαΐδος.

ΒΙΑΣ.

2. [5.]

.αος ταύτην δέχνυσο πυρκαϊήν.

3. [6.]

στις ἐπ' ἀνθρώπους ἔξυσεν αἰγανέην.

ΔΗΛΟΣ.

4. [7.]

' ἐγὼ Τηθύς τε καὶ ὠγενίης Στυγὸς ὕδωρ.

5. [8.]

ὐδ' ἀποτηλίστων ἄκρα Βεληδονίων.

Numeri adiecti sunt editionis Meinekianae.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΑΣ.

6. [10.]

Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλήσατο.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ.

7. [11.]

(Σὺν τῇ) Ἰβηρίτῃ πλεύσῃ ἐπ' αἰγιαλῷ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

8 [24.]

Παρθενικὴ Κιλίκων εἶχεν ἀνακτορίην·
ἀγχίγαμος δ' ἔπελεν, καθαρῷ δ' ἐπεμαίνετο Κύδνῳ
Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη,
εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο, μῖξε δ' ἔρωτι
Κύδνου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον.

9. [23.]

Ἀλλ' ὅτ' ἀφ' ἑσπερίης Ἑρκυνίδος ὤρετο γαίης.

10. [29.]

Οὐδὲ πόροι ῥίζης δρύψελα Ποντιάδος.

11. [33.]

Γλαύκῳ καὶ Νηρῆϊ καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ.

LXVIII.

PANCRATES.

ΚΟΓΧΟΡΗΙΣ.

'άρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
'έκταρ, ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.

LXIX.

ZENOHTEMIS.

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

'χορτον δ' Ἀριμασποῖσιν ναίει μέγα φῦλον
'σσηδῶν Σκυθίης νάμασι παρ ποταμοῦ.

LXX.

ΜΥΘΙΚΑ.

ΕΠΗ.

(*Δρῦς καὶ κάλαμοι.*)

1.

εις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

(*Ὄνος καὶ λέων.*)

2.

3ίοτον κοινωνὸς ὄνῳ γένετ' ὠμοβόρος λίς.

3.

Τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι.

(*Λέων νοσήσας.*)

4.

Οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἅδε πάρδαλις, οὕνεκα θυμοῦ
ἐμπλείη· τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν.

5.

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς, ἐγγύθι δ' ἔστη
ἠπεδανοῖο λέοντος.

(*Μῦς ἀρουραῖος καὶ μῦς ἀστικός.*)

6.

Θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἑταιρείην μύε δοιώ,
οὐ καθ' ὁμὰ ζώοντες· ὁ μὲν κατὰ νειὸν ἐρήμην
ἐστρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφει ἀνδρῶν.

7.

Ἔλθ', ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός.

(*Χελώνη καὶ ἀετός.*)

8.

Τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἤν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

9.

Ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

10.

τι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέἴ δάμναμαι οἴτῳ.

(Ὄνος καὶ λύκος.)

11.

μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν
ὁπλῇ.

(Δρύες καὶ Ζεύς.)

12.

φάσαν, οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν.

13.

Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ,
ιίων εἰ μή οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

(Λύκος καὶ αἴξ.)

* 14.

Ποσσὶ δ' ἀνελθεῖν
ος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίζετο· πᾶσα δ' ἀπορρώξ
ρη ἔην ὑπένερθε, καὶ ἄμβασις οὔ νύ τις ἦεν.

* 15,

Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης·
ἵκεο.

(Κεραμεύς, ὄνος καὶ ὀνηλάτης.)

* 16.

ερὶν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῆϊ.

(*Κυνὸς οἰκία.*)

* 17.

Οἰκίον εὖτε δέμοιμι.

18.

Ἕστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ.

19.

Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην.

20.

Πικρὴ μέν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδής.

21.

Καί οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

* 22.

Λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

* 23.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ
ὀσσομένη.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

(*Ἐλάτη καὶ βάτος.*)

24.

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος· ἡ μὲν ἔειπεν
καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

25.

Αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὤρορεν αἴσυλα φάσθαι.

(Ἄνθρωπος σὺν δυσὶ πήραις.)

26.

Τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην.

(Στρουθοκάμηλος.)

27.

Ἀλλὰ Λίβυσσα
στρουθὸς ἁλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

IAMBOGRAPHI.

I.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.]*)

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

* 2.

Οὐ γάρ μοι πενίη πατρώϊος, οὐδ' ἀπὸ πάππων
εἰμὶ λιπερνήτης.

3. [56.]

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

4. [50.]

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5. [49.]

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηός

***) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae.**

I.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.]*)

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

* 2.

Οὐ γάρ μοι πενίη πατρώϊος, οὐδ' ἀπὸ πάππων
εἰμὶ λιπερνήτης.

3. [56.]

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

4. [50.]

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5. [49.]

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηός

---

*) **Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae.**

I A M B O I.

TPIMETPA.

20. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

21. [9. 3.]

Ἧδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

22.

Καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

23.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

24. [15.]

Καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

25. [2.]

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

26. [89.]

. . Ὁ δ' Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου.

27. [4.]

Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
σήμαινε καί σφεας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

28. [17.]

Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

29. [7. 13.]

α θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
τε καλὸν ἄνθος, ἡ δέ οἱ κόμη
κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

30. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
ἦθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

31. [11.]

ν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

32. [5.]

ι παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆϊξ ἀνὴρ
ξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

33. [26.]

ιἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ.

34. [19.]

;οῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ.

35.

τες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

36. [25.]

:λλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

37. [22.]

ι ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος.

38. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων.

39. [8.]

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

40. [16.]

Τοῖον γὰρ αὐλὴν ἕρκος ἀμφιδέδρομεν.

41.

Ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

42. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
εἴκασιν.

43. [21.]

Ἵστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου.

44. [24.]

Μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

45. [27.]

Τρίαιναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτην σοφόν.

46. [73.]

Φηλῆτα νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

50. [83.]

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ'.

51. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

52. [87.]

Ὡς Πανελλήνων ὀϊζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

53. [45.]

Μηδ᾽ ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ᾽ ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

54. [35.]

Γλαῦκ᾽, ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ᾽ ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ᾽ ἐξ ἀελπτίης φόβος.

55. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ᾽ ἐν θεοῖσι πείρατα.

56. [32.]

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ᾽ ἀνατρέπουσι καὶ μάλ᾽ εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ᾽· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίου χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

57. [148.]

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

58. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ᾽ ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίης πλέος.

59. [39.]

Ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

60.

Ἐρξίη, πῆ δηὖτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός;

61. [42.]

Ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ,
ὀξὺς ἐλλάμπων.

62. [74.]

Ἐρξίων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

63. [34.]

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν κὰναρίθμιος θανὼν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
[ζωοί· κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίγνεται.]

64. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἀνδράσιν.

65. [75.]

Ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς με δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

66. [31.]

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἐνάδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

67. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεο.

68. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὣς ἐρέω.

69. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

70. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ,
γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

71. [43.]

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

72. [96.]

Καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

73. [41.]

Ἤμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἧδ' ἄτη κιχήσατο.

74. [31.]

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,

μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
ἐνάλιον καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

75. [36.]

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε καί μοι σύμμαχος γουνουμέν
ἵλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷάπερ χαρίζεαι.

76. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

77. [38.]

Ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

78. [1.]

. . . Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
οὔτε τῖμον εἰσενεγκών . . . .
οὔτε μὴν κληθεὶς (ὑφ' ἡμῶν) ἦλθες, οἷα δὴ φίλος·
ἀλλά σ' (ἡ) γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
εἰς ἀναιδίην.

79. 80. 81. 82. [47. 110.]

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

83.

Ἕωθεν ἕκαστον ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίῃσιν.

Ε Π Ωι Δ Ο Ι.

84. [68.]

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἕκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

85. [77.]

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

86. [59.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε,
ὃς ἆρ' ἀλώπηξ καἰετὸς ξυνωνίην
ἔμιξαν.

* 87.

Ὁρᾷς ἵν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τρηχύς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

88. [6.]

Ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

89. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη·
ἀχνυμένη σκυτάλη·
πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθείς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·

τῷ δ' ἆρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

90.

Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

91. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων;

92. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

93. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, τητέρῃ δὲ πῦρ.

94. [63.]

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρῄειρε φρένας;
ἃς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεαι γέλως.

95.

Τίς ἆρα δαίμων καὶ τεοῦ χολούμενος;

96. [82.]

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἅλας τε καὶ τράπεζαν. . . .

97. [79.]

Ἡ δέ οἱ σάθη
ὡσεί τ' ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμμυρεν ὀτρυγηφάγου.

98. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

99. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

100. [76.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη.

101. [95.]

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

102. [97.]

Ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

103. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

104. [64.]

Εὖτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

106. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

107. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

* 108.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

109. [104.]

Ὡς δ' ἄν σε θωὶὴ λάβοι.

110. [105.]

Μή τευ μελαμπύγου τύχῃς.

111. [103.]

Ἔμπληην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

112.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

113. [117.]

Ὡς φίλ' ἐναγεῖ Ταργήλια.

114. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἤπιος Ποσειί

115.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἥ

116. [94.]

Ὄγμος κακῶν δὲ γήραος καθαιρεῖ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

119.

Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.

120. [70.]

ιητρος ἁγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

II.

SIMONIDES AMORGINUS.

1. [1.]*)

παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
ʼτων ὅσʼ ἔστι, καὶ τίθησʼ ὅπῃ θέλει·
ς δʼ οὐκ ἐπʼ ἀνθρώποισιν· ἀλλʼ ἐφήμεροι
ἢ βότʼ αἰεὶ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
ος ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ὶς δὲ πάντας κἀπιπειθείη τρέφει
ιηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
ʼουσιν ἐλθεῖν, οἱ δʼ ἐτέων περιτροπάς.
ιτα δʼ οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
ιύτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλος·
ίνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
ν τέρμʼ ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
ιίρουσι θνητῶν· τοὺς δʼ Ἄρει δεδμημένους
πει μελαίνης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
ιʼ ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλός
ʼσκουσιν, εὖτʼ ἂν μὴ δυνήσωνται ζόειν·
ιʼ ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
τάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
ω κακῶν ἄπʼ οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. [3.]

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (καὶ) κακῶς ἔτεα.

4. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

5. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὣς ἅμα τρέχει.

6. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληΐζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7. [8.]

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.

τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λίταργον, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὔτ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὑονὴν ἔχει.
Τὴν δὲ πλάσαντες γηΐνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
κοὐδ' ἢν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ῥιγῶσα δίφρον ἆσσον ἕλκεται πυρός.
Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωΐων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ' ἆσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμὴς
ἕστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται.
βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή

ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς καὶ παλιντριβέος ὄνου,
ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις
ἔστερξεν ὦν ἅπαντα καὶ πονήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὁντινῶν ἐδέξατο.
Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνῃ γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
εὐνῆς δ' ἀληνής ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ δίδοι·
κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.
Τὴν δ' ἵππος ἁβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
ἣ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει·
κοὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἰπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
ἵζοιτ'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ᾖ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
αἴσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ

εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ἐπ' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
ἄπυγος, αὐτόκωλος· ἆ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὁρᾷ,
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
ὅκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
    Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γὰρ οἴῃ μῶμος οὐ προσιζάνει·
θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέξεται βίος·
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκοῦσα καλὸν κοὐνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
    Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διός
ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας· ἤν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται·
οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.

ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
ἥτις δέτοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει.
τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοὐτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,
ἐξ οὗτε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8. 9. [9.]

* * * Ὥσπερ ἔγχελυς καταγλοιοῦ.

* * *

Ἐρῳδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τριόρχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

10. [15.]

Τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. [16.]

Οἷόν τε χηνὸς ᾠεον Μαιανδρίου.

12. [17.]

Σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

13. [18.]

* * Τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,
τὸ ζωΐων κάκιστον ἔκτηται βίον.

[redacted]

14. [19.]

χν τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
ις στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

15.

οισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

16. [20.]

ιφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
ακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. [20.]

ῆς ὄπισθεν ὀρσοθύρης ἠλσάμην.

18. [22.]

ιαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίης.

19. [23.]

φλὸς ἤ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

20. [24.]

σι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
γὰρ ἀνδρῶν αἷμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. [25.]

πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἵμασιν.

22. 23. [26.]

τολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ, Τηλέμβροτε.

* * * *

ὗθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
ἴλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

24. [27.]

* Χὼς ἄφευσα χὼς ἐμίστυλα κρέα
ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

25. [28.]

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστῆρα τρυγός.

26. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

27. [30.]

Αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργειη κύλιξ.

28. [31.]

Ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

III.

HIPPONAX.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

1. [1. 18.] *)

Ἔβωσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἑρμῆ κυνάγχα, Μῃονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης,
τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων . . . .

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

3. [44.]

ξικὸν μὲν ἠμφιεσμένη λῶπος.

4. [44.]

, καθαίρειν καὶ κράδῃσι βάλλεσθαι.

5. [44.]

ͻντες ἐν λειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
ͻσι καὶ σκίλλῃσιν, ὥσπερ φαρμακόν.

6. [44.]

ι' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

7. [44.]

ι παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
υρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

8. [44.]

ι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
ις ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

9. [44.]

γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
χκὸς ἀχθεὶς ἑπτάκις ῥαπισθείη.

11. [4.]

μὲν ἀγέϊ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

12.

τάλαντι Βουπάλῳ συνῴκησας;

* 13. [6. 33.]

αξομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις,
αθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

14.

Τούτοισι θηπῶν τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
φὴ μητροκώτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
κνίζων καὶ φελιζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον.

15.

Τέαρε . . . . . δεύειε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ μεγάστρυ στήλην
καὶ μνῆματ' ὥτος μυτάλιδι πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

16 [10.]

Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνειε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

17. [10.]

Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

18. [9.]

Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβαλίσκα κἀσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

19. [9.]

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν
ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

20. [14.]

Ἐρέω γὰρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ.

21. [15.]

Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη 'πιαλεῖ ῥιγηλή.

22 A.

Μακάριος ὅστις θηρεύει.

22 B.

Καίτοι γ' εὔωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

26. [54.]

'Ακήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

28. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

29. [12.]

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδισται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

30 A. [2.]

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν 'Ολυμπίων πάλμυ.

30 B. [3.]

Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυ;

31. [16.]

'Από σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κὡπόλλων.

32. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν.

33.

Ἔψισε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

34. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

35. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

36. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

37. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ᾗ θύεσκε Πανδώρῃ
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

38. [32.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

39. [24.]

. . . . *Ἐκ δὲ τῆς πέλλης*

ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προὔπινεν.

40. [22.]

Σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

41. [27.]

Βακκάρι δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

42.

Ἐπ' ἁρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

43.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἢν μὴ ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

* 44. [113.]

Ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

45. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὡπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

46. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

47. [31.]

…ικει δ' ὄπισθε τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ,
…αξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

49. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κληδών
Νικύρτα καὶ Σάβαυνι τῷ κυβερνήτῃ,
ἢν αὐτὸν ὄφις τὠντικνήμιον δάκνῃ.

50. [35.]

Ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

51. [8.]

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

52. [36.]

Καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

53. [38.]

Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

54. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

Ὤμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

56. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

ζουσιν ὥσπερ εἰ τροπηΐου σάκκος.

58. [43.]

ειφα ῥόδινον ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

ς τὴν μαρίλην τοῦ ποδὸς φῷδας θέρμων
ταύεται.

60.

ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

* 61.

ύνης ἀνήρ· ὁ δ' ἑσπέρης καθεύδοντα
οῦν ἔδυσεν.

62.

Οἱ δέ μευ πάντες
ντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

63. [37.]

γὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητήρ
αῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ κατηυλίσθην.

64.

'Αθηνᾶ μαλίς
ς κελαῖρε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
ντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

72. [52.]

ος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
ον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.

αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφερὰν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβὼν
* * * * * *
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

74.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ δόμῳ.

76. [65.]

Λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρῳδιοῦ.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

* 78. [112.]

Μητροτίμῳ δηὖτέ με χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

79. [32.]

Καὶ δικάσσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

80.

Μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλ

81.

. . *Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.*

82. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κἀμαθουσίων πυρόν.

83. [58. 59.]

Λάβετέ μου θαἰμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

84. [60.]

. . Ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑποργάσαι.

Ε Ξ Α Μ Ε Τ Ρ Α.

85. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ', ὅπως ψηφῖδι κακὸς κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

* 89. [114.]

Ἑρμῆ μακάρταθ', ὃς καθ' ὕπνον οἶδας ἐγρήσσειν.

90. [64.]

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρεινα.

* 91. [113.]

Ὁ Κιθαιρὼν Λυδίοισιν ἐν χοροῖσι Βακχῶν.

* 92. [111.]

Καὶ κνίσῃ τινὰ θυμιήσας.

* 93. [115.]

Οἱ θεοὶ τὰ λοιπὰ Ταντάλῳ δόντες.

IV.

A N A N I U S.

Χ Ω Λ Ι Α Μ Β Ο Ι.

1.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις,
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἴκου καθ' ἱερόν, ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα.

3.

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Τ Ε Τ Ρ Α Μ Ε Τ Ρ Α.

5.

Ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·
καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.
ὄϊος αὖθ', ὅταν θέρος τ' ᾖ κὴχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.

ς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
ἔρης.

V.

DIPHILUS.

1.

ιέψας δὲ πώλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
τρῶτος ἅρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.

VI.

HERMIPPUS.

ΤΡΙΜΕΤΡΑ.

2.

; λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

4.

τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
ον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

5.

τερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὓς ἀνειλωτημένην
κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

VII.

SCYTHINUS.

ΙΑΜΒΟΙ.

1.

Τὴν λύρην ἁρμόζεται
Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβών, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

2.

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἰλισσὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι, φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι
χείλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἦρ' ἀγρυπνήσω
πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν;

3.

Ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε παυσόμενον.
ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ ῥήσσου καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως·
οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

VIII.

HERODAS.

ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ.

1.

ΜΟΛΠΙΝΟΣ.

ἢν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
ῥύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ·
τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
γὰρ αὐγὴ τῆς ζόης ἀπήμβλυνται.

2.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

ισφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

3.

ιαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει,
ῆσι μηλάνθησιν ἅμματ' ἐξάπτων
κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

4.

δὴ κόρη τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς
εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
αικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.

5.

οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ν κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον,
όν τι μεῖζον τοὐτέρου δόκει πρήσσειν.

6.

ὁ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὤν· τὸ γὰρ γῆρας
ις καθέλκει, κἢν σκιῇ παραστήκῃ.

7.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν.

ΗΜΙΑΜΒΟΙ.

10.

ΥΠΝΟΣ.

Φεύγωμεν ἐκ προσώπου
μή σ' ἐκπερῶν ὁ πρέσβυς
οὐλῇ κατιϑὺ . .
βατηρίῃ καλύψῃ.

IX.

CERCIDAS.

ΙΑΜΒΟΙ.

1.

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ.

2.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ μὰν ὁ πάρος γα Σινωπεύς

τῆνος ὁ βακτροφόρας, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας,
ἀλλ' ἀνέβα χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας,
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακών·
ἦς γὰρ ἀλαθέως
Διογενὴς Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

3.

. . . ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏓ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒

Ὁ τᾶς ῥικνᾶς χελώνας
ἐμναμόνευ'. οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

4.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒

[Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει·]
πῶς κεν ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῷ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί;

5.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει.

X.

AESCHRIO.

ΙΑΜΒΟΙ.

1.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα.

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

Ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην.

* 4.

Ἶρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 5.

Καὶ πίσσαν ἑφθήν, ᾗ θύραι μυρίζονται.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

6.

Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρεν

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

8.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ κακῷ κεκοίμημαι·
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἅσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

9.

Σὺν δ' ἐχύθη ψυχήν, πουλὺς τέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδ

XI.

PHOENIX.

1.

λοὶ κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
ἶὶ τἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
ον ἤτ' ἤμαιθον ἢ ὅ τί τις χρῄζει.
'γαθοί τι τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
ͻώνῃ· χἅλα λήψεται χόνδρον·
ἀρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ίλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
ιῖ θύρην ἅγκλινε· πλοῦτος ἔκρουσεν·
κορώνῃ παρθένος φέροι σῦκα.
ένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη,
ὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι·
γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας,
ρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
ρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
ὅκου πόδες φέρωσιν ὀφθαλμούς
ιαι μούσαισι πρὸς θύραις ᾄδων
τι καὶ μὴ δόντι πλείονα τῶν γ' ἐῶ.

* * *

ῶ 'γαθοὶ 'πορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ.
ἄναξ δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
ορώνῃ χεῖρα δοῦν ἐπαιτούσῃ.
ἀείδω· δός τι καὶ καταχρήσει.

2.

Ϳίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ κλύω,
ος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον
λα πολλῷ πλέονα Κασπίης ψάμμου·

ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐδ' ἰδὼν ἐδίζητο,
οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κεῖνος,
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι·
ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κἠρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὤθει.
ὡς δ' ἀπέθαν' ὡνὴρ πᾶσι κατέλιπεν ῥῆσιν,
ὅκου Νίνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' ᾄδει·
ἄκουσον εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἶς ἢ Κοραξὸς ἢ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Σινδὸς κομητής· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
ἐγὼ Νίνος πάλαι ποκ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποίημαι·
ἔχω δ' ὁκόσον ἔδαισα χὠκόσ' ἤεισα
χὠκόσσ' ἐράσθην. * * * *
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήϊοι συνελθόντες
φέρουσιν ὥσπερ ὠμὸν ἔριφον αἱ Βάκχαι.
ἐγὼ δ' ἐς ἀΐδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ᾠχόμην ἕλκων·
σποδὸς δὲ πελλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι.

3.

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δήϊοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος, κάλαλή· μύρον χεῖτε.

4.

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἱστόρων ὀνήϊστος
καὶ τῶν τότ' ὡς λέγουσι πολλὸν ἀνθρώπων
ἔην ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

5.

Ἐκ πελλίδος γὰρ τάργανον κατηγυίης
χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρῃ σπένδει,
τρέμων οἷόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

XII.

APOLLONIUS RHODIUS.

ΚΑΝΩΠΟΣ.

1.

Κορινθιουργές ἐστι κιόνων σχῆμα.

2.

Τέρψει δὲ νηῶν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
πλόος κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου.

XIII.

CHARINUS.

Ἔρροις πλανῆτι καὶ κακὴ πέτρη Λευκάς,
Χαρῖνον, αἰαῖ, τὴν ἰαμβικὴν Μοῦσαν
κατηθάλωσας ἐλπίδος κενοῖς μύθοις·
τοιαῦτ' Ἔρωτος Εὐπάτωρ ἐρασθείη.

XIV.

PARMENO.

1.

Ἀνὴρ γὰρ ἕλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος
σκυθιστὶ φωνεῖ, κοὐδὲ κόππα γιγνώσκων
. . . .
κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κολυμβήσας
κάθυπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.

2.

Ἦλθον μακρὴν θάλασσαν, οὐκ ἄγων σῦκα
Καναῖα φόρτον.

XV.

HERMIAS.

Ἀκούσατ', ὦ στώακες, ἔμποροι λήρου,
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα
τὰν τοῖς πίναξι, πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε, κᾆθ' ἁλίσκεσθε
ἐναντία πράσσοντες, οἷς τραγῳδεῖτε.

XVI.

B A B R I U S.

᾿ABULARUM SYLLOGE PRIOR.

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Στίχοι χωλιαμβικοί.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

:αίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
τέκνον, ἣν καλοῦσι χρυσείην.
* * * * * *
ἐπ᾽ αὐτῶν τις ἐγενήθη χαλκείη,
'ενέσθαι φασὶ θείαν ἡρώων·
σιδηρᾶ ῥίζα καὶ γένος χεῖρον.
ὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων
αρθρον εἶχε καὶ λόγους ᾔδει·
τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης·
πόντος, Βράγχε, νηῒ καὶ ναύτῃ·
δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὡμίλουν·
γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης·
᾽ ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.
ἂν οὕτω ταῦτ᾽ ἔχοντα καὶ γνοίης
φοῦ γέροντος ἡμιν Αἰσώπου
ράσαντος τῆς ἐλευθέρας μούσης.
ιαστον ἵνα τιθῇς ἐνὶ μνήμῃ,
'ς σοι, λῷστε, κηρίον δώσω,
ίμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

•1.

(*ΤΟΞΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.*)

Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγῆς τε πάντων καὶ φόβου δρυμὸς πλήρης.
λέων δὲ τοῦτον προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „Μεῖνον,“ εἶπε, „μὴ σπεῦδε“
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ' ἐπελπίσῃς νίκῃ·
„τῷ δ' ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχών, γνώσῃ,
„τί σοι ποιητόν ἐστιν.“ εἶτα τοξεύει,
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„Οὔ με πλανήσεις,“ φησίν, „οὐδ' ἐνεδρεύσεις·
„ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
„πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου θεσιν· [καὶ τί ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2.

(*ΓΕΩΡΓΟΣ ΔΙΚΕΛΛΑΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.*)

Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἐπεζήτει,
μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους

ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
δας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
φώνει χιλίας ἀριθμήσειν
κ σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „Ὡς μάτην ἥκω.
ις γὰρ ἄλλους πῶς ὁ θεὸς ἂν εἰδείη,
ς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;"

χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις, ὧν οὐκ εἰσεῖδες

3.

(ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΞ.)

ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείσων
ὸν ἄγειν θ', ὡς αἱ μὲν ἦλθον, αἱ δ' οὔπω,
ειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
λυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου,
; κατέαξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
κέτευε· „Μή, χίμαιρα συνδούλη,
οῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
πότη, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
ἀρ ηὐστόχησα τὸν λίθον ῥίψας."
ε· „Καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
ας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω."

τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ

4.

(ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΣ.)

σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων

ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου.
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη.
Σωτηρία πως ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνων.

5.

(*ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΙ.*)

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθείς, τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης,
ἔκρυπτ' ἐς οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης.
ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας
ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
καὶ τὸν μὲν ἀετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς ἐπανέβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
Ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ' ἴσθι καυχήμων,
ἄλλου πλέον σε τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.

6.

(*ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΔΙΟΝ.*)

Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ἠόνα ξύων
λεπτῷ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σώζων
μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης
ἤγρευσεν ἐκ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ πόσου με πωλήσεις;
„οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος· ἀλλά με πρώην
„πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἔπτυσεν μήτηρ.
„νῦν οὖν ἄφες με· μὴ μάτην μ' ἀποκτείνῃς.

'ὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαίων
γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
ιθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ."
μύζων ἱκέτευε κἀσπαίρων·
ι ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
πείρων αὐτὸν ὀξείῃ σχοίνῳ·
:ὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
ς ἐστιν, ἂν ἄδηλα θηρεύῃ.

7.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.)

:ος ἵππον εἶχε· τοῦτον εἰώθει
αρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
οντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει·
ι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
ν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μή, θνήσκω."
'ὐ προάξεις;" εἶπε, „μηδ' ἐνοχλήσῃς."
ιωπῶν· τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
'κειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
ον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
της καὶ πάντα τὸν γόμον λύων
ὸν ἐτίθει, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους
ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
:ος „Οἴμοι τῆς κακῆς" ἔφη „γνώμης·
ι μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
χὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία."

8.

(ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΚΑΜΗΛΟΣ.)

άμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα,
ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν

αἱροῖτο. χὠ κάμηλος, οὐκ ἄτερ μούσης,
εἶφ'· „Ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας [διεστραμμένους] τῆς εὐθείας [καὶ] ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

9.

(*ΑΛΙΕΥΣ ΑΥΛΩΝ.*)

Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει.
καὶ δή ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἥξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ηὔλει,
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„Ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε· κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς
„πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ηὔλουν.“
[Οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἀλύοντα κερδαίνειν·
ὅταν βαλὼν δὲ τοῦθ' ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαίως] παρὰ τὸ δέον ἐργαζομένους.

10.

(*ΔΟΥΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.*)

Αἰσχρᾶς τις ἤρα καὶ κακορρύπου δούλης
ἰδίας ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἑτοίμως. ἡ δέ, χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύραν ἐπὶ κνήμης,
πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην, ὥσπερ αἰτίην τούτων,
λύχνοις ἐτίμα καὶ καθ' ἡμέραν πᾶσαν
ἔθυεν, ηὔχεθ', ἱκέτευεν, ἠρώτα,

; πότ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
θεν καθ' ὕπνους καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
1ή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
ούτῳ κεχόλωμαι" φησίν, „ᾧ καλὴ φαίνῃ."
Ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
οβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.

11.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

.ώπεκ' ἐχθρὰν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
'η θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
ι κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας,
ῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὡδήγει
πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληΐων ὥρη
καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων·
ι' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωνα Δημήτηρ.
Χρὴ πρᾶον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.
ιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
οῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.

12.

(ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.)

ροῦ χελιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
όν' ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει
Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύ' ἀλλήλας·
δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
μὲν χελιδὼν εἶπε· „Φιλτάτη ζώεις;
ρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην.

„ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
„καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων.
„ἀλλ' ἐλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
„σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
„ὅπου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις."
[„ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε καὶ παρ' ἀνθρώποις
„ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.]
„τί σε δροσίζει νυκτὸς ἔννυχος στίβη
„καὶ καῦμα θάλπει; πάντα δ' ἀγρώτην τήκει·
[„ἄγε δὴ σεαυτὴν σοφὰ λαλοῦσα μήνυσον."]
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
„Ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις·
„καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
„μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
„οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
„λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει."
Παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν τις (οἷσιν) εὐθενῶν ὤφθη,
τούτοις ταπεινὸς αὖθις ὢν συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.)

Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων·
ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει·
„Οὐκ εἰμὶ γέρανος· οὐ σπόρον καταφθείρω.
„πελαργός εἰμι (χὴ χρόη με σημαίνει),
„πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῴων·

ιὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
)ς „Ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις
ἴδα,“ φησίν, „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω·
ν σε σὺν ταῖς ἔργα τἀμὰ πορθούσαις.
ῇ μετ᾽ αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ᾽ ὧν ἥλως.“
κοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,
δὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.]

όγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώ-
νωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

14.

(ΑΡΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

: φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει·
γὰρ αὐτοῦ σῶμ᾽ ἔφασκε μὴ σύρειν.
ν ἀλώπηξ εἶπε· „Μᾶλλον ᾑρούμην,
:ρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἥπτου.“
ῶντα βλάπτων μὴ νεκρόν με θρηνείτω.

15.

(ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΟΣ.)

Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
ὁδεύων, ὥσπερ εἰκὸς ὡμίλει.
᾽ ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις ἡρώων,
μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ᾽ ἀναγκαίη.
ι᾽ ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
)ν ἀνδρῶν, νῦν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
Ἀθηνῶν ἔλεγεν, ὡς πολὺ κρείσσων
: γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
δ᾽ ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ·
λλος, ὡς Βοιωτός, οὐκ ἔχων ἴσην
ἅμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ·

„Πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθείη
„Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις."

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τ ὑπεξουσίων. — Εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.

16.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΥΣ.)

Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι· „Παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω."
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν, ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρης ἐκοιμήθη,
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἠρώτα·
„Πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὡς πρὶν εἰώθεις;"
ὁ δ' εἶπε· „Πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύω;"

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, ναικὶ δὲ μάλιστα, μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένῃ. Πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.

17.

(ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.)

Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη·
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
„Πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
„οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου."

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ κέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.

γε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

18.

(ΒΟΡΕΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.)

ουσιν Ἡλίῳ τε τοιαύτην
ϑαι· πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
ντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
ἐφύσα πρῶτος οἷος ἐκ Θράκης,
ον τὸν φοροῦντα συλήσειν.
ϑῆκε μαλλόν, ἀλλὰ ῥιγώσας
πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας
κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας.
ς τὸ πρῶτον ἡδὺς ἐκκύψας
τὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους·
αὖ προσῆγε τὴν ἀλέην πλείω,
τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης·
ίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώϑη.
ν οὕτω συγκριϑεὶς ἐνικήϑη.
' ὁ μῦϑος· πρᾳότητα, παῖ, ζήλου·
πειϑοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέξων.

παραινῶν, ὅτι οὐ χρὴ φιλόνεικον εἶναι, ἀλλὰ
ιὶ πειϑοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.

19.

(ΒΟΤΡΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

λαίνης ἀμπέλου παρ' αἰώρῃ
το· τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ρδῶ πολλάκις μὲν ὡρμήϑη
οσσὶν πορφυρῆς ϑιγεῖν ὥρης·
πειρος κεὶς τρύγητον ἀκμαία.
δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν)
ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα,

οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας,]
παρῆλθεν, οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
„Ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην."

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας ψόγους ψευδεῖς προβαλλομένους.

20.

(*ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.*)

Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης·
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἱστήκει·
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα·
θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε· „Τῶν τροχῶν ἅπτου
„καὶ τοὺς βόας κέντριζε· τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
„ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὔξῃ."

21.

(*ΒΟΕΣ.*)

Βόες μαγείρους ἀπολέσαι πότ' ἐζήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίαν ἐπιστήμην.
καὶ δὴ συνεθροίζοντο, πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς (πολλὰ δ' ἦν ἀροτρεύσας)
„Οὗτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
„σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
„ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
„διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος· οὐ γὰρ ἐλλείψει
„τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."
Ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
ὁρᾶν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

22.

(ΑΝΗΡ ΜΕΣΟΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΕΡΩΜΕΝΑΙ.)

ου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην
ἐος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
υκὰς μελαίναις μιγάδας ἐκλόνει χαίτας·
' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους·
α γυναικῶν δύο, νέας τε καὶ γραίας·
ον μὲν αὐτὸν ἡ νεᾶνις ἐζήτει
έπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραῖα.
ν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαίη
λλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας·
λλε δ' ἡ γραῦς, εἰ μέλαιναν ηὑρήκει·
ς φαλακρὸν ἡ νέα τε χἠ γραῖα
ηκαν, ἑκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα·
γὰρ ἓν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
Φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
εεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
εἰ γὰρ ἕν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23.

(ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΤΑΥΡΟΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.)

ηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην
ῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει·
ηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
ρμῇ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
ιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.
θον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
οντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται
ὶ βοῦς προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
Ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν·
ουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
τῆς πρὸς ὥραν ἐκφοβουμένους λύπης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

24.

(ΓΑΜΟΙ ΗΛΙΟΥ.)

Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ·
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμναίους χοροὺς ἦγον·
οἷς εἶπε παύσας φρῦνος· „Οὐχὶ παιάνων
„τοῦτ' ἐστὶν ἥμιν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
„ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει,
„τί μὴ οὐ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
„ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;“
Χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων,
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.

25.

(ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.)

Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζώειν,
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθούνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας·
„ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἡμῶν ἀσθενεστέρους ἄλλους.“

26.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.)

Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.

πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων,
αὐτὰς τῷ ψόφῳ καταπλήσσων.
ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
ησαν λοιπόν, ὥστε μὴ φεύγειν,
ος οὐκέθ', ὡς πρὶν εἰώθει,
ὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
ιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
ιεν" ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων·
ος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἥμας
ἤδη δ' ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν."

ίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν

27.

(ΓΑΛΗ ΣΤΛΛΗΦΘΕΙΣΑ.)

όλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ὑδάτων ἐν συναγκείᾳ κοίλῃ·
ἡ λεγούσης, „Ὡς κακὴν χάριν τίνεις
λουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας."
τυρῶ σοι," φησίν, „ἀλλὰ καὶ πάσας
ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,
δ' ἀνέῳγες ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ,)
ῦσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἥμας."

τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ τὰ ἰκαιρός ἐστιν ὁ λόγος.

28.

(ΒΟΤΣ ΚΑΙ ΦΡΤΝΟΣ.)

φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων·
δ' αὐτόσ' (οὐ παρῆν γάρ) ἡ μήτηρ
ν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
ε, μῆτερ· ἄρτι γὰρ πρὸ τῆς ὥρας

„ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
„χηλῇ μαλαχθείς.“ ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἱ δὲ μητρί „Παῦε, μὴ πρίου·
„θᾶσσον σεαυτὴν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
„ἢ τὴν ἐκείνου πιότητα μιμήσῃ.“

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι

29.

(ΙΠΠΟΣ ΓΕΡΩΝ.)

Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη.
ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην ἤλεσ' ἑσπέρην πᾶσαν,
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν· „Ἐκ δρόμων οἵων
„καμπτῆρας οἵους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“
[Μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον·
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.]

30.

(ΛΙΘΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.)

Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὁ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ· χὠ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις
εἶδεν λέγοντα· „Τἀμὰ νῦν ταλαντεύῃ·
„ἓν γάρ με, νεκρὸν ἢ θεόν, σὺ ποιήσεις.“

31.

(*ΓΑΛΑΙ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.*)

'οτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ιν ἀεὶ πόλεμον, αἱμάτων πλήρη·
' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ιτηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
:τάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
ι' ἀρίστους εἰς μάχην τε γενναίους,
ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις.
ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
* * * *
γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας,
:ρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
ιετώποις ἁρμόσαντες ἀχρεῖα
), παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους.
ὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα
σσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
ι' ἑάλων αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.
ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
:κάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
:ι δ' ὁ μῦθος· „Εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
χμπρότητος ηὐτέλεια βελτίων."

32.

(*ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.*)

ιοτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
σεμνὴ Κύπρις, ἡ Πόθων μήτηρ,

μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην
καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐχ ἑκὼν ἤρα;
ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)
γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς. ἡ δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κλίνης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη.
γάμου δὲ δαιτὴ λέλυτο, καὶ καλῶς παίξας
Ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγ μῦθος ἔχει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

33.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΨΑΡΕΣ.)

Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη·
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νειὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς. καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος, οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην πότ' ᾐτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην, τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „Ὦ παῖ, χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
„σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἡνίκ' ἂν τοίνυν
„ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν" εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω·
„σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.

δ' ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην·
δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
ἡν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
ιῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
ιέρου τὸν ὦμον. οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρης.
έρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
αί τις κολοιῶν εἶπε· „Φεύγετ' ἀνθρώπων
γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων."
[Δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.]

34.

(ΠΑΙΣ ΕΣΘΙΩΝ ΣΠΛΑΓΧΝΑ.)

Ἰήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
'λῳ πλατεῖαν οἰνάροις κατεστρώκει,
* * * * *
ρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
κ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
πὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη,
ἀπῆλθ' ἐς οἴκους, γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
εσὼν δ' ἐν ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „Οἴμοι·
τί ταῦτ';" ἐφώνει· „δυστυχὴς ἀποθνήσκω.
τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μουκπίπτει."
δ' εἶπε· „Θάρσει κἀπόβαλλε· μὴ φείδου·
ὐ γάρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου."
Ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας,
ειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
ὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.

35.

(ΠΙΘΗΚΟΙ.)

ο μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,
οῦσα δ' αὐτοῖς ἐστιν οὐκ ἴση μήτηρ,

ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
θάλπουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει·
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζώει.
Τοιοῦτο πολλῶν ἐστιν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς ἀεὶ μᾶλλον ἢ φίλους γίγνου.

36.

(ΦΗΓΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΟΣ.)

Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν ἑστήκει
ἐλαφρός, ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τ' ἐὼν κἀβληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.
σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „Μηδὲν ἐκπλήσσου·
„σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
„ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
„κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“
κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἴκειν.

37.

(ΔΑΜΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.)

Δαμάλης ἐν ἀγροῖς, ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„Τάλας,“ ἐφώνει· „μόχθον οἷον ὀτλεύεις.“
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώραν.
ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,

'χος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο, σχοίνῳ
:έρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
: αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
ῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης·
παρέρπεις τὸν γέροντα καὶ θύῃ,
ῦ τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει."

σκει ἡμᾶς ὁ μῦθος, ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου

38.

(ΠΕΥΚΗ.)

ιι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη
τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥάων.
τένουσα „Πῶς ἂν" εἶπε „μεμφοίμην
λεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
ς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
γὰρ ἄλλῃ μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει."
θος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ν οὕτω δεινὸν ἂν πρὸς ἀνθρώπων
τι τῶν ἔξωθεν, ὡς ὑπ' οἰκείων.

39.

(ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.)

ς ἀεὶ διεφέροντο φαλαίναις·
παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων·
ς ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείαις
τυράννων μαχομένων εἰρηνεύοι.

40.

(ΚΑΜΗΛΟΣ.)

ε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ
άμηλος, εἶτ' ἔχεζε· τοῦ δ' ὄνθου

φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν· „Ἠ κακῶς πράττω·
„ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέ μου βαίνει.“
Πόλις ἄν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.

41.

(ΣΑΥΡΑ.)

Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
Βλάψεις σεαυτὸν κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τὸν σὲ λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

42.

(ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.)

Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα·
κἀκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἀγυιάν· τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων,
ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „Πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
„ὃς οὐδὲ ποίαν ἀναλύειν με γινώσκω;“

Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πο-
λάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

43.

(ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.)

κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης·
ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
:ὲν ἕνεκεν καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
; κέρασι δ' ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
)ὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
:ας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
:γήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις·
ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
:ρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη,
τ' ἔφη· „Δύστηνος, ὡς διεψεύσθην·
πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπῃδούμην·
ατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“
τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
)έβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
τ' ἀπογνῷς μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
υσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἱ πεποιθήσεις.

44.

(ΤΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

το ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.
: τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων
:ν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
)' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
; ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
αὐτῶν ἔσχε ῥᾳδίαν θοίνην.

Ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.

45.

(*ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΓΕΣ.*)

Ἔνειφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἄκρῃ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ' ᾐθρίαζε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας·
αἱ δ' οὐκ ἔμειναν, ἀλλ' ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ' αἰπόλος γελάσας ἦλθεν εἰς οἴκους
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω
οὐκ ὤνατ' οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμεὶ μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

46.

(ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΩΝ.)

Ἔλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
ἐξ ἧς ἕτοιμον χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζώων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ' ἕκαστος τῆς πόας τ' ἀποτρώγων,
ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ (τάλας) πείνῃ θνήσκει,
[ἔλαφος δὲ λιμῷ, κοὐ νόσῳ, κατεσκλήκει.]

κορώνην δευτέραν ἀναπλήσας,
ρίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει.

ῦθος τοῦτο λέγει· δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λό-ιμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

47.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ.)

: παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
ὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
λεπτῶν, εἴ τίς ἐστί που, ῥάβδων
ἐνεγκεῖν. ἧκέ τις φέρων ταύτην.
σθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
υς κατᾶξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.“
ὁ γὰρ ἠδύναντο. „Κατὰ μίαν τοίνυν
ɜθ'.“ ἑκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης
ίδες, οὕτως“ εἶπεν, ἂν μὲν ἀλλήλοις
ονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἷς ὕμας
ιι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·
ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
ιθ' ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιᾷ ῥάβδῳ.“
ιδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις,
απεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.

ῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλὸν καὶ τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

48.

(ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

ι τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει·
δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
οσελθών· „Χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
ἀλεῖψαι βούλομαί σε μηδ' οὕτω
ταρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“

ὁ δ' εἶπεν· „Ἄν μοι τοῦτο μὴ 'πιλιχμήσῃς
„τοὔλαιον ἐλθών, μηδέ μοι προσουρήσῃς,
„χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμέ τὰ βελτίω δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσα

49.

(ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.)

Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίας
φρέατος ἐγγύς· τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν· „Οὗτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
„μή σου πεσόντος αἰτία παρ' ἀνθρώποις
„ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
„ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
„ὅσ' ἂν παρ' αὑτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πταίῃ.“

Ἔλεγχος τῶν εἱμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ ἡμῶν ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς ἰ κεχρημένων.

50.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.)

Ἔφευγ' ἀλώπηξ· τῆς δ' ὄπισθε φευγούσης
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἡ δ' ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „Πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
„κρύψον με ταύταις, αἷς ἔκοψας, αἰγείροις·
„καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσῃς.“
ὁ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ', ἡ δ' ἀπεκρύφθη.
ἦλθεν κυνηγὸς καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
μὴ τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
„Οὐκ εἶδον,“ εἶπε· τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
τὸν τόπον ἐδείκνυ', οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη·
ὁ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου

ερδῷ παχείας ἐξέκυπτεν αἰγείρου,
εσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
Ζωαγρίους μοι χάριτας" εἶπεν „ὀφλήσεις.
„ἐρρυσάμην σε" φησίν, „ἀλλά μου μνήσκου."
,Πῶς οὐκ ἄν," εἶπεν, „ὧν γε μάρτυς εἱστήκειν;]
,ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ
,φωνῇ με σώσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας."
Σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ' ἄν τις
λαθεῖν ἐπιορκῶν προσδοκᾷ, δίκην φεύγει.

Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους, τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.

51.

(ΧΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.)

Εν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχέ τις χήρα.
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω,
ἔκειρεν ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε· „Μή με λυμαίνου·
„πόσην γὰρ ὁλκὴν τοὐμὸν αἷμα προσθήσει;
„ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρῄζεις,
„ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
„εἰ δ' εἰρίων πόκου σὺ κοὐ κρεῶν χρῄζεις,
„πάλιν ἔστι κουρεύς, ὅς κερεῖ με καὶ σώσει."

Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος, ὅση βλάβη προσγίνεται.

52.

(ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑ.)

Εἰς ἄστυ τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι
ἅμαξαν ὤμοις εἷλκον, ἡ δ' ἐτετρίγει,
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε· τῇ δ' οὕτως
ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·

„Ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώζεις,
„ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
Κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, ὥσπερ αὐτὸς εἰ κάμνοι.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

53.

(*ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.*)

Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
ζωγρεῖν ἐδεῖτο μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὁ δ' „Ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
„ἐγώ σε νὴ τὸν Πᾶνα“ φησὶ „ζωγρήσω.“
ἡ δ' „Εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκεις·
„ἔπειτα δ', εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
„τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς, εἴθε μὴ σύγ' εἰς ὥρας
„ἵκοιο μηδέ μοι πάλιν συναντήσαις.“

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

54.

(*ΕΥΝΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΘΥΤΗΣ.*)

Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
σκεψόμενος, ὁ θύτης δ' ἁγνὸν ἧπαρ ἁπλώσας
„Ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατὴρ γίνῃ·
„ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ.“

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

55.

(*ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.*)

Ἔαν βοῦν τις εἶχε· τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.

δὲ τοὖργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ιεν αὐτούς, ἥ τ' ὄνος διηρώτα
ϑοῦν· „Τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“
βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „Ὃς πρὶν εἰώϑει.“

56.

(ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.)

κνίης ἔπαϑλα πᾶσι τοῖς ζώοις
ὺς ἔϑηκε· πάντα δ' ἔβλεπε κρίνων.
ν δὲ καὶ πίϑηκος ὡς καλὴ μήτηρ,
ινα σιμὸν γυμνὸν ἠρμένη κόλποις.
ς δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς ϑεοῖς ἐκινήϑη.
εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην·
ι δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“
λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
ιὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.

57.

(ΕΡΜΟΥ ΑΜΑΞΑ ΚΑΙ ΑΡΑΒΕΣ.)

ῆς, ἅμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
ης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης,
νε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
ην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ῥώπων
ν ἑκάστῳ μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
ῶν Ἀράβων ἐπῆλϑε καὶ διεξήει,
υσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
ιαϑῆναι τὴν ἅμαξαν. οἱ δ', ὥσπερ
τιμον ἁρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
υσαν αὐτήν, οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους
ιροελϑεῖν, καίπερ ὄντας ἀνϑρώπους.
ῦϑεν Ἄραβές εἰσιν, ὡς ἐπειράϑην,

ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

58.

(ΔΙΟΣ ΠΙΘΟΣ.)

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

59.

(ΖΕΥΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.)

Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
ἤριζ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζώων
ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ᾑρέθη τούτοις
κριτὴς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε, πάντας ἐχθραίνων,
πρῶτον μὲν εὐθὺς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κεῖσθαι,
ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε. τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου,

ἰχεῖν θυρωτὰ μηδ᾽ ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
ἐν βλέποι τις τὸν πέλας, τί βουλεύοι·
οἰκίας δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρείους
οῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους ἄλλους
ἐξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.

. . . .

Ἰί οὖν ὁ μῦθός φησιν ἐν διηγήσει;
ιρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν·
εστὸν ἁπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ Μώμῳ."

60.

(ΜΥΣ ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΧΥΤΡΑΙ.)

ιοῦ χύτρᾳ μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ
τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ᾽ ἤδη
βρωκα" φησί „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
ιῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστί μοι θνήσκειν."
Τότ᾽ ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
ὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.]

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθασί τινες
ἰτοις λόγοις ἐξομαλίζειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

61.

(ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΣ.)

ι κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας,
πως συνηβόλησαν οἱ δύ᾽ ἀλλήλοις·
μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἁλιπλώων,
ῶν δ᾽ ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην·

τά τ᾽ εἶχον ἀντέδωκαν· εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον ἀεί, δεῖπνα δ᾽ εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν· „Ἀλλὰ καὶ τούτων
„τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείᾳ,
„πάλιν δ᾽ ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει.“

Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι λαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ᾽ ἕτερον τρέπει.

62.

(ΗΜΙΟΝΟΣ.)

Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κἀφώνει,
τένοντα σείων· „Ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
„ἐγὼ δ᾽ ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων.“
ἄφνω δ᾽ ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς ε ρίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην σθέντας.

63.

(ΗΡΩΣ.)

Ἦν τις κατ᾽ οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος. ἔνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνῳ
προσηύχετ᾽ ἀεί· „Χαῖρε, φίλταθ᾽ ἡρώων,
„καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῆ ποίει.“
κἀκεῖνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„Ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδὲν ἄν τις ἡρώων
„ὦ τὰν παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
„κακῶν δὲ πάντων, ἃ ξύνεστιν ἀνθρώποις,
„δοτῆρες ἡμεῖς· τοιγὰρ εἰ κακῶν χρῄζεις,

' παρέξω πολλά, κἂν ἓν αἰτήσῃς.
ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσῃς."]

τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθά· οὐ γὰρ παρέ-
εί δὲ κακά τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.

64.

(*ΕΛΑΤΗ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.*)

ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
δ' ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
μέν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
ῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίη φύω·
τε μελάθρων εἰμὶ καὶ τρόπις πλοίων.
ων τοσούτων ἐκπρεπεστάτη πάντων."
πρὸς αὐτὴν εἶπεν· ,,Ἢν λάβῃς μνήμην
τελέκεών γε τῶν ἀεί σε κοπτόντων
τῶν πελύκων τῶν ἀεί σε τεμνόντων,]
; γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἱρήσῃ."
ς ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
ξαν ἔσχε χὐπέμεινε κινδύνους.

ῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας
τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ αὐταρκείας
ς κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

65.

(*ΓΕΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑΩΣ.*)

τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ
χρυσᾶς πτέρυγας. ,,Ἀλλ' ἐγὼ ταύταις,"
νος εἶπεν, ,,ὧν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
ων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω.
' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
ὶ πτερύσσῃ" φησίν, οὐδ' ἄνω φαίνῃ."
υμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην,
ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

66.

(*ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΥΝ ΔΥΣΙ ΠΗΡΑΙΣ.*)

Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζώων
ἄνθρωπον ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δὲ τὴν ὄπισθεν, ἥτις ἦν μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

67.

(ΟΝΑΓΡΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ᾽ ὄνος ἦν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν εἶχον ἄφθονον ζώων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
καὶ „Τὴν μὲν αὐτὸς“ φησί „λήψομαι πρῶτος·
„βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην,
„ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός· ἡ τρίτη δ᾽ αὕτη
„κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
Μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ
δυνατωτέρῳ σύναπτε, μηδὲ κοινώνει.

68.

(ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.)

Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
„Οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ.
Ἑρμῆς δ᾽ ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.

ϑ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας
ευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος,
; ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
δὲ διαβὰς τωὐτὸ μέτρον εἱστήκει,
ιῦ βάλω, παῖ;" φησίν· οὐκ ἔχω χώραν."
ε νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

ἔστι τινὰ καὶ κόπον χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς
ι κεχρημένον.

69.

(ΛΑΓΩΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

λαγωὸν δασύποδ' ἐξαναστήσας
ϑίωκεν, οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν·
ϑ' ἐλείφϑη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
ίκος σου" φησὶν „εὑρέϑη ϑάσσων."
ιεν· „Ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σώζων."

70.

(ΘΕΩΝ ΓΑΜΟΙ.)

αμούντων, ὡς ἕκαστος ἐξεύχϑη,
ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ κλήρῳ.
ϑὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει,
περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσϑη·
ϑὲ ταύτῃ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
γοῦν ἔϑνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνϑρώπων
ιετέλϑοι προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
τ' αὐτὴν πόλεμος εὐϑέως ἥξει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

71.

(*ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.*)

Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῴρης
„Ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
„ἀνηλεὲς στοιχεῖον, ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε· „Μή με βλασφήμει·
„ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
„ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
„τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
„ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης.“
Ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους, οἵ τινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοι εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

72.

(*ΟΡΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.*)

Ἶρίς ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχεν ἵμερον δώρων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
καὶ θερινὸν ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει,
πάντων δ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην,
γέρων κορώνης υἱός· ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου

τερὸν καθύγρων ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων,
όνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
αὶ πρὸς θεοὺς ἤϊξεν αἰετοῦ κρείσσων.
Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
ἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναία,
ἤλεγξεν, ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· „Μή με συκοφαντήσῃς."
τὸν δ' ἄρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλα,
καὶ κίσσα, καὶ κορυδαλλὸς οὖν τάφοις σπίζων,
χὠ νηπίων εὔθηρος ὀρνέων ἴρηξ,
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως· καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.
Ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ τούτων.

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον ἑαυτοῖς περιθέντες κόσμον ἀλλοτρίῳ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.

73.

(ΙΚΤΙΝΟΣ.)

Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον, οὔτε τὴν κρείττω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν, οὔτε τὴν πρώτην.

Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας ἀστοχοῦσιν.

74.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΙΠΠΟΣ, ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων,

κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.
ξενίας δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ,
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν, ἀφ' ὧν ἔζων·
ὁ μὲν ἵππος εὐθύ· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων·
ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους.
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν μηδεμ τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνους δὲ τοὺς οἰκει τὴν στοργὴν περιιστώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.

75.

(*ΙΑΤΡΟΣ ΑΤΕΧΝΟΣ.*)

Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
πάντων λεγόντων· „Μὴ δέθιχδι, σωθήσῃ·
„πάθος μέν ἐστι χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων.“
[*ὁ δ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·*]
„Οὐκ ἐξαπατῶ σε“ φησίν, „οὐδ' ἐνεδρεύω·
„ἕτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
„τὴν αὔριον γὰρ τὸ μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῄει.
χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „Χαῖρ'“ ἔφη συναντήσας,
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπεν· „Ἠρεμοῦσι, τῆς Λήθης
„πιόντες. ἡ Κόρη δὲ χὠ μέγας Πλούτων

πρῴην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν
ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους,
ἀνέγραφον δὲ πάντας· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
εὐθὺς προσῆλθον ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων
κἀπώμοσ' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης."

Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ ράγματί τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς ὐκ ἔχοντας.

76.

(ΙΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.)

ππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
ιαραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
πεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη,
ιαὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
ότ' ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
ιορμοὺς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
ιισθῷ δὲ φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἀλλοῖον,
ὸ πνεῦμα σῴζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοις,
ιάγην τε νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἱππείην.
ὸς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
ιάλπιγξ τ' ἐκέλευε πᾶσαν ἀσπίδα σμήχειν,
ππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
ιἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
ὁ δεσπότης παρῆγεν, ὡς ἐφιππεύσων.
ὁ δ' ὀκλάσας ἔπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων,
„Ἔντασσε πεζοῖς σαυτὸν" εἶπεν „ὁπλίταις·
„σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
„πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;"

Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ

μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι. τὸ γὰρ μὴ οὕτως γινόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

77.

(*ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.*)

Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰσχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
„Κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
„θηητὸς αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις·
„ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
„ὁ τοῖος ὄρνις κωφὸς ἐσσὶ κοὐ κρώζεις.“
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
τὸν δ' ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ
„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος“ εἶπεν, „ἀλλὰ φωνήεις.
„ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα· νοῦς δέ σοι λείπει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.

78.

(*ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.*)

Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
„Μὴ κλαῖε, μῆτερ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
„νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι.“
„Καὶ τίς σε“ φησί „τῶν θεῶν, τέκνον, σώσει;
„τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησίν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

79.

(*ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΣΚΙΑ.*)

κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου·
'πέρησε ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
:οῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
ας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
ὔτ' ἐκείνην εὗρεν, οὔθ' ὃ βεβλήκει,
ία δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
; ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.

80.

(*ΚΑΜΗΛΟΣ.*)

ον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
θ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ῖπ'· „Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
γέλωτος, μή τι κἂν χορῷ παίζειν."

ιίρρησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμέ-
ὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

81.

(*ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.*)

: πίθηκος εἶπεν· „Ἣν ὁρᾷς στήλην,
ιατρῷά τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη."
πιθήκῳ φησίν· „Ὡς θέλεις ψεύδου,
;ον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης."
ιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
'θάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.

τως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύον-
τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

82.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη
φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
κερδὼ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων θεμιστεύων.
ὁ δ' „Οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
„δέδοικα, μή μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
„χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.
[„κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει.“]
Ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
κἂν μικρὸν ᾖ, κώλυε, μηδὲ συγχώρει
εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γενηθῆναι.

83.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.)

Κριθάς τις ἵππου πᾶσαν ἡμέραν πίνων
* * * * * *
ἔτριβεν, ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ·
ὁ δ' εἶπεν· „Εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
„καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει.“
Τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· καὶ γὰρ οὐδὲ ἓν κόσμος
ὀνίνησι τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.

84.

(ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.)

ἐπιπτὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου
τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
ι βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
ιῦμ' ἀπελθὼν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου."
ὐ μέλει μοι" φησίν, „οὔτ' ἐὰν μείνῃς,
ἀπέλθῃς· οὐδ' ὅτ' ἦλθες ἐγνώκειν."
ος ὅστις οὐδὲν ὢν κατ' ἀνθρώπων
ιττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὢν σφόδρα.

γορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν
, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

85.

(ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΙ.)

οτ' ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει,
Ἀχαιὸς ᾑρέθη κυνῶν δήμου
ὸς εἶναι, καὶ μάχης ἐπιστήμων
, ἐβράδυνεν· οἱ δ' ἐπηπείλουν,
ιοάξῃ τὴν μάχην ἐνεδρεύσει.
ατ'" εἶπεν „οὐ χάριν διατρίβω,
ὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
ν πολεμίων τὸ γένος ὢν ὁρῶ πάντων
ν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
κ Μολοσσῶν εἰσιν, οἱ δ' Ἀκαρνάνων,
δὲ Δόλοπες· οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θρᾴκην
ιν· ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
μα δ' ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις.
ιὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις·
ὲ λαμπροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
δὲ λευκοί· πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
εμον ἄρχειν" εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων

„πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;"
Συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.

86.

(ΑΛΩΠΗΞ ΟΓΚΩΘΕΙΣΑ.)

Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη.
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης·
ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
ἑτέρα δ' ἀλώπηξ, ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσα „Μεῖνον" εἶπεν, „ἄχρι πεινήσῃς·
„οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον, ἄχρι τοιαύτην
„τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις."

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεο-ξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτω χρόνος διαλύει.

87.

(ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.)

Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
ἐδίωκε δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει·
μεταστραφεὶς δ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.
ὁ λαγωὸς „Ἁπλοῦν" δ' εἶπε „θηρίον γίνου·
„φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;
Ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν, οὔτε πιστεύειν.

88.

(*ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣΣΟΙ.*)

ορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων
ἱ χαραδριῷ τε πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων·
ὶ παῖδας εἶχε ληΐου κόμῃ θρέψας
φῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων,
; ξηρὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε· „Νῦν ὥρη
τάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν᾽ ἀμήσω.“
αί τις κορυδαλλοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
κουσεν αὐτοῦ τῷ τε πατρὶ μηνύει,
κοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
δ᾽ εἶπεν· „Οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
ὡς δ᾽ αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ᾽ ὑπ᾽ ἀκτίνων
ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας,
ισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον πέμψειν,
ισθὸν δὲ πᾶσι δραγματηφόροις δώσειν
ἶπεν, κορυδαλλὸς παισὶ νηπίοις· „Ὄντως
„νῦν ἐστιν ὥρη, παῖδες, ἀλλαχοῦ φεύγειν,
„ὅτ᾽ αὐτὸς αὑτῷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση ὑναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαρροῦντας ταῖς τῶν φίλων υνδρομαῖς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

89.

(*ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.*)

ύκος πότ᾽ ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
δὼν βίᾳ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,

ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„Σὺ δή με πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις."
„Ἐγὼ οὐ περυσινός εἰμ', ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην."
„Οὐκοῦν σὺ τὴν ἄρουραν, ἣν ἔχω, κείρεις."
„Οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην."
„Οὐδ' ἆρα πηγὴν ἐκπέπωκας, ἣν πίνω;"
„Θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴα."
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβών τε καὶ τρώγων
„Ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον" εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
„κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίαν λύσῃς."

Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὔλογος ἀπολογία πείθει.

90.

(*ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΒΡΟΣ.*)

Λέων ἐλύσσα· τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
ἰδὼν ἔφησεν· „Ἡμέων ταλαιπώρων.
„τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
„ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμιν;"

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

91.

(*ΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.*)

Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας
τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὁ δ' εἶπεν· „Οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.
„ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·

παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ,
ν τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

ὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικει-
ιὐτοῖς συμφοράν.

92.

(ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΕΙΛΟΣ.)

ί τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
ν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
ιῳ δὲ μακρᾶς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
ιὸς σὲ Νυμφῶν,“ εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
ος εἶπεν· „Ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
ν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
χριήσας γομφίους τε συγκρούων
ιοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὐ χρῄζω·
ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς.“

ῦθος ἐλέγχει [ἐκείνους] τοὺς λόγοις (μὲν) ἀνδρείους
νυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

93.

(ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.)

ν παρῆσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποίμνην,
φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
; μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
ν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
ῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείης.
ακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,

„δι' οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
„ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;"

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυ τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

94.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΔΙΟΣ.)

Λύκῳ ποτ' ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔφασκε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
ὁ δ' ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
„Σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ" φησί „τῆς ἰατρείας,
„κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σῴην."
Κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ·
ἀλλ' ἀρκέσει σοι, μή τι τῶν κακῶν πάσχειν.

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον πο ται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

95.

(ΛΕΩΝ ΝΟΣΗΣΑΣ.)

Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἔφ' ἁπλώσας·
φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν, ᾗ προσωμίλει.
ταύτῃ ποτ' εἶπεν· „Εἰ θέλεις με σὺ ζώειν —
„πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις
„κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης·
„καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω· —
„σὺ δ' ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει,
„λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις."

ϑε κερδώ· τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις
ῦσαν εὗρε μαλϑακῆς ὑπὲρ ποίης·
κυσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
ῖπε χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἥκειν.
ίων," ἔφασκεν, „οἶσϑας, ἔστι μοι γείτων·
δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ ϑνήσκειν.
ιῦν μετ' αὐτὸν ϑηρίων τυραννήσει,
κοπεῖτο· σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
ος δὲ νωϑής, πάρδαλις δὲ ϑυμώδης,
ις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
ιον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
ιη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζώει·
ς δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
ῥοις ὅμοιον κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.
ιι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώϑης
εις τ' ἀνάσσειν ϑηρίων ὀρειφοίτων.
οὖν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
οινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
' ἦλϑον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη· σπεύδω
τὸν λέοντα, μὴ πάλαι μι ζητήσῃ·
αι γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις·
ὁ δέ, καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης
ιλῆς ἀκούεις, ἔπρεπεν παρεδρεύειν
ῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα ϑαρσύνειν.
ικρὰ πείϑει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
ιὶ δ' ἐν ὀφϑαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
τε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώϑη
ιι ποιητοῖσιν· ἦλϑε δ' εἰς κοίλην
ιγγα ϑηρὸς καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ι οὖατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
ῇ διωχϑείς· τὴν δὲ φύξα δειλαίην

θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων·
ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη.
πάλιν δὲ κερδὼ καθικέτευε φωνήσας,
ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
„Χαλεπὸν κελεύεις αὖθις, ἀλλ' ὑπουργήσω."
καὶ δὴ κατ' ἴχνος, ὡς σοφὴ κύων, ᾔει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας·
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα,
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει.
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὡδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην· ἔφη δ' οὕτως·
[„Σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με, καὶ φεύγω.]
„ἀλλ', ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
„ἤν μοι προσέλθῃς καί τι γρύξαι τολμήσῃς.
„ἄλλοις ἀλωπέκιζε τοῖς ἀπειρήτοις·
„ἄλλους δὲ βασιλεῖς ὑπερέθιζε καὶ ποίει."
τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός· ἀλλ' ὑποβλήδην
„Οὕτως ἀγεννής" φησί „καὶ φόβου πλήρης
„πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
„ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύων
„μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
„ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
„ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
„ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.

χ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
ποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,
στον πειράσας σε καὶ κούφην,
δέ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
νηροῦ δεσπότου· τί ποιήσω;
ιμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ.
ὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναία,
όησο πρόβατον οἷον ἐκ ποίμνης.
άρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρῆνας,
οιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης
άντων κυρίαν σε τῶν ζῴων.“
στίλλουσα τὴν ἀχαιΐνην
θεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.
χμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
αὐτὸς εἶχε δαῖτα παντοίην,
φύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
χνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἱστήκει
ήρης· καρδίην δὲ νεβρείην
σοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως·
κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
καστον ἐγκάτων ἀριθμήσας
ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει
εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα·
ἐπαιολῶσα, „Ταῖς ἀληθείαις
πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει.
ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
ρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

ις τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰ-
τα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλο-

96.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΟΣ.)

Λύκος παρῄει θριγκόν, ἔνθεν ἐκκύψας
ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.
κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·
„Ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχήσῃ."
Ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει·
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθω.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κ τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.

97.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.)

Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἥξειν εἶπεν, οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύρας λεοντείους,
ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας, βουδόρους νεοσμήκτους,
πρὸς τῇ θύρᾳ δὲ μηδὲν ἀλλ' ἢ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.
ὁ δ' „Ἦλθον" εἶπε, „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
„οὐκ ἦν ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ."

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δει προορῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

98.

(ΛΕΩΝ ΜΝΗΣΤΗΡ.)

Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίας
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε· τῷ δ' ὁ πρεσβύτης,

οὐδέν τι δύσνουν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας,
„Δίδωμι γῆμαι“ φησί „καὶ διδοὺς χαίρω.
„τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
„φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
„σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἧμιν
„φέρεις ὀδόντας; τίς κόρη σε τολμήσει
„ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
„πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου χρήζεις,
„μηδ' ἄγριος θήρ, ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ' ἀπῄτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἀργός, ὥσπερ ὗς ἀποθνήσκων,
γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθείς, ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.
Αὐτός τις αὑτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.

99.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.)

Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐξήτει
κοινωνὸς εἶναι· χὠ λέων „Τί κωλύει;“
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ἀλλ' ἐνέχυρά μοι δώσεις
„τὠκύπτερόν σου μὴ μεθεῖναι τὴν πίστιν·
„πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;“

Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.

100.

(*ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.*)

Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίαν.
ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεὶς οὕτως
μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
„Ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλής με σιτεύει.“
„Ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“
„Κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
„ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „Ἐγὼ τοίνυν
„χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τροφῇ ταύτῃ,
„δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.

Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς δουλοπρεπῶς ζῆν. [φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.]

101.

(*ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.*)

Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν. ὁ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.
κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα „Μὴ 'κφρενωθείην“
ἔφη „τοσοῦτον, ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης.
„σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ.“

Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκοντας.

102.

(*ΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΔΙΚΑΙΩΣ.*)

Λέων τις ἐβασίλευεν, οὐχὶ θυμώδης
οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,

πρᾶος δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου, φασὶ δή, δυναστείας
τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζώων,
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῷα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ὑπ' αἰγάγρῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτὼξ λαγωὸς εἶπεν· „Ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
„τὴν ἡμέραν ἀεί ποτ' ηὐχόμην, ἥτις
„καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει."

Ἔπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρᾴῳ καὶ λίαν δικαίῳ.

103.

(ΛΕΩΝ ΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΘΗΡΙΑ.)

Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν,
πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει,
κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δολίως οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.
θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
καὶ πάντες ἤλγουν, ὡς λέοντος ἀρρώστου·
ἐπισκοπήσων δ' εἷς ἕκαστος εἰσήει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν· γῆρας δὲ λιπαρὸν ηὑρήκει.
σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε καὶ πόρρω
σταθεῖσα „Βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;" ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε· „Χαῖρε, φιλτάτη ζώων,
„τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
„δεῦρο, γλυκεῖα, καί με ποικίλοις μύθοις
„παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης."
„Σῴζοιο" φησίν, „εἰ δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·

„πολλῶν γὰρ ἴχνη θηρίων με κωλύει,
„ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὃ μοι δείξεις."
Μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

Οὕτω τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

104.

(ΚΥΩΝ ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ.)

Λάθρα κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορᾶς σείων
ἠλαζονεύετ'· ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „Ὦ τάλαν, τί σεμνύνῃ;
„οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον, οὐδ' ἐπεικείης,
„σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίης κρούεις."

Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

105.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων συναντήσας
ἀπέσπασ' αὐτό. καὶ λύκος, σταθεὶς πόρρω,
„Ἀδίκως ἀφείλω τῶν ἐμῶν" ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων·
„Σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη;"

Ὁ μῦθος δικαίως (καὶ) προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

106.

(ΛΕΩΝ ΠΡΑιΟΣ.)

ʼ ποτ᾽ ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου,
ὴ κατ᾽ εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ʼ ἀρίστην ὀριτρόφων φυὴν ἔγνω,
ρρονεῖσθαι γνησίως ἐπειρᾶτο.
ς δ᾽ ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
ὶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
ν δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,
ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήτει.
ν δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
ν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
οῖ δ᾽ ἑώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
ἡ ποτ᾽ αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
νου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν,
τίν᾽ εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
ρδοῖ σοφή, λάλησον ὡς πρὶν εἰώθεις
δρῷ προσώπῳ· δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
εἶπεν· „Ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
λῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει·
δ᾽ ἔπειτα“ φησί „προσκοπουμένη κλαίω.
ἡμέραν γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ᾽ ἄλλος
ος πελάζοι, τοῦτο δ᾽ εἰς ἔθος βαίνοι,
᾽ οὐδ᾽ ἑώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.“

ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν· „πιθήκῳ ταῦτα, μηδ' ἐμοὶ μέμφου.“

Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκί

107.

(*ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.*)

Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκότριψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων
τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
„Ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
„θηρῶντι νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
„μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
„χειλῶν ἀμυσχρῶν. ἀλλά, λίσσομαι, φείδου.
„ἴσως χάριν σοι τῆσδε μικρὸς ὢν τίσω.“
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζῶντα.
καὶ δὴ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις
ἐδικτυώθη καὶ σφαλοῖς ἐδεσμεύθη·
[κἀντεῦθεν ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν.]
ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας
στερρόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦτο φῶς βλέψαι
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντὶ ζωγρείας.
Σαφὴς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας μηδέ των ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστιν εὕρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρίν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δέ φασιν εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός· εἶπε καὶ Λιβυστῖνος
λόγους Κιβύσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέῃ μούσῃ
δίδωμι, καθαρῷ χρυσίῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον, ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσης
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ με γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

108.

(ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.)

Μυῶν ὁ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας, μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ,
„Μύρμηκος“ εἶπε „ζῇς βίον ταλαιπώρου
„ἐν πυθμέσιν γῆς κρῖμνα λεπτὰ βιβρώσκων·
„ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·

„τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείας.
„εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις, ἀσωτεύσῃ,
„παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώρην.“
ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ᾽ αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
ποῦ δ᾽ ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων,
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὁ δ᾽ ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
ἀνέῳξε τὴν θύραν τις· ὁ δ᾽ ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.
μικρὸν δ᾽ ἐπισχών, εἶτ᾽ ἔσωθεν ἐκκύψας,
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ᾽ ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἱ δ᾽ ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ᾽ ἀρουρείτης
„Τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
„καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
„ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων·
„ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
„ὑφ᾽ ἣν τὰ κρῖμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβο-λίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου, καὶ κινδύν-καθυποβαλαι χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.

109.

(ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.)

„Μὴ λοξὰ βαίνειν,“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“

ὁ δ' εἶπε· „Μῆτερ, ἡ διδάσκαλος, πρώτη
„ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σὲ ποιήσω.“

Ἀντίρρησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

110.

(ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.)

Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης
εἶπεν· „Τί χάσκεις; πάντ' ἕτοιμά σοι ποίει·
„μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίης
ἄρασά φησι· „Πάντ' ἔχω· σὺ δὲ βραδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον, [πρὸς] τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα [καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα, ὁ λόγος εὔκαιρος.

111.

(ΟΝΟΣ ἍΛΑΣ ΦΕΡΩΝ.)

Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
τούτους πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης,
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης,
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἐλαφρύνθη·
ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
ἔτ' ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρώην,
ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
κούφως ἀνέστη γαῦρος ὥς τι κερδήσας.
ὁ δ' ἔμπορος, τέχνην γὰρ ὑπενόει, πλείστους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους

ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἅλας μεμισήκει.
ὁ δ' ὄνος πανοῦργος, ὡς προῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
ἑκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.

Πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.

112.

(ΜΥΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.)

Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης
ὤρυσσεν ἑστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
ὁ μῦς ἐφέρπει καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύξας·
„Οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ', ὅπου μᾶλλον
„τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“

113.

(ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης,
κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε· „Πῶς σπεύδεις
„τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;“

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικ[ία]

114.

(ΛΥΧΝΟΣ.)

Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἑσπέρης ηὔχει
πρὸς τοὺς παρόντας, ὡς ἑωσφόρου κρείσσων

λάμπειν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη
πνοῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ· „Βαιὸν ἦν λύχνου πνεῦμα·
„τῶν δ' ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

115.

(*ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.*)

Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ' αἰθυίαις
λάροις τε καὶ κήϋξιν εἶπεν ἀγρώσταις·
„Κἀμὲ πτερωτὴν εἴθε τις πεποιήκει.“
τῇ δ' ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
„Πόσον, χέλυνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
„ὅστις σ' ἐλαφρὸν καὶ μετάρσιον θήσω;“
„Τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
„Τοιγὰρ διδάξω,“ φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
ἔκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
ἤραξεν αὐτῆς οὖλον ὄστρακον νώτων.
ἡ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα· „Σὺν δίκῃ θνήσκω·
„τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεία,
„τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;“

116.

(*ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΜΟΙΧΟΣ.*)

Ν[illegible]τὸς [illegible] παῖς τις εὐφώνως·
νὴ [illegible]ιδε κἀξαναστᾶσα

θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρᾶς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίαν,
τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι,
κάτω μελάθρων ἦλθε καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τῇ προθυμίῃ πλήρη.
ὡνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης,
ζητῶν ὅπου 'στί, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
μηδὲν χανών τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον,
καὶ τῇ συνεύνῳ φησί· „Μηδὲν ἐκπλήσσου,
„τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πεῖσον εἰς δόμους εὕδειν."
ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραθύμει.
Τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίρειν ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.

117.

(ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.)

Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν.
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
„Εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ" φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι
„ὑμῶν δικαστάς, οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;"

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ ... τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι ... ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

118.

(ΧΕΛΙΔΩΝ ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑ.)

θὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνθρώπων,
; καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
υ γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
εἴ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ,
ω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων.
; δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
:ντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
δων ἀώρων συμφορὰς ἀπεθρήνει,
ίμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης.
:ου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
θεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγει.“

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος, βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν
ὸν πράξασι, καὶ τοῖς ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
ίληψιν παρεχομένων.

119.

(ΑΓΑΛΜΑ ΕΡΜΟΥ.)

λινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ χερνήτης·
ένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέραν θύων
ασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη·
ιαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
σὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύη καταγείσης,
συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν· „Ἑρμεία,
ιαιός τις εἶ σὺ καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἥμας,
ιαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
ν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ἤδειν.“
Καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,

βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους·
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

120.

(ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.)

Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις
ἰατρὸς εἶναι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἵων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων,
ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει.
„Καὶ πῶς" ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
„ὁ σαυτὸν οὕτω χωλὸν ὄντα μὴ σώζων;"

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύ
ἐπαγγελλόμενον.

121.

(ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΑΙΛΟΥΡΟΣ.)

Ὄρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ παρκύψας
αἴλουρος εἶπε· „Πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
„ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῷζου."
ἡ δ' „ἂν ἀπέλθῃς," εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω."

Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένο
ὁ λόγος εὔκαιρος.

122.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.)

νος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·
ὶκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
εθρον οὕτως εἶπεν· „Ὦ λύκε, θνήσκω,
ιέλλω δ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς Ἅιδου."
ἀκεῖνος εἰπὼν „Χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης"
δοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξῄρει.
δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
ὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ῖνας, μέτωπα, γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„Οἴμοι" λύκος, „τάδ'" εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω.
τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;"

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσιν.

123.

(ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.)

ρνιθος ἀγαθῆς ᾠὰ χρυσᾶ τικτούσης,
ησαυρὸν ᾤεθ' ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν
τῆσδε πολλὸν ἐγκάτοις ἀγερθέντα·
ἔκτεινε ταύτην, ἀθρόον θέλων λήψειν.
ρῶν δ' ὅμοια τἄνδον ὀρνέοις ἄλλοις
ιωξε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευκτήσας·
λείονος ἔρως γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων.

124.

(ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ, ΠΕΡΔΙΞ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΣ

Ὀρνιθοθήρᾳ φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
μέλλοντι θύμβραν καὶ σέλινα δειπνήσειν.
ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
ὥρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.
ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευε μὴ κτεῖναι.
„τὸ λοιπὸν“ εἶπε „δικτύῳ τί ποιήσεις,
„ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
„εὔωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
„τίνος μελῳδοῦ πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις;“
ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
„πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,
„τὸν ὡρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
„πότ' ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὠρίων;
„ἔργων δὲ τίς σε πρωϊνῶν ἀναμνήσει,
„ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
κἀκεῖνος εἶπεν· „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
„ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν τὸν φίλον, τί δειπνήσει.“

Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς
γος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ' ἡδονήν.

125.

(ΟΝΟΣ ΠΑΙΖΩΝ.)

Ὄνος τις ἀναβὰς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ παίζων
τὸν κέραμον ἔθλα, καί τις αὐτὸν ἀνθρώπων
ἐπιδραμὼν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.
ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὃς τὸ νῶτον ἠλοία,

' πίθηκος ἐχθές" εἶπε „καὶ πρώην
' ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας."

126.

(ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΞ.)

; ὥρῃ σῖτον ἐν μυχοῦ σύρων
ιρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
τοῦτον ἱκέτευσε λιμώττων,
ι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ·
ἐποίεις" φησί „τῷ θέρει τούτῳ;"
;όλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ᾄδων."
δ' ὁ μύρμηξ, τόν τε πυρὸν ἐγκλείων,
)ς ὀρχοῦ" φησίν „εἰ θέρους ᾖσας."
τον τὸ φροντίζειν χρεῶν ἀναγκαίων,
σίσχειν τέρψεσίν τε καὶ κώμοις.

127.

ράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης,
ὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου.

128.

ὶρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' ἐγεννᾶτε,
εωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

129.

ἐ καιρός ἐστιν ἥϊα λύειν.

BABRII

FABULARUM SYLLOGE ALTERA.

1.

(ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.)

Ἄκουσον, ὦ παῖ, δευτέρων πάλιν μύθων·
κἂν παραπικραίνω σε τῶν ἁλῶν πλείω,
ἀλλὰ πλέον μέλιτος ὕστερον καθηδύνω.
ῥητὴρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἴσωπος
ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δελφοί,
[θεοῖσι δρῶντες οὐκ ἀνασχετά, καλόν]
ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.
ἀλλ' ἀπέωσαν νήπιοι κατὰ κρημνοῦ,
λιπόντες ἐπιγόνοισι βάξιν ἐχθίστην.

2.

(ΚΟΡΥΔΟΣ ΘΑΠΤΩΝ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ.)

Αἴσωπος εἶπε καὶ τόδ' ἐν παλαιφάτοις·
ὄρνιθα πρώτην τὸν κόρυδον γεγενῆσθαι·
καὶ γῆς μὲν αὐτῆς εἶπέ μιν προϋπάρχειν.
ταύτης δὲ συμβέβηκεν ἔκ τινος νούσου
φίλον γεννητὴν τέρμα βιότου πλῆσαι.
μήπω δὲ γαίης τηνικαῦθ' ὑπαρχούσης,
οὐκ εἶχε, ποῦ γάρ; τὸν νεκρὸν καταθάπτειν·
ὁ δ' ἀκτέριστος προυβέβλητο πεμπταῖος·
ὅμως δ' ἀμηχανοῦσαν ἐν κάρῃ θάψαι.
Θάπτειν θανόντας εὐσεβὲς ὂν ἀεὶ γνώσῃ
σέβειν τε τοὺς τεκόντας εὖ, παλαίτατον
νόμον τ' ἄριστον καὶ τεθειμένον φύσει.

3.

(*ΑΙΣΩΠΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΗΓΙΩι.*)

'ἴσωπος ἐς ναυπήγιον ποτ' ἐληλούθει —
χολὴν γὰρ ἦγε πρὸς θεωρίης πάτον —
ιεῖ δ' ἀεργοῖς ἠβόλησε ναυπηγοῖς.
ῖκωπτον οὗτοι τὸν σοφὸν παναγροίκως,
χὶ τοῦτον ἐκκαλοῦντο πρὸς λόγους χλεύῃ,
; δή τιν' οὐκ ἄμουσον εἶπε τὸν μῦθον.
χάος τὸ πρῶτον ἠδ' ὕδωρ γενηθήτην.
βούλετο Ζεὺς καὶ γέην ἐποφθῆναι,
έως ἄφαντον ἐξ ὑδατίου πλήθους.
εἰς τρὶς παρήνει τῇδε νᾶμα θαλάσσης
πορροφῆσαι· τῆς δ' ἅπαξ πεπωκυίας,
ρη τὸ πρῶτον ἐξέφηνεν εἰς ὕψη.
ὸ δεύτερον δ' εἶτ' ἐκροφησάσης γαίης,
πεγυμνοῦτο δάπεδα χλόης πλήρη.
ὰν δὲ δόξῃ καὶ τρίτον τόδε πράττειν,
ἰχήσεθ' ὑμῖν φροῦδα τά γε τῆς τέχνης.
Πρὸς κρείττονας πᾶς τις λόγοισιν ἀφραίνων
'φ' ἑαυτὸν μᾶλλον προυκέκληκε τὴν χλεύην.

4.

(*ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.*)

'Αετός ποτ' εἶχετ' ἐν βρόχοισιν ἀγρώτου,
ὃς δὴ τὰ ταρσὰ τοῦτον εὐθέως τίλας
μεθῆκ' ἄνετον κατ' οἰκίην μετ' ὀρνίθων
* * * * * *
ἄλλος δὲ τοῦτον θηράτωρ ἐξωνεῖται,
ιἀναπτερώσας εἶχε πρὸς τὸ θηρεύειν.
ὃς δὴ πετασθεὶς καὶ λαγὼν ἀναρπάσας
ἤνεγκε δῶρον δεσπότῃ νέῳ πρόφρων.

ἰδοῦσα κερδὼ ταῦτα φησὶν αἰείτῃ·
„μή σύ γε τοῦτον, ἀλλὰ τὸν πάλαι τίμα.
„μή τοί σε πάλιν αὐτὸς ἐμπαγιδεύσας
„τὰ πτίλα καὶ τὸ δεύτερόν σε τιλώσῃ.“
πρὸς ἣν ἔλεξε τοιάδ' ἱρὸς αἰείτης·
„πόρρω κακῶν με τοὺς καλοὺς δέον τίειν.“

5.

(ΤΡΑΓΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.)

Ἄμπελος ἔθαλλε βοτρύεσσι καὶ φύλλοις.
τράγος παρελθὼν παρέτρωγε τῆς βλάστης.
τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος· „τί με βλάπτεις
„κείρων τὰ φύλλα; μὴ γὰρ οὐκ ἔνι χλοίη;
„ἀλλ' ἀξίαν οὐκ ἐς μακρὰν δίκην δώσεις.
„κἂν γάρ με κείρων σὺ φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν,
„ἀλλ' οὖν γε λοιβὴν θυομένῳ σοι παρέξω.“

6.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.)

Ἀνήρ τε καὶ λὶς ἠβόλησαν ἀλλήλοις,
αὐχῶν δ' ἕκαστος θατέρῳ συνωμίλει.
χὠδοιποροῦντες εὐθέως ἴδον στήλην,
ἐν ᾗ λέοντ' ἄνθρωπος ἦγχ' ἐπιβαίνων.
ὥνθρωπος αὐτὴν τῷ λέοντι ἐπιδείξας,
„ὁρᾷς λεόντων, εἶφ', ὅσον βροτοὶ κρείττους.“
„ἀλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ᾔδεσαν γλύφειν,
„πολλοὺς ἂν ὑμῶν εἶδες ὑπὸ λειόντων
[„πατουμένους τε κἀγχομένους ὅσους ἄλλους.]“
Ἕκαστος αὐτὸν ἐν λόγοισιν ἐξαίρει.

7.

(ΚΥΚΝΟΣ ΚΑΙ ΧΗΝ.)

ήρ τις ἐπρίατο χῆν' ἅμα κύκνῳ,
ιφήν τε παρέβαλλεν οὐκ ἴσῃ γνώμῃ·
ʼ μὲν γὰρ ᾠδῆς, τὸν δὲ χάριν τραπέζης.
οὖν ἔμελλε χηνίον καταθύσειν,
ετράφη γὰρ ἵνα δεσπότην θρέψοι,]
ῆλθε καὶ νύξ, ἣ τὰ πάντα καλύπτει,
ικτὶ δὲ ῥᾷστ' ἄν τις ὄρνιν συλλάβοι.]
δεσπότης [δ'] οὐκ εἶχεν εὖ διοπτεύειν,
ʼ ἑκατέρων ὁ κύκνος εἴθ' ὁ χὴν εἴη,
τὶ δὲ χηνὸς ᾠδικὸς κύκνος ἤχθη.
λ' οὗτος ᾠδῇ τὴν φύσιν καταγγέλλει,
ὶ τὴν τελευτὴν τῷ μέλει διαφεύγει.
Πολλοὺς ἔσωσε φθέγμα ῥηθὲν εὐκαίρως.

8.

(ΒΑΤΡΑΧΟΙ.)

τραχοι νέμοντο δύο τινὲς ἐν λίμνῃ.
ἡμέραις δὲ τοῦ θέρους ξηρανθείσης,
ύτην λιπόντες ἐσκόπουν τυχεῖν ἄλλης·
ὶ δὴ 'πέκυρσαν φρέατι ἰόντες εὐύδρῳ.
δ' εἰσιδὼν ἔφησεν ἅτερος τούτων·
υγκατίωμεν, εἰ δοκεῖ, τόδ' εἰς ὕδωρ.
ἰς γὰρ νομήν τε καὶ δίαιταν εὖ ἥκει."
δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησ' ὑποβλήδην·
λλ' εἰ τυχὸν καὶ τοῦτο νῶν ἐπιλείψοι,
ῶς εἶτ' ἂν ἐκβαίημεν ἐξ ὅσου βένθους;"
Μηδέν τι ποιεῖν ἔργον ἀπερισκέπτως.

9.

(ΒΑΤΡΑΧΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.)

Βατράχους κατεῖχε τῆς ἀναρχίης λύπη,
πρέσβεις τ' ἔπεμψαν εἰς Ὄλυμπον ἱκτῆρας,
εἴ πως Κρόνου παῖς σφιν ἄνακτ' ἐπιπέμψοι.
ὃς δὴ γινώσκων τούσδ' ἐόντας εὐήθεις
ἐκέλευσεν Ἑρμῆν ξύλον ἐν μέσῳ λίμνης
λαβόντα ῥῖψαι κοίρανον κοαζόντων.
τοῦ δὲ ξύλου πεσόντος οἶδμ' ἐπατάχθη.
κεῖνοι παρ' αὐτὰ δειματούμενοι κτύπῳ
κατέδυσαν αὐτοὺς εἰς βάθιστα τῆς λίμνης.
χρόνος δὲ βραχὺς τῷδ' ἔπι παρῳχήκει,
χὡς ἀκίνητον σφῶν ἄνακτα καθώρων,
δέος ἀπεβάλλοντ', ἠδ' ὑπερφρόνουν οὕτως,
ὡς κἀπὶ τοῦτον ἀδεῶς ἐπιβαίνειν,
ἠδ' ἀναβάδην τῷδ' ἔπι καθιζάνειν.
καὶ δῆτ' ἄνακτα τόνδ' ἔχειν ἀπηξίουν.
ἀνήεσάν τε δεύτερον εἰς θεῶν οἴκους,
ἠδ' ἱκέτευον τὸν ὕπατον κρειόντων,
ἐπάξιον σφῶν λαγέτην ἐπιπέμψαι.
„δοκὸν δ' ἐκείνην οὐκ ἔοικεν ἀνάσσειν,
„οὐδὲ ξύλοις αὐτοῖσι, μήτι γε ζώοις·
„ἐς γὰρ νομὴν πέφυκεν ἔμμεν Ἡφαίστου."
ὁ Ζεὺς πρὸς αὐτοὺς ἔγχελυν καταπέμπει.
ὁρῶντες οὖν καὶ τοῦτον, ὡς μάλ' εὐήθης,
οὐδ' αὐτὸν ἠθέλησαν αὐτέων ἄρχειν,
τρίτην τ' ἔπεμψαν ἱκέτειαν ὡς Ζῆνα,
ἐκλιπαροῦντες αὖθις αὐτὸν ἀμείβειν,
ἄλλον τε πέμψαι νουνεχέστερον τούτου,
ὃς ἀξίως σφιν κἂν δίκῃ μετανάσσοι.
ὁ Ζεὺς ἀκούσας ταῦτα κἀγανακτήσας

ν ἀνάσσουσαν αὐτέων ὕδραν.
ν ἕκαστον λαμβάνουσ' ἀνὰ τούτων
ήμονας κατήσθιε νηλεῶς πάμπαν,
ιοάζειν πλεῖν μηδ' ἔτι βρεκκεκέξειν.
χουσι ταῦτα πλείονες μετ' ἀνθρώποις,
ι μὴ στέργοντες, ὃν γ' ἔχον πρῴην.

10.

(*ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟΤΗΣ.*)

οξευτὴς ἀετοῦ γ' ἐστοχάσθη,
' οἰστὸν τὸν ἀετὸν βεβλήκει.
φεὶς δ' ἐκεῖνος, ὡς ἑωράκει
τερωτὸν ὂν πτεροῖσιν οἰκείοις,
ν ἔλεξε· „φεῦ ἐμοὶ ταλαιπώρῳ·
σι τοῖς ἐμοῖσι νῦν κατευνήθην."
ῶν ἰδίων πόλλ' ἔπαθον οἱ πλεῖστοι.

11.

(*ΒΟΕΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑ.*)

ϑ' ἅμαξαν εἷλκον ἰόντες εἰς κώμην·
ἄξονος τρύζοντος οἴδ' ἠγανάκτουν,
αφέντες ταῦτ' ἐφώνεον κείνῳ·
φερόντων ἄχθος ὅλον, σὺ τί κρώζεις;"
ων πονούντων σφᾶς τινὲς φασὶν κάμνειν,
ράσαντες μηδὲν οἵγε παράπαν.

12.

(*ΒΑΤΡΑΧΟΙ.*)

οι δύο ποτ' ἐγειτνίων παρ' ἀλλήλοις.
ο δ' οὖν, ὁ μέν τις ἐν βάθει λίμνης,
ὁδοῦ δὲ μάλα μακρὰν ἀφεστώσης,

ὁ δ' αὖ τι τέλμα κἂν ὁδῷ δ' ἁμαξήρει.
ὁ δὴ λιμναῖος θατέρῳ γε παρήνει
πρὸς αὐτὸν ἀποστάντα συμβιοτεύειν,
ὡς ἂν διαίτης ἀσφαλεστέρης τύχοι.
ὁ δ' οὐκ ἐπείθετ', ἀλλὰ δυσαποσπάστως
ἔχειν ἔφησε τῆς τόπου συνηθείης,
ἕως ἅμαξ' ἐπῆλθεν, ἣ κἀμαλάχθη.
οὕτως ἀπειθῶν ἐξόλωλεν ὁ τλήμων.

13.

(ΓΑΛΛΟΙ.)

Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
ὄνος τις οὐκ εὔμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ πανούργοισιν
πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τὰ τῆς τέχνης.
οὗτοι δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἐξ ἔθους χώρην
περιόντες ᾔτουν ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων
οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν, ὡς ἐπηρώθη;
τίς οὐ προθοίνας ὀσπρίων τε καὶ σίτων
ἁγνῷ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥείης;
ὄνος δ' ὁ τλήμων πολλὰ βαστάζων ὤμοις
πεσὼν τεθνήκει, τῷ κόπῳ δ' ἀπηυδήκει.
ὅνπερ κἀπεκδείραντες οἱ συναγύρται
δορὴν τάνυσσαν, τύμπαν' ἤραρον ταύτῃ,
καὶ τυμπανήρεις ἐτρόχαζον ἐν κώμαις.
ἑτέροις δέ πως συνηβόλησαν ἀγύρταις,
οἵ σφᾶς ἐπυνθάνοντο, τίπτ' ὄνος πράττοι.
θανεῖν πάλαι μὲν εἶπον, ἀλλ' ὅμως ἤδη
πληγὰς τοσάσδε λαμβάνειν, ὅσας εἰ ζῶν
ἀκμὴν ὑπῆρχεν, οὐδαμῶς ποτ' ἂν ἔτλη.

14.

(*ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.*)

ͻργὸς εἶδεν ἐν πάγῃ τιν' ἀείτην·
.λους ἀγασθεὶς τόνδ' ἔλυσε πτηνάγρης,
ͺχων τ' ἐλευθέρωσεν· ἦν δ' ἄρ' ἀείτης
' οὐ σέσωστο γηπόνῳ μάλ' εὐγνώμων.
ιν γὰρ αὐτὸν ἥμενον παρὰ τοίχῳ,
ͱῆστο δ' ἐκ καύσωνος ἀμπνέων αὔρην,
ͤίλετ' ἐπιπτὰς τὸν φάκελλον ἐκ κόρσης,
ιριψε μακράν· γηπόνος δ' ἐφορμήσας
ͱεπε φάκελλον· τοιχίον τ' ἐπιπίπτει.
ω γεωργὸς ἀντίμισθον εἰλήφει.
Εἴπερ μέμνηται πτηνὸν εὖ παθὸν σώστου,
ς οὐ βροτῶν κάκιστός ἐστιν ἀγνώμων;

15.

(*ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.*)

ωργὸς εὗρε χρυσὸν ἐν γέῃ σκάπτων,
φάνοις δὲ τὴν γῆν ἔστεφ' ἡμέραν πᾶσαν,
δὴ παρ' αὐτῆς εὖ παθὼν ἀναιτήτως.
ͻνης δ' ἐπιστᾶσ' ἡ Τύχη λέγει τούτῳ·
' δή ποτ', ὦνερ, δῶρα τἀμὰ τῆς γαίης
ναι νομίζεις; παρ' ἐμοῦ γὰρ εἰλήφεις,
' ἣν λέγουσι τοὺς μὲν εὐτυχεῖς εἶναι
ιοῦ τυχόντας εὐμενοῦς ὑπαρχούσης,
ὺς δ' ἀτυχῆας δυσμενοῦς καθεστώσης.
ώ δέ σοι δέδωκα ταῦτα, πλουτίσαι
έλουσα καὶ τῆς σῆς λαβεῖν πεῖραν γνώμης,
ίνπερ εὖ καὶ μὴ κακῶς ἀναλώσῃς.
ͅει σ' ἔμοιγε τὴν χάριν καταθήσειν·
ν γὰρ ὁ καιρὸς σὴν φύσιν μεταλλάξῃ,

„καὶ μὴ δεόντως ταῦτα προσδαπανήσῃς,
„οὐ δῆτα τῇ γῇ, τῇ Τύχῃ δ' ἐμοὶ μέμψῃ."
Ἔρδειν τι καλόν, ὅς σε καλὸν ἂν δράσῃ.

16.

(ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΙ.)

Γυνὴ φιλεργὸς καὶ περίφρονος γνώμης
δμωὰς κατ' οἶκον εἶχεν, ἅσπερ εἰώθει
νύκτωρ ἀνιστᾶν ἀμφ' ἀλεκτόρων ᾠδάς.
ἐδόκουν ὀτλεύειν πολλὰ τῇ τ' ἐγρηγόρσει
ἔργοις τε συχνοῖς ἐν ταλασιουργείῃ,
κἄγνωσαν οἰκόσιτον ἀλέκτορα κτείνειν·
αὐτὸν γὰρ ᾄοντ' αἰτίην ὅσων ἔτλων.
ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν ταῖσδε καλὸν ἐπράχθη·
χείρω γὰρ ἔτλων τηνικαῦτα τῶν πρώτων.
ἡ δεσπότις γὰρ ἀγνοοῦσα τὴν ὥρην,
καθ' ἣν ἀλέκτωρ νυκτίως γε κοκκύζει,
τάσδε πρὸς ἔργον ἐννυχώτερον ἀνίστα,
καὶ μᾶλλον ἢ πρὶν ἀθλίαι ταλαιπώρουν.
τὰ γὰρ τέλη τοιαῦτα τῆς κακῆς γνώμης.

17.

(ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.)

Γυνή τις ηὔχει μαντικῆς ἐπιστήμων
τῆς κατ' ἐπῳδάς, ἀλλὰ καὶ μηνιμάτων,
ὅταν κακούργοις οἱ θεοὶ νεμεσσῶνται.
ἐτέλει δ' ὅμως οὐ μικρὰ τοὺς ἐρωτῶντας,
εὑροῦσ' ἀρίστην τοῦ πορίζεσθαι τέχνην
ἡ μάγος αὕτη, καὶ βίον σεσωρεύκει.
ἐφ' οἷς τινὲς γραψάμενοι γραφὴν ῥήτρᾳ
αἱροῦσιν αὐτὴν κηρεσιφόρῳ ψήφῳ.

ών τις αὐτὴν ἀγομένην ἐκεκράγει·
ὐ σὺ θεῶν γε μῆνιν ἄρ' ἐπηγγέλλου
ἰποτρέπειν αὐχοῦσα τῶν βροτῶν ἄλλων;
τῶς οὖν δικαστῶν οὐ κατίσχυσας ψήφου,
τείθουσα τούτους; μηδαμῶς τι τῶν θείων
ὅου νεωτερίσαι, τὰς θεῶν βουλὰς
ιροτοῖς ἀποκαλύπτουσα, καθὰ δὴ κεῖνοι
ἔχουσιν ὀργῆς ἀνέροις κακορρέκταις,
ἵνα σε μηδ' ἕλκοιεν οἶμον εἰς ᾅδου.
ψεύδους δὲ μάντις ἀξίαν δίκην τίνεις.“

18.

(ΓΡΑΥΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.)

υνή τις ὀφθαλμῷ νοσοῦσ' ἐκεκμήκει.
* * * * *
ὂν τιν' ἰητρῶν τῶν λαβεῖν παλιντριβῶν,
τως ἑαυτὴν τῆς νόσου θεραπεύσῃ.
έκειτο δ' αὐτοῖν μαρτύρων [τε] παρόντων,
; εἴπερ ὄψιν τῆσδε καθυγιάσει,
ολύν τινα μισθὸν λαμβάνειν παρὰ ταύτης·
δ' οὖν ἀκέστωρ μὴ πάθους ἀπαλλάξει,
ηδὲν λαβεῖν ὧν ἡ νοσοῦσ' ὑποσταίη.
θ' ὡς ἐκεῖνος φαρμάκοισι τὰς γλήνας
ιθ' ἡμέραν [τε] φοιτάων τε καὶ χρίων
ριέδει τῆς γραὸς ὥστε μὴ δέρκειν,
ιευῶν ἕκαστα τῆς νοσούσης ἀφῄρει.
ἡμέραι δὲ τοῦτ' ἐτύγχανε πράττων,
; κατὰ μικρὸν οἰκίης γε τὰ σκεύη
ιὶ χρήμαθ' ἁπλῶς τῆς γυναικὸς εἰλήφει.
ετὰ δὲ καιρὸν ἡ γυνὴ ἀφιήθη,
ιὶ τήνδ' ἀκέστωρ ἴατρα προσαπῄτει.

αὔτη δ' ἀναβλέψασα, τῶν θ' ὑπαρχόντων
μηδὲν ὁρῶσα, μισθὸν οὐκ ἐβουλήθη
τελεῖν ἰητρῷ τῶν γ' ἀφαιρέτῃ πάντων.
ἐπέκειτ' ἀκέστωρ, τόν τε μισθὸν ἐζήτει.
ἡ δ' ἀνεβάλλετ', οὐδ' ἐβούλετό οἱ δοῦναι.
ὁ γοῦν ἀκέστωρ ἐς δίκην προκαλεῖται.
σταθεῖσα δ' ἡ γραῦς ἀντίον δικαζόντων
ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε τῆς ἀληθείας·
„οὗτος μέν, ἄνδρες, φησί μου θεραπεῦσαι
„γλήνας νοσούσας φαρμάκων τε χρῃζούσας.
„ἐγὼ δὲ δεινήν, φήμ', ἀβλεψίην πάσχω.
„νοσοῦσα γὰρ ὄψεις ἔβλεπον πόλλ' εἰν οἴκῳ,
„σκευῶν [τ'], ἐπίπλων, χρημάτων, ὅσων κτώμην
„ὅμως δὲ νῦν, ὅθ' οὑτοσὶ μ' ὁρᾶν φάσκει,
„οὐδὲν βλέπειν ἔγωγέ φημι τῶν πάντων.“
Οὕτω πονηρός, φιλοληψίης ἥττων,
ἑαυτὸν ἐξήλεγξεν ἰδίοις ἔργοις.

19.

(*ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.*)

Δορὴν λέοντος οἱ κύνες ποθ' εὑρόντες
ταύτην διεσπάραττον οἱ θρασεῖς γνώμην.
ἰδοῦσα κερδὼ τὴν κυνῶν ἀναιδείην,
„ἀλλ' εἴπερ ἦν, ἔφησε, λὶς μετὰ ζώντων,
„τότ' ἂν ἔγνωτε τοὺς ὄνυχας λεοντείους
„ὑμῶν ὀδόντων ὅσσον εἰσί γε κρείττους.“
Τοῦτ' εὖ ἂν εἴποις ἀσθενέσσιν ἀνθρώποις
κακηγοροῦντας κατ' ἐρημίην κρείττω.

20.

(*ΔΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.*)

ιν κάείτης συμπλακέντες ἀλλήλοις
ʼτο δεινὸν τίς ἂν ἄλλον αἱρήσοι.
ῦν ἀείτην ὁ δράκων περιειλήσας
ον κατεῖχεν ὡς μικροῦ κἀποπνῖξαι.
ʼεωργός, καὶ πλοκὴν δρακοντείην
, ἀφῆκεν ἀνέτως τὸν ἀείτην.
δὲ θυμὸν εἶχε πρὸς τοῦθʼ ὁ δράκων,
ἐφῆκε τῇ πόσει γεωπείνου.
ν δʼ ἐκεῖνος ὡς ἔμελλʼ ὕδωρ πίνειν,
ἐπιπτὰς καὶ πτεροῖσι πατάξας
τὴν κύλικα γηπόνου χεῖρας,
ε τὸν σώσαντα, χάριν ἀμείψας.

21.

(*ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΠΟΙΜΗΝ.*)

ίναι μέλισσαι ὑπὸ δρυὸς ῥίζῃ
κατειργάζοντο, συλλέγουσʼ ἄνθη.
ν τις αὐτὰς εἶδεν ἡδυουργούσας.
ʼ ἐγνώκει κηρὸν ἐμπλέων ἥδους.
περιίπταντο, κἀλλεπαλλήλως
ις ἔπαιον, τῆς κλοπῆς ἀποστῆσαι·
δʼ ὁ ποιμήν, παιόμενός γε τοῖς κέντροις,
ι, φησί, καὶ μέλιτος οὐ χρήζω,
ὶ μελισσῶν ἐντυχεῖν με τοῖς κέντροις.“
λοτρίων ἀπόστειχʼ, εἰ θέλεις τι μὴ πάσχειν.

22.

(*ΝΑΥΑΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.*)

να πόντου ναυηγὸς ἐξεβράσθη,
ʼ δὲ πολλὰ τῷ κόπῳ κατευνήθη.

μετὰ δὲ μικρὸν ἐξαναστὰς τοῦ ὕπνου
ἐναιτιάζων κατεμέμφετο θαλάσσῃ,
φάσκων ἀπατᾶν πρᾳότητι τοὺς ναύτας·
„ὄψει γε μούνῃ θην δοκεῖς γαληναίη,
„δεχθεῖσα δ' αὐτοὺς κύμασιν καταφθείρεις."
ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν τοιάδ' ἀνταπημείφθη·
„ὦ οὗτος οἶδμα πόντιον περῶν ναῦτα,
„μὴ δῆτ' ἔμοιγε, τοῖσι δ' ἀνέμοις μέμφου.
„ἐγὼ δέ τοι πέφυκ' [ἐς] ἀεὶ γαληναίη,
„οἵαν ὁρᾷς πέλουσαν τήνδε καθ' ὥρην.
„αἴφνης δ' ἐκεῖνοι προσπεσόντες λαβρώδεις
„ἐξαγριοῦσι τὴν κυμῷ θαλασσαίην."
Τοῖς δρῶσιν, οὐχὶ τοῖς ἀναιτίοις, μέμφου.

23.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.)

Ἐκκλησίην κήρυττε πᾶσι τοῖς ζώοις
ὄνος βαρύφωνος κἀγέρωχον ὀγκάζων.
ὁμήγυρις δ' ἦν ὡς ἄνακτ' ἀναρρῆσαι,
ὃς ἂν δικαίως ἀλόγων δυναστεύσῃ.
πίθηξ δ' ἐν αὐτοῖς εὐκρότως ἀνορχεῖται,
κἀνηγορεύθη κοίρανος [πίθηξ] ζώων.
φθονεῖ δ' ἀλώπηξ, καὶ τοδὶ πανουργεύει.
κρέας θεήσασ' ἐμπεπαρμένον λίνοις,
ἀπῆγε τὸν πίθηκον εἰς δόλον πάγης,
εὑρηκέναι τ' ἔλεξεν ἄπλετα πλούτη,
γέρας προσῆκον ἄναξι, τεθμὸν ἀνθρώπων.
πίθηξ πεπαγίδευτο. κερδὼ καγχάζει·
„εἶτ', ὦ πίθηκε, τοῖος ὢν δυναστεύσεις;"
Πράττων ἀνήκοντ', ἴσθι μὴ κακῶς πράξων,
ὑπέρβιον δὲ παμμέγα βλάβος δώσεις.

[redacted]

24.

(*ΖΕΥΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.*)

ὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Τριτωγενὴς κούρη
ιστος ἐγνώκεισαν ἕν τι ποιῆσαι·
ῦρον μὲν ὁ Ζεύς, ὁ Προμηθεὺς δ' ἀνθρώπους,
ον δ' Ἀθηνᾶ· χὴ κρίσις ἐπὶ Μώμῳ.
ὲ φθονήσας πᾶσι τοῖς θεῶν ἔργοις,
Ζεὺς μὲν ἡμάρτηκεν, εἶπε, τοῦ ταύρου
έον κέρατ' ἄνωθεν ὀμμάτων θεῖναι,
ὐτὸς ὑπέθηκε ταῦτα τῶν κερῶν κάτω.
δὲ Προμηθεύς, ὡς φρένας ἀνθρωπείας
ξωθεν οὐκ ἤρτησ', ὅπως πονηρεύων
ηδεὶς λάθοι κἄτ' ἐμφανὴς καθεστήκοι,
που τις ὡς ἕκαστος ἐνδεὴς εἴη."
δὲ τὸ Τριτωγενῆος ἔσχεν ἀμώμως·
δει γὰρ αὐτὴν οἶκον ἀστάτως κτίζειν,
ροχοὺς ὑποθεῖσαν, ὡς, ἐὰν παροικήσῃ
ῶν τις πονηρῶν, ῥᾳδίως ἀποσταίη."
ύσατο Ζεὺς ἐν δίκῃ γε τῷ Μώμῳ,
ι φθονοῦντι τοῖς θεῶν καλοῖς ἔργοις.

* * * * *

Πολλὴ μέν, ὦ παῖ, τοῦ λόγου 'στὶν ἡ γνώμη,
ἄν σε ταύτης μηδαμῶς λάβοι λήθη.
γὰρ εὖ πράττουσι θεοὶ [τὰ] πρὸς ἀνθρώπους,
ι' οὐδὲ τούτων τοῖς κακηγόροις φειδώ.
δ' οὖν θεοί περ οὔτι Μῶμον ἀπέδραν,
ἂν βροτῶν τις οὐ πάθοι παρὰ μώμων;

25.

(*ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.*)

τις συνάγων λαὸν ἐς μάχην κῆρυξ,
ης ἄπειρος, ἀλλὰ καλὸν σαλπίζων.

ὅς γε κρατηθεὶς τοῖς λαβοῦσιν ἐξηύδα·
„μὴ δὴ κτάνητέ μ'· οὐδοτιοῦν ἐπεπράχειν.
„οὐ γάρ ποτ' αὐτὸς ἐν πολυκλόνῳ μάχῃ,
„ἀλλ' οὐδ' ἐμή τινα πώποτ' ἔκτανεν σάλπιγξ·
„κοὐδέν τι πλεῖον τῆσδ' ἐγὼ φέρω πλούτου.“
οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτα νηλεῶς ηὔδων·
„τούτου χάριν γε καὶ μάλιστα τεθνήξῃ·
„ἄναλκις αὐτὸς ἐς φόνον καλεῖς ἄλλους.“
Ὁ δρῶν ἐν οἷς τέθνηκα, κεῖνος ὁ κτείνων.

26.

(ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ.)

Ἡρακλέης ὥδευέ ποτε στενὴν ῥύμην·
χαμαὶ δεδόρκει χρῆμ' ἐοικὸς ὂν μήλῳ,
ῥοπάλῳ τ' ἐπειρᾶτ' αὐτὸ κατεπιτρίβειν.
τὸ δ' οὖν παταχθὲν αὐτίκ' ἤρξατ' οἰδαίνειν.
ὡς δ' εἶδε πλεῖστον εὐθέως ἐπαυξῆσαν,
ἐπέκειτο μᾶλλον, τοῦτό γ' ἐν βίῃ παίων.
τὸ δ' αὖ φυσηθὲν εἰς μέγιστον ὠγκώθη,
ὁδόν τ' ἔφραξεν, οὐκ ἐῶν διαβαίνειν.
Ἡρακλέης θαύμαινεν, οἷον συμβαίη·
ῥίψας ῥόπαλον ἕστηκε· ποῖ γὰρ ἂν ἥει;
αἴφνης δ' Ἀθήνη τῷδ' ἐπῆλθεν ὀφθεῖσα·
„πέπαυσο κάμνων, Ἡράκλεις, καλῶς τ' ἴσθι,
„ἔρις τὸ φανθέν ἐστιν, ὃ βλέπεις ἤδη.
„ταύτην δ' ἄμαχον ἢν ἐᾷς, ὡς ἦν πρῴην,
„μενεῖ γ' ἀναυξής, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως
„ὡς εἶδες ἐξογκουμένη κρατεῖ πάντων.“

27.

(ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ.)

Ἡρακλέης κέκλητό ποτ' εἰς θεῶν δείπνους,
ἤδη θεωθεὶς ὁ πρὶν ἐν βροτοῖς ἥρως,

ϑεῶν ϑ' ἑκάστῳ προφρόνως συνωμίλει.
ιαὶ δὴ τελευτῶν Πλοῦτος εἰσεληλούϑει,
ἥρως δ' ἀπηξίωσε τῷδ' ἔτι φϑέγξαι,
μηδὲ προσειπεῖν ὥς γε πᾶσι τοῖς ἄλλοις.]
ὁ Ζεὺς ἐϑαύμασ', Ἡρακλέην τ' ἀνηρώτα,
τί δή ποτ' ἄλλους μὲν ϑεῶν προσειρήκοι,
μόνον δὲ Πλοῦτον οὐδὲ γρῦ προσφωνήσαι.
ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν τοιάδε προσημείφϑη·
„ἔγωγε τοῦτον κἀπὶ γῆς ὢν ἐστύγουν,
„ὁρῶν ἀεὶ συνόντα τοῖσι πανούργοις."

28.

(ΡΟΙΑ ΚΑΙ ΜΗΛΕΑ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.)

Ηριζε μηλέη τε καὶ ῥόη κάλλους,
ἑκατέρη δ' ἐνίστατο δυσμενεῖ γνώμῃ.
γείτων δ' ὑπῆρχε βάτος ἡ ἀκανϑόπληξ·
ἀκούσασ' ἔριδος εἶπε τῇσι κομπώδης·
„παυσώμεϑ' ἔριδος, ὦ φίλαι, περὶ κάλλους."
Μῦϑον λέγοις ἂν πρὸς μικρὸν ἐν ἀρίστοις
αὐτὸν ϑέλοντα μωρίᾳ παρεμβάλλειν.

29.

(ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.)

Ηισάν ποτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργα τινὲς ἐκ κώμης·
κατ' οἶμον αὐτοῖς οὖσιν ἐξαπιναίως
κόραξ ἐπέπτη ϑατέρην πηρὸς γλήνην.
ὁ μέν τις αὐτῶν σφᾶς ἔφη 'πανακάμπτειν,
κὴ γὰρ τὸν οἰωνόν σφιν αἴσιον φαίνειν.
ὁ δέ τις πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔφησ' ἄτερ μούσης·
„καὶ πῶς ἂν ἡμῖν αἴσιόν τι μαντεύσοι,

„ὃς τὴν ἰδίαν πήρωσιν οὐ προεγνώκει,
„ὅπως ἑαυτῷ τὰς κόρας προφυλάξοι;"

30.

(ΙΚΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

Ἰκτῖνος ἔπτη γῆθεν ὄφιν ἀναρπάσας,
ὁ δὲ στραφεὶς ἔκτεινεν εὐθέως πλήξας,
εἰπὼν πρὸς αὐτὸν λοίσθια πνέοντ' ἤδη·
„καὶ τί πεπονθὼς τοῖον ἐξεφρενώθης,
„ὑφ' οὗ πρὸς οὐδὲν ἐβλάβης, ἀδικῆσαι;
„ὅμως πέπονθας, ἃ δρᾶσαί μ' ἐβουλεύσας."

31.

(ΨΕΥΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ.)

Ἴλη ποτ' ἀγέρωχος ἤρχετ' εἰς κώμην,
τῶν ψευσμάτων ἄγερμα πάντα κρατούντων.
στολὴν μὲν εἶχε ποικίλην τε πορφύρην,
ἵπποι δ' ἐκοσμέοντο φαλάροις χρυσοῖς.
αὐτοῖς δ' ἐφείπετ' οὐλαμὸς ἀναιδείης,
δόλου τ' ἀπάτης τε καὶ πανουργίης πάσης.
καὶ δὴ συνεβόλησαν καθ' ὁδὸν κούρῃ·
λιτῶς μὲν ἤδ' ἔσταλτο τοῖς χιτωνίσκοις
καί πως πενιχρῶς, ἀλλά τι σεμνὸν ἐσχήκει·
ἦν δ' ἡ τάλαιν' ἄσιτος ἐκ χρόνου πλείστου.
προσεῖπε δ' αὐτὴν ψεῦσματ', ἠδ' ἀνηρώτα,
ποῖ γῆς τροχάζοι, καὶ χάριν τίνος βαίη.
ἡ δ' εἶπε· „σύγγνωτ', ἄνδρες, ἤν τι μὴ λέξω
„ἄσιτος οὖσα κἄποτος ἐκ χρόνου πολλοῦ."
τὰ δὲ πρὸς αὐτὴν ὧδ' ἠμείβετο ψεύδη·
„ἕπου μεθ' ἡμῶν· ἔστι πλησίον κώμη,
„μικρὰ μὲν οὖσα, εὖ δ' ἔχει 'πιτηδείων,

αὶ πανδοκεῖον ὄψ' ἔχον τὰ πρὸς θοίνην.
ιύνδειπνος ἡμῖν ἐλθὲ καὶ κορεσθήσῃ."
δ' ἠκολούθει τοῖσιν ἐν κατηφείῃ
πανδοκεῖον, κοὐδὲν αὐτοῖς εἰρήκει.
θοῦσι δ' αἶψα πανδοκεὺς παρεκτείνει
ιάπεζαν αὐτοῖς βρωμάτων καλῶν πλήρη.
αγόντες οὖν ἅπαντες ἐς κόρον θυμοῦ,
;πους χαλινώσαντες ἤθελον φεύγειν.
ʼτεῖ δ' ἐπιστὰς πανδοκεὺς τὰ τῆς θοίνης.
ὶ δ' ἠγανάκτουν οἷς ἐκεῖνος ἀπῄτει,
ιὶ δόντα μηδὲν εἶπε μηδ' ὅλως ὀφλεῖν.
ίτην ὁ δ' ἱκέτευε τέκν' ἀναιδείης·
ὶ δ' ἰταμῶς ἔφασκεν, ὡς πᾶν εἰλήφοι·
εδωκέναι γὰρ ἀξίως τὰ τῆς θοίνης.
ίτην τὰ δαῖτρα πανδοκεὺς ἐπεζήτει,
ʼκ ἦν δὲ πληθὺν πρὸς βίην ἀναγκάζειν·
ιὶ τί δ' ἂν ἔδρασ' εἷς ἐὼν ὅλην ἴλην;
ρίσταθ' ἡ σύνδειπνος ἐν πύλης βηλῷ,
ιιν βλέπουσα, καί τ' ἄναυδος εἱστήκει.
δαιταλεὺς δὲ τοῦ λαβεῖν ἀπεγνώκει,
ιῶν τ' ἔφησε· „ποῦ σύγ' εἶσθ', ἀληθείη;"
δ' εἶπ'· „ἄνερ, πάρειμι· τί δὲ ποιήσω;
τροφῆς ἐγὼ γὰρ οὐδ' ὅλως ἄνευ τούτων
καὐτὴ μέτεσχον, καὶ πάλαι γ' ἐτεθνήκειν.
μὰ τοὺς καθ' ὑμᾶς νῦν ἐόντας ἀνθρώπους
οἳ χαίρετε ψεύδεσσι κοὐκ ἀληθείῃ,
ἀλλ' ἔρρετ' οἰμώξοντες ἐργάται τούτων."

32.

(ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΠΡΟΣ.)

ιάπρος τε καὶ λῖς ἦλθον ἀμφότερ' εἰς κρήνην·
έρους γὰρ ὥρῃ πάνθ' ἁπλῶς λυπεῖ δίψα,

γένη τε καὶ ζῷ' ἠδὲ φυτὰ κἀνθρώπους.
ἤριζον οὖν, τίς πρῶτος ὕδωρ πίοι.
ἔρις δὲ λυγρή, κεἰς φόνους ἂν ἠλάκει,
εἰ μὴ καμόντες τῆσδε μικρὸν ἀπέσταν,
λαβεῖν ἀναψύχωσιν εἰς ἀναμάχην,
δεινόν τι προσβλέποντες ἀντίον ἀλλήλοις.
ὅμως δὲ γῦπας ἑωράκεσαν ἐξαίφνης,
οἵπερ ἄνωθεν τὴν ἔριν παλευόντων
βλέποντες ἀνέμιμνον αἴσιον θοίνην·
τὸν γὰρ πεσόντα βρῶμα θυμαρὲς θήσειν.
τούτους ἰδόντες οἱ καμόντες ἐκ πάλης,
„δεῦρ' ἴθι, μάχης λήγωμεν, εἶπον, ἀλλήλων·
„φίλους γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ γυψὶν θοίνην."
Οὕτω μέν, ὦ παῖ, καὶ σὺ φεῦγ' ἔριν λυγρήν.
ἀεὶ γὰρ αὕτη δώματα καὶ πόλεις φθείρει.

33.

(*ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΣ.*)

Κύκνου κόραξ τις τῇ χρόῃ παρεζήλου,
τοῦτον νομίσας λευκόχροουν γεγενῆσθαι,
* * * * * *
εἴ γ' ἐν λίμναισι καὶ ποταμοῖς ἐπιπλώῃ,
ἀφῆκε βωμούς, ἔνθα σῖτον ἐσχήκει,
κἀπὶ δίαιταν ἦλθε λιμναίην κύκνου.
χρόην μὲν οὐκ ἤμειψε σῶμα φαιδρύνων,
τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἐξόλωλε λιμώττων.
[*Δίαιτα φύσιν οὐδαμῶς μεταβάλλει.*]

34.

(*ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΚΟΧΛΟΣ.*)

Κύων τις ᾠὰ καταπίνειν εἰώθει·
ἰδὼν δὲ κόχλον ᾠὸν αὐτὸν φήθη,

ʼ δὴ παρ' αὐτὰ καὶ χανὼν καταπίνει.
ϰρούμενος δὲ κοιλίῃ τε καὶ σπλάγχνοις,
ἔγωγ', ἔφη, δίκαια ταῦτα νῦν πάσχω,
στρογγύλα πάνθ' ἡγούμενος ᾠὰ τυγχάνειν.“
Τἀληθὲς αἱροῦ, μηδ' ὅπερ καλὸν δόξῃ.

35.

(ΤΑΥΡΟΣ ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΣΥΣ ΑΓΡΙΟΣ.)

ζοιμώμενον λέοντα ταῦρος εὑρήκει·
ύψας κέρασι τοῦτον εὐθέως κτείνει.
ιήτηρ δ' ἐπῆλθε καὶ τὸν υἷ' ἀπεθρήνει.
ύαγρος αὐτῆς ἦκο' αἰνὰ θρηνούσης,
ιαὶ στὰς ἄπωθεν ταῦτ' ἔφη· „πόσαι δ', οἴει,
‚ἄλλαι τεκοῦσαι σφέτερα τέκν' ὀδύρονται,
ἅπερ κτανόντες ἴσχεθ' ὑμέες θοίνην;“
Δράσαντα κακὸν ἴσθι καὶ δίκην δώσειν.

36.

(ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

ώνωψ προσελθὼν εἶπε λέοντι κομπάζων·
οὐδὲν φοβοῦμαί σ', οὐδ' ἐμοῦ πλέον δύνῃ.
τίς δ' ἐστὶν ἰσχύς, ὃς ὄνυξί τε ξύεις,
κὠδοῦσι δάκνεις; καὶ γυνὴ τόδ' ἂν πράττοι,
ἀνέρι γ' ἐριδαίνουσα τάχα τηνάλλως.
ἐγὼ δὲ λίην δυνάμει σ' ὑπερπαίω.
εἰ δ', ἐλθέ, πειρήσωμεν ἀμφοῖν ἰσχύος.“
ιὶ σαλπίσας κνὼψ ἐμπέπηγεν ἀτρίχοις,
ινάς τε καὶ πρόσωπα δάκνων λεοντείας.
λὶς δὲ τοῖς ὄνυξιν αὐτὸς ἐδρύφη
μοσταγῆ πρόσοψιν, ἄχρις ἀπέγνω.
ἴλιγγι κώνωψ ᾖδε τἀπὶ τῆς νίκης,

χῖπτατο χαίρων, τὸν λέοντα νικήσας.
ἱστῷ δ' ἀράχνης ἐμπλακεὶς ἔφη· „τλήμων
„νικῶν μεγίστους πρὸς μικρῶν ἀποθνήσκω."
Κἂν τἀσθενές τι δρᾶν ἔδοξε πρὸς κρείσσους,
ὅμως δίκην δέδωκεν οἷσιν οὐκ ἔγνω.

37.

(ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.)

Λάλος χελιδὼν πρὸς κελάρυζαν ἐξηύδα·
„ἔγωγε κούρη βασίλισσ' Ἀθηναίη,
„καὶ τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ βασιλήων·
„κλέος μέγιστον εἶχον ἀνέρες κεῖνοι."
ὡς δ' ἄκριτ' ἐκώτιλλ', οὖσα καὶ λαλιστάτη,
καὶ Τηρέως τε τὴν βίην κατατείνει,
* * * * * *
πρὸς ἣν κορώνη τοιάδε προσημείφθη·
„ὢ Πανδιωνὶς καὐχέουσ' Ἀθηναίη,
„τί δ' οὐκ ἂν εἶπες μὴ 'στερημένη γλώσσης,
„ὅπου γε τμηθεῖσ' ἡλίκον τιτυβίζεις;"

38.

(ΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΙΝΟΣ.)

Λάρος ποτ' ἰχθὺν ἐκλαφύσας ἐφράχθη
βαθὺν φάρυγγα, καὶ πεσὼν ἐτεθνήκει.
ἰκτῖνος εἶδε, „κἀνδίκως, ἔφη, πάσχεις,
„ἔχων δίαιταν πτηνὸς ὢν θαλασσαίην."
Ἔδει τὰ σαυτοῦ, μηδὲ τά γ' ὑπὲρ πράττειν·
ὃ γὰρ πέφυκας οὐκ ἂν ὠλέκοις δράσας.

39.

(ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.)

Λειμῶνα κατ' εὐάνθεμον ἠρινῆς ὥρης
ἄφετος ἔβοσκεν ἵππος εὐτρίχου χαίτης.

ι ἐβούλετ' οὐδὲν ἄλλο τῶν ζώων
ιετασχεῖν ἧσπερ αὐτὸς βιβρώσκει.
ο λειμῶν' οἱ μόνῳ προσανήκειν.]
ς δέ τις, καίτοι πέλουσα δειλήμων,
ιρατρώγουσα θαμὰ τῆς ποίης.
* * * * *
ͻ τρόπῳ σκέπτετ' ἔλαφον τιμωρήσειν.
ͻπον εἶδε, καὶ κέχρητο συμβούλῳ.
τοῖμος εἶναί φησίν οἱ βοηθήσειν,
χρ' ἐκείνης ἀξίαν γε λήψεσθαι
, ἐὰν χαλινὸν αὐτός [τε] δέξηται,
:την τ' ἄνθρωπον ὢν ἐπὶ νώτων.
ν ἵππος, καὶ τὰ νῦν γε δουλεύει.
α δέ μοι τὸ φίλαυτόν ἐστιν ἡλίκης ἄτης.

40.

(ΛΕΩΝ ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

νοσήσας ἐν σπέει κατεκλίνθη.
ίαν οὖν ἅπαντα τἄλλα τῶν ζώων,
ͻπήσονθ' αὑτέων βασιλῆα·
δ' ἀλώπηξ ὑστέρησε τῶν ἄλλων.
ρίης μὲν οὖν λύκος τυχὼν ταύτης,
:κος κατεῖπε πόλλ' ἐπιβούλως,
παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν δυνάστην
ἁπάντων, ἅπερ ἡ γέη φέρβει,
παρεῖναι πρὸς παραίφασιν νούσου
' ἐοῦσαν καὶ πεπνυμένην γνώμῃ.
ῦ λύκου λέγοντος ἵκετ' ἀλώπηξ,
σεν αὐτοῦ ῥημάτων τελευταίων.
δὲ θυμῷ κατέσεισε τὴν χαίτην,
ἀλώπεκ' εἰσιοῦσαν εἰς ἄντρον.
δ' ἀλώπηξ οὐδαμῶς ἐδειδοίκει,

ἀλλ' οἱ μεταδοῦναι καὶ λόγον τ' ἐλιπάρει,
τυχοῦσα δ' εἶπε, καὶ λύκος παρειστήκει·
„καὶ τίς σε, βασιλεῦ, τῶν ἀφιγμένων ζώων
„τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὡς ἔγωγ' αὕτη;
„πᾶσαν γάρ, φήμ' ἐγώ, περιῆλθον χώρην,
„καὶ πάντ' ἰητρὸν σοῦ πέρι διηρώτων,
„εἴ πως μάθοιμι παρά του θεραπείην.
„ἐξεῦρον ἀλλ' οὖν, κοὐ μάτην ἐκεκμήκειν·
„φασὶ τῶν ἰητρῶν οἱ μαθόντες ἐκ πείρης·
„ἄκος ἐνεργὸν τοῦ νοσοῦντος ἔσσεῖται,
„ἢν ζῶντα τὴν δορὴν λύκου τιν' ἐκδείρας
„θερμὴν ἐοῦσαν σὸν δέμας περιβάλλῃ."
παρ' αὐτὰ νεκρὸς κεῖτο συκοφαντήσας
λύκος, παθὼν δίκαια τῆς κακῆς γνώμης.
γελῶσ' ἀλώπηξ εἶπεν· „ὦ λύκος τλήμων,
„ἔδει σε τὸν λῖν μὴ κακῶς παραπείθειν,
„ἀλλὰ πρὸς ὀρθὴν καὶ φιλόφρονα γνώμην.
„ὁ γὰρ κατ' ἄλλου κακὸν ἐκτολυπεύων
„κεῖνος πρὸς αὐτὸν ἀντεπιστρόφως βαίνει."

41.

(ΛΕΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΦΑΣ.)

Λέων Προμηθεῖ κατεμέμφετ' ἀλήκτως,
ὅτι μέγαν μιν καὶ καλὸν πεποιήκει,
καὶ τὴν γένυν μὲν τοῖς ὀδοῦσιν ὁπλίσας,
πόδας δὲ τοῖς ὄνυξι κατακρατύνας,
ἠδ' ἄλκιμόν τε θηρίων πλέον πάντων,
„τοιοῦτον ὄντα πῶς πτοεῖ με δ' ἀλέκτωρ;"
ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς λέοντ' ἀπημείφθη·
„τί δὲ μάτην με, θηρίον, καταμέμφῃ;
„τά γ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ πάντ' ἔχεις κατὰ μοῖραν
„εἴπερ δὲ θυμός τι μικρὸν ἐμαλακώθη,

αυμαστὸν οὐδέν, εὖ τυχών γε τῶν ἄλλων."
:όντος αὐτῷ τοῦ Προμηθέως οὕτως,
ων ἐταλάνιζεν αὐτὸν τῆς μοίρης,
ὶ τῆς ἑαυτοῦ δειλίας κατεγνώκει,
λ' οὐδ' ἐβούλετο δειλὸς ὢν ἔτι ζώειν.
ων δὲ γνώμης ὧδ', ἐλέφαντι συνήντα,
ὶ τῷ προσειπὼν συνομιλῶν εἱστήκει.
ῶν δέ θαμὰ τοῦτον ὦτα σείοντα,
:ί δὴ πεπονθὼς ὦτ' ἀεὶ κινοῦντ' ἴσχεις;
:ίν', ὦ φέριστε, σύ γε, φησί, τῶν ζώων
ροβῇ τοσοῦτον, ὡς ἀκοὴν τεὴν σείειν;"
φνης κώνωπα συνέβη περιπτῆναι.
ὁρᾷς τὸ μικρόν, φησί, καὶ περιβομβοῦν;
ἢν εἰσδύῃ μου τὸν ἀκοῆς ὁδόν, θνήσκω."
έων ἀκούσας ταῦτα φησὶ θαρσήσας·
τίνος χάριν δὲ βούλομαι θανεῖν ἤδη,
ἐλέφαντος αὐτοῦ τυγχάνων πολὺ κρείττων;
ὅσον δ' ἀλέκτωρ συγκρίσει γε κωνώπων,
τοσοῦτον αὐτὸς κρείττονος πέλω μοίρης."
„Οὐδεὶς καθ' αὐτὸν τάλας, ἀλλὰ παρβλήδην·"
αλαίφατος πέφυκε πάνσοφος γνώμη.

42.

(ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.)

ιβυσσα γέρανος ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ
ωρὴν ἀεὶ βόσκοντο χείματος ποίην.
ως μὲν ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς ἀλλήλω,
ις δὲ λυγρὴ δυσμενεῖς πεποιήκει,
ριζε τεφρῇ χρυσόταρσος εὐχροίης,
ὼς γεράνῳ καταγελῶν ἐκωμῴδει,
ὶ κατεμυκτήριζε τῆσδε τὴν χροίην.]
τὸς λέγων χρύσειον ἠδὲ πορφύρης

ἔχειν πτέρωμα, καθάπερ τις ἀνάκτων.
*   *   *   *   *   *
ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν καλὸν ἀνταπεκρίθη·
„καὶ μὴν ἔγωγ' ἐφίπταμαι νεφῶν ὕψη,
„ἔγγιστα φωνῶν ἀστέρων σελασσόντων·
„σὺ δ' οὖν σχολαίῃ κἀσθενεῖ βάσει βαίνων
„χαμαὶ πτερύσσῃ, κοὐδ' ὅλως ἄνω φαίνῃ,
„μετ' ἀλεκτορίσκων ὡς ἀλέκτωρ κοκκύζων.“
Εὔδοξος εἴην εἵματι τριβωνείῳ,
ἢ ζῶν ἀδόξως γαυριῶν τ' ἐπὶ πλούτῳ.

43.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.)

Λύκους λύκος τις ἐκστρατηγέων ἄλλους
ἔλεξε, πᾶσι θεσμὸν ἴσον ἐντάξας,
ὅπως τις αὐτῶν ὅ τι ποτ' οὖν κυνηγήσας
εἰς μέσσον ἄγῃ πρὸς διανομὴν ἄλλοις.
ὄνος δ' ἀκούσας ἀνέσεισε τὴν χαίτην,
γελῶν δ' ἔλεξε τῷ δοτῆρι τῶν ἴσων·
„καλῶς μὲν εἶπας, τοῖς λύκοις θεμιστεύων·
„πῶς δ' αὐτὸς ἐχθὲς ἣν ἐθηράσω δαίτην
„ἀπέθου λαθραίως τῇ παρὰ σοὶ κοίτῃ;“

44.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.)

Λύκος πλανηθεὶς ἐν τόποις ἐρημαίοις,
κλίνοντος ἤδη πρὸς δύσιν τοῦ φωστῆρος,
ὁρῶν σκίην τε δουλίχην ἑὴν οὖσαν,
„λέοντ', ἔφη, δέδοικ', ἐὼν πολὺ μείζων,
„πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος, οὐχὶ τῶν ζῴων
„αὐτὸς δυνάστης τῶν ὅλων γενήσομαι;“

ικον δὲ γαυρωθέντα λὶς ἐφορμήσας,
κὶ συλλαβὼν κατήσθι᾽· ὃς δ᾽ ἐκεκράγει·
οἴησις ἡμῖν αἰτίη γ᾽ ἀπωλείας."

45.

(ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.)

ἰύκος κύνεσσι δηχθεὶς ἦν νοσηλεύων.
* * * * *
ἰν περῶσαν, ᾔτει τήνδ᾽ ἄκος δίψης·
ν γὰρ πίδαξ τις πλήσιον ῥέων ὕδωρ.
εἰ γὰρ σὺ βούλει νᾶμα, φησί, μοι δοῦναι,
αὐτὸς ἑτοίμην καὶ τροφὴν προσευρήσω."
* * * * *
ἀλλ᾽ ἢν ποτόν σοι δῶ, σὺ καὶ τροφήν μ᾽ ἕξεις."
Ἐχθροὺς ἐνεδρεύοντας ἀεὶ τάχος φεύγειν.

46.

(ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΚΕΣ.)

Μεγέθει κολοιὸς ὑπερεῖχε τῶν ἄλλων,
ὑπερφρονήσας τῶν ἑαυτοῦ συμφύλων
ροείλετο τοῖς κόραξι φυλέτης εἶναι.
αὶ δὴ προσελθὼν ἠξίου διαιτᾶσθαι
μοῦ σὺν αὐτοῖς, ὡς σύναυλος ἀπ᾽ ἴσων.
ἱ δ᾽ ἀγνοοῦντες εἶδος, οὐδὲ τῆς φωνῆς
παΐοντες τοῦδε τῆς ὁμοφθόγγου,
αίοντες ἐξέωσαν αὐτὸν ἐν τάχει.
θεν διωχθεὶς πρὸς ἰδίους ἐπανῄει.
ἱ δ᾽ ἀγανακτήσαντες οἷσπερ ἀπέστη, —
βριν γὰρ ᾠήθησαν ἃ πεποιήκει, —
πηξίωσαν αὐτὸν ὑποδεχθῆναι.
ὕτω κολοιὸς ἀγενὴς καθεστήκει.
Οὐδεὶς παρ᾽ ἀλλοτρίοισιν εὐδοκιμήσει.

47.

(*ΜΥΙΑΙ.*)

Μέλιτος ἐκχυθέντος ἐν ταμιείῳ
κατήσθιον τοῦθ' αἱ περιπτᾶσαι μυῖαι.
ἡδὺς δ' ὁ καρπὸς οὐκ ἐᾷ φυγεῖν ταύτας,
οὐδ' ἠδύναντο πάλιν αὖ ἀναπτῆναι,
δεινῶς ἐν αὐτῷ τῶν ποδῶν κρατηθέντων,
κἄφασκον ἀποπνιγόμεναι πρὸς ἀλλήλας·
„αἲ δύσμοροι θανούμεθ' ὑπὸ βραχείης
„φεῦ ἡδονῆς οἴκτιστον ἐκπλανηθεῖσαι.“

48.

(*ΜΗΝΗ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.*)

Μήνη ποθ' ἱκέτευε μήτερ' αἰδοίην,
ὅπως ἑαυτῇ σύμμετρον χιτωνίσκον
ὑφάνοι· πρὸς ἣν μειδήσασ' εἶπεν ἡ μήτηρ·
„καὶ πῶς χιτὼν σύμμετρος ἂν ὑφανθείη
„ὧδ' ἀστατούσῃ; νῦν μὲν οὖν ὑπερφαίνῃ,
„πάμμηνος οὖσα· πλησιφαὴς δ' ἐπὶ τούτῳ·
„ἔπειτα δ' ἀμφίκυρτος ἠδὲ μηνώδης·
„ἀεὶ γὰρ αὔξεις φθινύθεις τε παμμήνως.“

49.

(*ΜΥΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.*)

Μῦς ἐξ ἀρούρης βατράχῳ κακῇ μοίρῃ
ἐφιλιώθη, καὶ κακῶς ἐτεθνήκει.
τὸ πρῶτον ἦλθον δεῖπνον εἰς ἀρουραίου,
ἔπειτ' ἀπῆλθον βατράχου πρὸς οἰκήσεις.
ὁ βάτραχος δ' οὖν οὐ καλῶς ἐβουλεύθη·
λίνῳ γὰρ ἑαυτῷ τὸν μυὸς πόδα συνδήσας
ἀπῆγε τὸν μῦν χεῖλος εἰς τὸ τῆς λίμνης,

καθείλκυσ' ἐς βάθη τὰ λιμνώδη.
υσηθεὶς νάμασιν ἀπεπνίχθη,
δ' οὕτως ἐκ δεσμοῦ·βατραχείου.
ίως οὖν φορούμενον σάλῳ
ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἁρπάζει.
ραχος δ' ὁμοῦ συνείλκεθ' ὁ δεσμώτης,
' τε δεῖπνον ηὐτρέπισεν ἰκτίνῳ,
ν οὕτω τἀπίχειρ' ἀβουλείης.

50.

(ΝΕΟΣ ΑΣΩΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.)

ς ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῷα,
τε καὶ μόνου περιλειφθέντος,
› εἶδεν ἀμφιποτῶσαν ἀώρως.
δ' ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης,
)σελθεῖν ᾤετ' ἠρινὴν ὥρην,
υ τε μηκέτι δεήσεσθαι,
τ' ἀπημπόλησε καὶ τόδ' ὡς τἄλλα.
μικρὸν χειμάτων ἐπελθόντων,
)δροῦ πνεύσαντος ἀνεμοῦ [τ'] αἴφνης,
χελιδὼν τῷ ψύχει γ' ἐτεθνήκει.
δὲ νεκρὰν κατιδὼν νεηνίης,
', ἔφησεν, οἷα δὴ κατειργάσω,
νεῖσα πρὶν ἔαρ ἐποφθῆναι,
τ' ὄλωλας κἀμ' ἀπώλεσας μάτην.“
τίη κάκιστον ἠδ' ἀβουλείη.

51.

(ΖΕΥΣ ΚΡΙΤΗΣ.)

γράφοντ' ἐν ὀστράκοισιν Ἑρμείην
πονηρῶν τὰς ἁμαρτάδας πάσας

ἐκέλευσεν εἰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν,
καλῶς ἁπάντων βίοτον ἐξερευνήσας
ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ.
τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις,
τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν,
εἰ θᾶσσον ἀδικῶν ὀψέ τις δίκην δώσει.

52.

(ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ.)

Ὁδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην
ἑστῶσαν οἵην εὗρεν ἐν κατηφείῃ
σεμνὴν γυναῖκ', ἀλλ' οὐ δοκοῦσαν εὖ πράττειν.
καί φησιν αὐτῇ· „τί πέπονθας, ἀρίστη;
„καὶ τίς ἂν εἴης; ὧδε τοῦ χάριν μίμνεις;“
„ἐγὼ μέν, εἶπεν, εἰμί σοί γ' Ἀληθείη.“
πρὸς ταῦτ' ἐθαύμασ' ὁδοίπορος, κἀνηρώτα·
„τί πόλεις ἀφεῖσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
ἡ δ' εὐθὺ πρὸς ταῦτ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων·
„ἐν τοῖς πάλαι γὰρ παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεύδη,
„νῦν δ' εἰς βροτοὺς ἅπαντας εἰσεληλούθει.
„εἰ δ' ἐστὶν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν,
„ὁ νῦν βίος πονηρός ἐστιν ἀνθρώπων.“

53.

(ΟΙΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Ὄϊς νομῆα τοιάδε προσεξηύδα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
„γάλα δ' ἀμέλγειν ἔστι, κεἰ φίλον, πῆξαι·
„ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.

ὺν ὁδηγεῖς πρὸς μόνην νομὴν ἧμας.
ὰρ ἡμῖν οὐδέν· ἀλλὰ καὶ φορβὴν
φέρει σοι γῆ τιθηνὶς ἁπάντων.
ς ὄρεσσιν εὐθαλές τι γεννᾷ σοι
ς αἶα σῶν ἄπειρος οὖσ᾽ ἔργων,
ε νοτίης καὶ δρόσου πεπωκυῖα.
δ᾽ ἡμῶν ὠφέλημα λαγχάνων,
ὺ φέρβεις τὴν κύν᾽ ἐν μέσοις ἧμιν,
, ὁποῖα σαυτόν, εὐθαλεῖ σίτῳ.“
δ᾽ ἤκουσ᾽ ἡ κύων, κἀπημείφθη·
βληχάζουσα κακόβουλον βάξιν,
αρήμην κἂν μέσαις ἐπωλούμην,
ποθ᾽ ὑμεῖς ἔσχετ᾽ ἄφθονον ποίην,
θοίνη θηρίοις ὀρειβάτοις.
χουσα παντόθεν δὲ κωλύω
ρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“
ἀχάριστον εὖ ἔχει τὰ τοῦ μύθου,
ν κακηγοροῦντα πρὸς βλαβήν.

54.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΙΔΙΟΝ.)

έ τις καὶ κυνίδιον Μελιταῖον·
ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης,
κριθήν, χόρτον, ὥσπερ εἰώθει·
κύων ἤθυρεν εὐρύθμως παίζων,
ότην τε ποικίλως περισκαίρων.
αὐτὸν κατέχων ἐν τοῖς κόλποις
ἄθυρμ᾽ ἡδὺ παραμυθείης.
τλήμων τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων
ίλης Δήμητρος, ἡμέρην δ᾽ ὕλην
ἀφ᾽ ὕψους ἐξ ὄρους ὅσων χρείη.
δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,

σκύμνον θεωρῶν ἁβρότητί [τ'] ἐν πάσῃ,
φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ καλῶς ῥήξας
ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθ', ἄμετρα λακτίζων.
*   *   *   *   *   *
τὴν μὲν τράπεζαν ἐς μέσον βαλὼν ἔθλα,
ἅπαντα δ' εὐθὺς ἠλόησε τὰ σκεύη,
δειπνοῦντα δ' ἐγγὺς ἦλθε δεσπότην κύσσων,
νώτοις ἐπεμβὰς καὶ ποσὶν κατατρίβων.
οἱ δ' οἰκέται βλέποντες οἷον ἐπράχθη,
τόλμης ὀνείης ἐσχάτου τε κινδύνου
[τὸν δεσπότην ἐν μέσοις ἅμ', ὡς εἶδον,]
ἐσάωσαν αὐτὸν παρ' ὀλίγον μαλαχθέντα.
κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἀλλόθεν παίων
ἔκτεινον. ὡς δὴ καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων
„ἔτλην, ἔλεξεν, οἷα χρή με, δυσδαίμων.
„τί γὰρ παρ' οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην;
„τί δὴ παθὼν ὥρμησα τὰ κύνος πράξων,
„βαιῷ δ' ὁ μελεὸς κυνιδίῳ παρισούμην;"
Οὐ δῆτα πάντες ἄρτιοί γε πρὸς πάντα,
οὔτε φθονούντων ἀσφαλῆ τὰ τῆς μοίρης.

55.

(ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Ὄνος τις ἤσθετ' ἐσθίων ἀκανθώδη·
ἰδοῦσ' ἀλώπηξ μειδιῶσ' ἀνηρώτα·
„πῶς, ὦ φέριστε, σύγ' ἁπαλὴν ἔχων γλῶσσαν
„σκληρὴν ἐδωδὴν ἐσθίεις κἀκανθώδη;"
[πῶς οὐ πέπληγεν ἡ τεὴ γλῶσσ' ἀκάνθαις;]
καλῶς ἂν εἴποις ταῦτα τοῖσι φληνάφοις.

56.

(ΟΝΟΣ ΛΕΟΝΤΗΝ ΦΕΡΩΝ.)

; λεοντῆν ἐνδυθεὶς περιήει·
ον κατεπτόηντο τἄλλα τῶν ζώων,
τά τινα κοὐκ ὄνον νομιζόντων.
' δὲ κερδὼ κατεπείρα καὶ ταύτης,
φοβηθῇ χὠς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων.
ἤγε κερδὼ τοῦτον ὡς ἑωράκει,
ιμένου γὰρ ἦκοε τύχῃ τινί,
πρὸς αὐτόν· „ἴσθι τοιγαροῦν οὕτως,
ιὴ βοῶντος πρὸ μικροῦ γ' ἐνωτίσθην,
:ή [τε] κἀγὼ παντελῶς ἐδειδοίκειν."

57.

(ΟΝΟΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ ΑΓΑΛΜΑ.)

ποτ' ἐπιθείς τι ξόανον κωμήτης
ινεν αὐτὸν εἰσάγων διὰ μέσσης
ης, ἁπάντων τὸ βρέτας προσκυνούντων.
δ' ἐπήρθη, καὶ θεῶν τις ᾠήθη
ς γενέσθαι, χὠς θεὸς προσκυνεῖσθαι.
ᾶτο δεινόν, ὦτά [τε] πρὸς τἄνω τείνων,
ξίου τε καὶ προσωτέρω βαίνειν.
λάτης δὲ ταῦθ' ὁρῶν κατωργίσθη,
τῷ ῥοπάλῳ τοῦτον ἤλασε παίων,
ος εἶ, λέγων, σύ, κεἰ θεὸν φέρεις ὤμοις."

58.

(ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ.)

ιθοθήρης παγίδας πτηνοῖς ἵστη·
ιδὸς εἶδε τοῦτον, ἠδ' ἀνηρώτα·
τοῦδ' ὃ πράττεις ὧδε κατ' ἀγρὸν κάμνων;"

„ταύτην ἀρίστην, εἶπε, τὴν πόλιν κτίζω.“
εἰπὼν δὲ ταῦτ' ἀπῆλθεν ἠδ' ἀπεκρύβη.
πεισθεὶς κορυδὸς τοῖς λόγοισι τοῖς τούτου
προσῆλθεν εὐθὺ τὴν πόλιν κατοικήσων.
κἄλαθε ληφθεὶς ἐν βρόχοις παναγραίοις.
ὀρνιθοθήρης ἐκδραμὼν συλλαμβάνει.
ὁ γοῦν κορυδὸς συσχεθεὶς λέγει τούτῳ·
„ἐὰν πόλεις, ἄνθρωπε, τοιάσδε κτίζῃς,
„πολλοὺς ἐνοίκους αὐτὸς οὐχὶ καθέξεις.“
Οἶκοι μάλιστα καὶ πόλεις ἐρημοῦνται,
ὅταν κακῶς ἄρχωσιν οἷς ἐπετράπη.

59.

(ΟΦΕΩΣ ΟΥΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ.)

Οὐρή ποτ' ὄφιος ἠξίου προηγεῖσθαι,
ἕλκειν δὲ τἄλλα τῶν μελῶν ὀπηδούντων.
ἀπντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραινούσῃ·
„πῶς ῥινὸς ἄνευ κώμμάτων ὁδηγήσεις,
„ἐναντίως τε πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων;“
ἀλλ' οὐκ ἔπειθε· τὸ φρονοῦν ἐνικήθη.
οὐρὴ μὲν ἦγε, κῆρχεν ἀφρόνως ἄλλων,
σύρουσα τυφλὴ σώματος μέλη πάντα,
ἕως γε πετρῶν ἐς βάραθρα πεπτώκει·
ῥάχις, κάρη, πᾶν σῶμα δεινὰ πεπλήγει.
σαίνουσα δὴ τόθ' ἱκέτευε τὴν κάρην·
„δέσποινα σῶσον, λιπαρῶ σε, κινδύνου·
„ἅλις κακῆς γὰρ ἀπολέλαυκα τῆς γνώμης.“
Κάλλιστα δῆμον πρὸς παράνουν τόδ' ἂν εἴποις
ἄρχειν θέλοντα τῶν σοφωτέρων ἄλλων.

60.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

ις γεωργοῦ πρὸς θύραις ἐμφωλεύων
κκε παιδὸς τὸν πόδ', ὃς κατεθνήκει.
γα δὲ πένθος τοὺς τεκόντας εἰλήφει.
πατὴρ δὲ δηχθεὶς συμφορᾷ 'πὶ τοιαύτῃ,
τραν λαβὼν ἐλήλυθεν παρὰ τρώγλην,
ιν τ' ἔμιμνεν ἐξίοντ' ἀποκτεῖναι.
ῆλθε δ' οὗτος τῆς ὀπῆς ἐπὶ θήρην.
θὺς δ' ὁ πατὴρ δεδρόμηκ' ἐπισπέρχων,
ερρῶς τ' ἐπ' αὐτὸν τὴν πέτραν ἐπιρρίπτει,
ιλῆς δ' ἁμαρτὼν ἀποτυγχάνει τούτου,]
ὐ καιρίως ἐπλῆξε τὸν φονευτῆρα,
ρῆς δὲ τἄκρον ἠλόησεν ἡ πέτρα.
ὶ δὴ φοβηθείς, μὴ τὸ θηρίον κτείνῃ
τόν [τ'] ἐκεῖνον εἵνεκεν τῆς οὐραίης,
βὼν ἄλευρον σὺν μέλιθ' ὁμοῦ χῦδωρ,
κάλει προσελθὼν τοὐρπετὸν πρὸς εἰρήνην.
δ' οὖν ὀπῆθεν λεπτὸν ὑποσυρίξας, —
ιγὼν γὰρ πληγεὶς εἰς ὀπὴν ἀπεκρύβη, —
γων ἔφησε τοιάδε τινὰ τἀνθρώπῳ·
ἕως σὺ τύμβον, τὴν δ' ἐγὼ βλέπω πέτραν,
ὐκ ἔσθ' ὅπως γένοιτο νῶιν εἰρήνη."

61.

(ΠΑΙΣ ΑΚΡΙΔΑΣ ΘΗΡΕΥΩΝ.)

αῖς τις συνῆγεν ἀκρίδας ἀρουραίας,
ιβὼν δὲ πολλὰς ὡς κατεῖδε σκορπῆα,
ριν νομίσας τήν τε χεῖρα κοιλήνας,
οιμος ἦν καταφέρων συναγρεύσειν.
δ' οὖν τὸ παιδὸς ἄκακον θεωρήσας,

ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὧδέ φησι φωνήσας·
„ἄπελθε παῖ, παῖ, μηδ' ὅλως ἐμοῦ ψαύσῃς·
„εἰ οὖν μ' ἀγρεύσεις, ἄστ' ἔχεις ἀπορρίψεις."

62.

(ΠΑΙΣ ΚΛΕΠΤΗΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.)

Παῖς συμμαθητοῦ δέλτον ἐκ διδασκάλου
ἤνεγκε κλέψας πρὸς τεκοῦσαν ἣν χαίρων.
ἐδέξαθ' αὕτη, κοὐκ ἔφη κακῶς πράττειν,
ἀλλοτρίοις [τε] χεῖρα μηδ' ἐπιβάλλειν.
νεηνίης δὲ τῷ χρόνῳ μαθὼν κλέπτειν
ἀπείχετ' οὐδὲ μειζόνων ἄλλων·
ἔθος δὲ τέχνη πολλάκις καθεστήκει.
καὶ δῆτα χἰρόσυλος οὗτος ἡλώκει
ἐπ' αὐτοφώρῳ, καὶ περιαγκωνισθεὶς
τοῖς δημίοισι τὴν ἐπὶ δίκης ἤχθη.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, δακρύει, στοναχίζει.
ὁ παῖς δ' ἐδεῖτο δημίων κατανεύσειν
πρὸς οὖς λέγειν τι λοίσθιον ἐνεγκούσῃ.
αὕτη δ' ἐπέστη, κοὖς ὕπεσχε τῷ τέκνῳ.
ὁ δὲ σφοδρῶς ἔδηξεν οὖς διατμήξας.
ταύτης βοώσης οἷα πρὸς τέκνου πάσχει,
καὶ τῶν παρόντων αὐτὸν αἰτιαζόντων
ὡς κεἰς τεκοῦσαν ἀσεβῶν ἑαλώκει,
οἷα πεπράκοι, παῖς ἔλεξ', „ὅμως αὕτη
„παραίτιός μοι τῆς ἀπωλίης· ταύτην
„ἔδει τὰ πρῶτα τῆς κλοπῆς ἀποτρέπειν.
„ἡ δ' ἀσμένως ἔδεκτο τὴν κλοπὴν δέλτου,
„καὶ νῦν ἐς Αἴδου δώματά με προπέμπει."

63.

(ΚΟΧΛΙΑΙ.)[1]

ιαῖς τις γεωργοῦ κοχλίας λαβὼν ὤπτα.
ὐτῶν δ' ἀκούσας, ταῦτά φησι, τρυζόντων·
,ῶ ζῷ' ἀφραίνοντ'· οἰκίαι 'πικαίονται,
,ὑμεῖς δ' ἀναβέβλησθέ συντόνως ᾄδειν."

64.

(ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.)

Πάλαι Προμηθεύς, — Ζεὺς γὰρ ἦν ἐπιτάξας, —
δημιούργει ζῷα, φασί, κἀνθρώπους.
ὁ Ζεὺς ἰδὼν δὲ ζῷα πλείον' ἀνθρώπων
ἐκέλευσεν αὐτὸν θηρίων τινὰ φύρειν,
καὶ ταῦτ' ἐς ἀνθρώπινον εἶδος ἀμπλάσαι.
ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνέφυρσε τὰ ζῴων,
βροτούς τ' ἀνέπλασ', οἷα Ζεὺς ἐβουλήθη.
συνέβη δ' ὅμως τοὺς πεφυρμένους οὕτω
μορφὴν μὲν εἰς ἀνθρώπινον μετηλλάχθαι,
γνώμην δ' ἀεὶ σώσαντας ἣν ἔσχον ἀρχαίην·
τῆς θηριώδους γὰρ πάλαι μεμοίρανται.

65.

(ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΔΙΨΩΣΑ.)

Πέλεια διψῶσ' ἐς θέρους ἀκμὴν ὥρης
κρατῆρ' ἐσεῖδε νάματος ἐν πινακίῳ.
ἔδοξε δ' εἰκὼ χρῆμ' ἀληθείης εἶναι,
ῥοίζῳ δὲ πολλῷ τοῦδ' ἔπι κατηνέχθη.
ὅμως λαθοῦσα τῷ πίνακι προσερράγη,
πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς, τῶν πτερῶν καταγέντων.
αἴλουρος αὐτίκ' εἶχεν ἄμογον θοίνην.
Πρὸς μηδὲν ὁρμᾶν ἔργον ἀπερισκέπτως·
πάθει γὰρ εἴκων ταχὺς ἂν κατωλώλεις.

66.

(*ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.*)

Πέρδικ' ἀγρεύσας ἔσχε τις κυνηγήτωρ,
τοῦτον δ' ἔμελλε δόρπον εὐθέως θήσειν.
θρηνῶν δ' ὁ πέρδιξ ἱκέτευε μὴ κτείνειν·
„ζωόν μ' ἔασον, εἶπε, σύγε μὴ θύσῃς.
„ἐγὼ δέ σοι γὰρ πλῆθος ἄλλο περδίκων
„θήρην ἑτοίμην ἐν πάγαις τεαῖς θήσω.“
ὁ δ' εἶπε· „μὴ κακάβιζε, χαλίφρων πέρδιξ·
„καὶ γὰρ μάλιστα διὰ τοῦτ' ἐγὼ θύσω,
„ὅπως φίλων σῶν μὴ προδότης πάλιν γίγνῃ.“
Εἰς σαυτὸν ἕρπει πᾶν κακὸν τὸ κατ' ἄλλων,
ὅπερ τεχνάζῃ κακομηχάνῳ γνώμῃ.

67.

(*ΝΥΚΤΕΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗ.*)

Πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς νυκτερὶς συνελήφθη
γαλῆς ὑπ' ἐχθρᾶς τῶν πετεινῶν ἁπάντων.
μέλλουσ' ὑπ' αὐτῆς εὐθέως ἀναιρεῖσθαι
ἤδ' ἱκέτευε μηδαμῶς κατακτείνειν.
„μή σύ με θύσῃς, εἶπεν, ὦ γαλῆ φίλη.
„οὐ γάρ ποτ' οὐδὲν ἠδίκησ' ἐγὼ ζῷον.
„μεθ' ἡμέρην μὲν οὐκ ἔξειμι τῆς κοίτης,
„ὁπήνικα πρόεισι τἄλλα πρὸς θήρην.
„ἔξειμι δ' ἀεὶ κἀσέληνον εἰς ὄρφνην,
„ἔξουσ' ἐδωδὴν ἠέρος δροσοβρύτου.“
γαλῆ πρὸς αὐτὴν τοιάδ' ἀνταπεκρίθη·
„καὶ πῶς ἐγὼ λύσω σε, πολέμιος πτηνοῖς;“
„οὐ πτηνόν εἰμι, νυκτερὶς προσημείφθη,
„τετράπουν δ' ἐγώ σοι, καὶ τροφὴν ἔχον θήρην.“
τοῦτ' οὖν ἀκούσασ' ἡ γαλῆ παραλείπει.

ϑεῖσα δ' οὕτως οὐ μικροῦ γε κινδύνου
λῆς πρὸς ἄλλης καὶ πάλιν συνελήφϑη,
τη δ' ἔμελλεν, οἷα μῦν, καταβρώϑειν.
δ' ἱκέτευε, μὴ λέγουσα μῦς εἶναι,
σα πτερωτός, οἱ δὲ μύες ἀπτῆνες.
ὕτως ἐσώϑη διπλόου γε κινδύνου.

68.

(ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.)

ͅδῶν χελώνης κατεγέλα λαγωὸς πτώξ.
δὲ πρὸς αὐτὸν μειδιῶσ' ἀπημείφϑη·
ἐγώ σε τὸν ποδήνεμον παραϑρέξω."
ῦ μοι δοκεῖς, λαγωὸς εἶπ', ἀληϑεύειν·
μως ἔριξε, καὶ πόδας ἐμοὺς γνώσῃ."
τίς οὖν δὲ νῶϊν τέρμα καὶ γέρας δείξει;"
λυν' ἐπηρώτησεν ὠκύπουν λαγών.
ὸς ἦν ἐκεῖνος εἶπε, κερδόα βλέψας·
τούτων μελήσει κερδαλῇ βαϑυγνώμῳ."
δ' οὖν χελώνη, μηδ' ὅλως κατοκνοῦσα,
ίδην ἔβαινεν, ἀλλ' ὅρον κατειλήφει.
δ' αὖ λαγωὸς ὠκύτητι ϑαρσήσας,
νωττε, χῶρον ὡς πάλιν διαϑρέξων,
ως δ' ἀναστάς, εἶδε τὴν χέλυν τέκμωρ
καταλαβοῦσαν, κἂν μέρει καϑεύδουσαν.
Ἀμελῆ φύσιν νοῦς ἐπιμελὴς ὑπερβάλλει.

69.

(ΡΟΔΟΝ ΚΑΙ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ.)

όδῳ παραφυὲν ἀμάραντον εἰρήκει·
ῖον σύγ' ἄνϑος εὐπρεπὲς πεφύτευσαι,
ϑεοῖς ποϑητὸν ἠδ' ἐραστὸν ἀνϑρώποις.
ἐγὼ μακαρίζω σὲ τῆς τε σῆς ὀσμῆς,

„ἐφιμέρου τε καλλονῆς.“ τὸ δ' ἠμείφθη·
„ἐμοὶ μέν, ὦ ἀμάραντον, ὡς καλῶς ἔγνως,
„βαιῶς κέκλωσται λίνα μοι τὰ τῆς μοίρης.
„καὶ μὴ κοπὲν γὰρ οἰκόθεν καταρρεύσω.
„σὺ δ' ἀεὶ ἀνθεῖς, καὶ νέον τελοῦν ζώεις.“
 Ἐμοὶ γένοιτο καλὸν ὃ καθεστήκοι
[καί τοί γε μικρὸν ἢ μέγα τῶν ἀστατούντων.]

70.

(ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.)

Σκύμνον λύκου νεογνὸν εὗρέ τις ποιμήν.
λαβὼν δὲ τοῦτον ἔτρεφ' ἅμα κύνεσσ' οἴκοι.
οὕτω δὲ θρεφθεὶς τῷ χρόνῳ συνηυξήθη.
εἰ γοῦν ἐπήρχεθ' ἁρπάσων τι τῶν ἄλλων
λύκος τις ἀμνὸν ἢ ἔριφον ἐκ ποίμνης,
μετὰ τῶν κυνῶν ὅδ' αὐτὸς ἔτρεχ' ἐν πρώτοις,
ἐπιδιώκων τὸν θρασὺν ἁρπακτῆρα.
εἰ δ' οἱ κύνες θέοντες ἔσθ' ὅτ' ἀπηύδων,
κοὐκ ἠδύναντο τὸν ἅρπαγα καταφθῆναι,
ἀλλ' εἰς ἔπαυλιν ἔστρεφον παλισσύτως,
ἐκεῖνος εἵπετ', οὐ λύκον γε διώκων,
ἀλλ' ὡς ἐπιφθὰς συμμεταλάβοι θοίνης.
εἰ δ' αὖ λύκος τις μή, πρόβατον ἁρπάσων,
ἔξωθεν ἄλλος εἰς ἔπαυλιν ὁρμήσαι,
θύων λάθρα αὐτὸς σὺν κύνεσσι βεβρώκει.
ἕως ὁ ποιμήν, ἐννοήσας τὸν ῥαιστήν,
εἰς δένδρον αὐτὸν κατέπεφν' ἀναρτήσας.
 Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.

71.

(ΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΗ.)

Συκῇ ποτ' ἐλαίη καλλονῆς προσήριξεν.
„ἐγὼ μέν, εἶπεν, εὐανθὴς ὅλας ὥρας,

„συκῆς δὲ τἄνθος εἰσάπαξ ἀναθάλλει
„μίαν καθ᾽ ὥραν ἠδὲ καὶ πάνυ γλίσχρως.“
ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν τοιάδε προσημείφθη·
„ἀλλά γε χεῖμαρ ἢ χιὼν ὅταν πίπτῃ
„σοῦ δὴ κομώσης ἱζάνουσα τοῖς φύλλοις,
„κάλλος σε διέφθειρεν ἄμ᾽ εὐθαλείῃ.
„ἔμπης δ᾽ ἔμ᾽ εὑροῦσ᾽ ἐκγυμνουμένην φύλλων.“
„οὐκ ἀδικεῖ μ᾽ ὑπορρυεῖσ᾽ ἐπὶ γαίης.“
Κάλλος ἀφραῖνόν ἐστ᾽ ὄνειδος ἀνθρώπου.

72.

(ΠΑΡΔΑΛΙΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Στικτή ποτ᾽ ηὔχει πάρδαλις φέρειν μούνη
δορὴν ἁπάντων ποικιλωτάτην ζώων.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπ᾽· „ἐγὼ δὲ κἀκείνης
„καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέρην γνώμην.“
Πᾶς τις ἑαυτῷ τὸ προσὸν μεγαλύνει.

73.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΥΝΟΡΑΙΣΤΑΙ.)

Συνηγορῶν Αἴσωπος ἐν Σάμῳ τείως
τινὶ γραφὴν φεύγοντι λαγέτῃ κείνων, —
ἐτύγχαν᾽ οὗτος τῶν ἄγαν βαθυπλούτων, —
εὔμουσον εἶπε τοῖς Σαμίοισι τὸν μῦθον.
ποταμὸν περῶσα ταχύρροον ποτ᾽ ἀλώπηξ
ἐκ τῶν βιαίων ῥευμάτων ἐξεβράσθη
σπήλυγγος ἐντὸς εἰς φάραγγα βαθείης.
ἐκεῖ πεσοῦσ᾽ ἔκειτο κἀπηυδηκυῖα,
ἀναδραμεῖν τ᾽ ἐκεῖθεν οὖσά τ᾽ οὐχ οἵη,
χρόνον δὲ μακρὸν εἶχε καὶ ταλαιπώρως.
σμῆνος δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν ἤλυθεν κυνορραιστῶν,
πειναλέων τε χαλμάτων μυξητήρων.

πλανώμενος δ' ἐχῖνος ὡς πάθην ὥρα,
ταύτην κατῳκτείρησεν οἷς ὑποτλεύοι.
καὶ δῆτ' ἐπηρώτησεν, εἰ κυνορραιστὰς
βούλοιτ' ἀναιρεῖν· „μηδαμῶς, ἔφη κείνη,
„μή μοι δίωκε τούσδε, μὴ σύ, πρὸς Νυμφῶν.“
„τί δή ποτ' οὖν ἀπαλλαγὴν τῶνδ' οὐ βούλει;“
ἐχῖνος ἤρετ' αὖθις. „οἵδε νῦν γάρ μοι
„πλήρεις πέλουσι παντάπασιν αἱμάτων,
„κηλὰς ἐπεῖπε, καὶ μικρόν με μυζῶσιν.
„ἐὰν κορεσθέντων δὲ τῶνδ' ἀπαλλάξῃς,
„ἄλλοι δὲ λιμοξήριοί μ' ἐπελθόντες
* * * * * *
„κεῖνοι πρόπασαν νηλεῶς ἐκπιοῦνται.“

74.

(ΣΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Σῦς καὶ κύων ἐριζέτην πρὸς ἀλλήλα
τίς εὐτοκοίη. τῆς κυνὸς μὲν εἰπούσης
τετραπόδων τάχιστα τῶν ὅλων τίκτειν,
καὶ σῦς δ' ἐπεῖπε· „μέμνησο δ' ὡς τυφλὰ τίκτεις.“

75.

(ΣΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

Σῦς καὶ κύων ἐλοιδοροῦντο συναλλήλως.
καὶ σῦς μὲν ὤμνυε τὴν θεὰν Κυθηρείην
ἦ μὴν ὀδοῦσι τὴν κύν' ἀναρρήξειν.
κύων δ' ἔσκωπτε τῇ συῒ προσομνύσῃ
οὕτω Κυθήρην ἱερᾷ τάχ' ὡς οὔσῃ·
„καλῶς γε τὴν Κυθέρειαν ἡμῖν ὀμνύεις·
„δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὡς μάλιστα φιλεῖσθαι,
„ἥτις τὸν ἐσθίοντα τῶν κρεάων σῶν
„μακρὰν ἑαυτῆς ἱεροῦ παραπέμπει.“

πρὸς ταῦτα σῦς ἐγρύλλισ᾽ ἡ παλαμναίη·
„ἐντεῦθεν οὖν μάλιστα μανθάνεις πόσσῳ
„στέργουσά μ᾽ ἐστὶ πᾶσιν ἡ θεὸς θήλη.
„μισοῦσα καὶ γὰρ τὸν θέλοντά με βλάπτειν,
„ἢ καὶ κτανεῖν τολμῶντ᾽, ἀποτροπιάζει.
„σὺ δ᾽ οὖν κάκοδμος ζῶσά τ᾽ ἠδὲ τεθνῶσα."
Ἀνὴρ ἐχέφρων τὴν κακηγόρων χλεύην
πρὸς αἶνον ἀντέστρεψεν ἑὸν εὐμούσως.

76.

(ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ.)

Τὰ καλὰ πάντα πρὸς κακῶν ἀπεβλήθη
κοινῆς διαίτης, ἣν ἔχον μετ᾽ ἀνθρώπων·
πληθὺς κακῶν γὰρ τἀπὶ γῆς κατεσχήκει.
ἐς οὐρανὸν δ᾽ ἵκοντο, καὶ δίκην ᾔτουν
λαβεῖν δικαίαν πρός γε τῶν διωξάντων,
μηκέτι δὲ συζῆν ἤθελον μετὰ τούτων.
ἡ γὰρ φύσις ταῦτ᾽ οὐ σοφῶς συνηνώκει.
καὶ πῶς ἂν σύνοιεν, ὡς ἔχει γε τἀνθρώπων,
μαχεύμεν᾽ αἰεὶ καὶ μάχην ἀκηρύκτως;
καὶ Ζῆν᾽ ἀπῄτουν τεθμὸν ἐν σφίσιν τάξαι.
Διὸς δὲ θεσμός· „κεῖνα μὲν μετ᾽ ἀλλήλων,
„ὑμεῖς δ᾽ ἀπέρχεσθ᾽ ἓν καθ᾽ ἓν παρ᾽ ἀνθρώπους."
τούτου χάριν γοῦν κεῖνα μὲν συναλλήλως,
καὶ γὰρ συνῆπται, κοὐδαμῶς καθ᾽ ἓν βαίνει·
καθ᾽ ἓν δὲ τὰ καλὰ πρὸς Διὸς κατέρχονται,
ἀλλ᾽ οὐδὲ πᾶσι, καὶ βράδιστ᾽, ἐς ἀνθρώπους.

77.

(ΚΑΜΗΛΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.)

Ταύρῳ κάμηλος τῶν κερῶν παρεζήλου.
πρὸς Ζῆν᾽ ἀνῆλθε, χἰκέτευε τυχεῖν ἴσων.

ὁ Ζεὺς ἀγανακτῶν, εἴ γ' ἐβούλετο πλείω,
δέμας πελωρὸν εὐσθενές τε λαβούση
οὔκουν κέρα δέδωκε, καί τι τῶν ὤτων
κόψας παρῆρε, πλειονεξίην μισῶν.
Αἰτεῖν ἀνάρσιον ἃ παρέχεται δαίμων.

78.

(ΠΙΘΗΚΟΙ ΟΡΧΗΣΤΑΙ.)

Τὴν πυρρίχην δίδασκέ τις ἄναξ Αἰγύπτου
χορὸν πιθήκων. μῖμόν ἐστι τῶν ζώων
ὁ πίθηξ· ἃ γὰρ δέδορκε δρῶντας ἀνθρώπους,
καὐτὸς τὰ κείνων βούλεταί γε μιμεῖσθαι.
στολὴν μὲν λαμπρὰν εἱμέν' ἠδὲ κομψώδη
ἐδραματούργουν οἱ καλοί γε μορμῶπαι,
πολλῶν ὁρώντων· καὶ τέως μὲν εὐμούσως.
ἀλλά γέ τι παιπάλημα τῶν θεωρούντων
ἀφῆκεν ἐς μέσον κάρυ' ἅσσα τοῦ κόλπου.
οἱ πυρριχισταὶ δ' ὡς κυλινδούμεν' αὔθ' ὥρων,
χοροῦ τ' ἐλήθοντ', ἐνδύτας τε διέσπων,
μορμοὺς συνέθλων, ἠδ' ἐπ' αὐτὰ συνώρμων,
φανέντες οὐδὲν ἢ γένη τὰ πιθήκων.
Οὔτοι δυνηρὸν τὴν φύσιν μεταλλάττειν.

79.

(ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.)

Τράγος ποθ' ὥρῃ συσχεθεὶς θέρους δίψει,
ὡς εἶδε νᾶμα, κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνόν.
πιὼν συνῆκεν, ὡς κατῆλθεν ἀσκέπτως,
βόθρου μόνος γὰρ οὐκ ἐδύνατ' ἐκβαίνειν.
ἑστὼς ἀνέβλεπε, καὶ βοηθὸν ἐξήτει.
διψῶσα κερδὼ τὸ σπέος παραμείβει,

ἰδοῦσα τὸν τράγον ἀσμένως ἀνηρώτα,
ὅπερ τὸ ῥεῖθρον τῶν ποτίμων ἐνυπάρχει.
κὶ φησὶν οὗτος· „καί γε σὺν διαυγείῃ·
ὅμως ἀνάντης ἠδ᾽ ἀνέκβατος σπήλυγξ.“
δὲ πρὸς εὐρυγένειον ὧδ᾽ ἀπημείφθη·
μὴ τῷδ᾽ ἀθύμει· καὶ γὰρ ὡς ἐσκεψάμην,
ἔγνωκα κεῖθεν τὴν ἀνάβασιν ῥάστην.“
κλῖνον κέρας ἔμπροσθε βοθρίου τοίχου,
ἔφησ᾽ ἀλώπηξ, ὡς ἔγωγε κατέλθω,
ἀναδραμοῦσα δ᾽ ἔνθεν ἐγώ σ᾽ ἀνελκύσω.“
ατῆλθε, καὶ πέπωκε, κἀξέβη βόθρου,
οὐδὲ σμικρόν τι τῷ τράγῳ συνηρώγει.
ιέμφετ᾽ αὐτῇ κεῖνος· ἦν γὰρ ἀγνώμων.
ηλὰς ἀνέδην ταῦτά γε προσειρήκει·
ἀλλ᾽ εἴπερ εἶχες καὶ φρένας γε τοσσαύτας,
ὅσας ὁ πώγων τὰς τρίχας διασείει,
οὐκ ἂν κατῆλθες ἀγνοῶν ἵν᾽ ἐξέλθοις.“

80.

(ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.)

Ὑμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
δῶρον φέρουσ᾽ ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
μέλι τῷ Διῒ νεόρρυτον παρὰ σίμβλων,
μή πω καπνισθὲν ἀνθέων ἡδυπνοίων.
Ζεὺς δ᾽ ἐτέρφθη τῷ μελισσίῳ δώρῳ,
γέρας θ᾽ ὑποστὰς οἷον ἄν περ αἰτήσῃ.
αὕτη δὲ „κέντρον, εἶπε, δός, ἵν᾽ ἀνθρώπων,
„εἴ τίς τι τολμήσειε κηρίων ἅψαι,
„κεντοῦσ᾽ ἀναιρῶ τοῦτον ὃς ἐμὲ βλάπτει.“
Ζεὺς νεμεσσᾷ τοιάδε προσαιτούσης
ἔργα βροτοφθόρ᾽, ἀλλ᾽ ὅμως ἀναγκαίῃ
καὶ μὴ θέλων δέδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.

δέδωκε μέντοι κέντρον ὀλεθρίου μοίρης,
ὡς τήνδε τούτῳ πλήξασαν ἔτι μὴ ζώειν.
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης κέντρον,
[σὺν γάρ τε τὸ ζῆν τῷδε προσαπολλύειν.]

81.

(ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ.)

Υἱὸν γέρων τις δειλὸς εἶχε γενναῖον.
καθ' ὕπνον εἶδέ μιν λέοντος ὕπο τεθνήξειν.
καὶ δὴ φοβηθεὶς μὴ τοὔναρ ἀληθεύσοι,
οἴκημα τούτῳ τερπνὸν ἐδείματο σπεύσας,
χὤπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης·
ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων,
ἐν οἷσι καὶ λέοντος ὄψις ἐγράφη.
ὡς οὖν ἑώρα τουτονὶ νεηνίσκος,
μᾶλλον βαρεῖα τόνδε κάτεχεν λύπη.
στὰς οὖν ἔναντι τοῦ λέοντος ἐξηύδα.
„ὦ σύγε θηρίον κάκιστον, ὁθούνεκα ψευδὲς
„ἐμὸς πατὴρ ὄνειρον εἶδε καθ' ὕπνους,
„διὰ τοῦτ' ἐγὼ καθείργομαι μάτην ὕπαρ.
„καὶ τί δὲ ποιήσω σε νῦν ἐφ' οἷς πάσχω;“
νεηνίης λέοντι ταῦτ' ἀπειλήσας
παρεξέτεινε διά τινος θυρίου χεῖρα,
νάρθηκα ῥήξων βάτιον ἐγγύθεν τοίχου.
ἔμελλε γὰρ λέοντα φλοξὶ τεφρῶσαι.
ἀλλ' οὖν ἐπλήγη φεῦ σκολόπεσσι δάκτυλον.
συνέβη παρ' αὔτ' ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος,
ἄλγει τε δεινῷ συσχεθεὶς νεηνίσκος
ἄναυδος εὐθὺς τῷ πόνῳ κατεκλίνθη.
καὶ πορθμὸν Ἀχέροντος ἐκπέρα τλήμων.
Ἃ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως,
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεὼν γὰρ οὐ φεύξῃ.

82.

(ΥΣ ΑΓΡΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Ὗς ἄγριός ποθ᾽ ἵστατο πλήσιον δένδρου,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἔθηγε. κηλὰς ἠρώτα,
τί δὴ παθὼν οὐκ ὄντος οὔτε κινδύνου
οὔτ᾽ αὖ κυνηγετοῦντος, ἐκτὸς ἀνάγκης
θήξειε τοὺς ὀδόντας. ὗς ἀπημείφθη·
„ἦν ἂν μάταιος καὶ κάκιστ᾽ ἀπωλόμην,
„εἴ γ᾽ ὅπλ᾽ ἐπεζήτησα παρόντος κινδύνου.“
Ὁ πᾶς ἐπιβούλευμα βίος ἐστὶν ἀνθρώπων.
ἕτοιμον εἶναι δεῖ σε, μὴ κακῶς ὄλῃ.

83.

(ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ.)

Στάσις ποτ᾽ ἦλθε τοῖς τετραπόδοις ζώοις,
καύχημα κατέχουσα πρὸς τέκνων πλήθη.
καὶ δῆτ᾽ ἰόντες πρὸς λέαιναν ἠρώτων,
ταύτην ἐλέγχειν βουλόμενοί γ᾽ ἀπαιδείης.
„δεῦρ᾽, εἰπὲ καὶ σύ, παῖδας ὁππόσους τίκτεις;“
γελῶσα δ᾽ ἡ λέαινα τοῖσιν εἰρήκει·
„ἑνὰ σκύμνον μέν, ἀλλὰ πάντα γενναῖον.“
Κρείσσων ἀνὴρ εἷς εὖ φρονῶν ἀφραδοῦς πλήθους.

84.

(ΦΑΛΑΚΡΟΣ.)

Φέρων φενάκην τις φαλακρὸς ὠκύπους
ἔθει δίαυλον Ἰσθμίων ἐπ᾽ ἀγώνων.
σφοδρὸν δὲ πνεύσας εἴλεθ᾽ ὤνεμος κάρης.
ἡ δὴ τάχιστ᾽ ἀνίπτατ᾽ ἠέρος πνοιῇ.
γέλως δὲ πλατὺς τοὺς παρόντας ἐσχήκει.
ὁ ψηνὸς εἶπε, τοῦ δρόμου καταπαύσας·

„τί τὸ ξενίζον, εἰ ξένη με θρὶξ φεύγει,
„ὅπουπερ ἡμὴ κάλλιπεν ἐκ χρόνου πλείστου;“
Μηδεὶς ἐπ’ ἄρσει κτημάτων ἀνιάσθω·
χρῆσται γάρ ἐσμεν πραγμάτων βιωτικῶν.

·85.

(ΓΕΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.)

Φιλίαισι δεξιοῦντο ταῖς ἀμοιβαίαις
γέρανος Λίβυσσα καὶ βάσαρος ἀλώπηξ.
ὧν ἡ μὲν ἔτνος λιπαρὸν ἀνὰ πλατεῖαν
παροψίδ’ ἀγχέασα προὔθετο ξείνῃ,
καὶ προυκαλεῖτο τῆνδε λαμβάνειν δείπνων.
γέλων παρεῖχεν ἥδ’, ἐφ’ οἷς μάτην μόχθει,
τύπτουσα ῥάμφος πρὸς πέτρην ἀναλήπτως.
ὑγρὸν γὰρ ἔτνος ῥῄδιον τόδ’ ἐκφεύγει.
ἡ δ’ ἐν μέρει Λίβυσσα τῇ πανουργούσῃ
θοίνην ὑπέστη προφρόνως ἀμοιβαίην
* * * * * *
κἀν λεπτοδείρῳ λαγύνῳ κρίμνων πλήρει
ῥάμφος κατῆγε, καὶ τροφὴν ἀνειλήφει,
γελῶσ’ ἐφ’ οἷς χαίνουσα κηλὰς εἱστήκει.
κερδοῦς τὸ ῥύγχος ἀξύμβολον· χύτρης δείρῃ
* * * * * *
κερδοῖ, πέπονθας ἅπερ ἄλλον ἐπράξω.

86.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΘΕΙΡΕΣ.)

Φθεῖρες γεωργὸν ἔδακνον ἀροτριῶντα.
ὁ δὲ δὶς μὲν τἄροτρον ἀφεὶς χιτωνίσκον
ἐκάθηρεν· ὡς δ’ ἔδακνον αὖθις ἀνέδην,
ἀπαλλαγῆναι παντελῶς θέλων τούτων

χιτῶν' ἔρριψε, μὴ θαμάκις λιπουργοίη.
ὼ παραινῶ μὴ τρίτου πυρὸς δεῖσθαι,
γυναικῶν πημοναῖς τετύφωται.

87.

(ΧΑΛΚΕΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.)

ς τις εἶχε κύν' ἐν δόμῳ τραπεζῆα.
δὲ χαλκεύοντος, ἐκεῖνος ἔδραθεν.
ἰις ἔδοντος, ἐκτάδην κύων [ὕπνου,]
πότην ἔσαινεν . . . .
. . . ὀστέων ῥίψει.
ἀγανακτῶν καὶ ῥάβδον κατασείσας,
ταλάνταт', εἶπε, τῶν κυνῶν ἄλλων,
ἂν σὲ ποιήσαιμι τοῖον, ὡς εὕδεις
τοσούτῳ κεκρατημένος τλήμων;
ποτ' ἔγνως, ὡς πόνος καλῶν δώτης;"
λῆγ' ἐπᾴδων ταῦτα τοῖσιν ἀεργοῖς·
γὰρ πᾶς τις οὐ καλῶς πράττει.

88.

(ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.)

ος ὥρῃ γηπόνος τις ὡράκει
τ' ἀγρὸν πεπηγότα σφόδρῳ κρυμῷ.
ε τοῦτον, καὶ λαβὼν θέτ' ἐν κόλπῳ,
ρέθαλπεν αὐτὸν ἀλεηθῆναι.
γεὶς δὲ τοῦ κρύους κἀνανήψας
ληξε γηπόνον τὸν σωτῆρα.
μεθῆκε, κεἶπεν ὁ τλήμων θνήσκων·
α πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.
ἀρ αὐτὸν κἂν ὑγιῆ κατατρίβειν."

89.

(ΧΕΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΑΡ.)

Χειμὼν ἐτώθαζεν εἰς ἔαρ τάδε συνείρων·
„σοῦ δὴ φανέντος οὔτις ἀτρεμῶν μίμνει.
„ὁ μὲν γὰρ ἀλσῶν ἀμόσε γ' ἠδὲ λειμώνων,
„τρέχει βαδίζων, ἢ νάπας [τε] κοιλάδας,
„ὅτῳ γ' ἐραστὸν ἀνθέων τε καὶ κρίνων
„ἢ καὶ ῥόδων ἄωτον ἡδὺ πνειόντων
„δρέποντι τέρπειν ὄμμα καὶ στέφειν κάρην.
*   *   *   *   *   *
„ἦρος μὲν οὖν τάδ'· ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἧττω.
„νηὸς γὰρ αὐτὸς ἀμβάτης ἁλιπλάγκτου
„κῦμ' ἐκταράσσω κἀνέμους ἀπορνύω,
„ὄμβρους ἐπάγων παγέτους τε χαλάζης,
„καὶ μὴν χιόνος τολύπευμα κρυμώδους,
„ὡς πάντας οἴκοις ἐμμένειν ἀπλανήτως,
„ἤτοι παρ' ἑστίῃσιν ἠδὲ τραπέζαις
„ἡδυκτύπῳ λύρῃ τε καὶ χοροῖς παίδων,
„ᾠδαῖς χλιδῶντας μουσικῶν ἀκουσμάτων.
„ταῦτ' ἐξ ἀμοιβῆς ἐστί σοι τὰ χειμῶνος·
„εἴπερ δὲ καὶ κλύουσιν ἄνδρες εὐφήμως
„ἐράσμιον σοῦ τοὔνομ', ἀλλὰ καὶ τοὐμὸν
„ἡδύφθογγον πέφυκεν ὀρθίῃ γνώμῃ,
„τέρψιν χέοντος ἐν δόμοισιν ἀνθρώπων."
Μὴ οὖν τὰ σαυτοῦ μεῖζον' εἰπὲ τῶν ἄλλων.
ἔνεστι καὶ γὰρ τῶν καλῶν τι κἀκείνοις.

90.

(ΧΕΛΙΔΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΙ.)

Χελιδόνες κύκνοισι κερτόμουν λευκοῖς,
ὡς φυγγάνοιεν τὴν δίαιταν ἀνθρώπων,

λειμῶνάς τε τούσδ' ἐφίπτασθαι,
ιοὺς καὶ νάματα λιμναῖα,
αὐτοὺς μὲν βιοῦν ἐρημαίως·
: καὶ τὴν μουσικὴν ἀποικίζειν.
, ἔφασκον, αἱ πόλεις μὲν αὐτάνδρως,
ε καὶ θάλαμοι, δόμοι τε σὺν αἰθούσαις.
λαλοῦμεν ἱστορήμαθ' ἡδίστως,
ῆτ', ἐκεῖνα, φημί, τἀρχαῖα
τα θρυλλούμεν' Ἀτθίδος χώρῃ,
Ἀθήνας, Πανδίονά τε σὺν Τηρεῖ,
ι, κῆδός τε, κἀκτομὴν γλώσσης,
νηπίαχον, ὕβριν, καὶ δέλτους,
ιετηλλάγημεν ἐς φυὴν πτηνῶν,
υσαι ταυτόμορφον ἀνθρώποις."
όλλ' ἅττ' Ἀτθίδας συνειρούσας
ὀψέ τ' ἠξίωσαν οἱ κύκνοι
υγοῦντες πουλυμυθίης ταύτης.
γ' ἠξίωσαν οὐκ ἄτερ μούσης·
υσαι πολλά, τέκν' Ἀθηναίων,
:ν εἵνεκα πᾶς τις ἂν ἀφικνοῖτο
ήμην μουσικῆς ἐπαΐσσων,
έρωμα Ζεφύριόν ποτ' ἀνῶμεν,
ηδ' εὔηχον ἄημα ῥιπίζον·
αι γὰρ ἁρμονίης μελιφθόγγου.
χάριν δή, κἄν τινα σμικρὰν ᾠδὴν
ἡμεῖς, κἂν ἄπωθεν ἀνθρώπων,
ὲ πολλοῖς· τοῦτο δὴ τῶν καλλίστων,
ιοφοῦμεν ᾀσματουργίην μέτρῳ,
ορύβοις μιγνύοντες τὰς μούσας.
πάντες εἰκότως ἀνιῶνται,
δὲ φέρουσιν ἡδέως συνοικούσας,
ὲ τὴν ἄμουσον ἀποστυγοῦσι.

„καὶ ταῦτα δ' ὑμεῖς πάσχετε καθηκόντως,
„αἵπερ παθοῦσαι μή τιν' ἐκτομὴν γλώσσης
„οὐκ ἴστε σιγᾶν, οὐδὲ μὴ τιττυβίζειν,
„ὁπόσσ' ὑπέστητ' ἐν δόμοισιν ἀνέδην.
„ἔπειτα δ' ἐστὲ καὶ λαλίσταται πάντων,
„οὐδ' εὐστομεῖτε μουσικῶν τινα φθόγγων,
„αἰεὶ δὲ θρηνεῖτ' ἐκτομήν τε τῆς γλώσσης,
„ἠδ' Ἴτυλον θανόντα φασγάνῳ Ζήθου."

91.

(ΧΥΤΡΑΙ.)

Χύτρας ποτάμιον ῥεῦμα δύο κατώθει,
ὧν ἡ μὲν ἦν ὀστράκινος, ἡ δὲ χαλκείη.
αὕτη δ' ἔφησεν ἐγγὺς οὖσα χαλκείῃ·
„μακρὰν κολύμβα, μηδὲ πλήσιον πλώει.
„εἰ γάρ τι μικρὸν ἐγγίσεις, κατακλῶμαι."
*   *   *   *   *   *

'Επισφαλὴς πένητος οἶκος δυνάστην
ἔχων πάροικον [δεινὸν ἄν τι καὶ τλήσοι].

92.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΗΣ.)

Ψύλλα καθῆστ' ἐπὶ πόδ' ἀνδρὸς ἀθλητοῦ.
σοβοῦντος ἧλτο, δήξασα τόνδε γενναίως.
ὠργίζεθ' οὗτος, καὶ λαβεῖν ἐπεζήτει.
ἡ δ' αὖθις ἧλτο, κἀποδρᾶσ' ἐσαώθη.
τοιαῦτα πάσχων ἀθλητὴς παρὰ ψύλλης
στένων ἀνεῖπεν· „Ἡράκλεις, οὐκ ἂν ἀρήξαις;"
Θεοὺς ὑβρίζειν τἀλάχιστα παραιτεῖσθαι.

93.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.)

Ψύλλα δάκνουσα πόδα τινὸς παρηνώχλει.
ὁ δὲ συλλαβών, „τίς εἶσθα; φησί, καὶ δάκνεις,
„καὶ πᾶν ἀνέδην σῶμά μου σὺ λογχεύεις.“
ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „ἔνθεν ὁ βίος ἔσθ' ἡμῖν.
„μηδὲ κτάνῃς με, κοὐ μέγα τι κακὸν πράττω.“
ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπεν ἀγανακτήσας·
„παρ' αὐτὰ χερσὶ ταῖς ἐμαῖς σὺ τεθνήξει.
„τὸ γὰρ κακὸν πέφυκεν εἴθε μηδ' εἴη
„αἰεὶ κακὸν κἂν μείζοσι κἂν τ' ἐλαχίστοις.“

94.

(ΨΥΛΛΑ ΚΑΙ ΒΟΥΣ.)

Ψύλλα τις ὧδε βοῦν τινά ποτ' ἠρώτα·
„τί δὴ παθὼν βροτοῖσι τοῖα δουλεύεις,
„κάμνεις ὁσημέραι τε, καὶ τάδ' ἀλκήεις
„πελώριός τε τυγχάνων; ἐγὼ μέντοι
„μικρά περ οὖσα σάρκας αὐτέων δάκνω,
„πίνουσα χανδὸν αἷμ' ἐρυθρὸν ἀδείμων.“
βοῦς εἶπ'· „ἐγώ τις οὐχ ἄχαρις ἀνθρώπων . . .
„στέργουσι γάρ με, καὶ φιλοῦσι βοῦν πάντῃ,
„καταψάοντες θαμὰ μέτωπον ἠδ' ὤμους.
„κνῶντες δέ με τρίβουσιν ἐν θυμηδείῃ.“
ἔφη δ' ἐκείνη τῷ βοῒ πολυτλήτῳ·
„ἀλλ' οὖν ἔμοιγε τῇ μάλιστα δειλαίῃ
„ἡ σή γε τρίψις οἶτος αἰνὸς ἐκβαίνει,
„ὅταν τυχὸν λάβωσιν ὄνυχες ἀνθρώπων.“
Στέργει τις ἀεὶ παρ' ὅτου καλῶς πάσχει,
τίνει δὲ τὸν βλάπτοντα δυσμενεῖ γνώμῃ.

95.

(*ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ*.)

Ὥρῃ θερείῃ τισποτοῦν Ἀθηναίων
ὀνηλάτῃ κάνθωνα συμβαλὼν ῥητοῖς
ἐξ ἄστεος Μέγαράδ' ἐτύγχανεν βαίνων.
ὁδοιπορῶν δὲ μεσημβρίης ἐφεστώσης,
ἥλιος ὅταν ἀκτῖνας ἀλεὴς πέμπῃ,
ὁδίτης ὀνείην ἤθελε σκιὴν δῦναι,
ὑπεκφυγεῖν φλογῶδες ἡλίου καῦμα.
ὀνηγὸς ἀντέλεξε, μὴ σκιὴν στῆσαι,
ὄνον δὲ μοῦνον ἐφιζάνειν συνειρῆσθαι.
ὁ δ' ἀντέθηκεν αὖθις, ἐκμεμισθῶσθαι
ὄνον ἅπαντα τῆς σκιῆς ὀπηδούσης.
οὕτως ἔρις [δὲ] περὶ σκιῆς μάτην ἔρρει.

POETAE MELICI.

I.

EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

ὰρ Ἰθωμάτᾳ καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ιαρὰ . . . καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχουσα.

II.

TERPANDER.

I. ΕΙΣ ΔΙΑ.

1.

τάντων ἀρχά,
ον ἀγήτωρ,
σοὶ σπένδω
ιν ὕμνον ἀρχάν.

II. ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

2.

μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκαταβόλον
τω φρήν.

III. (ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΣ.)

* 3.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας
παισὶν Μώσαις
καὶ τῷ Μωσάρχῳ
Λατοῦς υἱεῖ.

IV. (ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.)

* 4.

Ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες.

5.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστέρξαντες ἀοιδάν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

6.

Ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

IV.

ALCMAN*).

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑ ΛΥΚΑΙΟΝ. 1—11.

1. [1.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑̲
⏓ –́ ⏑ – ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

[redacted]

ὦσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
ενάοιδε μέλος
οχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδεν.

2. [31.]

. . . Ἐγώνγα δ' ἀείσομαι
Διὸς ἀρχομένα.

3. [78.]

ιέ τε καὶ σφετέρως
πως . . . . . .

4. [2.]

αὶ ναὸς ἁγνὸς εὐπύργω Σεράπνας.

* 6.

ερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πίτνει.

7. [6.]

Μῶσα κέκλαγ', ἁ λίγεια Σειρήν.

* 8.

ὼς τέκε οἱ θυγάτηρ
λαύκω μάκαιρα.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ. 12—17.

12. [3.]

– ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪
– ∪ – ∪ – ∪ . . .
άστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί,
ιὶ Πωλυδεύκης κυδρός.

* 13. [66.]

αὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἥμενος μάκαρς ἀνήρ.

* 14.

Μάκαρς ἐκεῖνος.

16.

Pagina I.

Τὸν ἔκτα Πωλυδεύκης,
καὶ σέ, Λύκαισ᾽, ὃν ἐν καμοῦσιν ἀλέγω,
Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
Ἄλκιμον τε τὸν βιατάν,
ἵππων τε τὸν κορυστάν,
Εὐτείχη τε ϝάνακτα ϝαρήιον,
Δορκέα τ᾽ ἔξοχον ἡμισίων,
καὶ στρατῶ τὸν ἀγρέταν
Εὐμήδη μέγαν, Εὔρυτόν τε
ἐσλὸν ἀν πώρω κλόνον,
ἄλλως τε τὼς ἀρίστως
ἥρωας παρήσομες.
Οὕτω γὰρ αἶσα· παντῶν
ὃν τέκον σιῶν γεραιτάτοι
Πόρος τε Γᾶ τε, δεινὸς ἀλκᾷ,
ἔργων ἀπερώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω
μάρτυς ἀρρήτων γάμων τὰν Ἀφροδίταν.

Pagina II.

Ἄλαστα δὲ
ἔργα πάσον κακὰ μησαμέναι.
ἔστι τις σιῶν τίσις.
ὁ δ᾽ (ὄλβι)ος, ὅστις εὔφρων
ἁμέραν (δι)απλέκει
ἀκήρυκτος· ἐγὼν δ᾽ ἀείδω
Ἀγιδῶ· τὸ φῶς ὅρω-
ρ᾽ εὐϝάλιον, ὅνπερ ἅμιν

Αγιδῶ μαρτύρεται·
Φαένναν ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινὲν
οὔτε καμέσθαι νιν ἁ Κλεννὰ
οὐδ' Ἀὼς ἐῆ· δοκέει γὰρ ἦμεν αὕτα
εὐπρεπὴς τώς, ᾧπερ αἴ τις
ἐν βάτοις στάσειεν ἵππον
Καιρὸν ἀεθλοφόρον καναχαδὰ (θέοντα).
Π(αὖ') ὑποπετριδίων ὀνείρων.
οὐχ ὁρῇς, ὁ μὲν κέλης
Ἐνετικός, ἁ δὲ χαίτα
τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιᾶς
Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
ἀρύσας ἀκήρατος
τὸ ϝαργύριον πρόσωπον.
Διαφράδαν τί τοὶ λέγω;
Ἀγησιχόρα μὲν αὕτα·
ἁ δὲ δευτέρα πέδ' ἀηδῷ τὸ εἶδος
ἱπποσύβην κόλαξ Διὸς δραμεῖται.
ταὶ πελειάδες γὰρ ἁμίν
Ὀρθίᾳ φάρος φεροίσαις
νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἀπ' ἐσχάτων
ἆσσον αὐειρομέναι μάχονται.
Οὔτε γάρ τι πορφύρας
τόσσος κόρος, ὥστ' ἀμύναι,
οὔτε ποικίλος δράκων
παγχρύσιος, οὐδὲ μίτρα
Λυδία νεανίδων

Pagina III.

ϝιανοφόρων ἄγαλμα,
οὐδὲ γύννιος κόμαι,
ἀλλ' οὐδὲ ταϝὼς εὐειδής,

οὐδὲ κύπασσις Ἥρας,
οὐδ' ἐς ἄσάς — ἄνθεμα φασεῖς —
ἀσταφίς.

* 17. [22.]

Ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμάν
εὗρε, γεγλωσσαμένον
κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

(ΕΙΣ ΗΡΑΝ.)

18. [29.]

Καὶ τὶν εὔχομαι φέροισα
τόνδ' ἑλιχρύσω πυλεῶνα
κήρατῶ κυπαίρω.

(ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.)

19. [67.]

Ἐμέ, Λατοΐδα, τέο δαυχνοφόρον.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

* 20. [113.]

Ἐπαμμένα πέρι δέρματα θηρῶν.

* 21.

Οὐδὲ τῶ Κνακάλω οὐδὲ τῶ Νυρσύλα.

22. [18.]

Θριδακίσκα τε καὶ κριβανωτός . .

[redacted]

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

23. [33.]

ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν.

(ΠΑΙΑΝ.)

24. [37.]

⏑ ⏑ – ⏕
– ⏑ ⏑ – ⏕
⏑ – –

δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ν παρὰ δαιτυμόνεσσιν
ιαιᾶνα κατάρχειν.

---

25. [11.]

⏑ – ⏑
⏑ – ⏑
⏑ –
⏑ – –
⏑ – –

ἀνὴρ ἄγροικος οὐδέ
ὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν
σαλὸς γένος
υσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

26. [12.]

ι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
ιειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
ι κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

27. [13.]

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρ

28. [21.]

Δῦσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

29.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

30. [79.]

Σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

31. [80.]

Τῷ δὲ γυνὰ ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

32. [114.]

(Ἄρκτον δ') ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

33. [23.]

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
ᾧ κ' ἔνι . . . . . λε' ἀγείρῃς·
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν
ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἠῢ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

34. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἅδῃ πολύφαμος ἑορτά,
χρύσιον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,

εόντειον γάλα θήσαο,
'τύρησας μέγαν ἄτρυφον ἀργιφόνταν.

* 35. [14.]

'άρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδειν.

36. [26.]

ε δαὖτε Κύπριδος ϝέκατι
κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

37. [27.]

. ⏑́ ⏑ – ⏓
· ⏑́ ⏑ –
· – ⏑ –
χδεᾶν Μωσᾶν ἔδειξεν
ιάκαιρα παρθένων
ὰ Μεγαλοστράτα.

38. [34.]

τα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἶα παῖς παίσδει
' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς, τῶ κυπαιρίσκω.

39. [30.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
ν ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

40. [50.]

ις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ.

41. [51.]

ς' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὦαθ' ἑταίρων
ἐπάλειψ . . . ασα.

42. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσπ

43. [124.]

Καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ἀμπέλων
ὀφθαλμῶν ὀλετῆρα.

44. [116.]

Τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἀν κάρραν μάβως ἐπίαζε

45. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

46. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

47. [7.]

Εἴπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

48. [47.]

Οἷα Διὸς θυγάτηρ
ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας [δίας].

49. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπας.

50. [60.]

Μέγα γείτονι γείτων.

51. [65.]

Οὐ γὰρ ἐγώνγα, Ϝάνασσα, Διὸς θύγατερ.

52. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

* 53.

Τεὶ γὰρ 'Αλέξανδρος δάμασεν.

* 54.

Σὲ γὰρ ἅζομαι.

55.

Ἔχει μ' ἄχος, ὦ 'λὲ δαῖμον.

56. [81.]

Σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
κᾶρα καὶ φόνον.

* 57.

Μηδέ μ' ἀείδην ἀπέρυκε.

58. [123.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ . . . .

'Ρίπας, ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

59. [5.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

–́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ –

Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὠρανίαφι λίγ' ἀείσομαι.

60. [10.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓

⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονες τε καὶ χαράδραι,
φύλλα θ' ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,
θῆρες ὀρεσκῷοί τε καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἁλός·
εὕδουσιν δ' οἰωνῶν
φῦλα τανυπτερύγων.

61.

Ἠρ' αὐτὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

62. [45.]

. (*Τύχα*), *Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφὰ*
καὶ Προμαθείας θυγάτηρ.

63. [59.]

Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

64. [121.]

Ἔστι παρέντων μνᾶστιν ἐπιθέσθαι.

65. [72.]

Ὡς ἀμὲς τὸ καλὸν μελίσκον.

66. [73.]

. . . *Ὅσαι δὲ παίδες ἀμέων*
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

67.

Οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως
πάντων.

68. [52.]

ὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας αἱματᾷ τε Μέμνων.

69. [48.]

έθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

70. [19.]

ὶ τᾷ μύλᾳ δρυφῆται κῆπὶ ταῖς συναικλίαις.

71. [26.]

ιον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.

72.

έ τις σκάφευς ἀνάσσων.

73. [36.]

σθ' Ἀπόλλωνος Λυκήω.

74. [17.]

ναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
ωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι,
ι τε σασάμῳ τε κὴν πελίχναις
σσι χρυσοκόλλα.

75. [28.]

ι παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
ον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

76. [24.]

ς δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
χεῖμα κὠπώραν τρίταν,
τέτρατον τὸ Ϝῆρ, ὅκα
λει μέν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
ἔστιν.

77. 78. [74. 75.]

. . . . . *Αἰ γάρ ἄμιν*
τούτων μέλοι . . .
Ἁμὶν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

79. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάϝιον.

80.

Οἶκας μὲν ὡραίῳ λίνῳ.

81.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

82. [63.]

⏕ ⏑ – – ⊥ ⏑ – – ⊥ ⏑ –
Φρύγιον αὔλησεν μέλος Κερβήσιον.

83. 84. [35.]

Περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκηος.
Ἰνὼ σαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων.

85. [7.]

Ἕκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

86. [60.]

Ἅδοι Διὸς δόμῳ
ὁ χορὸς ἁμὸς καὶ τοί, ϝάναξ.

87. [53.]

⏑ ⊥ ⏑ – ⏑ ⊥ ⏓
⏑ ⊥ ⏑ – ⏑ ⏑ ⊥ – ⏑ ⏑ ⊥ –
⏑ ⏑ ⊥ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ ⏑ ⊥ ⏑ ⏑ – –

ʼΑνὴρ δʼ ἐν ἀρμένοισιν
ἀλιτρὸς ἧστʼ. ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας
ὁρέοντι μὲν οὐδέν,
δοκέοντι δʼ (ἐοικώς).

88.

Ὁπότε ὑπὸ τοῦ Ἱππολόχου, κλέος δʼ ἔβαλλον οὐ νῦν ὑπεστάντων.

89. [83.]

Νικῷ δʼ ὁ κάρρων.

90. [85.]

Μῆον ἢ κοδύμαλον.

91. [87.]

Μάγαδιν δʼ ἀποθέσθαι.

92. [100.]

Ταυσία παλλακίω.

93. [105.]

Καὶ Κέρκυρος ἀγεῖται.

94. [106.]

Ὄκκα δὴ γυνὰ εἴην.

95. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

96. [118.]

Λᾶδος εἰμένα καλόν.

97. [120.]

Τὰν Μῶσαν καταυσεῖς.

98. [103.]

Καλλὰ μελισδομέναι.

99. [76.]

Τὰ ϝὰ κάδεα.

100. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

101

Ἀρτέμιτος θεράποντα.

V.

ARION.

– –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏔́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏔ ⏑ –́ ⏑ ⏓
×̲ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
⏔̽ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Ὕψιστε θεῶν,
πόντιε χρυσοτρίαινα Πόσειδον,
γαιάοχ', ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν·
βραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
φριξαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν
ἀκτὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρεΐας πλακός·
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεώς
εἰς οἶδμ' ἁλιπορφύρου λίμνας ἔριψαν.

VI.

SAPPHO.

1. [1.] *)

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μήτ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀΐοισα πήλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἦλθες
ἄρμ' ὐποζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἆγον
ὤκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε-
ρος διὰ μέσσω.
αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε', ὄττι δηὖτε πέπονθα κὤττι
δηὖτε κάλημι,
κὤττ' ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ· τίνα δηὖτε Πείθω
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὐκ ἐθέλοισα.
ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὄσσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὔτα
σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν
ἔμμεν ὤνηρ, ὄστις ἐναντίος τοι
ἰζάνει, καὶ πλασίον ἆδυ φωνεύ-
σας ὐπακούει
καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·

ὡς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φώνας
οὐδὲν ἔτ᾽ εἴκει·
ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ᾽
αὔτικα χρῷ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ᾽ οὐδὲν ὄρημ᾽, ἐπιρρόμ-
βεισι δ᾽ ἄκουαι.
ἀ δέ μ᾽ ἴδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ᾽ ὀλίγω ᾽πιδεύης
φαίνομαι (ἄλλα).
ἀλλὰ πὰν τόλματον, [ἐπεὶ καὶ πένητα].

3. [3. 106.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
ἂψ ἀποκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
ὄπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ
γᾶν . . .
. . . . ἀργυρία.

4. [4.]

Ἀμφὶ δὲ [ὕδωρ] ψῦχρον κελάδει δι᾽ ὕσδων
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρρεῖ.

5. [5.]

. . . . Ἔλθε Κύπρι
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοεῦσα.

6. [6.]

Ἤ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

7. * 8. [7.]

Σοὶ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ βῶμον αἶγος
* * *
κἀπιλείψω τοι.

* 9.

Αἴθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην.

10. [90.]

Αἴ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι.

11. [47.]

. . . . . *Τάδε νῦν ἐταίραις*
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

12. [87.]

. . . . *Ὄττινας γάρ*
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίνον-
ται . . . .

* 14.

Ταῖς κάλαις ὔμμιν (τὸ) νόημα τὦμον
οὐ διάμειπτον.

16. [8.]

Ταῖσι (δὲ) ψῦχρος μὲν ἔγεντο θῦμος,
παρ δ' ἴεισι τὰ πτέρα . . .

17. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντες ἄμοι φέροιεν
καὶ μελεδώναις.

18. [12.]

Ἀρτίως μ' ἀ χρυσοπέδιλος Αὔως.

19. [83.]

. . . . Πόδας δέ
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

20. [84.]

. . . . Παντοδάπαις μεμιγμέ-
να χροΐαισιν.

* 21.

. . . Ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

* 22.

. . . . . Ἤ τιν' ἄλλον
(μᾶλλον) ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

26. [135.]

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

---

27. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

---

28. [61.]

Αἰ δ' ἦχες ἔσλων ἴμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι ϝείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
αἴδως κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίως.

---

29. [62.]

Στᾶθι κἄντα φίλος . .
καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν.

---

30. [66.]

Χρύσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' ἀϊόνων ἐφύοντο.

31. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἕταιραι

32. [16.]

Μνάσασθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἄμμεων.

33. [14.]

Ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

34. [27.]

Σμίκρα μοι πάϊς ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις.

* 35.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

36.

Οὐκ οἶδ' ὄττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

37. [9.]

Ψαύην δ' οὐ δοκίμοιμ' ὀράνω δύσι πάχεσιν.

* 38 [75.]

Ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.

39. [36.]

Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀήδων.

* 40. [37.]

Ἔρος δαὖτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

* 41. [37.]

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

42. [74.]

(Ἔρος δαὖτ' ἐτίναξεν ἔμοι φρένας),
ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

43. [40.]

Ὄτα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

---

44. [25.]

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων
πορφυρᾶ. . . .
καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,
ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας
δῶρα τίμια καγγόνων.

45. [24.]

Ἄγε δὴ χέλυ δῖά μοι
φωνάεσσα γένοιο.

46. [26.]

Κἀπάλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ.

47. [122.]

Γέλλως παιδοφιλωτέρα.

48. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως.

49. [94.]

Βρενθείω βασιληΐω.

50. [54.]

Ἔγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

51. [79. 70.]

Κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἐρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσιά τ' ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

* 52. [55.]

Δέδυκε μὲν ἀ σελάννα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δέ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὤρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

53. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνετ' ἀ σελάννα,
αἰ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

* 54. [46.]

Κρῆσσαί νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὤρχευ̃ντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.

* 55.

Ἄβρα δηὖτε παχήᾳ σπόλᾳ ἀλλόμαν.

56. [30.]

Φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὐακινθίνων
(ὐπ' ἀνθέων) πεπυκαδμένον
εὔρην ὤϊον.

57. [39.]

λμοις δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος.

58. [58.]

ιὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

59. [58.]

οι, τί τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν;

60. [50.]

νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

61.

ενον ἀδύφωνον.

---

* 62. [128.]

ιάσκει, Κυθέρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
πτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.

* 63.

Ὦ τὸν Ἄδωνιν.

64. [21.]

ιτ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν [ἔχοντα] περθέμενον χλάμυν.

65. [22.]

πάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

66. [88.]

ι δ' Ἄρευς φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βίᾳ.

67. [15.]

Πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
ρις.

68. [19.]

Κατθάνοισα δὲ κείσεαι, οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθ
ἔσσετ' οὔτε τότ' οὔτ' ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχε
βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κὴν 'Αΐδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

69.

Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἀλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

70. [23.]

Τίς δ' ἀγροιῶτίς τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἕλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

* 71.

Ἤρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν τανυσίδρομον.

72. [29.]

. . . . *'Αλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων*
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω . . . .

73.

. . . . *Αὐτὰρ ὀραῖαι στεφανηπλόκευν.*

74. [81.]

. . . . *Σύ τε κἄμος θεράπων Ἔρως.*

---

75. [20.]

'Αλλ' ἔων φίλος ἄμμιν λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοίκην ἔσσα γεραιτέρα.

76. [42.]

ορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως.

77. [42.]

ροτέρας οὔδαμ' ἐπ', ὦ Ἤραννα, σέθεν τύχοισα.

78. [44.]

δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φό-
βαισιν
ικας ἀνήτοιο συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
'θεα γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μάκαιρα
ιον προτέρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

79. [43.]

δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καί μοι τὸ λάμπρον
. . . ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

81. [45.]

ιοῦτος ἄνευθ' (ἔων) ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

82. [72.]

χ δὲ σὺ Καλλιόπα.

83. [86.]

οις ἀπάλας ἑτάρας
τήθεσιν . . . .

84. [77.]

ϙο δηὖτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι.

* 85. [76.]

μοι κάλα πάϊς, χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν
ρην ἔχοισα μόρφαν, Κλᾶϊς 'ἀγαπάτα,
τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν πᾶσαν οὐδ' ἐράνναν.

86. [80.]

. . . . *Πόλλα μοι τὰν*
Πολυανάκτιδα παῖδα χαίρην.

---

87. [53.]

Ζὰ δ' ἐλεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήᾳ.

88. [52.]

Τί με Πανδίονις ὦ Ἔραννα χελίδων.

89. [31.]

. . . . *Ἀμφὶ δ' ἄβροις λασίοις εὖ ϝε πύκασσεν.*

90. [32.]

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

91. [73.]

Ἴψοι δὴ τὸ μέλαθρον
Ὑμήναον
ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες·
Ὑμήναον.
γάμβρος ἔρχεται ἴσος Ἄρευϊ,
(Ὑμήναον)
ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων·
(Ὑμήναον).

92. [69.]

Πέρροχος, ὡς ὅτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισ

93. [35. 133.]

τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὔσδῳ
ν ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπηες,
ἀν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

94.

ʼ τὰν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι ποίμενες ἄνδρες
ι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος. . .

95. [68.]

τερε, πάντα φέρεις, ὄσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως.

98. [38. 110.]

ὀρῳ πόδες ἐπτορόγυιοι,
ὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
γγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

99. [63.]

ιε γάμβρε σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
τέλεστ', ἔχης δὲ πάρθενον, ἂν ἄραο.

100. [64.]

λίχροος δ' ἐπ' ἱμέρτῳ κέχυται προσώπῳ.

101. [41.]

ὲν γὰρ κάλος, ὄσσον ἴδην, πέλεται (ἄγαθος),
κἄγαθος αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

102. [71.]

ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

* 103. [78.]

ισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

* 104. [34.]

Τίῳ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐΐκάσδω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε κάλιστ' ἐΐκάσδω.

105. [49.]

. . . . *Χαῖρε, νύμφα,*
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

106. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάϊς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

109. [51.]

Α. *Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ' οἴχῃ;*
Β. *Οὐκέτι ἥξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἥξω.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφωνος ἐοῖσα τόδ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
Ἑρμοκλειδαία τῶ Σαϋναΐάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἇς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

VII.

E R I N N A.

Η Λ Α Κ Α Τ Η.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἁδεῖαν ἑταίραν.

2.

Παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

Τοὔνεκεν εἰς Ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κατέρρει.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

4.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα· λῷστε Προμαθεῦ,
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰ καὐδὰν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

5.

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,

ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες·
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό·
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρίς
Ἤρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
„Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα·“ τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ὑμέναιος ὑφ' αἷς (ἄγεν) ἧδετο πεύκαις,
ταῖςδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊάν·
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρηνῶν γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

VIII.

A L C A E U S.

Υ Μ Ν Ο Ι.

1. [20.] *)

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ὦ 'ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Δίος.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis **Matthianae.**

5. [22.]

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Χαῖρε Κυλλάνας ὂ μέδεις, σὲ γάρ μοι
θῦμος ὔμνην, τὸν κορύφαις ἐν αὔταις
Μαῖα γέννατο Κρονίδᾳ μίγεισα.

---

9. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ὤνασσ' Ἀθανάα πολεμαδόκος,
ἅ ποι Κορωνήας ἐπιδεω
ναύω πάροιθεν ἀμφι . .
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

---

11. [71.]

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

. . *Ὤστε θέων μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Ϝέθεν.*

---

* 13. [24.]

. . . . . *Δεινότατον θέων,*
(τὸν) γέννατ' εὐπέδιλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· πᾶσα δ' Ἄρῃ
κεκόσμηται στέγα
λάμπραισιν κυνίαισι, καττᾶν λεῦκοι κατύπερθεν
ἴππιοι λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα, χάλκιαι δὲ
πασσάλοις

κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκ
ἴσχυρω βέλευς,
θώρακές τε νέοι λίνω κοΐλαί τε κατ' ἄσπιδες β
βλήμεναι·
παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλ
καὶ κυπάττιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρώτιστ' ὑπὸ Ϝέργ
ἔσταμεν τόδε.

18. [2.]

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἀν τὸ μέσσον
νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὖτο·
χόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηὖτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω
στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλυν
ἄντλην, ἐπεί κε νᾶος ἐμβᾷ.

20. [4.]

Νῦν χρὴ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

21. [7.]

Μέλαγχρος αἴδως ἄξιος εἰς πόλιν.

22. [10.]

Λόφον τε σείων Κάρικον.

23. [11. 12.]

Ἄνδρες πόληος πύργος ἀρεύϊοι.

25. [14.]

Ὤνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος
ἀντρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔχεται ῥόπας.

26. [94 b.]

Οὐδέ πω Ποσείδαν
ἅλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

* 27.

Ἔπταξον ὥστ' ὄρνιθες ὦκυν
αἴετον ἐξαπίνας φάνεντα.

* 28.

Ἄρευ δαΐφοβος δαΐκτηρ.

* 29.

Ἄρευος στρατιωτέροις.

* 30.

Τὸ γὰρ
Ἄρευϊ κατθάνην κάλον.

* 31.

Μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρευα.

---

33. [67. 8.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
(ἐπειδὴ μέγαν ἆθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,)
κτένναις ἄνδρα μαχαίταν βασιλήϊων

παλαίσταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ὗει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὐδάτων ῥόαι.
— — — — —
— — — —
κάββαλλε τὸν χείμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μάλθακον ἀμφι . . γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
περθέτω πλέκταις ὐποθύμιδάς τις,
καδ δὲ χευάτω μύρον ἆδυ κατ τῶ
στήθεος ἄμμι.

37 A. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα
Πίττακον πόλεως τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέοντες ἀόλλεες.

* 38.

Τριβώλετερ· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα.

39. [28 a.]

Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἁ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων ϝάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπο
κακχέει λιγύραν (πύκνον) ἀοίδαν, ὅτι ποτ' ἂν
φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείῃ.
ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρώταται,
λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
ἄζει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὸ λύχνον μένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
καδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἶ τὰ ποικίλαις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἶος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κακ κεφάλας, ἁ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
ὠθήτω.

42.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

43. [35.]

Λάταγες ποτέονται
κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηΐᾶν.

44. [30.]

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28 b.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.
*   *   *   *   *   *   *
ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιάδεος ὅττι τάχιστα
κράτηρα.

* 46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αἰ χρὴ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

48. [26.]

Κρονίδα βασίληος γένος Αἶαν, τὸν ἄριστον πε
Ἀχίλλεα.

49. [49.]

. . . . *Ἀχίλλευ, ὃ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.*

50. [50.]

Ὣς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνο
ἐν Σπάρτᾳ λόγον
εἴπην· χρήματ' ἄνηρ, πένιχρος δ' οὐδεὶς πέλε
ἔσλος οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . . .
. . . *ἐκ δὲ παίδων χαύνοις φρένας, ἁ θαλασσία λέπα*

52. [60.]

Ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης Διννομένῃ παρίσδων.

53. [36.]

ος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

IV. ΕΡΩΤΙΚΑ.

55. [41. 42.]

λοκ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι,
ο τι ϝείπην, ἀλλά με κωλύει αἴδως.

56. [40.]

αι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

57. [37.]

ος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεα.

58. [43.]

. Οὐκέτ' ἔγω Λύκον
Μοίσαις ἀλέγω.

59. [69.]

δείλαν, ἔμε πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

60.

τον Κυπρογενήας παλάμαισιν.

61.

ένας ἄνθος ὀπώρας.

* 62. [124.]

⏑ – ⏑́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

πῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες, Κρίνοι.

* 63. [25.]

ον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

64.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

65. [96.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

68. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἔκ σ' ἔλετο φρένας.

* 69. [123.]

Καί τις ἐπ' ἐσχατίαισιν οἴκεις.

70.

Μίγδα μάλευρον.

71.

Ὠς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

*72. [73.]

Ἔμ' αὔτῳ παλαμάσομαι.

73. [80.]

Ὄτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

74. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

75. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαιδέκων.

76. [89.]

Καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

77. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα.

* 78. [74.]

. . Νόον δὲ ϝαύτω
πάμπαν ἀέρρει.

79.

Κἀπιπλεύσῃ νάεσιν.

80. [15.]

Ἄμμιν ἀθάνατοι θέοι
νίκαν.

81. [47.]

Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσαις τὸν ἀπ' ἴρας πύκινον λίθον.

82. [85.]

Αἴκ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, (ἦ κεν) ἀκούσαις, τά κεν οὐ θέλοις.

83. [79.]

Τὸ γὰρ θέων ἰότητ' ὔμμε λαχόντων γέρας ἄφθιτον ἀνθήσει.

84. [53.]

Ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ περράτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι;

85. [68.]

Νύμφαις, ταὶς Δίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις.

86. [94 e.]

Αἰ γάρ κἄλλοθεν ἔλθῃ τόδε, φαὶ κήνοθεν ἔμμεναι.

87. [75.]

. . . Σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ
(πρὸς πόσιν.) . . .

88. [72.]

Μηδ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἄμμεων παρέχην.

89. [48.]

Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλυι τὸ νόημα.

90.

Ἐρραφεώτου γὰρ ἄναξ.

91. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανηφάγοι.

92. [65.]

Ἀργάλεον πενία κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμνα
λᾶον ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφέᾳ.

93. [51.]

(Ταντάλω)
κεῖσθαι παρ κεφάλας μέγας, ὦ Αἰσιμίδα, λίθι

94. [70.]

Ἦρ' ἔτι, Διννομένη, τῷ Τυρραδήῳ
τἄρμενα λάμπρα κρέμαντ' ἐν Μυρσιλήῳ;

95. [66.]

Ἔκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

96. [77.]

Οἴτινες ἔσλοι
ὔμμεων τε καὶ ἄμμεων.

97. [44.]

Ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

98. [94 d.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἴκνηται.

99. [92.]

Πάλιν ἀ ὗς παρορίνει.

100. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω μετέχων ἄβας [πρὸς πόσιν].

102. [87.]

Ἔγω μὲν οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

103. [90.]

Καὶ Σκυθίκαις ὑποδησάμενος.

104. [94 e.]

Ἀπ πατέρων μάθος.

IX.
PITTACUS.

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑̲

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίᾳ νόημα.

X.
BIAS.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏑̲

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

XI.

C H I L O.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ
ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

XII.

T H A L E S.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὔ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἕν τι μάτευε σοφόν,
ἕν τι κεδνὸν αἱροῦ·
παύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

XIII.

CLEOBULUS.

1.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ – –

Ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν
Λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει.
Φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθαι.

2.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ
παῖδες δὶς τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

XIV.

ECHEMBROTUS.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν
τῷ Ἡρακλεῖ
νικήσας τόδ' ἄγαλμα
Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησι δ' ἀείδων
μέλεα καὶ ἐλέγους.

XVII.

STESICHORUS.

I. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑι.

1. [1.] *)

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ – – – – – – – ⏑ ⏑ . . .

. . . . . ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ (⏑ –)

Ἑρμείας Φλόγεον μὲν ἔδωκε καὶ Ἅρπαγον ὠκ
τέκνα Ποδάργας·
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον. . . . . .
. . . . . ἑλισσομένους
παρὰ σιδαρωτῶν ἐπισσώτρων (ἄκρα.)

2. [2.]

–́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ –́ –

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκα
Μελέαγρος.

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

. . . ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

–́ – – ⏑ ⏑ – . . . . .

. . . *Σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας*
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας, ἀργυρο-
ρίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας.

7. [7.]

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Σκύπφειον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πῖνεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

8. [10.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα
δάφναισι κατάσκιον ποσσὶ παῖς Διός.

VI. ΣΥΟΘΗΡΑΙ.

14. [15.]

. . . . ⏑ –́ ⏑ – ⏑
⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

VIII. ΕΡΙΦΥΛΑ.

* 17. [72.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Πάτρῳ' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

IX. ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

* 18. [24.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρ
βασιλεῦσιν.

X. ΕΛΕΝΑ.

* 26. [44.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
οὐδ' ἔβας ἐν νανσὶν εὐσέλμοις,
οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

27. [46.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτέρριπτον ποτὶ δίφρο
ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

XII. ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

* 32. [96.]

–́ ⏑ ⏑ – (⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –)
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

(– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –)

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θα-
λίας μακάρων.

* 33. [75.]

* * **Ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών.*

34. [39.]

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερ-
χομένου.

* 35. [74.]

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς
μούνας λάθετ' ἠπιοδώρου Κύπριδος· κείνα δ' ἄρα
Τυνδάρεω
κούραισι χολωσαμένα διγάμους τε
καὶ τριγάμους τίθησι καὶ λιπεσάνορας * .

42. [43.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος
ἄκρον
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

XIV. ΡΑΔΙΝΑ.

44. [55.]

⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄγε, Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατωνύμου
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

XV. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

45. [78.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

46.

. . . ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

48. [71.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏓

Αὐτόν σε Πυλαμάχε πρῶτον.

49. [84.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδάν.

50. [68.]

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . . Μάλα τοι μελιστᾶν
παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπάς τ' Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀΐδας ἔλαχεν.

51. [79.]

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓

– –́ . . . .

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

52. [80.]

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπ[ων]
χάρις.

53. [77.]

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏓

Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

XVIII.

I B Y C U S.

1. [1.] *)

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι — Στρ.
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἅθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηΐκιος βορέας,
ἀΐσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβὴς

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας. ἀν

2. [2.]

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ᾽ ὄμ-
μασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδ
βάλλει·
ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ ἀέκω
σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἅμιλλαν ἔβα.

3.

⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Φλεγέθων, ᾇπερ κατὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφα-
νόωντα.

4. [3.]

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Αἰεί μ᾽, ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὅκα πορφυρί

5. [4.]

–́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
* * * * * *
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,
* * * * * *
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις

ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. [7.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

7. [8.]

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾶμος ἄϋπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀηδόνας.

9. [15.]

– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμοιο
φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν.

16. [27.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – . . . . .

Τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας ἰσοκεφάλους, ἑνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ
ἀργυρέῳ . . . . .

17. [43.]

Πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

20. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

21. [52.]

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἧστο τάφει πεπηγώς.

22. [32. 33. 34.]

. . ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

. . *Παρὰ χέρσον*
λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

24. [51.]

⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ –

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –

Δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

26. [39.]

⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριν ἐμοὶ κορύσσοι.

27.

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖ

XIX.

A N A C R E O N.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1. [1.] *)

Γουνοῦμαι σ᾽, ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν᾽ Ἄρτεμι θηρῶν·
ἥ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνῃσι θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἐσκατορᾷς πόλιν
χαίρουσ᾽· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ὦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ᾽ Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι δ᾽
ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων,
γουνοῦμαί σε· σὺ δ᾽ εὐμενής
ἔλθ᾽ ἡμῖν, κεχαρισμένης δ᾽
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δ᾽ ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ᾽ ἔρωτ᾽,
ὦ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ᾽ ἐρῶ,

---

*) Numeri adiecti sunt editionis meae.

Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
  Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. [4.]

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κίεις,
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
  ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

6. [7.]

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν
ἕστηκεν, νεφέλης δ' ὕδωρ
ὄμβριον Δία τ' ἄγριοι
  χειμῶνες κατάγουσιν.

8. [8.]

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατὸν
  Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

. . Τί λίην πέτεαι
συρίγγων κοϊλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

13. [11.]

Ἔρως παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

14. [15.]

Σφαίρῃ δηὖτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

σνμπαίζειν προκαλεῖται·
ἣ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

15.

Οὐ δηὖτ' ἔμπεδός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

16. [51.]

Μυθῖται δ' ἐνὶ νήσῳ
μεγίστῃ διέπουσιν
ἱερὸν ἄστυ (Νυμφέων).

17. [16.]

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παϊδὶ ἁβρῇ.

18. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι (Λυδόν)
χορδῇσιν μαγάδην ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

19. [17.]

Ἀρθεὶς δηὖτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

20. [18.]

Τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

21. [19.]

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·
πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσί, καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι (δέρριον) βοός,
νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
κἀθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον·
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα
παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
γυναιξὶν αὔτως.

---

22. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

23. [21.]

Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

24. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

25. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον
ὑποπόλιον χρυσοφαέννων πτερύγων ἀήταις
παραπέτεται.

28. [26.]

Ἀσπίδα ῥίψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ὄχθας.

29. [122.]

. . . Ἐγὼ δ' ἀπ' αὖτις φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [27.]

μυροποιὸν ἠρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

31. [28.]

ιυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

32. [29.]

χόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

33. [30.]

ἀργυρέη κω τότ' ἔλαμπε πειθώ.

35. [32.]

θόρον δὲ Μυσοί
ν μῖξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

36. [36.]

ταθῆ πατρίδ' ἐπόψομαι.

37. [34.]

ι τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης.

38. [35.]

Χήλινον ἄγγος
τυθμένας ἀγγειοσελίνων.

39. [36.]

ων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.

40. [37.]

ὰς δ' ὑποθυμίδας
τήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

41. [38.]

Σὲ γάρ φη
Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

42. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπ
στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

43. [40.]

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσ

44. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἥβη πάρα, γηράλεοι δ' ὀδό

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλει·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώ

Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐ
κάθοδος· καὶ γὰρ ἑτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆι

45. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων (ἐμῶν) εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖε
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

46. [43.]

Ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἤ

47. [44.]

Ἀστραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδι

ΠΡΟΣ ΣΜΕΡΔΙΗΝ.

48. [45.]

'λῳ δηὖτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεύς
:ει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

49. [46.]

ειρας δ' ἁπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

---

51. [48.]

μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. [49.]

ῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα
θηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεροέσσης
:ιφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. [50.]

ιωροι πολεμίζουσι θυρωρῷ.

54. [52.]

ιὸν κότταβον ἀγκύλῃ παΐζων.

55. [53.]

ἰ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
οι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν
ίσῳ.

56. [54.]

ίσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

* 57 [55.]

αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

58. [56.]

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

59. [57.]

'Από δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν * *

60. [58.]

'Εκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

61. [59.]

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

62. [60.]

Παρὰ δηὖτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

63. [61.]

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμίν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δή
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

64. [62.]

Ἄγε δή, φέρ' ἡμίν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους, ὡς ἀνυβριστί
ἀνὰ δηὖτε βασσαρήσω.

* * *

Ἄγε δηὖτε μηκέθ' οὕτω
πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ

τῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ίνοντες ἐν ὕμνοις.

65. [63.]

ιον δ' ἐμαυτὸν ἦρεν.

66. [65.]

Ἀλλὰ πρόπινε
νούς, ὦ φίλε, μηρούς.

67. [66.]

μελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

68. [67.]

ται δηὖτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

69. [73.]

λίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

70. [74.]

όλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

71. [75.]

ς γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

72. [76.]

δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεως ὄλωλεν.

* 72 B.

ρίς, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

73. [77.]

λεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμὶν εἶναι.

74. [78.]

. . . Ἐγὼ δὲ μισέω

πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

---

75. [79.]

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἱπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλῦθί μευ γέροντος εὐέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμίξονται τρίχες.

78. [82.]

(Ἐν) μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντալίζει.

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην, καδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἵ δέ μευ φρένες
ἐκκεκωφέαται.

---

82. [94.]

δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
ευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

άνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

* 84. [85.]

ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,
ς τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

ι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

ϑάλαμος, ἐν τῷ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγή-
μᾶτο.

87. [87.]

τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
ν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

ιοκλὸν ἐν ϑύρῃσι διξῇσιν βαλὼν
υχος καϑεύδει.

89. [89.]

τε δηὖτε κοὐκ ἐρῶ
αίνομαι κοὐ μαίνομαι.

90. [90.]

ὥστε κῦμα πόντιον
ε, τῇ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηὖτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

* 92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὦ 'ραννὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

95. [68.]

Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστα

96. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης (πώλου) ἐπιστρέφομαι.

97. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

98.

* * *Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.*

99. [70.]

Ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

100. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

101. [Ep. 14.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

102. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

103. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

104. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἔστασαν, τοῖς χάριν ἀντιδίδου.

105. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

106. [Ep. 7.]

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μνᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

107. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

108. [Ep. 1.]

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς, ἡ τε παρ' αὐτήν
Ξανθίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχερὼ ἐρχομένη,
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

109. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

110. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

111. [Ep. 10.]

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

112. [Ep. 13.]

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

113. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
…ρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·

ὤρῃ γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σήν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

114. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὡριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουλητ̃ην.

115. [Ep. 17.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

116. [Ep. 18.]

Βοΐδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XX.

ANACREONTEA.

1. [65.] *)

Ἀνακρέων ἰδών με,
ὁ Τήϊος μελῳδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλός γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·
τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

---

*) **Numeri adiecti sunt editionum vulgarium.**

2. [48.]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς·
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι νόμους, κεράσσω,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
μετὰ βαρβίτων ἀείδων
τὸ παροίνιον βοήσω.
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς.

2 B. [49.]

(ΑΛΛΟ.)

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε μούσης·
φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
. . . .
γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶ-
τον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας.
. . . .
ἑτεροπνόους ἐναύλους·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
γράφε καὶ νόμους φιλούν-
των.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνῃ, βαθύνας.
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτοῦ
μήτ᾽ ἄστρα μήτ᾽ ἄμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι;
τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
ποίησον ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
ληνοβάτας πατοῦντας,
τοὺς Σατύρους γελῶντας,
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα κἀφροδίτην.

4. [18.]

ΙΑΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

'α τόρευσον
ελλον ἤδη·
ἡμῖν τὰ τερπνά
ιυσιν Ὧραι·
ον δ' ἁπλώσας
ιν μοι τερπνόν·
ταραινῶ, τελε-
  τῶν
ιοι τορεύσῃς,
ν ἱστόρημα·
ίει Διὸς γόνον

Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν·
μύστις νάματος ἡ Κύπρις
ὑμεναίοις κροτῶσα.
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνό-
  πλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·
σύναπτε κούρους εὐπρε-
  πεῖς·
ἅμα Φοῖβος ἀθύροι.

5. [59.]

(ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ) ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

ιέκων ποθ' εὔ-
  ρον
ϑοις Ἔρωτα·
ερῶν κατασχὼν

ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·
λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν,
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

6. [11.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

αἱ γυναῖκες,
γέρων εἶ·
πτρον ἄϑρει
οὐκέτ' οὔσας,
εν μέτωπον.
; κόμας μέν,

εἴτ' εἰσίν, εἴτ' ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

ιει τὰ Γύγεω,   τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·

οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ' εὐδία 'στιν,
καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος, ἤν τις ἔλθῃ,
λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΥΣΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἀλκμέων τε
χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρὶν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον.
ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
θέλω θέλω μανῆναι.

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, λάλη χελιδόν;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑπορθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ

'χθὲν ἐκπρίωμαι;
εἶπε δωριάζων,
αὐτὸν ὁππόσου λῇς·
δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
ἰμὶ καροτέχνας·
οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτα.
δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

11. [13.]
ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

ὲν καλὴν Κυβήβην
ἡμίθηλυν Ἄττιν
ὄρεσιν βοῶντα
σιν ἐκμανῆναι.
Κλάρου παρ' ὄχθαις
ηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]
ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

ι θέλω φιλῆσαι.
ἡ' Ἔρως φιλεῖν με,
δ' ἔχων νόημα
λον οὐκ ἐπείσθην.
εὐθὺ τόξον ἄρας
χρυσέην φαρέτρην
ι με προὐκαλεῖτο.
ὶ λαβὼν ἐπ' ὤμων
ηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
δοῖρα καὶ βοείην
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὀϊστούς,
ἤσχαλλεν· εἶτ' ἑαυτόν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
μέσος δὲ καρδίης μευ
ἔδυνε, καί μ' ἔλυσεν·
μάτην δ' ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

13. [32.]
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

ύλλα πάντα δένδρων
σασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,

σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
ἔρωτας εἴκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκ᾽ ἄλλους.
ἔπειτα δ᾽ ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε
δισχιλίους ἔρωτας.
τί φής; ἐκηριώθης;
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ᾽ ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτρίων τε κἰνδῶν
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν πόθεν πετᾶσαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ᾽ ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ᾽ ἔπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ᾽ ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ᾽ Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω.
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῇ με,
δούλη μενῶ παρ᾽ αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ᾽ ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
πιοῦσα δ᾽ ἂν χορεύσω,
καὶ δεσπότην γέροντα
πτεροῖσι συγκαλύψω.
κοιμωμένη δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ

βίτῳ καθεύδω.
παντ᾽· ἄπελθε·

λαλιστέραν μ᾽ ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

15. [28.]
ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

γράφων ἄριστε,
ζωγράφων ἄριστε,
κοίρανε τέχνης,
αν, ὡς ἂν εἴπω,
τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
μοι τρίχας τὸ πρῶ-
τον
τε καὶ μελαίνας·
ρὸς ἂν δύνηται,
καὶ μύρου πνεού-
σας.
δ᾽ ἐξ ὅλης παρειῆς
ρφυραῖσι χαίταις
τινον μέτωπον.
φρυον δὲ μή μοι
τε, μήτε μίσγε·
', ὅπως ἐκείνη,
θότως σύνοφρυν
ων ἴτυν κελαινήν.

τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ᾽ ὑγρόν, ὡς Κυθή-
ρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πει-
θοῦς,
προκαλούμενον φίλημα.
τρυφεροῦ δ᾽ ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
ὑποπορφύροισι πέπλοις·
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον, τὸ σῶμ᾽ ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

16. [29.]
ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

μοι Βάθυλλον
οὕτω
ῖρον, ὡς διδάσκω.
κόμας ποίησον,
ἔνδοθεν μελαίνας,
ἐς ἄκρον ἡλιώσας·

ἕλικας δ᾽ ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς
κυανωτέρη δρακόντων.

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηὖτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

* 92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὦ 'ραννὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτη
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

95. [68.]

Οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστι

96. [71.]

Οὐκέτι Θρηΐκίης (πώλου) ἐπιστρέφομαι.

97. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

98.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

99. [70.]

ἐγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

100. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

101. [Ep. 14.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

102. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

103. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

104. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἔστασαν, τοῖς χάριν ἀντιδίδου.

105. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

106. [Ep. 7.]

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μνᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

107. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

108. [Ep. 1.]

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς, ἥ τε παρ' αὐτήν
Ξανθίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχερὼ ἐρχομένη,
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

109. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

110. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

111. [Ep. 10.]

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

112. [Ep. 13.]

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

113. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·

ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σήν
κύματ' ἀφ' ἱμερτήν ἔκλυσεν ἡλικίην.

114. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὡριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

115. [Ep. 17.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

116. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XX.

ANACREONTEA.

1. [65.] *)

Ἀνακρέων ἰδών με,
ὁ Τήϊος μελῳδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλός γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·
τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

---

*) Numeri adiecti sunt editionum vulgarium.

27 C. [46.]

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφι
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτ
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσ
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντ

28. [44.]
ΟΝΑΡ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
τί δ' ὄναρ θέλει τόδ'
ναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλο
ἐν Ἔρωσί με πλακέντι
διολισθάνειν μὲν ἄλλο
ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. [7.]
ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς·
κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβη
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σεί
ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἰπ
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσ

30. [4.]
ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
μέθυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἅρματος γὰρ οἱ
βίοτος τρέχει κυλισθε
ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντω

ῖ λίθον μυρίζειν;
ὶ χέειν μάταια;
λον, ὡς ἔτι ζῶ,
, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
ʼ, κάλει δʼ ἑταί-
ρην.

πρὶν ἔρως ἐκεῖ μʼ ἀπελ
θεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

κτίοις ποτʼ ὥραις,
αι ὅτʼ Ἄρκτος ἤδη
ῖρα τὴν Βοώτου,
ν δὲ φῦλα πάντα
ιόπῳ δαμέντα,
ως ἐπισταθείς μευ
ἔκοπτʼ ὀχῆας.
ην, θύρας ἀράσ-
σει;
ευ σχίζεις ὀνεί-
ρους.
ως, ἄνοιγε, φη-
σίν·
ιμί, μὴ φόβησαι·
ι δὲ κάσέληνον
ικτα πεπλάνημαι.
ταῦτʼ ἀκούσας,
ὐθὺ λύχνον ἅψας

ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μέν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δʼ ἱστίην καθῖσα,
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δʼ, ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
φέρε, φησί, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
τανύει δὲ καί με τύπτει
μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶ-
στρος·
ἀνὰ δʼ ἅλλεται καχάζων,
ξένε δʼ, εἶπε, συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστιν,
σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

32. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

ζομέν σε, τέττιξ,
ὶρέων ἐπʼ ἄκρων
ὶρόσον πεπωκώς

βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις·
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,

χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.
σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
θέρεος γλυκὺς προφήτης·
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

33. [40.]
ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθεὶς
τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην
ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.
ἁ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. [23.]
ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἐκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί καὶ μάτην στενάζω;
τί καὶ γόους προπέμπω;
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. [8.]
ΟΝΑΡ.

Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησιν,
γεγανυμένος Λυαίῳ
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς

ν ὠκὺν ἐκτανύειν
παρθένων ἀθύρων.
ρτόμουν δὲ παῖδες
ότεροι Λυαίου,
υμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. [41.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

ὶ πίωμεν οἶνον,
λψομεν δὲ Βάκχον,
ρευρετὰν χορείας,
λας ποθοῦντα μολ-
πάς,
ιότροπον Ἔρωτι,
ρώμενον Κυθήρης·
ἡ μέθη λοχεύθη,
ἡ χάρις ἐτέχθη,
ἀμπαύεται λύπα,
εὐνάζετ' ἀνία.
οὖν πόμα κερασθέν
ὶ φέρουσι παῖδες·
ἄχος πέφευγε μιχ-
θέν
τρόφῳ θυέλλῃ.
τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶ-
μεν·
τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παίζειν
μετὰ καὶ καλῶν γυναι-
κῶν·
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

37. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

γέροντα τερπνόν,
νέον χορευτάν·
ὁ γέρων χορεύῃ,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

38. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

ἡ βροτὸς ἐτέχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,

χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον·
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
μέθετέ με φροντίδες·
μηδέν μοι καὶ ἡμῖν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παίξω, γελάσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

39.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Τί καλόν ἐστι βαδίζειν,
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
χὐπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
ἁπαλὴν παῖδα κατέχων,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

40. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩιΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα [δαϊκτόν.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στυγέω μάχας παροίνους.
πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

41. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩιΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
ῥοδίνους συναρμόσαντες
μεθύωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους

νόσφυρος χορεύει.
αίτας δ' ἅμα κοῦρος
των ἁδὺ πνεόντων
πηκτίδων ἀθύρων
ει λίγειαν ὀμφάν.

ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

42. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

δον τὸ τῶν Ἐρώτων
εν Διονύσῳ·
δον τὸ καλλίφυλλον
φοισιν ἁρμόσαντες
ιεν ἁβρὰ γελῶντες.
, ὦ φέριστον ἄνθος,
εἴαρος μέλημα·
καὶ θεοῖσι τερπνά·
, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης

στέφεται καλοὺς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
στέψον οὖν με, καὶ λυρί-
ζων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, ση-
κοῖς,
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
πεπυκασμένος χορεύσω.

43. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ᾨΔΑΡΙΟΝ.

πίνω τὸν οἶνον,
σιν αἱ μέριμναι.
γόων, τί μοι πόνων,
μέλει μεριμνῶν;
ν με δεῖ, κἂν μὴ
θέλω·

τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

44. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

ῶς ἔαρος φανέντος
ες βρύουσι ῥόδα·
ῶς κῦμα θαλάσσης

ἁπαλύνεται γαλήνῃ·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.

ζαφελῶς δ' ἔλαμψε Τί-
ταν·
νεφελῶν σκιαὶ κλονοῦν-
ται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν
ἔργα·
[καρποῖσι γαῖα προκ
τει.]
καρπὸς γαίας προκύπ
Βρομίου στέφεται νᾶμ
κατὰ φύλλον κατὰ κλα
καθελὼν ἤνθησε καρπ

45. [38.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω·
κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
μιμούμενος χορεύσω,
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν.
ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν.
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
παρέστω καὶ μαχέσθω.
ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
μελίχρουν οἶνον ἡδύν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
(νέων πλέον δὲ πίνω.)

46. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφὴς τε κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
* * *
*
φέρε μοι κύπελλον, ὦ πα
μεθύοντα γάρ με κεῖσθ
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντ

47. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
εἰσέλθῃ μεθυδότας,
διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶ
τέρπει με κἀφροδίτα,
καὶ πάλιν θέλω χορεύει

48. [39.]
ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

ὸ πίω τὸν οἶνον,
:ῦ ἦτορ ἰανθέν
ν ἄρχεται Μού-
σας.
* * * *
ὼ πίω τὸν οἶνον,
·ονται μέριμναι
όντιδές τε βουλαί
:ύπους ἀήτας.
ὸ πίω τόν οἶνον,
γμων τότε Βάκχος
θέσιν μ᾽ ἐν αὔραις
ιέθῃ γανώσας.
ὼ πίω τὸν οἶνον,
ους ἄνθεσι πλέξας,
δὲ τῷ καρήνῳ,
βιότου μέλπω γαλήνην.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κού-
ρην
κατέχων Κύπριν ἀείδω.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτό μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
τοῦτ᾽ ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάν-
των.

49. [34.]
ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

φύγῃς ὁρῶσα
ιὰν ἔθειραν·
ι σοὶ πάρεστιν
κμαῖον, τἀμά
δῶρα, φίλα, διώσῃ.
ὅρα κἀν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. [36.]
ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

οὺς νόμους διδά-
σκεις
όρων ἀνάγκας;
λόγων τοσούτων,
ὲν ὠφελούντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἁπαλὸν πόμα Λυαίου·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
πολιαὶ στέφουσι κάραν·

βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
τὴν ψυχήν μου κάρωσον·
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

51. [54.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις σ' ὁμιλεῖν
ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα·
τότε δή, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
περίμεινόν με Κυβήβα·
παράδος· θέλω στέφεσθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἑκάς·
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρης,
ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκήν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. [35.]

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναῖκα.
περᾷ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

53. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλπομαι ῥόδον τέρεινον
συνέταιρον αὔξίμολπον·
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις

ἰγειν τ' Ἔρωτος ἄν-
θος.
'οφῷ τί δ' αὖ, τί
τερπνόν
θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ'
ἄν;

54. [53.]

(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

δάκτυλος μὲν Ἠώς,
εήχεες δὲ Νύμφαι,
ρους δὲ κἀφροδίτα
τῶν σοφῶν καλεῖ-
ται.
καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
καὶ χρόνον βιᾶται·
ν ῥόδων δὲ γῆρας
τος ἔσχεν ὀδμήν.
δὴ φύσιν λέγωμεν·
:ῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
σωμένην Κυθήρην
ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν
νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαίῳ.

55. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

' ἐν πόνοις ἀτειρῆ
ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
ἐν πότοις χορευτήν
ν θεὸς κατῆλθεν,
ν βροτοῖσι φίλτρον
ἄστονον κομίζων,
ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπώραις
ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
ἵν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

56. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

:ις τόρευσε πόντον;
ἄρα τις μανεῖσα τέχνα

ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
ἄρα τις ὕπερθε λευκάν
ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτάν,
βρύον ὣς ὕπερθε λευκόν,
ἁπαλόχροος Γαλήνη
δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει.
ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν
ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
κρίνον ὣς ἴοις ἑλιχθέν,
διαφαίνεται Γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς
δολερὸν νόον μερόπων
Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων δὲ κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα.

57.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ χρυσός,
ὅταν με φεύγει κραιπνῶς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει·
οὔ μιν διώκω· τίς γάρ
μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς
τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἑλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαρός.
ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,
μάτην δόλοις με θέλγεις·
πλέον τι χρυσοῦ νεῦρα
πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

58. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες

ϑένων ἐπ᾽ ὤμων,
νὸν δὲ βαλόντες,
ρσενες πατοῦσιν
ἰν, λύοντες οἶνον,
ϑεὸν κροτοῦντες
ισιν ὕμνοις,
ιίϑοις ὁρῶντες
ζέοντα Βάκχον·
πίνῃ γεραιός,
ς ποσὶν χορεύει,
ρίχας τινάσσων·
ϑένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος ἐλυσϑείς
ἁπαλὸν δέμας χυϑεῖσαν
σκιερῶν ὕπερϑε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
ἐς ἔρωτ᾽ ἄωρα ϑέλγει,
προδότιν γάμων γενέ-
σϑαι·
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείϑων
τότε μὴ ϑέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεϑύων ἄτακτα παίζει.

59.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

βιτον δονήσω·
ιὲν οὐ πρόκειται,
ὅ᾽ ἔπεστι παντί
αχόντ᾽ ἄωτον.
νῳ δὲ πλήκτρῳ
μέλος κροαίνων
ῥυϑμῷ βοήσω,
ύκνος Καΰστρου
πτεροῖσι μέλπων
ύναυλος ἠχϑῇ.
οῦσα συγχόρευε·
ρ ἐστι Φοίβου
άφνη τρίπους τε.
λαλέω δ᾽ ἔρωτα Φοίβου,
ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέν-
τρον·
φύσεως δ᾽ ἄμειψε μορ-
φήν·
φυτὸν εὐϑαλὲς δ᾽ ἐπηχεῖ.
ὁ δὲ Φοῖβος, ἠὲ Φοῖβος,
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλ-
λον,
ἐδόκει τελεῖν Κυϑήρην.

60.

ιέ, πῇ μέμηνας
ιανεὶς ἀρίστην;
φέρε κρατύνων,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλ-
ϑῃς.
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης

ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐραννήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φυγόντες
στρον
* * * * *

61.

Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν·
λύρην δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμάτων τε κεδνῶν
πόθων κύπελλα κρίνει.
ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὰν
οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν
ξείνοις σὺ δ' ἄγχι μουσα
δόλοις ἀπίστοις ἀνδι
νοις·
ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκοι
ἀχανδέας ὀρίνεις
αἴγλην τε λαμπρύνεις.

62.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρόν
μέλπομαι βρύοντα μίτραις
πολυανθέμοις ἀείδων·
ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζι

63.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·
τὸ ποτήριον λέγει μου,
ποδαπόν με δεῖ γενέσθι

64.

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

65.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἥδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσει.

XXII.

LASUS.

1.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

– ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– – ⏑́ ⏑ – ⏓
⏑ – ⏑ ⏑ –

κτρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον Με-
λίβοιαν,
ιν ἀναγνῶν Αἰολῆδα
βρομον ἁρμονίαν.

XXV.

TELESILLA.

1.

⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ –

'Αρτεμις, ὦ κόραι,
οισα τὸν 'Αλφεόν.

XXVI.

SIMONIDES.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩι ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ.

* 4. [9.]

. ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏓
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

´⏑⏑–⏑⏑–⏑–´–
⏓ ⏑´⏑⏑–⏑––´⏑⏓
–´⏑⏑–⏑⏑–⏑´⏑––´⏑–
´⏑–⏑⏑–⏑´⏑–⏑´⏑–
⏓ –´⏑⏑–⏑⏑–⏑–⏑––
⏓ ⏑´⏑⏑–⏑⏑⏓

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' (
ἔπαινος·
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὼς
οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαι
Ἑλλάδος εἵλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

ΣΚΟΠΑι ΤΩι ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩι

5. [12.]

´⏑⏑–⏑⏑–⏑–⏑––
⏑⏑´– ⏓ ⏑´⏑⏑–⏑– ⏓ ⏑´⏑⏑–⏑–⏓´⏑–
⏑⏑´⏑– ⏓ ⏑´⏑⏑–⏑– ⏓ ⏑´⏑⏑–⏑⏓
⏑⏑´⏑– ⏓ ⏑´⏑⏑–
–´⏑– ⏓ ⏑´⏑⏑–
⏑´–⏑´–
⏓ ⏑´⏑⏑–⏓´⏑–⏑–⏓

Στ

Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι
χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγ
ἄνευ ψόγου τετυγμένον·

ὃς ἂν ᾖ κακὸς μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ' ὀνησίπολιν δίκαν
ὑγιὴς ἀνήρ· οὐδὲ μή μιν ἐγώ
μωμήσομαι· τῶν γὰρ ἠλιθίων
ἀπείρων γενέθλα.
πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

Στρ. β'.

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον
νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
κακὸς δ', εἰ κακῶς (τις)·
καὶ τὸ πλεῖστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέοισιν.

Στρ. γ'.

Τοὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι
δυνατὸν διζήμενος, κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδους ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός·
ἐπί τ' ὔμμιν εὑρὼν ἀπαγγελέω.
πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
ἑκὼν ὅστις ἔρδῃ
μηδὲν αἰσχρόν, ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

---

7. [17.]

ΑΝΑΞΙΛΑͺ ΡΗΓΙΝΩͺ ΑΠΗΝΗͺ

⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑́ ⏑ – –

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

---

8. [20.]

ΓΛΑΥΚΩι ΚΑΡΥΣΤΙΩι ΠΥΚΤΗι.

. . . . –́ ⏑ ⏕ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

. . . . *Οὐδὲ Πολυδεύκεος βία*
χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

---

10. [28.]

ΑΣΤΥΛΩι ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΗι.

. . . –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . *Τίς δὲ τῶν νῦν τοσσάδε*
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο
νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

---

12. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏔ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – . . . . . .

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκῃ
Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα, λαθάνεμόν τέ μιν
ὥραν καλέοισιν ἐπιχθόνιοι
ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
ἀλκυόνος.

13. [19.]

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
⏖́ ⏑

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς εὔδενδρον ἀγλαὸν Διὸς
τέμενος.

14. [11.]

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

* 15. [15.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἱπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

* 16.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἄρθη.

* 17. [16.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

* 23.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποί σφας παραΐξαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

29. [43.]

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων.

30. [44.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏓ . . . .

Οἷος (δὲ κύων) ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεροέσσᾳ
εὑρέμεν ματεύων ἐλάφῳ·
τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν σφέτερον κάρα
πάντ' ἐπ' οἶμον.

31. [45.]

⏑ –́ ⏑ – – . . .
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏓ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν,
ἐλαφρὸν ὄρχημ' οἶδα ποδῶν μιγνύμεν·
Κρῆτά μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν

ΘΡΗΝΟΙ.

32. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
⏒ – –́ ⏑ – ⏑ –́ . . .

Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γάρ, οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

---

36. [51.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏓
⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏒ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏓

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἷες ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

* 37. [50.]

S t r o p h a.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏒ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – ⏓

E p o d u s.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ – ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏖́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Στρ.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ
ἄνεμος τέ μιν πνέων κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὔτ' ἀδιάντοισι παρειαῖς,
ἀμφί τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα,
εἶπέ τ'· ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον·
σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ' ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δούρατι χαλκεογόμφῳ,
νυκτὶ ἀλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ σταλείς·
ἅλμαν δ' ὕπερθε τεᾶν κομᾶν βαθειᾶν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγον,
πορφυρέᾳ κείμενος ἐν χλανίδι, καλὸν πρόσωπον.

Ἐπ.

Εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὖας.
κέλομαι δ', εὗδε βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος,
εὑδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
ὅτι δὲ θαρσαλέον ἔπος
εὔχομαι νόσφιν δίκας, σύγγνωθί μοι.

* 38. [52.]

⏒ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – ⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἵ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

* 39. [54.]

⏒ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – . . .

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μελη-
δόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἵ τ' ἀγαθοί
ὅστις τε κακός.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

40. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοί
κυανέου ἐξ ὕδατος ἅλλοντο καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

41. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἄητα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,

ἅ τις κατεκώλυε κιδναμέναν μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

42. [69.]

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτοισιν ἀνθρώπων νόον.

43. [72.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Σχέτλιε παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα
τὸν Ἄρει κακομαχάνῳ τέκεν.

44. [73.]

. . . – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑͡⏑́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

. . Ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

46. [75. 77.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον,
ἀλλ᾽ ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ᾽, ἐπείπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

47. [76.]

. . . ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . .

. . . Ὁμιλεῖ δ᾽ ἄνθεσιν, (ὥστε) μέλισσα
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

49. [91.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .

Καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἵλαθι.

50. [94.]

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ –

Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

51. [7.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̲

Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἁλὸς ἀμφιταρασσομένας
ὀρυμαγδός.

52. [26.]

. . . (– ⏑ ⏑ –) ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑⏑́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏑̲

. . . (Εὐρυδίκας) ἰοστεφάνου
γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

53. [25.]

. . . . – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ – –

. . . . Ὃς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

54. [29.]

. . . – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – – . . . . . . ⏑ ⏑ – –

Φοινίκεον ἱστίον ὑγρῷ
πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει . . . ἐριθάλλου.

ἅ τις κατεκώλυε κιδναμέναν μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

42. [69.]

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτοισιν ἀνθρώπων νόον.

43. [72.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

Σχέτλιε παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα
τὸν Ἄρει κακομαχάνῳ τέκεν.

44. [73.]

. . . – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

. . Ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

46. [75. 77.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏒

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνο
ἀλλ' ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπείπερ ἄρξα
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλ

47. [76.]

. . . ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . .

. . . Ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν, (ὥστε) μέλισσα
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

49. [91.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .

Καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἵλαθι.

50. [94.]

⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ –

Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

51. [7.]

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

*Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἁλὸς ἀμφιταρασσομένας
ὀρυμαγδός.*

52. [26.]

. . . (– ⏑ ⏑ –) ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ – ⏑⏑ ⏑ – –

– – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑⏑ – – ⏑ ⏑

*. . . (Εὐρυδίκας) ἰοστεφάνου
γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.*

53. [25.]

. . . . – – ⏑ – –

– – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

– – ⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑⏑ – – ⏑ – –

*. . . . Ὃς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.*

54. [29.]

. . . – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏑ – ⏑ – – ⏑ – – . . . . . ⏑ ⏑ – –

*Φοινίκεον ἱστίον ὑγρῷ
πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει . . . ἐριθάλλου.*

68. [110.]

. . . . ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. . . . Ἐπεὶ
πάσαις κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

. . . . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις,
εἰ μή τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

71. [117.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

. . . – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑͡⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

. . . . Πορφυρέου
ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος.

73. [120.]

–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωραύχενες, εἰαριναί.

74. [121.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

⏑ – ⏑ – –

'γελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου,
κυέα χελιδοῖ.

75. [124.]

'Εξελέγχει ὁ νέος οἶνος οὔπω πέρυσι δῶρον ἀμπέ-
ν· ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων, κούρων δέ.

76. [125.]

. ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –

. . Τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

77.

ἰνος ἅλιος ἐν οὐρανῷ.

79. [133.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –

τος δέ τοι ἥδυμον ὕπνον ἔχων.

80. [147 c.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

κ δ' οἷον ἔνεικε θεὰ μέγαν εἰς δίφρον.

Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

82.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΝ.

δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
δῆμος 'Αθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

σσοι δ' οἵ τ' 'Εφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,

παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες,
οἳ * κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων·
ξεινοδόκων δ' ὥριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

---

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί·)
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν
παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

86. [11.]

* * Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

87. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

* 88. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσα,
ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει·
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.

89. [148.]

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

* 90. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

91. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

92. [151.]

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

* 93.

Τούσδε ποθεῖ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Ὀπόεις.

94. [152.]

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

95. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

96. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

97. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

98. [157.]

Ὦ ξεῖν', εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δ' ἅμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυσάμεθα.

99. [158.]

Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἥψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

100. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

101. [160.]

Οὗτος Ἀδειμάντου κεῖνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

* 102. [161.]

Ἀμφί τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ῥυόμενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηΐθοοι.

103. [165.]

Τῶνδε δι᾽ ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ᾽ ἐν προμάχοισι θανεῖν.

104. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

105.

Οἵδε παρ᾽ Εὐρυμέδοντά ποτ᾽ ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ᾽ ἀρετῆς μνῆμ᾽ ἔλιπον φθίμενοι.

106.

Τῶνδέ ποτ᾽ ἐν στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστούς
λοῦσεν φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ᾽ ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ᾽ ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

107. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ᾽ Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, ἔνθα καλεῖται
ἁγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ᾽ ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ᾽ ἔμπροσθεν Σαλα-
μῖνος,

(ναῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρη,)
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱππομάχους ἱέναι.
ἀστοὶ δὲ (μνᾶμ') ἄμμι τόδε γέρας ὀμφαλῷ ἀμφὶ
Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων.

108.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

109. [168.]

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία νύξ, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

110. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λάϊνος ἐμβεβαώς.
[ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.]

111. [170.]

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

112. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

113. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

114. [61.]

Φῆ τότε Πρωτόμαχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήξεις
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

115. [62.]

Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν·
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

116. [63.]

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργώ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλην, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

117. [64.]

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκεα νειφομένας ἀμφὶ Μεθουριάδος·
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

118. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

119. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

120. [176.]

Αἰδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννόν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

121. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε πόλη.

122. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

123. [179.]

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

124. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰ ἀνδρός
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός·
οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

125. [209.]

Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται

νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας,
'Ολυμπίᾳ δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν 'Ισθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ,
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

126. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

127. [182.]

Κρὴς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

128. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

129. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

130. [185.]

Η σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
:ὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ' ἀρίδηλος
Ὄσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

131. [187.]

Ἦ μέγ' 'Αθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' 'Αριστο-
γείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

132. [188.]

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
παῖδες 'Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου

δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

133. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κα Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

134. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

* 135. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

136. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρός
ῥύσατο βαρβαρικῆς Δωρίδ' ἁλισκομένην.

137. [194.]

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
ἐστάθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

138. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

* 139. [195.]

ιλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

140. [199.]

ὸνδε ποθ' Ἕλληνες νίκης κράτει ἔργῳ Ἄρηος,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
έρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινόν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

141. [196.]

ημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαμαρέτου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
ρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

142.

; οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
δένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
δε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
δρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

143. [200.]

ξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
λλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

144. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά.τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

145. [202.]

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

146. [204.]

Μνήμην δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

147. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ·
ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

148. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,

. . . .

. . . .

οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων

Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν.

149. [206.]

Γνῶθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

150. [207.]

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

151. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὦπις Ἀθάνας,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλούς
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

152. [210.]

Πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς καὶ νικῶ πὺξ δύ' ὀλυμπιάδας.

153. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

154. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνίκης
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

155. [213.]

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοι
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερώ, οὐδ' ἐγένοντο
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί·
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ καὶ ἐν Αἰγίνᾳ κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ Μεγάρων τε δάμῳ·
ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

156. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

157. [215.]

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα — διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος· —
ἀσκητῶς ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
Ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

158. [216.]

Κρὴς Ἄλκων Διδύμου Φοίβῳ στέφος Ἴσθμι' ἑλὼ
πύξ.

159. [217.]

Τόνδ' ἀνέθηχ' Ἑρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
ἐν προθύροις.

160. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

161. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

162. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

163. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

164.

Εὔχεό τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις Χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

165.

Σῶσος καὶ Σωσὼ σωτήρια τόνδ' ἀνέθηκαν,
Σῶσος μὲν σωθείς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

(Π Α Ι Γ Ν Ι Α.)

168. [227.]

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἰνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἤν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

169. [186.]

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

170. [288.]

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

171. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

172. [230.]

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

173. [231.]

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

174. [224.]

*Φοῖβος ἐσαγεῖται * Τυνδαρίδῃσιν ἀοίδησαν*
ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

---

175. [156.]

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

176. [66.]

. . . *Ὅ τοι χρόνος ὀξὺς ὀδόντας*
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

177.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

.AMMATA FALSO SIMONIDI TRIBUTA.

178.

ηὐλητρὶς καὶ Πυθιὰς αἵ ποτ᾽ ἐρασταί
ὑπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν·
αὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
ὅθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

179.

ν νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ᾽ ἀλύξας
ς ἐρημαίην ἤλυθ᾽ ὑπὸ σπιλάδα,
τι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ᾽ ἴχνος
γος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων·
πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ὃ σχέθε χειρὶ
᾽, καναχῇ δ᾽ ἴαχεν ἄντρον ἅπαν·
ῃ Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
, ἀν᾽ ὑλῆεν δ᾽ ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
ιιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείᾳ
ι καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

180.

ς γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
ὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

181.

τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ῖστον Μούσης εἷλε κλέος τραγικῆς.

182.

ηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
αις Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
ὐ στρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ιμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
ιει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ᾽ Ἀδράστου,
ᾳ δ᾽ οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

183.

ιυθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,

ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ, ἐπῳδ.
ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα
ξεῖνον ἐόντ' ἀργυρίοισι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον, λαβὼν δὲ
τρί' ἀργύρου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
ἀργυρίων ὑπόπλεως·
Ἰσθμοῖ δὲ πανδόκευε γλοιῶς ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἤσθιον κηὔχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλέους γενέσθαι.

2.

–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –
⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἕλλανας τίθει,
ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.

3.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒ –́ . . . .

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοισιν ὡρκιατόμει,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

6.

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ᾽ ἔφα.

8.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – – –́ – – – –́ ⏑ ⏓

Ὤφελέν σ᾽, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῇ μήτ᾽ ἐν θαλάσσῃ μήτ᾽ ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ᾽ (ἔστ᾽) ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Ὧι ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

XXIX.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

⏑⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄

***Τὺ δέ**, μάκαρ Κρονίδα, τὺ Ποτειδάωνος, ἄναξ Βοιωτέ.*

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

2.

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏖́ ⏑ – – – – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
Ὠαρίων, χώραν τ' ἀπ' ἑοῦς
πᾶσαν ὠνούμηνεν.

9.

Ἦ διανεκῶς εὕδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα.

10.

⏑ –́ – – – – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἰώνει δ' εἱρώων ἀρετὰς
χείρωιάδων (ἀΐδω.)

11.

⏖́ ⏑ – – – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – –

Περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρευα πουκτευΐ.

14. 15. 16. 17. 18.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – – – – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

Δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω.
Κάρτα μὲν βριμάμενοι.
Πόλιν δ' ἐπράθομεν.
Προφανεὶς γλουκοὺ δεί τις ἀΐδων.
Πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

– ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ –
– –

(Εὐωνυμίης)
Ϝὸν ϑέλωσα φίλης
ης ἑλέσϑη.

20.

⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ –

γέροντ' αἴσομένα
γρίδεσσι λευκοπέπλυς·
δ' ἐμῆς γέγασε πόλις
ροκωτίλης ἐνόπης.

21.

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏑

ομη δὲ κὴ λιγουρὰν Μουρτίδ' ἰώνγα,
κνὰ φοῦσ' ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

23.

ια καλλιγένεϑλε φιλόξενε, μουσοφίλητε.

XXX.

LAMPROCLES.

1.

– ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐγρεκύδοιμον
ποτικλῄζω πολεμαδόκον, ἁγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

2.

. . . . – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Αἴτε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι νεῖσθε.

XXXI.

PRATINAS.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

⏑⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏓
⏑⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏓
, – ⏑́ ⏑ –
. ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

όρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
ις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυ-
μέλαν;
ὸς ὁ Βρόμιος· ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ πα-
ταγεῖν
α σύμενον μετὰ Ναϊάδων
κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
δὰν κατέστασε Πιερὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλός
, χορευέτω· καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας.
ιόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει
παροίνων
ι στρατηλάτας.
ὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ
υ προαχέοντα·
όν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
ρυόπα παραμελορυθμοβάταν θ'
υπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ι· ἅδε σοι δεξιά
ὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε·
ιτ' ἄναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

2.

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

ὁ τέττιξ εὔτυκος ἐς χορόν.

3.

⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

, αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλ' ἄσκαφον μα-
τεύων.

5.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏒

–́ ⏑ – ⏑ –́ (⏑ –) ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

* * *

⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰα
μοῦσαν,
ἀλλὰ τὰν μέσαν . . νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει

* * *

Πρέπει τοι πᾶσιν ἀοιδὰ λαβράκταις Αἰολὶς ἁρμονι

XXXII.

PHRYNICHUS.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

1.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒

Παλλάδα περσέπολιν κλῄζω, πολεμαδόκον, ἁγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου, δάμνιππον αἰεὶ παρθένον.

2.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏒

Λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος,

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόν
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὀλοή.

XXXIII.

D I A G O R A S.

1.

ΕΙΣ ΑΡΙΑΝΘΗΝ ΑΡΓΕΙΟΝ.

⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

ὶς, θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου νωμᾷ φρέν' ὑπερτάταν,
ːοδαὴς δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἕρπει.

2.

ΕΙΣ ΝΙΚΟΔΩΡΟΝ ΜΑΝΤΙΝΕΑ.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

τὰ δαίμονα καὶ τύχαν
πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

XXXV.

C Y D I A S.

1.

– ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

– – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

ιαβεῦ δὲ μὴ κατέναντα λέοντος
ρὸς ἐλθὼν μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν.

XXXVI.

P R A X I L L A.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1.

Ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

Α Δ Ω Ν Ι Σ.

2.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

Π Α Ρ Ο Ι Ν Ι Α.

3.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺ[ς]
φίλει·
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρι[ς].

4.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ 'ταῖρε, φυλάσσεο.

5.

⏒ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏒ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

XXXVII.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.] *

⏑ — ⏑ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ ⏓
— — ⏑́ ⏑ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —
⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ —

λβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
ν τ' ἐπιζάλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

2. [3.]

⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ — ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑́ ⏒
— — ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏓

ατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
δ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
διος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

* 3. [34.]

⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏓
⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ ⏓
— — ⏑́ ⏑ — — ⏑́ ⏑ —

ύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμονι δῶκεν
άσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον
ρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύᾳ.

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

4. [2.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

*Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος
θρώπων βιᾶται.*

* 6. [5.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ . . . .

*Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον
εἶδε νικάσαντα.*

* 7. [6.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

* 8. [7.]

. . . . . – – ⏑ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – –

Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

* 9. [8.]

. . . – – ⏑ ⏑ – ⏑ . . .

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏓

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –

. . . . *Νίκα γλυκύδωρος* . . .
*ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρι
τέλος
ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.*

Υ Μ Ν Ο Ι.

11. [10.]

– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏓

Αἰαῖ τέκος ἁμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

Π Α Ι Α Ν Ε Σ.

13. [12.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰράνα μεγάλα
πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεσθαι βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
ραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
γχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·
αλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
ὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
μὸν ὃς θάλπει κέαρ.
υμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί, παιδικοί θ'
ὕμνοι φλέγονται.

14. [13.]

⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ – –́ . . .

Ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.
οὐδὲ γὰρ ῥᾷστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
ἐξευρεῖν.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

19. [18.]

–́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑⏑́ –́ ⏑ –
⏑⏑́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται
διατελεῖν βίον· ὃς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ παρ' ἆμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
ἑὸν ἰάπτεται
κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

20. [18.]

⏑⏑́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ –

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖ
καρδίαν;

21. [19.]

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισι ἄλλους.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

22. [20.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏓

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

⏑ –́ –́ ⏑ . . .

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει
ἀλάθεια.

23. [21.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏖ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἰτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἁβρόν τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

24. [23.]

. . – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

. . *Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,*
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

* 25. [24.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ἠ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.

* 26. [25.]

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούνῳ
παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

* 27. [26.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Γλυκεῖ' ἀνάγκα Στρ. α
σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν,
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας

Στρ. β

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις.
ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας·
αὐτίχ' ὁ μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ·

Στρ. γ

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἶκοι,
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα (καρπόν)
νᾶες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

28. [27.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏓

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πο
φύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμ
εὐμενὴς
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν ο
νος ἡδύς.

* 29. [30.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ′ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Ὦ Τρῶες ἀρηΐφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέρκεται,
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ κεῖται κιχεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποισι Δίκαν, ὁσίαν,
ἁγνὰν Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς Θέμιδος·
ὀλβίων παῖδές νιν εὑρόντες σύνοικον.

30. [4.]

. . . . – –́ ⏓
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Φάσωμεν
πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

31. [22.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Ὦ Περίκλειτε, τἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

33. [32.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ . .

Ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
φῶτες.

34. [33.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –

–́ ⏑ – (⏑ –́) ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – . . .

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων
εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

35. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

. . – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσ στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

37. [37.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ –

Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

39. [39.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλοι

40. [40.]

⏑ ⏑ –́ – ⏖́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –

Ἑκάτα δᾳδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ.

41. [15.]

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏓

Ποσειδάνιον ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα
χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

42. [42.]

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏓

Ἁβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

43. [43.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏓

Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

44. [60.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

45. [41.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Πλήμμυριν πόντου φυγών.

46.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δυσμενέων δ' αἰδής.

47. [59.]

. . – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

–́ ⏑ – (⏑ –́) ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – . . .

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων
εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

35. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

. . – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσ στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

37. [37.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑⏑́ –́ ⏑ –

Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

39. [39.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλοι

᾽δακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε
πατεῦσαι,
ενα Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΥΑΣ.

2.

. ⏑́ ⏑ ⏑ — —
— — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏒
— ⏒ ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — —
— ⏒ ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏒

. Ἁ μὲν Ἀθάνα
αν᾽ ἔρριψέν θ᾽ ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
ἔ τ᾽· Ἔρρετ᾽ αἴσχεα, σώματι λύμα,
με τᾶδ᾽ ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

⏑́ — — ⏑́ ⏑ — —

. ⏑ — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —

λεῖται δ᾽ ἐν κόλποισι γαίας
α βροτοῖσιν προχέων Ἀχέρων.

4.

⏑ — ⏑ ⏑́⏑ ⏑ —
⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — —
⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑
⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — —

ντες δ᾽ ἀπεστύγεον ὕδωρ,
πρὶν ἐόντες ἀΐδριες οἴνου,
α δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ᾽ ὤν ὄλοντο,
δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –

Ἐπώνυμον, δέσποτ᾽, οἶνον Οἰνέως.

6.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ –

Κλῦθί μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζώου μεδέων ψυχᾶς.

7.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδεσσι πόθον.

XL.

ARIPHRON.

⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ
πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι,
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων (ἔφυ.)

XLI.

LICYMNIUS.

1.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

2.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

⏑ –́ ⏑ – – –́ . . .

. . . Ἀχέρων ἄχεα
βροτοῖσι πορθμεύει. . . .

3.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓

Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

* * *

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Λιπαρόμματε μᾶτερ, ὑψίστων θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραϋγέλως Ὑγίεια.

* * *

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

XLII.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

. . . ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

. . . . Κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ πρόχῳ
φέρων ἐπέχευεν·
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
κλάδων δισύναπτον.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἑτέροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι οὗ
πλήρωσαν οἶκον·

πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
ιάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις
σύν τε χλιδόωσαι
ὶαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
δελεασματίοισιν.
πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι
δ' * *
ἰ') ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φι-
λότας, ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς τὸ
μέγιστον
ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
ιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
αρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
δὲ κακκάβι' ἧς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ν ἄλλο, * * * * *
ἰς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυ-
ποδείων
ἁπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
πεζος ὅλος νῆστις συνόδων
:, ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
ες, ὦ φίλε, κἀξανθισμέναι καρῖδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον.
ατίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραί θ'
ἀδυφάρυγγες
ν τε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβου
γλυκυου ὄξιος * *
ὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν,
σάφ' οἶδα.
ε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
', ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
ογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε·

τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἧς ἄμυλος πλαθανίτας·
σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κᾆτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς ἁπαλαῖς θάλλοντες ὥραις,
ᾠά τ', ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐδων . . . τε τρωκτά τε παισίν
ἀδυΐδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον (ἔμεν)· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·
ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ θαύμασαν αὔτ' ἐπί τ' ᾔνησαν. * *

4.

* * *Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου*
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραῢ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει. * *

*6.

–́ ∪ – – ∪́∪ ∪ – – –́ ∪ – ⏓

Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

8.

– –́ ∪ ∪ – ⏓
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪́∪ ∪ – ⏓
∪́∪ ∪ – ∪ –́ ∪ ∪ – –

Ὦ καλλιπρόσωπε
χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος ἐρώτων.

ὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
ϛφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις
σύν τε χλιδόωσαι
οδαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
δελεασματίοισιν.
* πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι
δ' * *
δ') ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φι-
λότας, ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς τὸ
μέγιστον
' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
ροιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
ι δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ίον ἄλλο, * * * * *
ρῆς ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καί σηπιοπουλυ-
ποδείων
) ἁπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ιάπεξος ὅλος νῆστις συνόδων
ός, ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
ίδες, ὦ φίλε, κἀξανθισμέναι καρῖδες αἱ κυφαὶ
παρῆλθον.
μματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραί θ'
ἀδυφάρυγγες
ων τε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβου
γλυκυου ὄξιος * *
λὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν,
σάφ' οἶδα.
ίδε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
όν, ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
ὑπογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε·

⏑́ ⏑ – (⏑ ⏑́) ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – . . .

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων
εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

35. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

. . – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερ-
σις στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

37. [37.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ –

Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

39. [39.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα *Νεῖλ*

40. [40.]

⏑ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –

ιδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ.

41. [15.]

– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

⏑ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – ⏒

ιον ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα
δάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

42. [42.]

⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏒

ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

43. [43.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏒

βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

44. [60.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

ν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

45. [41.]

⏑ –

ιν πόντου φυγών.

46.

⏑ –

ων δ' ἀϊδής.

47. [59.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ –

δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

48. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Κραναΐδῶν ἱμερόεντα χορόν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

49. [29.]

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

XXXVIII.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏖́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏖́ ⏑ ⏖ – –́ ⏑ ⏓

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνεῖδος,
οὐ δίαιταν τὰν γυναικείαν ἔχον,
ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὔδι ἄλσεα,
πολλάκις θήραις φρένα τερπόμεναι,

:κρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε
πατεῦσαι,
: Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΥΑΣ.

2.

⏑ ⏑ – –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Α μὲν Ἀθάνα
' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
'· Ἔρρετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
τᾶδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

– ⏑́ ⏑ – –

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

:αι δ' ἐν κόλποισι γαίας
ροτοῖσιν προχέων Ἀχέρων.

4.

⏑ ⏑́⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑́ ⏑ ⏑ – –

; δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
ν ἐόντες ἀΐδριες οἴνου,
'ἡ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὦν ὄλοντο,
παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ –

Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ –

Κλῦθι μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζώου μεδέων ψυχᾶς.

7.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδι πόθον.

XL.

ARIPHRON.

⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏔ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏑ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι,
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων (ἔφυ.)

XLI.

LICYMNIUS.

1.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

2.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – – –́ . . .

. . . Ἀχέρων ἄχεα
βροτοῖσι πορθμεύει. . . .

3.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏓

Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

* * *

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Λιπαρόμματε μᾶτερ, ὑψίστων θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραΰγέλως Ὑγίεια.

* * *

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

XLII.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

. . . ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

. . . . Κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ πρόχ[ῳ]
φέρων ἐπέχευεν·
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτω[ν]
κλάδων δισύναπτον.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι ο[ὗ]
πλήρωσαν οἶκον·

ὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
οις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις
σύν τε χλιδόωσαι
:οῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς
δελεασματίοισιν.
ρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι
δ' * *
ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φι-
λότας, ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς τὸ
μέγιστον
ιθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
ιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
ῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
κακκάβι' ἧς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ἄλλο, * * * * *
τερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καί σηπιοπουλυ-
ποδείων
ιλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ος ὅλος νῆστις συνόδων
πειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
ὦ φίλε, κἀξανθισμέναι καρῖδες αἳ κυφαὶ
παρῆλθον.
δες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραί θ'
ἀδυφάρυγγες
ε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβου
γλυκυου ὄξιος * *
θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν,
σάφ' οἶδα.
ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου
μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
χστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε·

τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς
ἄμυλος πλαθανίτας·
σασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κᾆτ᾽ ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς ἁπαλαῖς
θάλλοντες ὥραις,
ᾠά τ᾽, ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐδων ... τε
τρωκτά τε παισίν
ἀδυΐδη κάρυ᾽, ἄλλα τ᾽ ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον (ἔμεν)· πόσις τ᾽ ἐπεραίνετο κότταβοί
τε λόγοι τ᾽ ἐπὶ κοινᾶς·
ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ θαύμασαν αὔτ᾽ ἐπί τ᾽ ᾔνησαν. * *

4.

* * Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει. * *

*6.

–́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

8.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏒

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏒

⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

Ὦ καλλιπρόσωπε
χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος ἐρώτων.

9.

– ⏑́ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

. . . ⏑ ⏑́ ⏑ – ⏑ – –

. . . *Ἔθυσας; ἀντιθύσῃ.*

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

13.

⏑⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑⏑ ⏑ . . .

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

* 14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . . .
χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω (ἴσαν) θαλάμων.

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

16.

– ⏑́ – – – ⏑́ – –

Εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

XLIII.

TIMOTHEUS.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1.

–̇ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.

* 2.

⏑ ⏑ –̇ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̇ –
⏑ ⏑ –̇ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̇ –

Διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
διά τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

* 3.

. *ὅτ' ἀέξεται ἁλίου αὐγαῖς.*

ΚΥΚΛΩΨ.

4.

–̇ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
–̇ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὔ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

5.

⏑ –̇ ⏑ – –̇ ⏑ – –̇ ⏑ – ⏑ – –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –̇ ⏑ – ⏑ – ⏓
–̇ ⏑ – ⏑ –̇ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–̇ ⏑ – ⏑ –̇ ⏑ – ⏑ –̇ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔχευε δ' ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ'
αἷμα Βακχίου νεορρύτοις δακρύοισι Νυμφᾶν

ΝΙΟΒΗ.

* 6.

ομαι· τί μ' αὔεις;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

7.

⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́⏑ ⏑ ⏑ ⏑́⏑ ⏑ ⏑ –́

αμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ.

ΠΕΡΣΑΙ.

8.

– ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

ινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

9.

–́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

εσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δοριμάχου.

* 10.

– – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

ς τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς δ' οὐ δέδοικεν.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

11.

⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ – ⏑

– ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

ιάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὅτ' εἶπεν·
: Τιμόθεος Μιλήσιος
Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν.

12.

– ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά,
καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

13.

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –

Σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
ἀκτῖσι λαμπραῖς Ἅλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἴε Παιάν.

* 14.

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

15.

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

XLIV.

TELESTES.

ΑΡΓΩ.

1.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏒
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏒
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏒
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

– ⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – –

Ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δῖαν Ἀθάναν,
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος
ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,
ᾇ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ;
ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος

ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
πόλων,
σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος,
τὰν οὐ μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν
ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

2.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἢ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
αὐλὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νομοαίολον ὀρφναί
πνεύματος εὔπτερον αὖραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

4.

– –́ – – – –́ – –
⏖ ⏑ –́ ⏖ ⏑ –́ ⏖ ⏑ –́
– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἱείς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

5.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –

⏖́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏓

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

XLVI.

LYCOPHRONIDES.

1.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
–́ – ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ – ⏑ ⏑ –́ – ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ –

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἂν μὴ κόσμιον πεφύκῃ.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν

καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι νόος ἄλλᾳ
κέχυται
ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XLVII.

CASTORIO.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

1.

–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοις
ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

2.

Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναίονθ' ἕδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη
συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῷ κλύειν,
μωσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἵεις.

XLIX.

CLEOMACHUS.

Τίς τὴν ὑδρίην ἱμῶν
ἐψόφησ'; ἐγὼ πίνων.

L.

THEOCRITUS.

I. (XXVIII.)

ΑΛΑΚΑΤΑ.

αύκας ὦ φιλέριϑ' ἀλακάτα δῶρον Ἀϑανάας
ναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος,
)σεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν,
τᾳ Κύπριδος ἶρον καλάμῳ χλῶρον ὑπαὶ πάγῳ·
δε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεϑα παρ Διός,
τως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἴδων κἀντιφιλήσομαι
κίαν, Χαρίτων ἰμεροφώνων ἴερον φυτόν,
σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχϑω γεγενημέναν
ρον Νικιάας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν·
' τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεΐοις πέπλοις,
.λα δ' οἷα γύναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη·
γὰρ ματέρες ἄρνων μαλακοὶς ἐν βο'τάνᾳ πόκοις
αιντ' αὐτοένει Θευγένιδός γ' ἔννεκ' ἐϋσφύρω.
ως ἀνυσίεργος· φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες·
γὰρ εἰς ἀλύκρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν
σσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χϑονός.
γάρ τοι πάτρις, ἂν ὢξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
ω Τρινακρίας μύελον, ἄνδρων δοκίμων πόλιν.
' μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
ρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν,
ήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν μετ' Ἰαόνων,
εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλῃ,
οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοίδω παρέχῃς ξένω.
ο γάρ τις ἔρει τῶπος ἴδων σ'· ἦ μεγάλα χάρις
ῳ σύχν' ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ' φίλων.

ὡρά τοι φρονέειν μὴ οὔ τι νέος τὰν ἰδέαν πέλῃ.
πάντ᾽ ἔρδ᾽, ὅσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι.
καὶ μὰν ἄλλος ἐλάσθη· τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἧς λώϊον, ἔμμεναι
ξεῖνον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔραν(τι προγενεστέρῳ).
τῷ μὲν γὰρ βίος ἕρπει προγόνοις ἴσ᾽ ἐλάφω θοᾶς,
ἀλλάσσει δ᾽ ἐτέρυι ποντοπόρην αὔριον ἀμέραν,
οὐδ᾽ αὐτῷ γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ᾽ ὑμαλίκων
μέλει· τῷ δ᾽ ὁ πόθος κατ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
ὀμμιμνασκομένῳ· πολλὰ δ᾽ ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια.
παύσασθαι δ᾽ ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκὶ δύας ἅλις.
ταῦτα χἄτερα πολλὰ προτ᾽ ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν.
ὁ δὲ τοῦτ᾽ ἔφατ᾽· ὅττις δοκίμοι τὸν δολομάχανον
νικάσειν ἔρον, οὗτος δοκίμοι τοὶς ὑπὲρ ἄμμεων
μετρεῖν βραΐδίως ἀστέρας, ὀπποσσάκις ἐννέα.
καὶ νῦν εἴτ᾽ ἐθέλω, χρή με μακρὸν σχόντα τὸν ἄμφενα
ἕλκειν τὸν ζυγόν, εἴτ᾽ οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γὰρ ὤγαθος
βούλεται θέος, ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον
καὔτας Κυπρογενήας· ἔμε μάν, φύλλον ἐπάμερον,
σμίκρας δευόμενον αὔρας, ὑμάλως αἶσα κακὸν φορεῖν.

IV. (XXX.)

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρα
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχράν τε τὰν παρειάν,
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτάν
ἔταξε τὼς Ἔρωτας.
οἱ δ᾽ εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον,

ῆσάν τε καὶ πέδασαν.
ὸ μὲν βρόχῳ κατάψας
ἴυρεν αἰχμάλωτον,
δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
:υπτε τοῖσι τόξοις.
θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
οβεῖτο γὰρ Κυθήραν·
ῶ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·
άντων κάκιστε θηρῶν,
ὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
ύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε·
μνυμί σοι, Κυθήρα,
ὐτὰν σὲ καὶ τὸν ἄνδρα,
:αὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
ιαὶ τώσδε τὼς κυναγώς,
ὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
ὐκ ἤθελον πατάξαι,
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
ιαὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
υμνὸν τὸν εἶχε μηρόν
ἐμαινόμαν φιλᾶσαι.
:αί μευ κατεσίναξε.
ούτους λαβοῦσα τέμνε,
ούτους κόλαξε, Κύπρι·
ί γὰρ φέρω περισσῶς
ρωτικοὺς ὀδόντας;
δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
αὶ ταῦτά μου τὰ χείλη.
γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
ν δ' ἠλέησε Κύπρις,
πέν τε τοῖς Ἔρωσι

Versus hoc ordine legendi sunt:

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ
ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποκα πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος,
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσεν
Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς τ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,
οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·
νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον,
σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς·
τρὶς μάκαρ, ὃν σὺ θυμῷ
ἵλαος ἀμφιδερχθῇς·
ὅδ' ὄλβος
ἀεὶ πνεῖ.
. . . . *τὰς βαίνων κλυτὸς ἶσα θοοῖς, ὡς εὗρε Ῥόδου γεγαὼς ὁ πολύτροπα μοῦνος*
(ἴσας) μέτρα μολπᾶς.

2.

Κωτίλας
τῆ τόδ' ᾠὸν νέον
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο δὴ γὰρ ἁγνᾶς
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔδειξε κᾶρυξ
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν (σποράδων) πίφαυσκεν
θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσιν
παλιγκραίπνοις ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πουκωτάτων
καὶ τᾶσδ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ἄφαρ ὅγε λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος
ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς ποσὶ δονέων πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος
βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφᾶν
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν
ἴχνει θενὼν * * * τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν
ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν
φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός
λίγειά μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδίς
ματέρος Δωρίας
ἄτριον.

Versus hoc ordine legendi:

Κωτίλας
ἄτριον
τῆ τόδ' ᾠὸν νέον
ματέρος Δωρίας.
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λίγειά μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδίς·
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔδειξε κᾶρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός.
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν.
θοῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν (σποράδων), πίφαυσκεν
ἴχνει θενὼν * * * τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσιν·
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν,
παλιγκραίπνοις ὑπὲρ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας,
βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφᾶν.
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πουκωτάτων
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνάν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος,
καὶ τᾶσδ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ἄφαρ ὅγε λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.
ταῖσιν δὴ δαίμων κλυτὸς ἶσα θοοῖς ποσὶ δονέων πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

3.

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,
μηδὲ τρέσῃς, εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἀνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς
ἑρπετά, πάνθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας.

Χάους δέ,
οὔτι γε Κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας [δ'] ἀέριος καλεῦμαι·
οὔτι γὰρ ἔκρανα βίᾳ, πραϋνόῳ δὲ πειθοῖ.
εἶκε δέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοὶ χάλκεος οὐρανός τε·
τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

4.

Μᾶτερ ὦ πότνια, κλῦθι, Νυμφᾶν ἁβρᾶν
Δῶρι, κυμοκτύπων ἦραν' ἁλίων μυχῶν.

5.

Σοὶ μὲν εὔιππος εὔπωλος ἐγχέσπαλος
δῶκεν αἰχμὰν Ἐνυάλιος εὔσκοπον ἔχειν.

6.

Σέ ποτε Διὸς ἀνὰ πύματα νεαρὲ κορὲ νεβροχίτω

7.

Χαῖρε ἄναξ ἕταρε, ζαθέας μάκαρ ἥβας.

8.

Τὸν στυγνὸν Μελανίππου φόνον αἵ πατροφόνω
ἔριθοι.

9.

Ἱστία ἀγνά, σ' ἃ τ' εὐξείνων μέσα τοίχων.

LII.

DOSIADAS.

ΒΩΜΟΣ.

Ἡμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ δίσαβος
ἰξ', οὐ σποδεύνας ἶνις Ἐμπούσας, μόρος
ὑκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
Χρύσας ἀΐτας· ἆμος ἐψάνδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόγησε ματρόριπτος.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
θεοκρίτοιο κτάντας,
τριεσπέροιο καύστας
ἄϊξε νᾶν ἰΰξας·
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φώρ
ωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος ἰλοραιστᾶν
' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

LIII.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΣ.

ΒΩΜΟΣ

Ὁλὸς οὔ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν οἷα κάχλης
Ὑποφοινίῃσι τέγγει·
Μαύλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίης θοούμεναι
Παμάτων φείδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγνὺϊ
Ἰξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ἐς γὰρ βωμὸν ὁρῇς με μήτ' Ἀγούρου
Πλίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβοῦσα μηκάδων κέρα,
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Ὅσσαι νέμονται Κυνθίαις,
Ἰσόρροπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής·
Τάων δ' ἀείζωον τέχνην
Ἔνευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν, ἣν
Ἶνις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι
Ὑμηττιάδων πολὺ λαροτέρην
Σπονδὴν ἄδδην· ἴθι δὴ θαρσέων
Ἐς ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγώ
Ἰὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος
Ἀμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόθεν Μυρίνης
Σοί, τριπάτωρ, πορφυρέου φὼρ ἀνέθηκε κριοῦ.

LIV.

PHILISCUS.

1.

ϑονίῃ μυστικὰ Δήμητρί τε καὶ Περσεφόνῃ καὶ
Κλυμένῳ τὰ δῶρα.

2.

ογραφοῦς συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί,
δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.

LV.

THEOCLES.

ΙΘΥΦΑΛΛΟΙ.

ἱαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
ες οἱ τεχνῖται,
ὧν πιὼν τὸ δίκερας ὡς τὸν φίλτατον
.έα πάρειμι.

LVI.

MELINNO

ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ.

Χαῖρέ μοι Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος,
χρυσεομίτρα δαΐφρων ἄνασσα,
σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὄλυμπον
αἰὲν ἄθραυστόν.
σοὶ μόνᾳ πρέσβιστα δέδωκε Μοῖρα
κῦδος ἀρρήκτω βασίληον ἀρχᾶς,
ὄφρα κοιράνηον ἔχουσα κάρτος
ἁγεμονεύῃς.
σᾷ δ' ὑπὸ σδεύγλᾳ κρατερῷ λεπάδνῳ
στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
ἄστεα λαῶν.
πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰών
καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως
σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
οὐ μεταβάλλει.
ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
εὔσταχυν Δάματρος ὅπως ἀνεῖσα
καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

LVII.

THEODORIDAS.

1.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ.

⏑́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ –

– ⏑́ ⏑ – ⏑⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ –

δ' ἀπὸ γραβίων
οἷον ἀπὸ καρὸς λαμπάδων.

2.

- – – ⏓

⸍ . . .

τε διοιστρήσοντι
ων δρόμον.

LVIII.

UPHRONIUS CHERRONESITA.

ΠΡΙΑΠΕΙΑ.

ηλος, ᾧ τελεταί, τοῦ νέου Διονύσου,
' ἐξ εὐεργεσίης ὠργιασμένος ἥκω,
Πηλουσιακὸν κνεφαῖος παρὰ τέλμα.

LIX.

SELEUCUS.

ΙΛΑΡΑ ΑιΣΜΑΤΑ.

ταιδοφιλήσω· πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν·
ν γὰρ παρεὼν κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

LX.

HERACLIDES.

ΛΕΣΧΑΙ.

τοι χρυσέους δέκα στατῆρας.

LXI.

MESOMEDES.

1.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΝ.

Ἄειδε Μοῦσά μοι φίλη,
μολπῆς δ' ἐμῆς κατάρχου·
αὔρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλσέων
ἐμὰς φρένας δονείτω.
Καλλιόπεια σοφά,
Μουσῶν προκαθαγέτι τερπνῶν,
καὶ σοφὲ μυστοδότα,
Λατοῦς γόνε Δήλιε, Παιάν,
εὐμενεῖς πάρεστέ μοι.

2.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ

Εὐφαμείτω πᾶς αἰθήρ,
γᾶ καὶ πόντος καὶ πνοιαί,
οὔρεα, τέμπεα σιγάτω,
ἦχοι φθόγγοι τ' ὀρνίθων·
μέλλει γὰρ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν
Φοῖβος ἀκερσεκόμας εὐχαίτας.
Χιονοβλεφάρου πάτερ Ἀοῦς,
ῥοδόεσσαν ὃς ἄντυγα πώλων
πτανοῖς ὑπ' ἴχνεσσι διώκεις,
χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,
περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανοῦ
ἀκτῖνα πολύστροφον ἀμπλέκων,
αἴγλας πολυδερκέα παγάν
περὶ γαῖαν ἅπασαν ἑλίσσων·

σοὶ μὲν χορὸς εὔδιος ἀστέρων
κατ' Ὄλυμπον ἄληκτα χορεύει,
ἄνετον μέλος αἰὲν ἀείδων,
Φοιβηΐδι τερπόμενος λύρᾳ·
γλαυκὰ δὲ πάροιθε Σελάνα
χρόνον ὥριον ἀγεμονεύει
λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·
ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότου
τίκτουσιν ἐπήρατον ἁμέραν,
γάνυται δέ τε σοὶ νόος εὐμενὴς
πολυείμονα κόσμον ἑλίσσων.

3.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

Νέμεσιν θεὸν ᾄδομεν ἀφθίταν,
νυχίαν, τανυσίπτερον, ὀμβρίμαν,
νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκας.
Νέμεσι πτερόεσσα, βίου ῥοπά,
κυανῶπι θεά, θύγατερ Δίκας,
ἃ κοῦφα φρυάγματα θνατῶν
ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῷ·
ἔχθουσα δ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν
μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις.
ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον ἀστιβῆ
χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα·
λήθουσα δὲ παρ πόδα βαίνεις,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις·
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς,
νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ὀφρὺν κάτω,
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.
Ἵλαθι μάκαιρα δικασπόλε,
Νέμεσι πτερόεσσα, βίου ῥοπά,

S C O L I A.

1.

ΠΥΘΕΡΜΟΥ.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.

2.

–́ ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
–́ ⏒ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ (–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ (–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

3.

Πλούτου μητέρ', Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

4.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

5.

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,

σειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
ιοσύναισι, ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

6.

ιήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
ι Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

7.

ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
ιῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ὄντα, κλείσαντα πάλιν,
ια φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

8.

(ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.)

ιίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
ερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
ιίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
ιὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

9.

(ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.)

ιύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὸν τύραννον κτανέτην,
όμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

10.

αθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που τέθνηκας,
ις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ιερ ποδώκης Ἀχιλεύς,
είδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

11.

'Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥςπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

12.

Αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

* 13

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

14.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

15.

(⏓ –́ ⏑) – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

* * * *'Εκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,*
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

16.

⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθὺν χρη τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

17.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏓ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

18.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

19.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.

20.

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

21.

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.

⏑́ ⏓ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑́ ⏓ – ⏑ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.

22.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

23.

(ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.)

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζευ, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

24.

Ἁ ὗς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

25.

Πόρνα καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

26.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλαν ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

27.

Ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρὴς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

28.

ΥΒΡΙΟΥ.

–́ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – (–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓)

Στρ. α΄.

τι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός·
'τῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τῳ δεσπότας μνοΐας κέκλημαι.

Στρ. β΄.

; δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,
ντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν
. . . (προσ)κυνεῦντί (με) δεσπόταν
μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

29.

⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

ήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θεσ-
σαλῶν.

* 30.

⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐρᾶν,
κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

CARMINA POPULARIA.

ΙΟΥΛΟΣ.

1.

ῑστον οὖλον ἵει, ἴουλον ἵει.

ΛΙΝΟΣ.

2.

Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν

τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι·
Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

3.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρὴν ἐφίμερον
ὕμνον υεναι τε ὅθεν
. . . .
Ἁ δέ τις ἄλλα χρυσοφάεννα
κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσίν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

4.

Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

5.

Καλεῖτε θεόν.
Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

6.

Ἐλθεῖν, ἥρω Διόνυσε,
Ἀλείων ἐς ναόν
ἁγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναόν
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

7.

γετε πάντες,) ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
ξῷ ποιεῖτε·
ι γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
ἐσου βαδίζειν.

8.

Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ὸν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
ν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
μέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
χομεν τὸν ὕμνον.

9.

θι, κόρη, γέφυραν·
οὔπω τρὶς πολέουσιν.

10.

ἔτεκε πότνια κοῦρον
ὸ βριμόν.

11.

ῆδε; πολλοὶ κἀγαθοί.
νται· κάλει θεόν.

12.

Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

13.

ην στέατος ἔμπλεων τράγον.

14.

μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων
ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μέλλειν.

15.

Βαλβῖδι ποδῶν
θέντες πόδα παρ πόδα (θεῖτε.)

16.

Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

17.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

18.

Ἄμμες πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμμες δέ γ' εἰμές· αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο.
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

19.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι καλὰ σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

20.

Χαλκῆν μυῖαν θηράσω.
Θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.

21.

A. *Χέλει χελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;*
B. *Μαρύομ' ἔρια καὶ κρόκην Μιλησίαν.*
A. *Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο;*
B. *Λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο.*

22 A.

Ἔξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

22 B.

ω χωλὸν τραγίσκον.

23.

ν εἰς Ἀθήνας.

24.

ιαὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.

25.

ρει, κόρη κορώνη.

26.

νγ' ἀποπομπεῖν
βόαν (γᾶς),
γ' ἀπὸ λαῶν,
ἀνώνυμον (ἐχθρῶν)
όρους ἐπὶ νῆας.

27.

πάσχεις; μὴ προδῷς ἄμμ', ἱκετεύω·
καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
ικὸν μέγα ποιήσῃ σὲ
τὰν δειλάκραν·
ι καὶ δή· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ὁρῇς;

28.

μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
ιετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

29.

ανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
φὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

30.

ισων ἀλγήσας παῖδα τὸν ἐκ Θέτιδος
. . . . . . ἀνέθρεψεν.

43.

⏑ –́ ⏑⏑́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –

Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

44.

Ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.

45.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

46.

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν·
ἐνταῦθα (γὰρ Δήμητρα καὶ) Δημήτριον
ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός.
χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ', ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλός
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης·
ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἕν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ ξύλινον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
εὐχόμεσθα δή σοι.
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,
Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ,
ἢ σπίλον ποιήσει.

FRAGMENTA ADESPOTA.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων.

24.

Πέλλα γάρ (πλείη)
τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.

25.

Ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ᾔδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.

26.

Βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἵεις.

27.

Ἐγὼ μέν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίττη.

28.

Κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

29.

Μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι.

III. ΜΕΛΗ.

30.

Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα.

31.

Ὀψόμενος Ϝελέναν ἑλικώπιδα.

32.

Νέστορα δὲ Ϝῶ παιδός.

33.

Ἀμὲς δ' Ϝειρήναν, τὲ δέ, τάρροθε Μῶσα λίγεια.

34. 35. 36. 37. 38.

Κὼ τοξότας Ἡρακλέης.
Κάλλιστ' ὑπαυλέν.

Κἀ μεγασθενὴς Ἀσαναία.
Μελάμποδά τ' Ἁρπόλυκόν τε.
Ἄρχοιμεν γὰρ γὰρ κώθρασίων.

39.

–́ ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏓
*   *   *   *
–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏓
*   *   *   *
–́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
*   *   *   *
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏓

Οἱ δέ νυ καλόν
σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θηρός,
τοῦδ' ἀάσαντο κύνες κρατεροί· πέλας
Ἄλκαινα πρῶτα· μετὰ ταύταν δ' ἄλκιμα τέκνα
Λυγκεὺς καὶ Βαλίος πόδας αἰνετός
ἠδ' Ἀμάρυνθος.
*   *   *   *   *
καὶ τότ' Ἀκταίονα κτεῖναν Διὸς ἐννεσίῃσιν·
πρῶτος γὰρ Μέλαμπος σφετέροιο ἄνακτος
Σπαρτός τ' Ὄμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος...
*   *   *   *   *
οἵδ' Ἀκταίονος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν·
τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.

* * * * * *

ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

40.

Ἁ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρύσεον αἶψα ποτήριον . . .

41.

Μήτ' ἐμῶ αὐτᾶς
μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκέας
τρύσῃς.

42.

Καὶ τὺ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες.

43.

Καί τυ φίλιππον ἔθηκεν.

44.

Ἀλλ' ἁ πολυνεικὴς
δῖ' Ἑλένα.

45.

Ἄγ' αὖτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω.

46.

Εἶμ' ὦτ' ἀπ' ὑσσάκω λυθεῖσα.

51.

⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏓

Τοιοῦτος εἰς Θήβας παΐς ἁρμάτεσσ' ὀχήμενος.

52.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Μᾶλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

53.

Ἐγώ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

69. 70. 71.

Ἱστοπόνοι μείρακες.
Οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί.
Αἳ Κυθερήας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου.

72.

Ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

73.

Κιδαλίης κρηνίδος ἐπλανήθην.

74.

Τυῖδ' ἀν κολώναν Τυνδαριδᾶν.

75.

Πόθεν δ'
ὁλκὸς εὐπετὲς ἔβλης;

76.

Ναρκίσσου τερενώτερον.

77.

Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

78.

Ἐπὶ δ' ἴαχε
Ζηνὸς ὑψερεφὴς δόμος
ζάχρυσος.

79.

Κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

80.

⏔́ ⏑ – ⏔́ ⏑ – –

Γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων.

81.

⏑ ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Μέλεα μελιπτέρωτα Μωσᾶν.

82. 83.

Κλῦθί μοι Ζανός τε κούρη.
Ζανί τ' ἐλευθερίῳ.

84.

S t r o p h a.

– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

E p o d u s.

. . . . . –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ . . . .
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ ⏓

Ἄνθρωπον (ὡς) ἄνδωκε γαῖα πρῶτα ἐνεγκαι
καλὸν γέρας
. . . . *τὸ δ' ἐξευρεῖν χαλεπόν,*
εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισ
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχεν,
εἴτε Κουρῆτες ἔσαν γένος Ἰδαῖοι θεῶν,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,

῞Αλιος πρώτους ἐπεῖδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,
᾿Αρκαδία προσεληναῖον Πελασγόν,
αρίας Δίαυλον οἰκιστῆρ᾿ ᾿Ελευσίς,

᾿Αντ.

αλλίπαιδα Λᾶμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον ὀργίων,
Πελλάνα Φλεγραῖον ᾿Αλκυονῆα Γιγάντων πρεσβύτατον.

* * * * * * *

Επ.

* * * * *φαντὶ δὲ πρωτόγονον Γαράμαντα*
υες αὐχμηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς ἀπάρξασθαι βαλάνου·
λος δὲ . . . .
κούμεν᾿ ὑγρᾷ θερμότατι ζωὰ σώματ᾿ ἀναδίδοι.

85.

. –́ ⏑ ⏑ ⏑͡⏑ –́ ⏑ –

- – . .

) ττι κεν ἐπ᾿ ἀκαιρίμαν
σσαν ἔλθῃ.

86.

- ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

, – – ⏑ ⏑ –

γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
ιτυχόντι φέρειν.

87.

⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

- – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –

τὰν ῎Ολυμπον καταδερκομέναν σκαπτοῦχον ῞Ηραν
μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας.

88.

–́ ⏑ – – ⏔́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Ἀφροδίτας ἄλοκα τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμεστος.

89.

–́ ⏑ – – –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ὦ γλυκεῖ' εἰράνα,
πλουτοδότειρα βροτοῖς.

90.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏓

Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
ὡς ἀπὸ κρανᾶν φέρτατον ὕδωρ
θάλεον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἀσκὸς δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίνυ' ἐν δόμοις·
πέλλαι γὰρ λίθινοί τε πίθοι πλᾶσθεν ἅπαντες.

91.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́

Ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἅλιον ναύταν πόθος
βάλλει.

92.

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

Νυκτὸς ἀΐδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον.

93.

Εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων.

94.

ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν
ιον ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν.

95.

– ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏒
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –

ιτα κείσεται βαθυδένδρῳ
θονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
ἰς τε παντερπέος αὐλῶν.

96.

– ⏑́ ⏑ –
– ⏑͡⏑́ ⏑ ⏑͡⏑ ⏑́ –
⏑͡⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ –

ἄρ' εἰπόντα μιν
χυγὲς ἀμβρόσιον ἐλασίππου
σωπον ἀπέλιφ' ἁμέρας.

97.

Οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
σταις τε τέκνων βριθομένα γλυκερόν
ς ὁρῶσα.

98.

– – ⏑́ ⏑ ⏑͡⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏒

άδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν,
ί τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἴσδυσις οὐδ' αἰ-
θέρι.

99.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ . . .

ιον τρόπον ἄλλον ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

100.

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ – –

Πρὸ χείματος ὥστ᾽ ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος.

101.

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ –

. . . *χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ*
γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένας ὑπάκουε μὲν
Τένεδός τε περιρρύτα,
Θρηΐκιαί τε φιλήνεμοι πέτραι.

102.

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

103.

⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Ὁ τὸν πίτυος στέφανον.

104.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓

Ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος.

105.

Πολύμνια παντερπὴς κόρα.

106.

Οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

107.

Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

108.

ε, δορατοφόρ', ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε πάτερ
Ἄρη.

109.

θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ.

110.

Φοῖβε, Μούσαις τε σύμβωμον.

111.

αι πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

112.

δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

113.

ιλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου
ούρον χερσὸν καθημένα.

114.

τὸν Ἀρχιλόχου τάφον.

115.

ίτερ μεγάλη.

116.

κτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

117.

ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοισιν.

118.

οις ἐν ῥυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν.

120.

θιος μεσομφάλοις θεὸς παρ' ἐσχάραις.

121.

Γαλλαὶ μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα.

122.

Κλάδα χρυσεόκαρπον.

123.

Καὶ τὰν ἀκόρεστον αὐάταν.

124.

Διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἴτε σκῦλα.

125.

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏖́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏖́ ⏑ –

Εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβάταν μέγαν οἶκον ἀνέμω

138.

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυ
πίστῳ βίῳ, οὐδ' ἀδάμας,
οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζό
ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτά(
γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

139.

. . . ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. . . Τύχα, μερόπων ἀρχά
καὶ τέρμα· τὺ καὶ σοφίας θακεῖς ἕδρας,
καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
ἅ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν.
καὶ τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα θεῶν.

140.

– –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ – –́ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
– –́ – –́ – –́ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

Κλωθὼ Λάχεσίς τ' εὐώλενοι
κοῦραι Νυκτός,
εὔχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαι χθόνιαί τε δαίμονες·
ὦ πανδείμαντοι, πέμπετ' ἄμμιν
ῥοδόκολπον Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν
καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν·
πόλιν τε τάνδε βαρυφρόνων
λελάθοιτε συντυχιᾶν.

141.

⏗ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μισέω μνάμονα συμπόταν.

142.

⏑ ⏗ – ⏗ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏗ – ⏗ ⏑ – ⏗ ⏑ – –

Ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἳ τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν.

143.

– ⏗ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏗ –

⏗ ⏑ – – ⏗ ⏑ – ⏑ – –

Χὤπερ μόνον ὀφρύσι νεύσῃ,
καρτερὰ τούτῳ κέκλωστ' ἀνάγκα.

[redacted]